

Saksfremlegg

Utvalgssak	Utvalgsnavn	Møtedato
66/14	Skjervøy Kommunestyre	17.12.2014

Politisk behandling: Interkommunal kystsoneplan

Henvising til lovverk:

- Pbl §§ 5-2 og 11-15
- Pbl §§ 9-1, 9-2 og 9-3 (for interkommunal plan).
- Naturmangfoldsloven

Vedlegg

- 1 Innspill i planperioden
- 2 Konsekvensutredning med ROS
- 3 Planbeskrivelsen med planbestemmelser
- 4 Kart - kystsoneplan

Kystsoneplanutvalgets innstilling

- Skjervøy kommune viser til plan- og bygningslovens § 11-15 og vedtar kystsoneplan for Skjervøy kommune 2014-2026.
- Kommunestyret tar ikke innsigelsen til område FFA 18 Uløya sørvest til følge. Arealene unntas rettsvirkning og tas videre til mekling.

Saksopplysninger

Forslag til kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy er utarbeidet i et interkommunalt samarbeid i perioden 2012-14. Arbeidet har vært ledet av et eget utvalg; Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy, og egen prosjektleder.

Arbeidet fram til nå har vært kjørt interkommunalt, men sluttbehandlingen må gjøres separat for hver enkelt kommune. Dvs Nordreisa kommune og Skjervøy kommune behandler og gjør vedtak innenfor sine kommunegrenser.

Kystsoneplanutvalget hadde sitt siste møte 9.oktober 2014, se saksframstilling under, der de gjorde vedtak med anbefalinger til kommunestyrene.

Det er til planarbeidet kommet inn flere innspill til nye lokaliteter for akvakultur og flere innspill på at fjordsystemene er viktige for kystfiske og at en derved ikke må tillate mer oppdrett eller påby lukkede anlegg. Kystsoneplanutvalget har vurdert og drøftet innspillene og det har i planperioden vært avholdt mange fagmøter med ulike interessegrupper, i tillegg er det avholdt åpne folkemøter.

Planen følger opp Nordreisa kommunestyrets tidligere vedtak om at Reisafjorden skal være oppdrettsfri. I planen er dette tatt inn i bestemmelsene og grense mot nord er satt inn i plankartet.

Det har i høringsperioden kommet inn flere innsigelser fra sektormyndigheter. Etter dialoger er det nå igjen innsigelser på fire områder som berører Skjervøy kommune – kystsoneplanutvalget anbefaler at innsigelse ikke tas til følge. Dette gjelder område A21 (Uløya vest), A28 (Laukøya), A29 (Haukøya vest) og A30 (Haukøya øst). Disse er nærmere drøftet under.

Tilsvarende gjelder for ett område i Nordreisa kommune, område FFA 18 Uløya sørvest.

Vurdering

Arbeidet med kystsoneplan har pågått i to år. Kystsoneplanutvalget har styrt arbeidet og har jobbet for å finne en balansegang mellom tradisjonelt fiske og oppdrett, samtidig som planen skal legge forholdene til rette for utvikling i åra framover. De har jobbet for å unngå innsigelser fra sektormyndighetene, men for fem lokaliteter anbefaler de at innsigelsene ikke blir tatt til følge.

Saksprotokoll i Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy - 09.10.2014

Behandling:

Forslag fra Geir Sagelv H:

Lokalitet FFA 17 tas inn i planen som FFA område. Lokalitet FFA 18 tas inn i planen som FFA område og avsettes til et forskningsprosjekt innen fiske og oppdrett

Lokalitet A29 Haukøya vest tas ut av planen

Forslag fra kystsoneplanutvalget:

Kystsoneplanutvalget anbefaler kommunestyrene i Nordreisa og Skjervøy om å gå til mekling på vedtatte akvakulturområde hvor innsigelsesmyndigheter har opprettholdt innsigelsen.

Avstemming ble gjort punktvis for hver lokalitet.

Lokalitet FFA17 Uløy nordvest tas inn i planen som FFA område, forslag enstemmig vedtatt

Lokalitet FFA18 Uløy sørvest tas inn i planen som FFA område, forslag enstemmig vedtatt

Lokalitet A22 Follesøy tas inn i planen, forslaget enstemmig vedtatt

Lokalitet A23 Kjølmannen sør tas inn i planen, forslaget enstemmig vedtatt

Lokalitet A24 Vorterøy vest tas inn i planen, forslaget enstemmig vedtatt

Lokalitet A28 Laukøya tas inn i planen, forslaget enstemmig vedtatt

Lokalitet A29 Haukøya vest tas inn i planen. Forslaget ble satt opp imot forslaget fra Geir Sagelv om at lokalitet A 29 tas ut av planen. Avstemningen ble 3 stemmer for å ta det inn og 3 stemte for å ta det ut. Lokalitet A29 tas inn i planen med leders dobbeltstemme.

Lokalitet A30 Haukøya øst, tas inn i planen, forslaget enstemmig vedtatt

Kystsoneplanutvalget anbefaler kommunestyrene i Nordreisa og Skjervøy om å gå til mekling på vedtatte akvakulturområde hvor innsigelsesmyndigheter har opprettholdt innsigelsen.

Forslaget enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy kommuner vedtar at følgende områder tas med i kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner; FFA18 (tidligere A20) Uløya Sørvest og FFA17 (tidligere A21) Uløya Nordvest.

Begrunnelse:

Lokalitet FFA18 tas inn i planen og avsettes til et forskningsprosjekt innen fiske og oppdrett

Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy kommuner vedtar at følgende områder tas med i kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner:

Lokalitet A22 Follesøy

Lokalitet A23 Kjølmannen sør

Lokalitet A24 Vorterøy vest

Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy kommuner vedtar at A28 Laukøya ikke tas ut av i planen selv om det er innsigelse fra Sametinget.

Begrunnelse:

Området A28 berørte opprinnelig et viktig seinotfelt, men er justert etter Fiskeridirektoratet sine anbefalinger, som etter dette trakk sin innsigelse. Etter denne justeringen berører ikke området viktige fiskefelt i følge kystnære fiskeridata (<http://kart.fiskeridir.no>). Sametinget opprettholdt sin innsigelse og begrunnet det med at A28 er i strid med næringsutøvelse i samiske områder jfr. § 5-4 i Plan og bygningsloven. Etter nevnte justering er ikke A28 lengre i strid med næringsutøvelse i samiske områder.

Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy kommuner vedtar at A29 og A30 ikke tas ut av i planen selv om det er innsigelser fra Sametinget på A29 og A30, fra Fylkesmannen i Troms på A29 og A30, fra Kystverket på A29 og fra Fiskeridirektoratet på A29.

Begrunnelse

Området A29 og A30 er justert slik at de ikke berører viktige fiskefelt herunder rekefelt. I tillegg har en vektlagt at staten har satt en grense for hvor langt ut den nasjonale laksefjorden strekker seg. Lokalitet A29 ligger ca. 4 km og lokalitet A30 ligger ca. 6 km utafor denne grensa. En kan heller ikke se at A29 og A30 er i strid med næringsutøvelse i samiske områder.

Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy kommuner tar ut pkt g) om lakselus og bruk av lusemidler, i planbestemmelsen § 3.

Begrunnelse

Plan- og bygningsloven har en rekke muligheter for at kommunen som planmyndighet kan klausulere områder i planforslaget på en bestemt måte. Men alle slike områder må være innen den kompetanse som kommunen har som planmyndighet. Det må være en av de reguleringene som finnes gjengitt i plan- og bygningsloven. Å sette særskilte reguleringstiltak på et område hvor kompetansen er hos Mattilsynet eller hos Fiskeridirektoratet, faller utenfor det en kommune kan bestemme. Kommunen tiltar seg da en kompetanse som bare ligger hos en fagmyndighet. Jfr. Mail fra Fiskeridirektoratet 10.09.2014.

Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy kommuner er innforstått med at A28, A29 og

A30 er uavklarte områder som ikke kan vedtas endelig av Skjervøy kommunestyre før det foreligger et meklingsresultat eller at departementet har tatt en endelig avgjørelse.

Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy kommuner viser til plan- og bygningslovens § 11–15 og vedtar fremlagte kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner 2014 – 2026 med de foreslåtte endringer. Vedtaket oversendes Nordreisa kommunestyre og Skjervøy kommunestyre for sluttbehandling.

Kystsoneplanutvalget anbefaler kommunestyrene i Nordreisa og Skjervøy om å gå til mekling på vedtatte akvakulturområde hvor innsigelsesmyndigheter har opprettholdt innsigelsen.

Saksopplysninger

Med hjemmel i plan- og bygningsloven § 5-2 og § 11-15 vedtok Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy å legge Kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner ut til offentlig ettersyn i perioden 28.03.2014 til 12.05.2014. Kystsoneplanen består av plankart med tekstdel og bestemmelser. Som vedlegg til planen følger konsekvensutredning med forenklet ROS analyse.

Høringsfristen ble satt til 12.05.2014 og senere utvidet til 31.05.2014. Fiskeridirektoratet, Sametinget og Forsvarsbygg fikk denne fristen ytterligere utvidet. Under planarbeidet har det vært avholdt en rekke møter og sonderinger med ulike parter, organisasjoner og sektormyndigheter. I denne sammenheng vises det til kronologisk oversikt på side 6 i planbeskrivelsen.

Det har i tillegg vært avholdt folkemøter om kystsoneplanen, 29. april på Storslett og 6. mai på Skjervøy. Referater fra disse møtene i tillegg til innspill finnes i vedlagte innspills mappe.

På disse lokalitetene kom det innsigelser:

Fig 1.1

Innsigelser			Kystverket	Fiskeridirektoratet	Sametinget	Fylkesmannen	Forsvarsbygg	Sum
A1	Eksist.	Storelva	1 justering					1
A20	NY	Uløya Sørvest		1	1		1	3
A21	NY	Uløya Nordvest		1	1		1	3
A22	Ny	Follesøy		1 justering	1			2
A23	Ny	Kjølmannen Sør	0	0	0	0	0	0
A24	Ny	Vorterøy Vest	0	0	0	0	0	0
A25	Ny	Kjølmannen Nord	0	0	0	0	0	0
A26	Ny	Haugnes		1	1			2
A28	Ny	Laukøya		1 justering	1			2
A29	Ny	Haukøya Vest	1	1	1	1		4
A30	Ny	Haukøya Øst		1	1	1		1

I møte 07.07.2014 gjorde Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy og med bakgrunn innkomne innspill og merknader til da, ble det gjort følgende vedtak (kursiv skrift):

Det gjøres følgende endringer på utbyggingsområdene i kystsoneplanen for Skjervøy og Nordreisa kommuner:

Områdene A20 og A21 gjøres om til flerbruksområder (FFA). A26 og FFA2 tas ut av planen. A1 og FFA15 justeres slik at Kystverket kan trekke innsigelsen. A22 og A28 innskrenkes slik at de i mindre grad berører fiskefelt.

Området vest og sør for Arnøya fram mot Kågsundet til H520_1, som i planutkastet har benevnelsen «Bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone-nåværende», gjøres om til fiskeområde-nåværende, dette fordi det er kommet inn innspill om seinot felt i området.

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy er klar over at medisinerings av fisk og fiskehelse er et område som hører Mattilsynet, men vil likevel oppfordre aktørene å bruke så miljøvennlige avlusningsmidler som mulig. Midler som hemmer veksten på skallet til reker og andre skalldyr må ikke brukes. I områdene A29 og A30 forbyes det bruk av avlusningspreparater som inneholder kitinhemmere, samt at lusnivået ikke overstiger 0,1 kjønnsmoden holus (mot dagens regelverk på 0,5 kjønnsmoden holus) pr oppdrettsfisk i snitt pr lokalitet. Dette vil bli innarbeidet som et dokumentasjonskrav i planbestemmelsene.

Aktiviteter framover:

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy kommuner sender ut revidert plan med ovennevnte endringer, ut til de som har gitt innsigelser med spørsmål om disse kan trekkes. Svarfrist settes til 27. august 2014.

Det avholdes et møte med fiskarlagene i planområdet, Sametinget og Fiskarlaget Nord på Skjervøy den 28. august 2014 fra kl. 12 – 15 i kommunestyresalen på Skjervøy.

Endelig innstilling fra kystsoneplanutvalget overfor kommunestyrene i den enkelte kommune gjøres 9. oktober 2014.

Innsigelsene:

Fylkesmannen i Troms:

Fylkesmannen i Troms fremmer innsigelse til områdene A29 og A30 ved Haukøya. Etablering av oppdrett i disse to områdene vil kunne medføre økt belastning på anadrom laksefisk.

Haukøya ligger i nærområdet til Reisafjorden som er utpekt som nasjonal laksefjord.

Det at det i planen avsettes to nye områder for akvakultur i nærområdet til Reisafjorden vil kunne medføre økt belastning på anadrom laksefisk i området. Fylkesmannen mener at en føre-var tilnærming må legges til grunn også i arealplanleggingen og fremmer innsigelse til at det avsettes to nye akvakultur-områder ved Haukøya i nærheten av utløpet av den nasjonale laksefjorden Reisafjorden. Fylkesmannen mener at det i denne sammenheng må tas med i betraktningen at det tross alt vil bli mulighet for nye akvakultur-lokaliteter i og med at det avsettes 8 nye områder for akvakultur i utløpet av Lyngenfjorden, på vestsiden av Uløya og ved Vorterøya.

Mht til disse 2 innsigelsene fra Fylkesmannen i Troms, har en i planarbeidet forholdt seg til at staten har satt en grense for hvor langt ut den nasjonale laksefjorden strekker seg. Lokalitet A29 ligger ca. 4 km og lokalitet A30 ligger ca. 6 km utafor denne grensa. En er for øvrig av den oppfatning at hadde staten ment at grensa skulle gå lengere ut ville man ha satt grensa lengere

ut. Den nasjonale lakse-fjorden oppfattes som en hensynssone til sjørøye, ørret vassdragene og laksevassdragene i Reisafjorden med tilhørende fjordarmer. Avstanden til slike vassdrag er normalt 5 km.

Øvrig innspill og merknader til planen, fra fylkesmannen, spesielt med tanke på samfunns-sikkerhet og ROS har en tatt til etterretning og innarbeidet så langt som mulig etter de anbefalinger som er kommet i plandokumentene. Planbestemmelsen er også justeres etter dette. Det har vært avholdt et drøftingsmøte med Fylkesmannen i Troms den 12 mai 2014. I dette møtet kom det fram at innsigelsene på A29 og A30 står fast. Fylkesmannen har senere stadfestet i eget skriv av 09.09.2014.

Fylkesmannen i Troms har etter å ha fått tilsendt revidert planutkast fremdeles innsigelser på A29 og A30. De har i brev 10.09.2014 bekreftet dette.

Kystverket:

Kystverket har varselet innsigelse mot A29 og A1 FFA15.

Innsigelsen på A1 FFA15 (eksisterende anlegg) er frafalt i mail 08.09.2014.

Sametinget:

Reiser innsigelse mot planen og ber kommunene om å endre arealformål for områdene A20, A21, A22, A26, A28, A29 og A30 fra akvakultur til "fiske" eller eventuelt "bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone". I tillegg har de kommet med merknader bl.a. med tanke på kulturminner. Sametinget har signalisert at de er villige til å gå i drøftingsmøte med oss om innsigelsene. Møtet ble avholdt 30 juni 2014 i Tromsø.

I møtet presiserte Sametinget at Plan og bygningsloven slår fast at all planlegging skal ta hensyn til naturgrunnlag og samisk næringsutøvelse. De refererte til egen veileder. Sametingets innsigelser er tett knyttet opp til uttalelser fra kystfiskerne. De ønsker av man vektlegger lokal kunnskap, folkelig kunnskap, medvirkning på lik grunnlag som fakta grunnlag. Innsigelse er for å sikre fiskeplasser for lokale fiskere.

Sametinget sa at de ønsker å komme i dialog slik at planløsningen blir gjennomtenkt og inviterte til en konstruktiv dialog. Man er først og fremst opptatt av helhet og hvis områder innskrenkes/fjernes så kan de være villig til å se på nytt forslag.

Sametingets innsigelser er identisk med innspillene fra Fiskerilagene.

Sametinget har etter å ha fått tilsendt revidert planutkast redusert sine innsigelser fra 7 til 3 innsigelser, dvs opprettholdt innsigelser på A28, A29 og A30.

Fiskeridirektoratets innspill/innsigelser:

Område A20 og A 21. Fiskeridirektoratet anbefaler at kun et av disse A-områdene opprettholdes, og at dette området da legges ut som et flerbruksområde for både fiske og akvakultur. Område A22 bør begrenses slik at det ikke berører området for garnfiske, samt at det i bestemmelser til området framkommer krav om avbøtende tiltak ved en eventuell etablering av akvakulturanlegg i forhold til fiskeriaktiviteten i området.

Områdene A26 og A28 berører begge et viktig seinotfelt og andre fiskeriområder som nevnt.

Konflikten synes å være størst i område A26. Fiskeridirektoratet region Troms anbefaler at kun ett av disse områdene avsettes til akvakultur.

Til område A26 stiller vi spørsmål ved utstrekningen i øst-vest retning, og utstrekning mot land. Hvis en velger å opprettholde dette A-området i planen ber vi om at størrelsen vurderes på nytt i forhold til fiskeriaktiviteten i området.

Etter vår vurdering bør det avsettes kun ett område for akvakultur ved Haukøya. I område A29 er det størst konflikter, slik at vår anbefaling er at dette tas ut av planen, mens område A30 opprettholdes. Det er kommet inn merknader på at akvakulturområdene strekker seg helt til land. Dette er ikke nødvendig og det er gjort justeringer som hensynstar dette. Rognkjeksefiske

utøves normalt i denne sonen og med en slik justering tar en hensyn til denne type fiskeri. Dette er og med på å imøtekomme Fiskeridirektoratet sine forslag om avbøtende tiltak.

Fiskeridirektoratet har etter å ha fått tilsendt revidert planutkast og redusert sine innsigelser/forslag til justeringer fra 5 til 1 innsigelse. De har innsigelse på A29.

Forsvarsbygg:

Innsigelse på A20 og A21. Forsvarsbygg har i skriv 02.07.2014 sagt at øvingsområdet vest for Uløya, som berører begge kommunene, ikke kan frigis. I praksis vil det si at det ikke kan anlegges akvakulturlokaliteter på A 20 og A 21.

Forsvarsbygg har etter å ha fått tilsendt revidert planutkast opprettholdt sine 2 innsigelser på vestsida for Uløya, dvs på FFA 18 (tidligere A20) og på FFA 18 (tidligere A21).

Troms Fylkeskommune:

Ingen innsigelser er kommet her, men en rekke merknader på planbestemmelser, på kulturminner, på kajakkpadling og friluftsliv. Dette er i stor grad rettet opp. Planbestemmelsene er rettet opp. Øvrige merknader har en så langt som mulig forsøkt å innarbeide i planen.

Etter at revidert plan ble sendt ut til sektormyndighetene i eget brev med anmodning om at innsigelsene trekkes satt vi igjen med innsigelser på 5 områder:

Fig 1.2

Innsigelser			Kystverket	Fiskeridirektoratet	Sametinget	Fylkesmannen	Forsvarsbygg	Sum
A1	Eksist	Storelva	Frafalt (1)					0
FFA18 (A20)	NY	Uløya Sørvest		Frafalt (1)	Frafalt (1)		1 Opprettholdt	1
FFA17 (A21)	NY	Uløya Nordvest		Frafalt (1)	Frafalt (1)		1 Opprettholdt	1
A22	Ny	Follesøy		Frafalt (1)	Frafalt (1)			0
A23	Ny	Kjølmannen Sør	0	0	0	0	0	0
A24	Ny	Vorterøy Vest	0	0	0	0	0	0
A25	Ny	Kjølmannen Nord	0	0	0	0	0	0
A26	Ny	Haugnes fjernet		Frafalt (1)	Frafalt (1)			0
A28	Ny	Laukøya		Frafalt (1)	1 Opprettholdt			1
A29	Ny	Haukøya Vest	1 Opprettholdt	1 Opprettholdt	1 Opprettholdt	1 Opprettholdt		4
A30	Ny	Haukøya Øst		Frafalt (1)	1 Opprettholdt	1 Opprettholdt		2

Kystsoneplanen består for øvrig av av:

Planbeskrivelse med planbestemmelser, konsekvensvurdering med forenklet arealros, temakart, plankart innspillmappe til planen og merknadsbehandling.

Planbeskrivelsen: Beskriver hvordan en skal løse fremtidige utfordringer, hva arealene kan brukes til, hvordan vi definerer formålene og hva de ulike fargene på kartet betyr. Planbeskrivelsen sier noe om framtidig arealbehov i planperioden. Den forklarer også hvordan planen er bygd opp med konsekvensutredninger og areal-ROS (Risiko og sårbarhets analyse).

Plankartet: Viser hva som kan bygges ut og angir plassering i kartet. Hver type formål har sin egen farge. Kartet er juridisk bindende.

Planbestemmelsene: Planbestemmelsene gir bestemmelser til områdene i plankartet, og er det verktøyet som kommunene bruker når plansaker og byggesaker behandles. Planbestemmelsene er juridisk bindende.

Vurdering

Forslag til kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner 2014 – 2026 legges fram til sluttbehandling. I høringsrunden kom det inn mange høringsuttalelser. Det var både innsigelser og merknader fra sektormyndigheter og innspill og protester til foreslåtte områder.

I planen foreslås nå mesteparten av sjøområdene avsatt som viktige fiskeområder. 7 områder foreslås avsatt til akvakultur. A22, A23, A24, A25 A28, A29 og A30. A28, A29 og A30 er det innsigelser på (fig 1.2).

Saksgang:

PBL § 11-16. Innsigelse og vedtak av departementet

For innsigelse til kommuneplanens arealdel gjelder §§ 5-4 til 5-6. Dersom innsigelsen knytter seg til klart avgrensede deler av planen, kan kommunestyret likevel vedta at de øvrige delene av kommuneplanens arealdel skal ha rettsvirkning.

Dette betyr at A28, A29 og A30 ikke tas med endelig vedtak i Skjervøy kommunestyres. Disse områdene avsettes som uavklarte områder (hvite felt i plankartet). Kommunestyret selv avgjør om områdene bør prøves i en mekling med Fylkesmannen, Sametinget, Fiskeridirektoratet.

Hvis partene ikke kommer til enighet i meklingen ikke vil Departementet avgjør om innsigelsene skal tas til følge og kan i den forbindelse gjøre de endringer i kommuneplanens arealdel som finnes påkrevd.

Departementet kan, selv om det ikke er reist innsigelse, oppheve hele eller deler av planen eller gjøre de endringer som finnes påkrevd, dersom den strider mot nasjonale interesser eller regional plan. Kommunen skal ha fått mulighet til å uttale seg før departementet treffer vedtak. Kommunen må innen tre måneder etter at departementet har mottatt den være underrettet om at planen kan bli endret.

Departementets vedtak kan ikke påklages.

Det er viktig å understreke at det enkelte kommunestyre selv avgjør om noen områder i planen skal prøves ut i en eventuell mekling. Kommunestyrene i Nordreisa og Skjervøy vedtar kun den delen av planen som er innafor egne kommunegrenser.

Innsigelser og innspill finner vedlagte hefte «Innspill i høringsperioden».

Underveis i planarbeidet kom det også inn mange forslag til arealbruk. Alle forslag er vurdert og noen er tatt med i planforslaget mens noen områder ikke har kommet med fordi de berører viktige områder til fiske. Naturmangfold og Reisafjorden som nasjonal laksefjord har gjort at oppdrett av laksefisk er utelukket i dette innafor vernesonen til dette fjordsystemet. I tillegg skal Reisafjorden skal være en oppdrettsfri fjord, jfr. kommunestyrevedtak sak 34/11. Ytre grense i fjorden går fra nordspissen på Maurneset til kommunegrensen i sjø mellom kommunene Kvænangen og Nordreisa til grensepunkt på land (østlig retning) mellom nevnte kommuner. (Grensen er avmerket i plankartet). Dette er tatt med i planbestemmelsene.

For øvrig vises det til vedlagte plandokumenter.

Kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner

2014-2026

INNSPILL TIL PLANEN

Offentlig høring 28.03.2014 – 31.05.2014

INNHALDSFORTEGNELSE

Uttalelse Jøkelfjord Laks AS – 17.01.2014.....	3
Uttalelse Nordreisa Fiskarlag – 29.04.2014	5
Uttalelse og korrespondanse med Avinor AS 09.05.2014	7
Uttalelse fra Nordreisa Arbeiderparti 13.05.2014.....	9
Uttalelse fra Arnøyhamn Fiskarlag - 20.05.2014:.....	10
Uttalelse fra Arnøytind AS - 20.05.2014	11
Uttalelse fra Eldrerådet i Nordreisa 27.05.2014.....	12
Uttalelse fra Oksfjord Jeger og fiskerforening- 26.05.2014.....	13
Uttalelse fra Skjervøy Fiskarlag 30.05.2014.....	14
Uttalelse fra Fiskarlaget Nord - 02.06.2014	16
Uttalelse fra div fiskebåteiere 02.06.2014.....	18
Uttalelse fra Naturvernforbundet Nordreisa 02.06.2014.....	23
Uttalelse fra grunneiere på Haukøy - 31.05.2014:	29
Uttalelse fra Nordreisa Jeger og Fiskerlag – 02.05.2014	33
Uttalelse fra Norges Miljøvernforbund – 31.05.2014 og 10.06.2014	35
Uttalelse fra Reisa Elvelag – 27.05.2014:	43
Uttalelse fra Folkehelsekoordinator i Skjervøy kommune 30.05.2014.....	48
Uttalelse fra Fylkesmannen i Troms - 16.05.2014	49
Uttalelse fra Kystverket:.....	53
Uttalelse Troms Fylkeskommune, Kultur	55
Uttalelse Troms Fylkeskommune.....	58
Referat fra folkemøte om kystsoneplanen 29 april på Storslett	66
Referat fra folkemøte om kystsoneplanen 6 mai på Skjervøy	72
Uttalelse Fiskeridirektoratet, region Troms 11.06.2014	82
Uttalelse Sametinget 28.05.2014.....	86
Uttalelse fra Forsvarsbygg 02.07.2014	88
Notat fra drøftingsmøte 24.06.2014	89
Referat fra drøftingsmøte med Fylkesmannen i Troms , 12.06.2014.	90
Referat møte med Sametinget, Kystverket og Fiskeridirektoratet 30.06.2014	90
Samlet uttalelse fra havbruksaktørene i Nordreisa og Skjervøy	92
Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy 07.07.2014	94
Forsvarsbygg opprettholdelse av innsigelse 30.07.2014.....	95
Fiskeridirektoratet – svar om å trekke innsigelser 07.08.2014.....	96
Referat fra møte om kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner 28. august 2014: ...	98
Fiskarlaget Nord -Uttalelse etter møte med Kystsoneplanutvalget 28/08/2014.....	106
Sametinget- uttalelse om å trekke innsigelser 03.09.2014	107
Kystverket- uttalelse om å trekke innsigelser 08.09.2014	109
Fylkesmannens svar på forespørsel om å trekke innsigelser 09.09.2014.....	110
Fiskeridirektoratet – utdyping av svar om planbestemmelser 10.09.2014.....	112

Uttalelse Jøkelfjord Laks AS – 17.01.2014

17 JAN 2014	
SAKSNR.	12/4487
LØPENR.	
DDK.NR.	ARK.KODE

17. januar 2014

Kystsoneplan utvalget for Nordreisa og Skjervøy
v/Svein Solberg
svein.solberg@skjervoy.kommune.no

Jøkelfjord Laks AS Matfisk
Landbase Dorras
9162 SØRSTRAUMEN

Innvending mot foreslåtte lokaliteter ved Haukøya.

Jøkelfjord Laks AS (JKL) har fått informasjon om at det foreligger forslag i kystsoneplan for Skjervøy og Nordreisa om nye lokaliteter ved Haukøya i Skjervøy kommune. JKL er bekymret for utfallet av en tildeling av lokaliteter på Haukøya. Disse lokalitetene vil ligge lokalisert i innstrømningen til Kvænangsfjorden. Kvænangsfjorden er det fjordsystemet JKL har alle sine sjølokaliteter.

I retningslinjer og framtidsutsikter fra forvaltningen og næringen generelt, er det enighet om at kysten bør deles inn i soner der det er naturgitte forutsetninger for det. Dette ser man i blant annet rapporten fra 2011 forfattet av ekspertutvalget oppnevnt av fiskeri- og kystdepartementet "*Effektiv og bærekraftig arealbruk i havbruksnæringen*", dialog med Mattilsynet og åpne diskusjoner i næringen. Kvænangsfjorden er av naturgitt utforming en egen sone og JKL er i dag eneste oppdretter i dette fjordsystemet. Næringens utvikling er i grove trekk at anleggene blir større, færre og produserer mer. Dette er en utvikling som også JKL har fulgt. Dette innebærer at planlegging av lokaliteter og utsett er viktig. Lokaliteter ved Haukøya vil føre til utfordringer knyttet til produksjonsplanlegging på de lokalitetene JKL driver i dag.

I dag planlegger JKL utsettene etter smittepress fra lus og potensiell sykdom mellom anleggene. Dette gjør at JKL har god biologisk kontroll i vår sone (Kvænangsbassenget). Havstrømmen går i grove trekk inn fjorden på vestsiden gjennom hhv. lokalitetene Hjellberget, Rakkenes og Karvika. Se vedlegg 1. Dette er de viktigste lokalitetene til JKL. JKL mener at vi i dag har en optimal utnyttelse av disse lokalitetene, da vi setter ut smolt slik at hovedstrømmen treffer smoltlokaliteten, før den kommer til lokaliteten med storfisk. Eks. setter JKL ut smolt på Hjellberget når det er stor fisk på Rakkenes. Ved neste utsett, er fisken på Hjellberget utslaktet. Dermed klarer vi å redusere egensmitten.

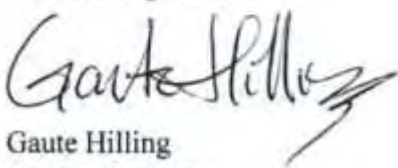
Dersom en aktør lokaliserer seg ved Haukøya vil planleggingen og optimaliseringen av utsettene og produksjon slik JKL gjør i dag bli vanskelig. JKL mener dette er avgjørende faktorer for å drive god biologisk produksjon i kvænangsbassenget.

Etablering av lokaliteter ved Haukøya vil føre til en økning i brønnbåttrafikk, annen båttrafikk og håndtering av fisk. Alle operasjoner og båttrafikk vil kunne skape smittepress i innstrømningen til Kvæangsfjorden. Dette vil føre til økt biologisk press på våre lokaliteter og den naturlige sonen som sådan blir ikke opprettholdt.

Kvæangsfjorden er som følge av at det går et naturlig skille definert som en egen sone i det regionale lusesamarbeidet i Nord-Troms. Dersom det legges lokaliteter rundt Haukøya vil det etter vår mening ikke bli noe klart naturlig skille mellom sonene. JKL ser gjennom regionalt samarbeid for bekjempelse av lakselus, egenerfaring og historisk tallgrunnlag at lusesituasjonen generelt har blitt forverret de siste årene. Dette gjelder så vel hele Norskekysten, region Nord-Troms og Kvæangsfjorden som egen sone. Konklusjonen vår er at for både vår sone og region Nord-Troms vil en lokalisering rundt Haukøya være uheldig for det viktige videre arbeidet med å få kontroll på lakselusen. Kontroll på lakselus er et av de viktigste stegene oppdrettsnæringen må gjøre dersom det skal være mulighet for fremtidig vekst, dette er basert på forvaltningens satsningsområder i blant annet den pågående konsesjonstildelingen. Samordnet avlusning med flere aktører involvert har historisk vist seg å være komplisert, dette mener JKL ytterligere styrker vår konklusjon rundt viktigheten av å ha soneinndeling der soneinndeling er mulig ut fra naturgitte forutsetninger.

Jøkelfjord Laks har ikke hatt utbrudd av sykdommer som er listeført i *"Forskrift om smittsomme sykdommer, akvatiske dyr"* de siste 20 årene. Vedrørende smittespredning av sykdommer gjelder det samme som for lakselus angående den naturlige sonedeling. JKL er derfor bekymret for hvordan lokaliteter lokalisert i innstrømningen til vårt fjordsystem vil påvirke smittespredningen da det er kjent at det har forekommet listeførte sykdommer i region Nord-Troms.

Med vennlig hilsen

Gaute Hilling
Produksjonsleder
Jøkelfjord Laks AS

Uttalelse Nordreisa Fiskarlag – 29.04.2014

FORMÅL

Formålet med kystsoneplanen er å planlegge og kartfeste fremtidig bruk av sjøarealer for næringsutvikling. Det innebærer også å ta vare på eksisterende næringsaktivitet og bidra til at de kan videreutvikles innenfor gitte rammebetingelser. Hvert enkelt fiskefartøy, stort eller lite, er en bedrift på lik linje med hvilken som helst forretning på land.

Hvorfor må vi ta vare på kysttorsken?

Kysttorsken er en svært viktig resurs for Kyst Norge. Det er kysttorsken som er hovedårsaken til at det bor folk i norske kyst og fjordstrøk. Kysttorsken kan ikke sammenlignes med skreien. Når skreien har vært ved kysten og gytt t den en ny runde ut i Barnshavet, for å beite seg opp, mens kysttorsken blir på fjordene.

Den norske kysttorsken er på et bestandsmessig lav mål. Noe også et dårlig fjord fiske bekrefter. Kysttorsken er rød lista.

Det er også en areal kamp mellom fiskere og oppdrettere der fiskerne blir presset bort fra sine beste fiskeplasser.

ICES. har pålagt Norge å få bestanden av kysttorsk opp på et akseptabelt nivå. Om vi ikke klarer det er «Rise bak speilet» klart. Da vill all torsk som fiskes innafor 12 mila /grunnlinja bli rød lista. Dette vill ramme den minste kystflåter hardt. For å begrense fisket av norsk kysttorsk ble det innført div. Reguleringer i 2005. Disse ble med små justeringer videreført i årene 2006—2012. Dette var ikke godt nok. Kurven har flatet litt ut, men rekrutteringen til bestanden er fortsatt liten. Og fjord fisket er i dag på et lav mål. En av årsakene til nedgang i kysttorskbestanden, er oppdrett. Etter som oppdrett økte og tok flere og flere gytefjorder såg vi at gytemønstret til kysttorsken forandret seg. Eg begynte derfor å «forske» litt på dette. Eg innhentet uttalelser fra fiskere i oppdretts fjorder her nord om deres erfaringer med gytemønstret til kysttorsken etter at oppdrett ble satt ut på deres fjorder. Når det blir etablert oppdrett i en god fiskesfjord, så sluttet den lokale kysttorsken å gyte der. De samme erfaringene har FD. fått fra fiskere i Trøndelag. Med andre ord har fiskere fra hele kysten gjort de samme erfaringene. Nå kan vi ikke miste flere gytefjorder / gyteområder for kysttorsken, gjør vi det går det veldig galt. Vi har alle et ansvar for en bærekraftig kysttorskbestand. Jfr. Vedlegg, Diagrammet viser oppgang i oppdrett og nedgang i kysttorskbestanden. Til tross for begrensningene som ble innført.

For å få en bedre rekruttering må vi ha fungerende gyteområder.

Norge er også forpliktet internasjonalt om bevaring av biologisk mangfold.

Lukkede anlegg.

All økning av oppdrett må derfor skje i lukkede anlegg, og på sikt må all fiskeoppdrett i lukkede anlegg. Det er store utslipp fra oppdrett i dag. Disse utslippene kan gjenvinnes, blant annet Fosfor som det er lite av i verden. I Danmark produseres det fisk i lukkede anlegg til en pris av kr.30. pr. kg. Norge kan da ikke være en sinke på dette feltet. Det går ikke an å gjøre som smelteindustrien gjorde på 1950 tallet bare slippe ut masse farlig avfall med begrunnelse, vi må berge arbeidsplassene. Vi er tross alt kommet til 2014. Ser at 14 av 56 kommuner sier nei til mer oppdrett. Kommunene begynner så smått å våkne.

Innsigelser mot kystsoneplanen.

Fiskarlaget må derfor gå i mot etablering av lokalitet nr. A20, A21 og A22 da dette er viktige gyte områder. Videre er det nesten ikke satt av fiskeområder for aktive redskaper, som seinot. Vi forlanger derfor at området fra Skjervøy skjæret og vestover igjennom Kågsundet, videre vestover og langs Arnøya settes av til fiskeområder for aktive redskaper. Dette er et svært viktig felt for seinotflåten, og det er fisket mye sei i dette området. En seinot-båt trenger ofte et stort havområde for å gjøre et kast. Da kan en lokalitet i fangstfeltet føre til ulykke, dvs. At en båt med not ute ikke er manøvreringsdyktig og derfor lett kan reie på en lokalitet. Vi må derfor gå i mot lokalitet nr. 26-28.

Maursundet og Kjølmanen som var viktige fiskeområder for seinotflåten har vi forlenge siden mistet til oppdrett. Det er heller ikke satt av låsetingsplasser for seinotflåten.

Rognkjeksfiskerene har allerede mistet fiskeplasser på grunn av oppdrett, og vill med dette forslaget til kystsoneplan miste mere.

Det må også settes av areal til fangst basert oppdrett. Det er vedtatt at det er en fangstmåte som det skal satses på. Fiskarlaget er også veldig bekymret for de store mengder lusemidler som pøses ut, samt de andre utslippene fra oppdrett. Hvilken virkning vil dette ha på rekefeltene? Fiskarlaget ber om at det blir rettet på disse punktene.

Viser til vedleggene: Møte på Skjervøy 11 desember 2012.

Status råd kysttorsk, Erfaringene fra Hopsfjorden i Tana hvor oppdrett ble satt ut og senere fjernet da Tana ble nasjonal laksefjord og

Intervju fra Alta langfjorden, som viser hvor galt det kan gå i gytefjordene til kysttorsken.

Dette er dagens kyst-Norge.

Nordreisa fiskarlag.

Arnold Jensen

Sek

Uttalelse og korrespondanse med Avinor AS 09.05.2014

Post Nordreisa

Fra: Birger Storaas
Sendt: 15. mai 2014 11:39
Til: Post Nordreisa
Kopi: Svein Solberg
Emne: VS: 14/01427-3 - Sørkjosen lufthavn - Kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner - Uttalelse fra Avinor

Til journalføring.

Med vennlig hilsen

Birger Storaas
Arealplanlegger
Nord-Troms Plankontor
Mob: 902 56 403

Plankontoret er et samarbeid mellom Kvænangen, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord og Nordreisa, og har hovedoppgaver knyttet til overordnet planlegging i kommunene. Kontoret har ved full bemanning om lag 6,5 stillinger. www.ntplan.no

NORD-TROMS PLANKONTOR

 Trenger du å skrive ut denne e-posten? Tenk deg om to ganger, og bidra til å ta vare på miljøet!

Fra: Merli, Einar [<mailto:Einar.Merli@avinor.no>]
Sendt: 13. mai 2014 12:53
Til: Birger Storaas
Kopi: Rasmussen, Tor; Flore, Berit Jorid
Emne: SV: 14/01427-3 - Sørkjosen lufthavn - Kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner - Uttalelse fra Avinor

Hei Birger!

Dette er tilfredsstillende for Avinor.
E-posten din med vedlegg vil bli arkivert på saken.

Med vennlig hilsen

Einar K. Merli
Senioringeniør
Arealplaner og Fast eiendoms rettsforhold

einat.merli@avinor.no
Telefon: 976 51 687 / 815 30 550
Dronning Eufemias gate 6
Postboks 150, 2061 Gardermoen

www.avinor.no

Fra: Birger Storaas [<mailto:Birger.Storaas@storfjord.kommune.no>]

Sendt: 13. mai 2014 10:10

Til: Merli, Einar

Kopi: Rasmussen, Tor; Flore, Berit Jorid; Hanne Henriksen; Svein Solberg

Emne: SV: 14/01427-3 - Sørkjosen lufthavn - Kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner - Uttalelse fra Avinor

Det er nå foretatt endringer i kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy slik at planområdet ikke overlapper lufthavnsområdene, men følger grensa i Sørkjosen-området for KPAREALFORMÅL *Bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone* i kommuneplanens arealdel for Nordreisa.

Vedlagt følger 2 PDF-kart som viser dette samt en oppdatert SOSI-fil.

Vi håper dette er tilfredsstillende for Avinor.

Med vennlig hilsen

Birger Storaas
Arealplanlegger
Nord-Troms Plankontor
Mob: 992 56 443

Plankontoret er et samarbeid mellom Kvænangen, Skjervøy, Kåfjord, Storfjord og Nordreisa, og har hovedoppgaven knyttet til overordnet planlegging i kommunene. Kontoret har ved full bemanning om lag 6,5 stillinger. www.ntplan.no

NORD-TROMS PLANKONTOR

 Trenger du å skrive ut denne e-posten? Tenk deg om to ganger, og bidra til å ta vare på miljøet!

Fra: Merli, Einar [<mailto:Einar.Merli@avinor.no>]

Sendt: 9. mai 2014 16:04

Til: Birger Storaas

Kopi: Post Nordreisa; Rasmussen, Tor; Flore, Berit Jorid

Emne: 14/01427-3 - Sørkjosen lufthavn - Kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner - Uttalelse fra Avinor

Kystsoneplanen
v/Birger Storaas

Viser til mottatt e-post av 05.04.2014 vedrørende overnevnte kystsoneplan.
Det vises videre til e-post korrespondanse med Berit Jorid Flore.

Planavgrensningen for kystsoneplanen er generert etter kystkonturlinja. Avinor ser dette uheldig i forhold til området ved Sørkjosen lufthavn.

Avinor krever derfor at planområdet for kystsoneplanen utelater lufthavnsområdene som er godkjent i arealdelen til kommuneplanen i Nordreisa, som SL 1 og VS 2 med flere. Det er viktig at plankartet rettes opp før endelig godkjenning slik at planområdet for kystsoneplanen ikke omfatter noe av de regulerte lufthavnsområdene.

Med vennlig hilsen

Einar K. Merli
Senioringeniør
Arealplaner og Fast eiendoms rettsforhold

2

Uttalelse fra Nordreisa Arbeiderparti 13.05.2014

Post Nordreisa

Fra: Hilde Nyvoll [nyvollhilde@gmail.com]
Sendt: 13. mai 2014 15:31
Til: Post Nordreisa
Emne: Høring kystsoneplan

Nordreisa Arbeiderparti har den 12.mai 2014 behandlet saken og har ingen merknader til høringa om ny Kystsoneplan.

Mvh

Nordreisa Arbeiderparti

Hilde Nyvoll

leder

 NORDREISA KOMMUNE	
13 MAI 2014	
SAKS NR.	
LØP NR.	
DOK NR.	AFSAKODE

Uttalelse fra Arnøyhamn Fiskarlag - 20.05.2014:

Fra: svein roger karlsen [mailto:svein.r.karlsen@nordtroms.net]

Sendt: 20. mai 2014 09:50

Til: Svein Solberg

Kopi: Arnfinn Pedersen

Emne: Kystsoneplan

Hei

Arnøyhamn fiskarlag har følgende kommentar til forslaget:

Det er ikke foretatt tilstrekkelig registrering av seinot fiske i kommunene, det er heller ikke foretatt tilstrekkelig registrering av fiskernes fremtidige behov for areal i kystsonen, i kommunene. Slik planen fremlegges er det en klar favorisering av oppdrett..

1. Det er ikke aktuelt å legge til rette for oppdrett ved Nikkebygrunnen A28, dette er en meget bra fiskeplass, og i tillegg midt i drivbanen for notfiske i området. Denne kan benyttes som beredskapslokalitet istede for A26, forutsatt at det ikke står permanente fortøyninger i området.

2. Det er ikke aktuelt å legge en beredskapslokalitet til Haugnes, Foreslår at A28 brukes som beredskapslokalitet istede, da A26 er enda viktigere fiskeområde enn A28.

I A26 har det de senere år vært betydelige mengder makrell, dette er nytt i vårt område og det ser ut til at makrellen liker seg spesielt godt i dette området. Det er avsatt 5000 tonn makrell til fiske i Nord-norge og dette er et aktuelt område hvor konsentrasjonen har vært så tett at det kan fiskes med not. Hele området vestover i kågsundet mot lyngenfjorden har i alle år vært gode seiplasser på høstene, sporingsdata fra fartøyer over 15 m bekrefter dette. Fartøyer over 15 meter har ikke lenger anledning å fiske innenfor fjordlinjene etter sei, dermed vil aktiviteten øke på disse feltene som ligger utenfor fjordlinjene. A26 er

også benyttet mye av konvensjonelle redskaper, dette er et område for både seifiske og kveitefiske, i tillegg ligger det et flyndrefelt der.

3. Arnøyhamn fiskarlag ønsker ikke noe oppdrett på vestsiden av uløya, dette er gytefelt for torsk. Vi kan tillate at det i forskningsøyemed plasseres et anlegg i et av områdene for å få dokumentert virkningen oppdrett har på gyteplasser, slik som skissert i møte på kulturhuset på Skjervøy. Det kystnære torskefiske er gått kraftig tilbake de senere år, dette skyldes at det er kommet oppdrett på tradisjonelle gytefelt, slik som på Kjølmangen. Kysttorsken er en bestand som har gått veldig tilbake, og som det er innført strenge tiltak for å bevare. Vi kan ikke godta at flere av gytefeltene til kysttorsken i Skjervøy og Nordreisa tas til oppdrett. Vi går derfor imot etablering i A20, A21 og A22, bortsett fra et av områdene i forskningsøyemed.

3. Arnøyhamn fiskarlag ønsker at det avsettes områder til fangstbasert oppdrett, aktuelle områder er A2 og A5 om disse ikke lenger skal benyttes til oppdrett av laks/ørret, samt Kobbepollen og Langfjorden.

4. Områdene A29 og A30 er midt i innløpet til Reisafjorden, som er vernet mot oppdrett, er det i protest at det foreslås oppdrett her? i tillegg er områdene på gode fiskeplasser. Vi ønsker ikke at det legges oppdrett på disse stedene.

Hilsen

Arnøyhamn Fiskarlag

Svein Roger Karlsen

Uttalelse fra Arnøytind AS - 20.05.2014:

Arnøytind a/s
Strandveien 40
9180 Skjervøy

Høring kystsoneplan Skjervøy Nordreisa

Arnøytind AS er et stort kystbåt rederi, og en av de største private bedriftene i kommunene, med base i Arnøyhamn i Skjervøy kommune. Vi håper våre innsigelser blir tatt til etterretning.

1: Vi vil først påpeke de områdene hvor planen kommer i konflikt med dagens aktivitet.

A26 : her er det et flyndrefelt, som vi sporadisk benytter, i tillegg er dette drivbane når vi fisker med seinot i området, og vi har også tatt endel sei på Skjeggebåen som området heter. I tillegg benytter vi områdene hvor det er for grunt til å fiske til oppbevaring av snurpewire og snurrevadau, områdene er spesielt godt egnet til dette da det er sandbunn i hele området. Vi ønsker ingen oppdrettsaktivitet her

A28 Nikkebygrunnen, dette er et område hvor vi har tatt endel sei, det ligger også midt i drivbanen for notfiske i området. Vi har mindre bruk for dette område enn A26

A29 Finnvika/Finnvikskallen, her har vi tatt endel sei, ligger også i drivbane for seifiske i området. Vi har mye mindre bruk for dette område enn A26 og A28

A20, A21, A22 og A24 Ligger på gytefelt for Kystorsk og Skrei. Hvis vi ønsker å kunne drive et heimefiske etter torsk i fremtiden, eller kunne ta ungene våre i båten fiske som rekreasjon, må disse feltene avsettes til villfiskens gyting. Vi fisker ikke her med våre båter, men her er det verdivalget kommer inn i bildet, hvis vi ønsker å kunne fiske etter torsk langs øyene i kommunene må disse områdene forbli gytefelt. Det her er et valg for fremtiden, vi syns ikke vi har råd å gi slipp på det.

Sporadisk og med varierende bruk, har vi bruk for de plassene som er avsatt til låssettingsplasser, for oss er det avsatt tilstrekkelige områder til levendelagring og låssetting. Viktigst for oss er Langfjorden og Lauksundet, disse plassene må ikke reduseres.

2: Vi ønsker å få med og plass til det vi ønsker å gjøre i fremtiden.

Det vi ser i glasskula er fangstbasert oppdrett, med permanente innstallasjoner. De områdene som egner seg til dette er stortsett de samme områdene som oppdretterne benytter eller ønsker å benytte i fremtiden. Slik som A2 og A5 hvor Arnøylaks er idag. Hvis ingen av disse områdene kan frigis ønsker vi at A25 avsettes til fangstbasert oppdrett.

Hilsen
Svein Roger Karlsen

Uttalelse fra Eldrerådet i Nordreisa 27.05.2014:

Nord-Troms Plankontor
v/ kystsoneplanlegger Svein Solberg
Postboks 174
9151 Storslett

SAKS NR.	12/4487
LØPENR.	
DOK. NR.	ARK. KODE.

Eldrerådet i Nordreisa viser til kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy som ble lagt ut til offentlig ettersyn 4.april 2014. Formålet med planen har vært å skape forutsigbarhet både for de som aktivt bruker sjøen til næring og de som bruker sjøen til rekreasjon. Planen skal også gi næringsutøvere, fiskere, oppdrettere og andre sjørettede næringer mulighet til økt verdiskapning i tråd med prinsippet om bærekraftig utvikling. Dette betyr at man må planlegge arealer både for bruk og for vern.

Eldrerådet har på møte tirsdag 27. mai behandlet planutkastet, og har følgende kommentarer til dette.

Ut fra møtevirksomhet og planbeskrivelse har Nordreisa og Skjervøy kommune hatt en god og utførlig prosess rundt planarbeidet, der medvirkning fra berørte parter har vært i fokus. Planbeskrivelsen er imidlertid, etter vår oppfatning, mer en beskrivelse av hvordan eventuelle konsekvenser av ny arealbruk skal utredes, enn en beskrivelse av de faktiske tiltakene, hvilke valg og på hvilket grunnlag disse valgene er gjort. Planbeskrivelsen burde i større grad beskrive de valg som er tatt og vurderingene som ligger bak valgene slik at dette er enkelt tilgjengelig for alle som leser planen.

Eldrerådet har i sine betraktninger bare tatt for seg hensynet til framtiden for Reisaelva. Dette betyr ikke at vi ikke også har interesse av bruken og forvaltningen av kystsonen for andre formål.

Når det gjelder forslagene til nye lokaliteter, synes vi ikke uten videre at forslagene til de to nye områder for akvakultur ved Haukøya kan aksepteres. Haukøya ligger nord-øst for Reisa fjorden som er nasjonal laksefjord. **Eldrerådet** er også av den oppfatning at de tidligere etablerte akvakulturanlegg vest for Reisa fjorden ved Hagebergan og Skognes bør på sikt fjernes.

Dersom Regjeringens mål for villaksen og villaksforvaltningen, som er nedfelt i St. prop. 32 (2006-2007) hvor det bl.a. heter at Regjeringen har som mål å bevare og gjenoppbygge laksebestander av en størrelse og sammenheng som sikrer mangfoldet av arten og utnytter dens produksjonsmuligheter skal kunne ha troverdighet, må dette etter **Eldrerådets** oppfatning, skje betingelsesløst.

Føre-var tilnærming skal, slik vi oppfatter det, legges til grunn i lakseforvaltningen av alle sektorer. Beskyttelsesregime for nasjonale laksevassdrag og laksefjorder skal sikre villaksen en særlig beskyttelse. Regimet bygger på en grunnleggende forutsetning om at summen av endringer i aktivitetene i vassdragene og fjordområdene over tid ikke skal medføre økt, men snarere redusert risiko for villaksen. I brev fra Direktoratet for naturforvaltning 7.7.2009 er det presisert at også nærområdene til nasjonale laksefjorder og tidligere sikringssoner for

Uttalelse fra Oksfjord Jeger og fiskerforening- 26.05.2014:

Høring kystsoneplan Skjervøy Nordreisa

Oksfjord jeger og fiskerforening i samarbeid med Oksfjordvatn Grunneierlag har forvaltet Oksfjordvassdraget m/ Oksfjordvatnet i bortimot 60 år.

Det unike med vassdraget er at vi har gode bestander av de tre anadrome fiskearter: Laks, sjørøye og sjørøret.

Oksfjordvassdraget regnes også som en del av den nasjonale laksefjorden Reisafjorden. Det bør i tillegg nevnes at for to år siden var Oksfjordvassdraget Norges tredje største sjørøyevassdrag med hensyn til fanget fisk.

Dersom en ser på lokalitetene A 28-A 29-A 30, så ligger disse i inntaket til Oksfjordvassdraget. Vi reagerer spesielt på plasseringen av disse lokalitetene fordi vi frykter økt luseangrep på de tre omtalte artene.

Lakselusplagene vil være omfattende for laksen som skal opp i vassdraget for å gyte, men kanskje aller mest for smolten som skal vandre ut fra vassdraget. Lakselusen kan medføre betydelig dødelighet på utvandrende laksesmolt. Nå viser studier fra Uni Research og Havforskningsinstituttet at lakselusa også kan påvirke alderssammensetningen av gytebestanden. Undersøkelsene fra Hordalandselvene Vosso og Daleelva viser at lakselusangrep ga økt alder ved tilbakevandring til elvene. Dette fordi laksen enten får utsatt kjønnsmodning på grunn av luseskadene, eller at lusa fører til spesiell høy dødelighet for smålaks.

Ifølge nettstedet lakselus.no så øker antall lakselus betydelig i nesten alle fylker sammenlignet med samme periode i fjor. En av årsakene til økningen hevdes å være at lakselusa er blitt resistent mot de tradisjonelt benyttede legemidler i næringa. Dette iflg. professor Frank Nilsen ved Universitetet i Bergen.

Vi ønsker også å rette søkelyset mot den faren lakselusa vil kunne ha på vår sjørøye og sjørøretbestand.

Sjørøya er som kjent bare utbredt nord for Polarsirkelen. Bestanden av sjørøye i vårt vassdrag har vært jevn og god i mange år. I og med at sjørøya ikke vandrer langt i sitt næringssøk, vil vi anta at denne arten vil være spesielt utsatt for lakselusangrep.

Det samme vet vi er tilfelle for sjørøreten. I enkelte elver på vestlandet er sjørøretbestanden i ferd med å dø ut, og det viser seg at bestandsnedgang og nærhet til oppdrettsanlegg er nøye sammenknyttet. Vi referer til nylig utsendt program på NRK1, " Ut i naturen".

Vi viser også til Fylkesmannens uttalelse om etableringen ved de omtalte områdene:

"Fylkesmannen fremmer med innsigelse til områdene A29 og A30 ved Haukøya. Etablering av oppdrett i disse to områdene vil kunne medføre økt belastning på anadrom laksefisk. Haukøya ligger i nærområdet til Reisafjorden som er utpekt som nasjonal laksefjord. "

Vi vil derfor på det sterkeste motsette oss planene om å etablere anlegg i de ovennevnte lokaliteter.

Med hilsen
Oksfjord Jeger og fiskerforening
Tor Ivar Pedersen
leder

Uttalelse fra Skjervøy Fiskarlag 30.05.2014

Skjervøy Kommune

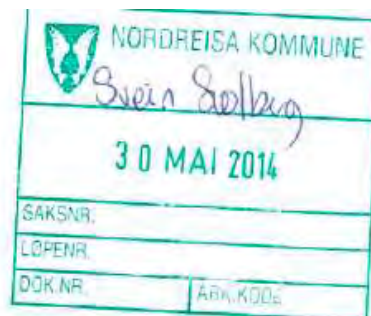
v/Kystsoneplanutvalget

Skjervøy Fiskarlag

v/Dag Olav Mollan

boks 188

9189 Skjervøy

Saken ble behandlet på Skjervøy Fiskarlag sitt Årsmøte 24 mai 2014 og følgende uttalelse ble enstemmig vedtatt:

Skjervøy Fiskarlag vil med dett ikke godta den konsekvensutredningen som er gjort i forkant av Kystsoneplan for Skjervøy og Nordreisa på grunnlag av:

-At Fiskeridirektoratets representant på det første møtet angående Kystsoneplanen uttalte at fiskere i regionen skulle intervjues og data angående fiskeriaktivitet i området skulle registreres på Fiskeridirektoratets kartdatabase, slik at dette skulle danne grunnlaget i konsekvensutredningen for Kystsoneplanen i Skjervøy og Nordreisa Kommuner.

-Ingen har etter dette møtet blitt kontaktet av fiskeridirektoratet for slik registrering av fiskeriaktivitet, unntatt en, samme dag som møtet ble avholdt.

Alle vurderinger hva angår konsekvenser for fiskeri er vurdert med kartmatriell hos Fiskeridirektoratet som ikke har vært oppdatert.

Hvis man skal sette kommentarer for de enkelte forslåtte lokaliteter og fiskeriaktivitet i disse områdene blir dette de inkomne kommentarer fra fiskere:

-Lokalitet 20: Oppvekstområde for kysttorsk

-Lokalitet 21: Oppvekstområde for kysttorsk

I dette området foregår seifiske med garn om Høsten.

-Lokalitet 22: I dette området foregår fiske med lina etter hyse og kveite, i tillegg til at det er oppvekstområde for kysttorsk.

-Lokalitet 23: Blant fiskeerne kjent at det i dette området gyter torsk.

-Lokalitet 24:

-Lokalitet 25:

-Lokalitet 26:

-Lokalitet 28:

-Lokalitet 29: Denne lokaliteten ligger nært områder som blir benyttet til reketrålning, havstøm i området seetter hovedsakelig mot land. I situasjoner hvor reketrålere er opp og snur i «Meilandshola» kan et anlegg på denne lokaliteten ligge utsatt til.

Ved hiving(Haling) av trål kan fartøyet få denne i propell og drive inn mot dette området.

Det drives også rognkjeks fiske i området.

-Lokalitet 30: For denne lokaliteten vil noen av de samme problemstillinger som gjelder for lokalitet 29 være det samme.

Generelt for Lokalitetene 20,21,29 og 30 vil Skjervøy Fiskarlag si at disse ligger for nært opp til områder som i dag blir benyttet til rekefiske.

Ut fra artikler i media og erfaringer fra yrkeskollegaer lenger sør i Norge vil ikke Skjervøy Fiskarlag ha oppdrett i nær tilknytning til områder der det drives reketrålning, da det viser seg at rekefiske blir dårligere eller forsvinner helt i de områder det er snakk om. Vi viser til artikkel side 12 i Fiskeribladet Mandag 12 august 2013.

Lokalitetene 20,21,22,29 og 20 ligger i områder hvor det blant fiskerne er kjent at det er gyteområder for kysttorsk og oppvekst områder for kysttorsk. Fiskerne frykter at vil ved plassering av oppdrett i disse områdene skape en barriere for Barentshavtorsk og kysttorsk på gytevandring inn fjordene.

Vi vil også henstille til utvalget om å være «Føre var» hva gjelder oppdrett i disse områdene. Fiskerne i Skjervøy kommune mener at det er nok oppdrett i kommunene.

Med venneligst hilsen Skjervøy Fiskardag.

Uttalelse fra Fiskarlaget Nord - 02.06.2014

20144753

Cecilia Rockwell

02.06.14

Ad Kystsoneplan for Nord-Troms, Skjervøy og Nordreisa

Fiskarlaget Nord vil på grunnlag av fiskernes tilbakemeldinger komme med følgende:

1. A2 og A5 kan settes av levendefangst dersom disse ikke lenger skal benyttes til oppdrett
2. Lokalitetene A 20, A 21, A 22, A 29 og A 30 er viktige områder som oppvekstområder for gytetorsk, seifiske med garn, rognkjeksfiske og reketråling
3. A26 er et nytt område for makrell og mengden er slik at det kan fiskes med not. I tillegg er disse områdene tradisjonelt seiplasser og hyppig benyttet av konvensjonelle redskaper.
4. Lokaliteten A28 er midt i drivbanen for notfiske i området, men kan benyttes til beredskapsplass
5. A 29 og A 30 er midt i innløpet til Reisafjorden, som er en vernet laksefjord

Stortingsmelding nr 7 (Et nyskapende og bærekraftig Norge) kobler innovasjon med miljø der naturressurser er utsatt og således bringer fram innovasjon både av inkrementelle og radikale typer. Satsing på levendelagring for å kunne forlenge sesongen for villfisknæringen er nettopp et eksempel på den konstante innovasjonen som finnes sted i fangstleddet. Det tilrettelegges politisk og næringsmessig for å lykkes i satsingen. Sett ut fra dette ståstedet vil det være strategisk viktig for kommunene å reservere arealer til denne typen fiskerier.

I begge kommunene er det landet fisk for ca. 44 000 000 kr i 2013. Det er omtrent 40 lokale bedriftseiere, det vil yrkesfiskere som står på lukkede lister forbeholdt profesjonelle næringsaktører. Til sammen utgjør de som har fiske som attåtnæring 110 utøvere. Det er fra denne gruppen det rekrutteres til næringen og omtrent halvparten er 40 år og yngre. Fiskarlaget Nord antar det er ønskelig for kommunene å fortsatt satse på lokal eierskap til de knappe naturressursene og at de fortsatt ønsker en solid rekruttering til næringen. Det er derfor svært uheldig om mulighetene for fornying og rekruttering blir begrenset som følge av færre områder å fiske i. Fiskarlaget Nord mener det er svært viktig å dimensjonere for

FISKARLAGET NORD og Fiskarlagets Servicekontor as ,avd .nord • Postboks 59 • 9251 Tromsø
E-post: nord@fiskarlaget.no • www.fiskarlaget.no • Telefon: 77 68 20 56 • Telefaks: 77 61 07 20
Organisasjonsnr.: 938 277 095 • Fiskarlagets Servicekontor 984 152 094

både dagens og morgendagens næring ved å skjerme de områder som er nevnt i punktene ovenfor.

Vi vil forøvrig bemerke at datagrunnlaget hentet fra Fiskeridirektoratet ikke forteller den hele og fulle sannhet da næringsutøverne mener bestemt at eksisterende data er ufullstendige. Dertil, har vi fått rapporter på at fiskerne har blitt lovet muligheter for å oppjustere fiskerifeltene uten at dette har skjedd i planprosessen. Vi stiller dermed spørsmål om datagrunnlaget for Kystsoneplanen er mangelfull.

Vi har medlemmer som har forsøkt og forsøker å formidle den tause kunnskapen de har om påvirkning på kysttorsk, deriblant Arnold Jensen i Nordreisa fiskarlag. Disse dataene skal prosjektansvarlige for Kystsoneplan ha fått. Fiskarlaget Nord mener det er for lite vitenskapelig grunnlag hva angår konsekvensene av oppdrett for de ville artene. Våre næringsutøvere er avhengig av produktenes omdømme som «rent hav», «trygt å spise», «villfanget», «økologisk», «bærekraftig» og så videre. Dersom næringen taper omdømme ved at metaforene mister sine kvaliteter går dette direkte utover fiskernes inntjeningsmuligheter. Det er Fiskarlaget Nord sterkt imot da det innebærer at vår del av Sjømatnæringen taper, mens den andre vinner.

Fiskarlaget Nord mener at viktigheten av lokal eierskap av fiskeflåten må veie tungt med hensyn til bosetting, næringsutvikling, næringsstruktur og rekruttering. Av disse grunnene kan vi ikke akseptere tap på bekostning av andres vinning.

Såfremt det ikke kan dokumenteres at oppdrett ikke påvirker de ville artene med hensyn til inntjening, miljørisiko og mattrygghet fastholder Fiskarlaget Nord at ovennevnte punkter imøtekommes.

Vennlig hilsen

Cecilia Rockwell

Uttalelse fra div fiskebåteiere 02.06.2014:

Høringsuttalelse

kystsoneplan Nordreisa og Skjervøy

Først vil vi påpeke at vi er skuffet over framgangsmåten i arbeidet med denne kystsoneplanen. Høringsutkastet til kystsoneplanen er dessverre mer egnet til å skape konflikter mellom fiskere og havbruksnæringen enn å bygge broer. Flere av oss samarbeider godt på mange måter med flere aktører i havbruksnæringa. Vi er samtidig av den formening at ved å fremme dette forslaget til kystsoneplan, som forøvrig er slik vi ser det, identisk med forslaget som ble fremmet for innspillsmøtene så bidrar man til å skape konflikter som i utgangspunktet ikke er der. Vi tror ikke at dette er det generelle ønsket fra havbruksnæringa. Det omtales også at fjordsystemene flyter sammen og at det dermed er naturlig å samarbeide over kommunegrensene. Vi undrer oss derfor over at ikke fiskere i nabokommunene med tilstøtende fiskefelt er invitert til å komme med sine innspill, samt at man i så liten grad hensyntar de innspill som tidligere i prosessen har kommet fram fra fiskere i møter. Det faktum at høringsperioden i utgangspunktet legges midt under torskefisket, hvor aktiviteten på sjøen er størst blant fiskerne og mange er på fiske i Lofoten eller på finnmarka er også et unødvendig irritasjonsmoment, denne høringa kunne med fordel vært lagt til etter ferien.

På disse innspillsmøtene, spesielt Skjervøy 18/6 2013 kom det veldig mange innsigelser mot flere av områdene avsatt til havbruk, men likevel ikke mot alle. Vi forsto representantene for havbruksnæringa da dithen at de ikke krevde alle områdene, men at dette var et forslag hvor de hadde satt seg ned og krysset av på kartet for potensielle steder. De uttalte at de ikke hadde motforestillinger mot å frasi seg de områdene som ville være problematisk for fiskeriene. Dette satte vi som fiskere pris på. Hensikten med slike innspillsmøter skulle være at alle skulle kunne komme med innspill som skulle tas med i den videre behandling av planen. Dette for at man skulle få et forslag til kystsoneplan som ville trenge få endringer gjennom høringsprosess. Slik vi kan se i høringsutkastet er svært få, om noen, av disse muntlige innspillene hensyntatt, og alle forslagene til områder for oppdrett er fremdeles markert. På tross av disse muntlige innsigelsene omtales flere av disse områdene i konsekvensanalysen med ingen negative konsekvenser for miljø eller fiske. Flere av disse områdene er plassert på en slik måte at de begrenser eller hindrer fiske, og noen er plassert i gyte og oppvekstområder for villfisk, og da spesielt torsk.

I tillegg opplever vi som fiskere at vår viktighet i lokalsamfunnet blir omtalt som en parentes i dokumentet.

- For vår del som fiskere blir følgende data ramset opp:
 - antall fiskere (heltid og deltid) for Skjervøy
 - antall fiskefartøy med fartøykvote for Skjervøy (gruppe1)
 - antall fiskere (heltid og deltid) for Nordreisa
 - antall fiskefartøy med fartøykvote for Nordreisa, samt antall fiskefartøy på åpen gruppe for nordreisa.
 - Man hopper bukk over åpen gruppe på Skjervøy.
 - Man nevner kvantum Torsk som kan fiskes, men ikke kvantum på andre fiskeslag hvor det er fritt fiske. Her kunne man eksempelvis enkelt hentet ut statistikk fra Norges Råfisklag, i og med at det fiskes og leveres betydelige mengder av annen hvitfisk enn torsk. Anleggene på i Skjervøy tar eksempelvis imot mange tusen tonn sei. I tillegg fiskes det betydelige mengder reker i berørte områder.
 - Det nevnes IKKE antall årsverk tilknyttet fiskemottak eller produksjonsanlegg for hvitfisk i kommunene.
 - Det nevnes ingenting om fiskernes bidrag til arbeidsplasser på bedrifter som leverer fiskeutstyr

- For oppdrettsnæringa blir følgende data ramset opp:
 - Antall årsverk i forbindelse med oppdrett
 - Direkte sysselsetting i forbindelse med transport i Nordreisa (50 årsverk)
 - Slakterivirksomhet i Skjervøy (100-150 årsverk)

Vi oppfatter dokumentet dithen at det er laget for å framheve samt prioritere oppdrettsnæringa, noe vi synes er uheldig, spesielt med tanke på at en slik forfordeling av arealer som her skissert faktisk vil begrense fiskernes inntektsmuligheter i lokalområdet. Vi stiller oss undrende til påstanden om direkte sysselsetting i Nordreisa innen transport med 50 årsverk. Oppdrett skaper arbeidsplasser, men man må ikke gå dithen at man overser viktigheten av fiskernes bidrag i lokalmiljøet. En undersøkelse gjort av NHO og LO viser at hver fisker i gjennomsnitt genererer tre arbeidsplasser på land.

- For Skjervøy kommune sin del, med 75 fiskere, vil det si at fiskerne er grunnlaget for skatteinngang fra 300 årsverk.
- For Nordreisa kommune sin del, med 63 fiskere, vil det si at fiskerne er grunnlaget for skatteinngang fra 252 årsverk.
- I tillegg kommer bedriftsbeskatning fra både fiskebåt-bedrifter og bedrifter avhengig av fiskerne.

Det som gjør at vi fiskere bor der vi bor er nærheten til gode fiskefelt - og at vi store deler av året kan drive et effektivt hjemmefiske, mens sesongvariasjoner gjør at vi perioder søker fisken på mer fjerne fiskefelt. I tidligere tider var fiskarbonden den som drev fisket og hadde gård ved siden av. I dag er vi fiskere hovedsaklig avhengig av båten. Det bør være greit for myndighetene som skal vedta kystsoneplanen å tenke gjennom hvorvidt man ønsker å bidra til at flere og flere av fiskerne ikke lengre ser det regningssvarende å drive hjemmefiske fordi fiskeplassene er opptatt, eller gyte og oppvekstområdene blokkert, og dermed må fiske lengre hjemmefra. Det vil isåfall etterhvert føre til at hensikten med å bo der man bor faller bort. Det vil dermed også føre til at mulighetene for rekruttering av ungdom gjennom lokalt fiske med egen båt faller bort, både på grunn av mangel på kompetanse og mangel på kjøpere av fisk.

For uinnvidde kan man ved å se på kartet få et inntrykk av at det selv med etablering av såpass mange lokaliteter vil være store områder igjen for fiskerne til å drive sitt fiske. Dette er dessverre ikke realitetene. Det er ikke alle områder som lar seg benytte til alle typer fiske. Dette har med naturlige forhold å gjøre. Vi som fiskere lokker ikke fisken til oss, vi oppsøker de områdene hvor det til enhver tid er lønnsomt å drive. Vi som fiskere vet hvor fisken gyter, hvor yngelen oppholder seg i oppvekstperioden - vi ønsker ikke etablering av oppdrett i disse områdene. Dette fordi det fremdeles etter flere tiår med oppdrett ikke er foretatt nøyaktig forskning på hvordan disse forhold påvirkes ved etablering av oppdrett. Vi ønsker altså ikke å gamble med lokale hvitfiskestammer som eksempelvis kysttorsk. Bunnforholdene på forskjellige områder kan også være svært forskjellige. Noen steder finnes eksempelvis koraller. Disse stedene forsøker vi som fiskere å unngå. Hvordan disse stedene påvirkes av oppdrett i nærområdet med tanke på slam er heller ikke kjent. Mange av områdene som er planlagt i kystsoneplanen vil blokkere og hindre fiske med spesielt faststående bruk, men også trål og seinot. Her må de enkelte kommuner gjøre prioriteringer i forhold til hvilken næring som skal prioriteres. Når det gjelder områder som beslaglegges under vann, så viser oversikten i forslaget til kystsoneplan at arealet vil mer enn fordobles basert på eksisterende anlegg. Dette synes vi er svært mye. Arealet som beslaglegges under vann er faktisk i gjennomsnitt 36ganger større enn det som er synlig over vann. Faktisk vil dette forslaget på nye lokalitetsområder gjøre beslag på 34000daa, eller 34 kvadratkilometer. Dette er 50% mer enn totalt areal dyrka mark i Nordreisa kommune (21800daa). Totalt vil havbruk legge beslag på nesten 59000daa (side 16), eller 59 kvadratkilometer, etter dette forslaget til plan. Det er mer enn det dobbelte av arealet dyrka mark i Skjervøy og Nordreisa til sammen (25100daa).

Vi ser også at av alle fiskerne som har deltatt i debatter og kommet med innspill, så er det kun EN fisker som kategorisk motsnakker de andre fiskerne. Denne fiskeren forteller historier om hvor bra det har blitt i hans område etter at oppdrettsnæringa fikk etablere seg, og framstiller andre fiskeres opplevelser som det reneste tøypprat. Når man ser slike tilsynelatende uenigheter mellom fiskere er det klart at det påvirker prosessen. Vi

som fiskere vet at de utsagn som kommer fra denne fiskeren er usanne. Hvorfor han lyver om sitt eget fiske har vi ikke forutsetninger for å vurdere. Men faktum er at påstandene som blir framlagt fra denne fiskeren enkelt kan bevises som falsum. Også her kan man innhente dokumentasjon fra Norges Råfisklag i forhold til hvor fiskeren har levert fangst. På tidligere innspillmøte på Skjervøy 2013, uttalte denne fiskeren at han aldri hadde fisket så mye på Rotsundet som de siste årene, og spesielt inneværende år. På gjeldene tidspunkt (juni 2013) hadde han i realiteten fisket svært lite i lokalområdet. På folkemøte på Storslett 29. April 2014 uttaler samme fiskeren i følge referatet "Har i alle år fisket gruppe 1 kvota i nærheten av oppdrettsanleggene i Rotsund og Kjølmangen. Har ikke merket noen nedgange i mengden av torsk og annen fisk i området. Kan derfor ikke være enig med Arnold Jensen". Denne fiskeren har de siste årene fisket torskeknoten si med garn i Lofoten på seinvinteren, og fortsetter deretter på finnmarka med juksa. At han kommer med denne uttalelsen samtidig med at han er hjemme for å rigge om fra garn til juksa virker helt utrolig! Han fisker og leverer svært lite torsk og annen fisk på Rotsundet i motsetning til det han hevder. Dette kan dokumenteres gjennom fangstrapporter fra Norges Råfisklag, og denne informasjonen er tilgjengelig for alle som kontakter Råfisklaget og ber om den. Hvis man går 20 år eller mer tilbake i tid var det mange fiskere som livnærte seg av fiske i Rotsundet. Det var sågar fremmedfiskere fra Trøndelag som kom til området for å fiske gytetorsk på vinteren. På tross av at han usant hevder motsatt, så klarer altså ikke området i dag å brødfø EN fisker på torsk, nettopp fordi svært lite gytetorsk samles i dette området. Hvorfor disse påstandene kommer fra denne fiskeren klarer ikke vi som fiskere å forstå - det virker for oss fullstendig meningsløst å fremme påstander som så enkelt som disse kan bevises som falsum. Man bør holde seg til sannheten når man skal uttale seg i slike saker fordi vedtak bør gjøres basert på fakta og ikke på feilinformasjon. Derfor velger vi å kommentere og påpeke dette her.

Årsaken til lite gytefisk på Rotsundet blir bare spekulasjoner, men vi som fiskere ønsker uholdt forskning for å få dokumentasjon på hvorvidt forurensingen fra oppdrett er noe man bør bekymre seg for eller ikke. Derfor stiller vi oss bak forslaget som ble fremmet på Skjervøy om at et av områdene som var plassert i et gyteområde ved Uløya kan brukes midlertidig til forskning på hvorvidt oppvekstområder og gyting av torsk påvirkes av oppdrett. Slik forskning forventer vi skal gjennomføres av Havforskningsinstituttet ved eksempelvis bruk av miniubåt for å dokumentere bunnforhold for området benyttes, under produksjon og etter at anlegget er fjernet. Dette området har også stedvis store forekomster av koraller slik at også påvirkning av disse, både i forhold til forføyning og slam, vil kunne dokumenteres. Et midlertidig område til denne typen forskning trenger man ikke avsette i kystsoneplanen. Der vil man heller kunne gi dispensasjon til formålet.

Basert på forannevnte samt innspill allerede gitt i innspillmøter vil vi be om følgende justeringer i forslag til kystsoneplan:

- Lokalitet A29 Haukøya Vest tas ut av kystsoneplanen fordi den er til hinder for utnyttelse av gode fiskefelt. Lokaliteten vil være til hinder for fiske etter torsk, sei, hyse, rognkjeks, kveite, flyndre og reker. Området er gytefelt og oppvekstområde. Kvæningen var stengt for rekefiske fra tidlig høst 2013 til sein vår 2014 grunnet veldig høy innblanding av torskeyngel og hyseyngel.
- Lokalitet A30 Haukøya Øst tas ut av kystsoneplanen fordi den er til hinder for utnyttelse av gode fiskefelt. Dette området har stedvis store forekomster av koraller. Lokaliteten vil være til hinder for fiske etter torsk, sei, hyse, rognkjeks, kveite, flyndre og reker. Området er gytefelt og oppvekstområde. Kvæningen var stengt for rekefiske fra tidlig høst 2013 til sein vår 2014 grunnet veldig høy innblanding av torskeyngel og hyseyngel.
- Lokalitet A20 Uløya Sørvest tas ut av kystsoneplanen fordi den er plassert midt i gyte og oppvekstområde for torsk og annen hvitfisk. Hele strekningen fra Spåkenes til Lyngsskjæret vest av Vorterøy er sammenhengende gyteområde for torsk. Tilleggsinformasjon: Som følge av stor konsentrasjon av torskeyngel ble Lyngfjorden allerede tidlig høsten 2013 stengt for fiske etter reker med trål på grunn av alt for høy konsentrasjon av torskeyngel i fangstene. Nivået var skyhøyt

over tillatt innblanding. Lyngenfjorden ble først åpnet i mai 2014 etter flere telleprøver gjennom vinteren. I tillegg er arealet benyttet til fiske med faststående bruk, og fortøyninger vil kunne komme i konflikt med reketråling. Vestsiden av Uløya er viktig for gyting av rognkjeks

Lokalitet A21 Uløya Nordvest tas ut av kystsoneplanen fordi den er plassert midt i gyte og oppvekstområde for torsk og annen hvitfisk. Dette er området hvor man på lyngenfjorden opplever størst konsentrasjon av gytende torsk på våren, men hele strekningen fra Spåkenes til Lyngsskjæret vest av Vorterøy er sammenhengende gyteområde for torsk. Tilleggsinformasjon: Som følge av stor konsentrasjon av torskeyngel ble Lyngenfjorden allerede tidlig høsten 2013 stengt for fiske etter reker med trål på grunn av alt for høy konsentrasjon av torskeyngel i fangstene. Nivået var skyhøyt over tillatt innblanding. Lyngenfjorden ble først åpnet i mai 2014 etter flere telleprøver gjennom vinteren. I tillegg er arealet benyttet til fiske med faststående bruk, og fortøyninger vil kunne komme i konflikt med reketråling. Vestsiden av Uløya er viktig for gyting av rognkjeks. Dette området har også gode forekomster av koraller, og er området som er foreslått benyttet til en uhildet forskning på havbrukets påvirkning på gytefisk og yngel, men da i en tidsbegrenset periode og ingen permanent lokalitet.

Lokalitet A22, Follesøy tas ut av kystsoneplanen fordi den er plassert i umiddelbar tilknytning til gyte og oppvekstområde for torsk og annen hvitfisk. Tilleggsinformasjon: Som følge av stor konsentrasjon av torskeyngel ble Lyngenfjorden allerede tidlig høsten 2013 stengt for fiske etter reker med trål på grunn av alt for høy konsentrasjon av torskeyngel i fangstene. Nivået var skyhøyt over tillatt innblanding. Lyngenfjorden ble først åpnet i mai 2014 etter flere telleprøver gjennom vinteren.

Dersom lokalitet A21 skal benyttes til forskning på påvirkning, vil det samtidig være skrikende nødvendig at det ikke blir etablert andre anlegg nært tilknyttet dette området før forskingsprosjektet ihvertfall er ihverksatt. Nå har vi nemlig et rent og uberørt område som kan benyttes.

Informasjon vedrørende sysselsetting og fangst innen fiskeriene må oppdateres.

Konsekvensanalyse gjennomgås og ny analyse foretas. Analysen som følger vedlagt planforslaget bærer preg av å kun hensynta oppdrett, og de reelle ulemper for fiskerne må i mye større grad synliggjøres.

Med vennlig hilsen

Tom Vegar Kiil, Rotsund
Bengt Siikavoupio, Storfjord
Magnus Olsen, Burfjord
Eivind Isaksen, Skjervøy
Svein Tore Isaksen, Skjervøy
Jostein Henriksen, Skjervøy
Morten Andreas Isaksen, Skjervøy
Kristian Isaksen, Skjervøy
Halfdan Isaksen, Skjervøy
Roald Isaksen, Skjervøy
Elling Johannessen, Skjervøy
Edmund Isaksen, Skjervøy
Idar Johannessen, Rotsund
Trond - Roger Isaksen, Nordreisa

Vi representerer direkte eierskap i 16 fiskefartøy med fartøykvote og 2 fiskefartøy i åpen gruppe, totalt 18 fiskefartøy tilknyttet området.

Det er stor sjanse for at flere fiskere vil ønske å signere dokumentet uten at de foreløpig har fått muligheten til det. Noen har sagt at de ønsker å signere dokumentet basert på en tidligere versjon, men er holdt utenfor da de ikke er presentert sluttdokumentet. Et eventuelt tillegg til signaturliste (side 5 i høringsuttalelsen) vil kunne komme i løpet av de nærmeste dagene. Inntil videre vil denne listen være gjeldende.

Uttalelse fra Naturvernforbundet Nordreisa 02.06.2014

 NORDREISA KOMMUNE	
2 JUN 2014	
SAKS NR.	
LØPENR.	
DDK NR.	ARK. KODE

Høringsuttalelse utkast til kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy

Innledning

Den 2. mai 2013 var Naturvernforbundets lokallag i Nordreisa representert på et møte på Storslett, sammen med andre som var invitert til å delta i en gruppe for friluft, turisme og grønne verdier, i forbindelse med arbeidet med ny kystsoneplan for Skjervøy og Nordreisa. På møtet ble det orientert om at en av føringene fra sentralt hold er at oppdrettsnæringen trenger flere arealer. Det ble det vist kart med oppdrettsnæringas arealønsker. Blant de inviterte deltakerne til denne gruppa ble det påpekt at næringa har allerede fått store sjøarealer i Nord-Troms, og man sitter igjen med omfattende negative virkninger. Et synspunkt som flere var enig om, var at det ikke er akseptabelt med flere av dagens åpne anlegg. Det ble påpekt at staten må bevilge midler til utvikling av lukkede anlegg; uten en slik statlig støtte vil det neppe bli utviklet alternativer til dagens åpne anlegg. Oppdrett ble i det hele tatt det mest sentrale emnet på møtet, og det ble også bemerket at man må regne med at næringa har helgardert seg. Man leverer en lang «ønskeliste», og har et bruktbart resultat selv om ikke hele lista kan innfris. Naturvernforbundets lokallag støttet de nevnte synspunktene.

Plangruppa argumenterer for at det er få av de fremtidige områdene som er i stor konflikt med naturmangfold, slik kommunene ser det. Noen steder er konfliktnivået ifølge plangruppa noe høyere, men der har samfunnshensyn blitt vektlagt. Det framlagte planforslaget framstår som et eneste stort argument for mer oppdrett, og dermed som en lydlig oppfølging av føringer fra sentralt hold om å legge til rette for ytterligere vekst i oppdrettsindustrien. Dette til tross for at det kom en rekke innvendinger allerede underveis i plangruppas kommunikasjon med ulike brukergrupper. Det er prisverdig til at det legges opp til kommunikasjon med kommunenes innbyggere, men det er en utfordring i å gjøre bruk av kommunikasjon og innspill på en måte som gjør at ønsker om innspill ikke framstår kun som symbolske handlinger, uten reell mulighet for medvirkning.

Kommunene har som arealforvaltere et stort ansvar i å ivareta allmennhetens interesser og medvirkning i planarbeidet. Den store motstanden mot planutkastet fra en rekke lokale organisasjoner bør være en god indikator på at tiden for behandling av oppdrettslokaliteter på et spinkelt kunnskapsgrunnlag og kun ut fra oppdrettsnæringas interesser er forbi. Verdifulle marine områder har krav på særskilt beskyttelse fra de folkevalgte hvis oppgave er nettopp å ivareta de allmenne interesser framfor særinteresser. I all utbygging og utnytting av natur og miljø, er det viktig at folkets tillitsvalgte vektlegger det faktum at fortjenesten ved å forringe miljøet ofte er privatisert, mens kostnadene og tapene blir lagt på fellesskapet.

Oppdrettsnæringa en trussel mot kystnære marine arealer og elver som sunne og bærekraftige økosystemer, og for bruk av slike økosystemer i annen næringsammenheng og til matauk og rekreasjon. Man har i dag ikke kontroll med negative virkninger av oppdrettsnæringa, og det bør derfor ikke settes av flere lokaliteter til åpne oppdrettsanlegg. Kravet må være lukka anlegg. Kommunene må bygge sine beslutninger som innebærer store arealinngrep i marine områder som hele befolkningen har rett til å bruke, på et langt bredere kunnskapsgrunnlag enn det framlagt forslag til kystsoneplan viser. Det foreligger allerede nok kunnskap til at forhindre ytterligere økning

av oppdrett i åpne anlegg, og ikke minst dersom man også tar i bruk erfaringsbasert kunnskap, slik naturmangfoldloven krever. I tillegg må føre var-prinsippet tas i bruk.

Grunn til bekymring for marint miljø

Sentrale politikere ønsker en mangedobling av oppdrettsnæringa i nord. Men økt satsing på og tilrettelegging for oppdrett fører til stadig flere konflikter om arealbruk, fordi lokalbefolkninga ønsker å ha reine fjorder og sund, og gode vilkår for kyst- og fjordfisket. Dessuten utgjør de nære marine områdene viktige verdier også for andre næringer, blant annet natur- og kulturbasert reiseliv som man ønsker å satse på i Nordreisa, og ikke minst for friluftsliv og rekreasjon, og dermed også for livskvalitet og bolyst. I oppdrettsområder langs kysten kommer det stadig flere protester mot økninga i oppdrettsindustrien, med henvisning til forurensing fra fôrspill og annen forurensing, lakselus, rømming fra åpne merder samt hensynet til tradisjonelt fiske og villfiskbestander.

Det er all grunn til å være bekymret. Det viser blant annet informasjonen på nettsidene til Direktoratet for naturforvaltning (DN) og Klima- og forurensingsdirektoratet (KLIF). Ifølge DN skyldes nedgangen i laksebestandene de siste 30 årene i hovedsak menneskeskapte påvirkninger, og særlig sur nedbør, vannkraftreguleringer, fysiske inngrep, Gyrodactylus salaris, produksjon av lakselus i oppdrettsmerder og rømt oppdrettslaks. KLIF peker på rømming av laks, og lakselus. Rømt fisk som vandrer opp i vassdragene og som gyter med villaksen kan påvirke villaksens genetiske mangfold og produktivitet, og rømt fisk kan spre fiske sykdommer til villfisken.

På nettstedet Miljøstatus.no i Norge som gir "den nyeste informasjonen om miljøets tilstand og utvikling", opplyses det om fiskeoppdrett blant annet: "Tilførsler av næringssalter fra fiskeoppdrett kommer fra rester av fiskefôr og fiskenes avføring. Ifølge Miljøstatus.no, kan for store tilførsler føre til "oppblomstring av alger, tilgroing, nedslamming av bunnen og redusert sikt i vannmassene, som igjen gir økt nedbryting av biologisk materiale og dermed oksygenmangel. Det biologiske mangfoldet kan bli redusert og vi får hyppigere oppblomstringer av giftalger."

I en undersøkelse fra Riksrevisjonen (Dokument 3:9 2011-2012) vises det til at den sterke veksten i næringen innebærer betydelige miljømessige utfordringer. Utfordringene er størst i områder med stor oppdrettsproduksjon. Undersøkelsen viser at på grunn av vedvarende store rømmingstall er det i flere elver og vassdrag en høy andel rømt oppdrettsfisk blant villfisk. I enkelte områder har dette allerede påvirket villaksens genetiske egenart. Målet om at påvirkninger som truer laksens genetiske mangfold skulle reduseres til et ikke-skadelig nivå innen 2010 er ikke nådd.

Tapet av oppdrettsfisk, særlig på grunn av sykdom, er betydelig. Sykdomssituasjonen har ikke bedret seg siden 2000 og de store tapene medfører også store økonomiske tap for næringen. Forekomsten av lus er fortsatt på et høyt nivå langs store deler av kysten og har en negativ innvirkning på villfisk, særlig sjøørreten.

Oppdrett bidrar til at utslipp av store mengder næringssalter, organisk materiale og kjemikalier tilføres områdene rundt anleggene. Det er ikke enighet i forvaltningens fagmiljøer om betydningen av de samlede utslippene fra havbruksnæringen. Kjemikalier slippes imidlertid urensset ut i vannet fra anleggene og det er påvist at slike midler påfører naturen skader.

Havbruksnæringen er avhengig av store mengder villlevende fisk til fiskefôr. Fiskepresset mot noen av disse artene har vært stort. På virkemiddelsiden viser undersøkelsen at det er mangler i planleggingen av sjøarealene. I tildelingen av tillatelser til å drive oppdrett og i reguleringene av anleggene fokuseres det i hovedsak på den enkelte lokalitet og i mindre grad på den samlede belastningen fra flere oppdrettsanlegg i et utvidet område.

En erfaring fra Nordland – strandundersøkelse

Naturvernforbundet i Nordland har i brev til Fylkesmannen i Nordland omtalt miljøskader i strandsonen i i Storvika i Sørfold kommune. Man viser til at Akvaplan-niva AS høsten 2013 gjennomførte en strandundersøkelse der, med utgangspunktet utallige meldinger fra grunneieren i Storvika om forurensing i fjæra. Ifølge rapporten fra undersøkelsen var Storvika tydelig påvirket/forurenset av organisk materiale. Strandfauna og -flora var i dårlig tilstand og området var preget av anaerobe forhold (mangel på oksygen). Strandsonen i Storvika bar preg av sterk belastning. Det ble påvist lave artstall for både dyr og alger, og høye forekomster av forurensningstolerante dyregrupper. Disse gruppene er fraværende på referansestasjonen i Korsvika rett over fjorden. Rapporten beskriver med andre ord en alvorlig forurensing bestående av tykke lag med sediment i forråtnelse, og inntrykket er at belastningen har pågått over tid og ikke skyldes en enkel hendelse.

- det var det tykke lag med nedslammede sediment (inntil 3 cm) mellom steinene
- til dels var det fettaktig belegg på undersiden av steiner
- det var rosa bakteriebelegg i øvre fjære
- under stein og i luften var det til dels sterk svovellukt
- til dels ble det registrert sur "oppkastlukt" i luften og sedimentet.
- det ble observert hvitt skum på vannoverflaten som drev inn mot land
- vannet var grumset
- steiner var glatte og slimete
- mange døde strandsnegler ble registrert (ingen synlige egg).

Naturvernforbundet i Nordland påpeker at selv om det så langt ikke er bevist at skadene i fjæra skyldes forurensing fra oppdrettsanlegget, vil plasseringen av anlegget og strømbildet i området tilsa at noe forurensing kommer derfra. Man anmodet derfor Fylkesmannens Miljøvernavdeling om å iverksette midlertidig stopp i bruk av oppdrettsanlegget inntil kilden/kildene til miljøskadene i strandsonen er kartlagt. Dette er en svært foruroligende situasjonsbeskrivelse, og en påminning om behovet for kartlegging av miljømessige konsekvenser i områder med oppdrettsanlegg.

Vekst og forutsigbarhet for hvem?

I planbeskrivelse for kystzoneplan for Skjervøy og Nordreisa slås det fast at vekst i marin næringsvirksomhet har ført til større arealbehov i kystsonen, og at målet må være å skape forutsigbarhet for de som driver med marine næringer i Nord-Troms. Man viser i til at En effektiv og bærekraftig utnyttelse av områdene er derfor viktig. En rapport fra Nofima om oppdrettsnæringas positive ringvirkninger i Troms, basert på intervju med aktører i næringa, synes å være brukt som argument for ytterligere satsing på oppdrett. Men hva med andre næringer? Både kyst- og fjordfiske og elvefiske har som kjent lange og sterke tradisjoner i Nordreisa, og både disse tradisjonelle næringene og nye næringer som natur- og kulturbasert reiseliv har også behov for forutsigbarhet.

Reisafjorden har status som nasjonal laksefjord, og Nordreisa kommune har vedtatt at fjorden skal

være oppdrettsfri. Dessuten har Nordreisa fått status som nasjonalparkkommune og Storslett som nasjonalparklandsby. Statusen gjør at man har muligheten til å utvikle kommunen som et sted for naturnær turisme på en helt annen måte enn tidligere, ifølge Strategisk næringsplan for Nordreisa. I kommunens velkomsthilsen viser man til at et besøk i Nordreisa borger for en storslått naturopplevelse. Verdifulle naturområder kommer med andre ord til uttrykk både i kommunal næringsprofil og selvpresentasjon.

Bekymring for villaks er allerede nevnt. Det er også stor bekymring for oppdrettens virkning på kysttorsk, en svært viktig art for kyst- og fjordfiske. Som professor Truls Moum ved Universitetet i Nordland peker på, kan Norge vise til en sterk stamme og, i global sammenheng unik, vellykket forvaltning av norsk skrei. For kysttorsk er situasjonen derimot bekymringsfull. Resultatene av den nye forskningen tilsier at kysttorsk og skrei utgjør to klart definerte typer torsk. Man kan derfor ikke regne med "etterfylling" av skrei der kysttorsken svikter eller omvendt. Den nye kunnskapen understøtter gjeldende praksis med uavhengig forvaltning av kysttorsk og skrei for å bevare de unike genetiske ressursene som hver av de to typene representerer. Nordreisa Fiskarlag har for øvrig foreslått å etablere Reisafjorden som en nasjonal kysttorskfjord; et interessant forslag som bør tas med i videre vurdering av kystsoneplanen.

Naturmangfoldloven – men hva med erfaringsbasert kunnskap?

I konsekvensvurderingen har man av en eller annen grunn utelatt bestemmelsen om erfaringsbasert kunnskap. Man siterer formålsparagrafen "Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden", og uttaler om paragraf 8 som omhandler kunnskapsgrunnlaget: "I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag." (Fra plangruppas konsekvensutredning, vår understreking.)

Man henviser altså kun til bestemmelsen om vitenskapelig kunnskap, og utelukker bestemmelsen om erfaringsbasert kunnskap. Naturmangfoldloven § 8 pålegger myndighetene å legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen – i tillegg til vitenskapelig kunnskap som man henviser til. Ved å utelate bestemmelsen om erfaringsbasert kunnskap er det enkelt å utelate blant annet fiskeres kunnskap.

Arnold Jensen, tidligere leder og nå sekretær i Nordreisa Fiskarlag, har lagt ned et omfattende arbeid for å synliggjøre oppdrettsnæringas konsekvenser for fjordene og fiskeriene i Nord-Troms og også i Finnmark. Han har dermed framskaffet en type kunnskap som bør være høyst relevant for plangruppa og beslutningstakere. Dette bør vurderes, og evt. suppleres med nye intervju. I tillegg bør det gjøres intervju blant befolkningen i nærheten av oppdrettsanlegg, og evt. andre som har opparbeidet seg erfaringsbasert kunnskap om konsekvenser av oppdrettsanlegg.

Kun økonomisk bærekraft?

I rapporten «Vår felles framtid» fra 1987 definerte Brundtland-kommisjonen begrepet bærekraftig utvikling som "utvikling som imøtekommer dagens behov uten å ødelegge mulighetene for at kommende generasjoner skal få dekket sine behov". Dette følges opp i konvensjonen om biologisk mangfold, der bærekraftig bruk defineres slik: "Bruk av det biologiske mangfolds komponenter på en måte og i et tempo som ikke fører til ødeleggelse av biologisk mangfold på sikt, og derved opprettholder dets potensial til å tilfredsstille den nåværende og de fremtidige generasjoners behov og forhåpninger". Innledningen til konvensjonen om biologisk mangfold sier noe om disse behovene; de kommer til uttrykk gjennom en svært bred forståelse av hvilke verdier biologisk mangfold utgjør. I tillegg til dette mangfoldets egenverdi, dreier det seg om "de økologiske, genetiske, samfunnsmessige, økonomiske, vitenskapelige, utdanningsmessige, kulturelle, fritidsmessige og estetiske verdier som biologisk mangfold og dets komponenter utgjør". Her er det tale om nytteverdi i videste forstand, og ikke bare økonomisk nytteverdi, som det også sies i forarbeidene til naturmangfoldloven (Ot.prp. nr. 52 (2008-2009)).

Sosial bærekraft innbefatter blant annet ressursbrukernes mulighet til å anvende sin kunnskap i forvaltningssammenheng. Denne siden av bærekraft-begrepet synes ikke å være tatt hensyn til, og heller ikke de øvrige verdiene som nevnes. Det ser ut for at man kun legger vekt på økonomisk bærekraft for oppdrettsindustrien. Prisen kan imidlertid bli et betydelig redusert bærekraftspotensiale for andre næringer, og også for bærekraft i blant annet økologisk og kulturell og forstand.

Konklusjon/anbefaling

Vår hovedkonklusjon er at det under ingen omstendigheter bør åpnes for enda mer oppdrett i åpne anlegg. I tillegg vil vi vektlegge kunnskapsgrunnlaget: Det er viktig at kommunepolitikere som skal behandle utkast til kystsoneplan har et grundig og allsidig kunnskapsgrunnlag, som gir muligheter for vurdere både omkostninger og muligheter som ligger i sterk utviding av oppdrettsmuligheter i kommunene Skjervøy og Nordreisa. Dette for å sikre at naturen i området blir forvaltet bærekraftig. Planutkastet som foreligger, gir dessverre ikke muligheter for en slik bred vurdering. I tillegg til kunnskap om oppdrettsnæringas økonomiske betydning som man viser til, er det behov for utredninger om miljømessige konsekvenser, konsekvenser for tradisjonelt fiske og konsekvenser for natur- og kulturbasert reiseliv, rekreasjon og friluftsinnteresser samt såkalt grønne verdier. Dessuten må erfaringsbasert kunnskap innbefattes i vurderingsgrunnlaget, og man må vurdere planutkastet i forhold til føre-var-prinsippet.

På bakgrunn av momentene vi har vært inne på – berettiget bekymring for det marine miljøet, fiskerinæringa og villfisk, at også andre næringer har behov for forutsigbarhet og arealer for vekst, et ensidig kunnskapsgrunnlag som ikke synliggjør miljøhensyn og erfaringsbasert kunnskap, den marine naturens betydning for livskvalitet og bolyst samt føre var-prinsippet, vil Naturvernforbundet i Nordreisa anbefale kommunepolitikere om å tenke seg meget nøye om når det framlagte planforslaget kommer til politisk behandling. Det er også viktig å ha for øye at man innenfor de aktuelle kommunenes grenser allerede har en betydelig oppdrettsindustri som man ikke har undersøkt miljømessige konsekvenser av.

Naturvernforbundet anbefaler videre at man ber om å få framlagt et bredere kunnskapsgrunnlag enn det som nå foreligger for å kunne fatte en beslutning som ivaretar lokalbefolkningens interesser,

både innen andre næringer og med hensyn til trivsel og livskvalitet knyttet til bruk av marine arealer og strender/fjærer – og at man under ingen omstendigheter åpne for enda mer oppdrett i åpne anlegg.

Avslutningsvis ber Naturvernforbundet i Nordreisa de ansvarlige i kommunene Nordreisa og Skjervøy om å ta hensyn til de mange innsigelser og protester som har kommet fra kommunens egne innbyggere, lag og foreninger i den videre saksbehandling.

Naturvernforbundets lokallag i Nordreisa

Uttalelse fra grunneiere på Haukøy - 31.05.2014:

MERKANDER TIL KYSTSONEPLANEN FOR SKJERVØY OG NORDREISA 2014-2016

Viser til 1-gangshøring av overnevnte kystsoneplan og har følgende merknader.

Generelt:

Haukøy ligger ytterst i Kvæangsfjorden og har en gunstig plassering mht. til sesongvandring av torsk og annen fisk inn i Kvæangsfjorden hvor det kan være et rikt sesongfiske. Her gyter torsken før den vandrer ut i havet igjen. Videre er sjøbunnen rundt Haukøy omgitt av rik vegetasjon som gir gode beiteforhold for alle slags fiskearter som har tilhold her. Undersjøisk topografi og bunnforhold gir vern og gode oppvekstforhold for småfisk. Villaks passerer Haukøya på vandring til Kvæangselven, Oksfjordelven og Reisaelven for gyting. I tillegg er det også noen småelver som er gyteplasser for bl.a. sjørøye. Oksfjordelven er en av få elver som ikke er regulert.

Påvirkning av villaksen:

Lokalitetene A 29 og A 30 for Haukøya som er foreslått til akvakultur, vist i Kystsoneplanen for Skjervøy og Nordreisa, vil definitivt gi uheldige virkninger for villfisken generelt og villaksen spesielt. Erfaringen med akvakultur har vist en formidabel lakselusproduksjon, noe som kan få katastrofale følger for laksen i Kvæangselven, Oksfjordelven og Reisaelven. Det samme gjelder Storelven på Meiland, da spesielt mht. på sjørøye.

Værforhold:

De foreslåtte lokalitetene (A 29 og A 30) ligger i et område som er svært værutsatt. Å drifte disse anleggene kontinuerlig gjennom vintersesongen vil nærmest være umulig. Konsekvensen vil bli gjentatte rømninger av oppdrettsfisk som vil blande seg med villfisken. Det negative resultatet av dette kjenner vi alle.

Eksisterende laksesett:

Foreslåtte lokaliteter (A29 og A 30) er plassert på områder der det har vært laksesett i uminnelige tider. Dette har vært en del av næringsgrunnlaget for fiskeren og småbrukeren. Samfunnet bør ta seg råd til å ivareta det som var med å legge grunnlaget vår tid. En går også ut fra at disse rettigheter må eksproprieres fra grunneierne.

Lokale fiskeplasser:

Lokalitetene (A 29 og A 30) kommer i konflikt med noen av de beste lokale fiskeplasser. Etter reglene om avstand til oppdrettsanlegg vil lokalitetene legge beslag på store områder som er gode og nødvendige fiskeplasser for lokalbefolkningen.

Forringelse av bruksverdien på fritidsboligene:

Etablering av akvakultur vil gi en forringelse av bruksverdien på fritidsboligene da som nevnt tidligere vil mye av områdene rundt Haukøya bli lagt beslag av.

Båttrafikk:

Området rundt Haukøya har stor trafikk av både nyttefart (fiskebåter og rutebåter) og i sommersesongen meget stor trafikk av fritidsbåter. Dette har naturligvis påvirkning på oppdrettsanleggene og derved skape konflikter mellom de respektive interesser.

Konklusjon:

Ut i fra ovenfor nevnte argumentasjon/ synspunkter og på vegne av grunneierne på Haukøya, ber en om at lokalitetene A 29 og A 30, foreslått til akvakultur, tas ut av Kystsoneplanen for Skjervøy og Nordreisa 2014 - 2026.

For grunneierne på Haukøya

Lill Tone Olsen

Følgende grunneiere samtykker til merknadene overfor:

Hendry Nordmann Nilsen

Fridtjof Nilsen

Stig Nilsen

Trond Thorbjørnsen

Ole Henriksen

Thorleif Henriksen

Bernt Henriksen

Oddmund henriksen

Jostein Henriksen

Thor Johansen

Arne Henriksen

Odd Monsen

Hedly Henriksen

Ellen Kristiansen

Per M. Monsen

Svein W. Kristiansen

Rakel Bergly

Anna Johansen

Svein Hugo Korneliussen

Øystein Korneliussen

Ole Korneliussen

Liv og Hallvard Myrvang

Trine Gulestø

Alf-Håvard Nilsen

Jørn Magne Nilsen

Hildebjørg Tråsdahl

Reidun og Jan Olsen

Wenche og Gudmun Hansen

Eldbjørg Nyvoll

Lill Tone Olsen

Uttalelse fra Nordreisa Jeger og Fiskerlag – 02.05.2014

Nordreisa Jeger- og Fiskerlag
9151 Storslett

Til:
Nord-Troms Plankontor

9151 Storslett

 NORDREISA KOMMUNE	
Svein Solberg	
08 MAI 2014	
SAKSNR	12/4487
LØPENR	
DDK.NR	ARK. KODE

Dato. 02.05.2014.

Kystsoneplanen.

Nordreisa Jeger og Fiskerlag har hatt en gjennomgang av planen, og slik vi ser det, må dette mer betraktes som en «Oppdrettsplan», der oppdretterne er den store vinneren og villaksen, sjørreten, friluft interesserte mennesker og naturvernere er den store taperen.

Det fragår her at dere går inn for oppdretternes ønske om 10 nye plasser, uten å ta tilbørlig hensyn til andre motstridende interesser. De protester som kom fram på møtet i Skjervøy der både representanter fra Jeger- og Fiskerlag og mange fiskere, kom med innsigelser, ser ut til å ha blitt ignorert fullstendig.

Dersom en ser på lokalitetene A 28-A 29-A 30, så ligger disse i inntaket til den Nasjonale Laksefjorden «Reisa-/Oksfjord». Det er derfor helt uforståelig for oss at dere her aksepterer at det skal plassere anlegg her, som vi antar/tror vil avgi lakselus til omgivelsene i en urovekkende størrelsesorden. I tillegg vil forurensingen fra både avføring og rester fra foring/medisinering kunne være svært skadelig for all villfisk i området. En påstand om at dette ikke vil få noen betydning for villfisken, er lite troverdig. Når smolten skal ut fra Reisa-elva og Oksfjord-elva, så er det stor risiko for at den vil bli drept av Lakselus på turen ut fjorden. Og de som overlever vil kunne få store problemer med å orientere seg på lukt til vannet eller elven på turen inn for å gyte. Den risikerer isteden å møte en strøm av guano og forurensing fra disse anlegga.

Det vil alltid være en risiko for rømming av fisk fra merdene, selv om omfanget nå er blitt mindre så skjer det fortsatt i åpne anlegg, noe vi har utallige eksempler på opp gjennom årene.

Likeså så lurte vi på om anlegga A8-A9-og A10, står i den gamle Kystsoneplan, hvis de ikke gjør det så har de søkt om unntak fra denne planen og fått tillatelas til å være der. Da må disse anlegg lett kunne fjernes, da de etter vår mening er uforenelig med ønsket om å bevare laksebestanden i Reisa-elva og Oksfjord-elva. Det er ikke usannsynlig at nettopp disse anleggene er skyld i at vi har så mye oppdrettslaks i Reisa-elva nå, og at bestanden av villaks i elva er på retur. Det er viktig å fjerne disse anleggene selv om de sto i den gamle Kystsoneplan.

Oppdrett er kanskje kommet for å bli, noe oppdrettsnæringens talsmenn har prediket i alle år, og fortsatt prediker. Derfor legger de bort hensynet til naturen bare for å tilfredsstille oppdretterne og deres *profitt*.

Det er et paradoks at det blir akseptert at det brukes mellom 2-3 kg. annen fisk fra havet for å lage 1 kg. Oppdrettslaks. I en verden der mange sulter, må en spørre seg om det er moralsk forsvarlig å fortsette på den måten.

Fiskeoppdrett er blitt en stor næring og har fått mye makt. Også Fylkesmannen, Mattilsynet, Fylkeskommunen og Fiskeridirektoratet blir influert av dette, derfor kan ikke utvalget bare støtte seg på slike instanser. Andre mindre sterke interesser blir lett tilsidesatt. At fjordfiske og Lakseelver blir ødelagt/skadelidende teller mindre når storkapitalen lukter fortjeneste.

Vi mener at tiden nå er inne til at utvalget sir stopp for videre vekst i oppdrettsnæringen inntil en får lukka anlegg, flytende i havet. Bare på den måten vil oppdrettsnæringen kunne eksistere uten at det går på bekostning av naturen.

En framtid for hvem?

Det er gjort en del forsøk med lukka anlegg og det er vist at der det er god dybde og strømforhold, så da kan lukka- anlegg være like bra som åpne..

Så lenge oppdrettsnæringen får holde på og vokse uhindret som nå, så kan en ikke forvente at næringen selv vil bruke penger på utvikling og forsøk med lukka-anlegg. Vi ser gjerne at staten kan bevilge mer penger for å få fortgang i utviklingen, men samtidig bør en stille krav til oppdrettsnæringen.

Vår mening er at bare slike anlegg representerer en bærekraftig utvikling for næringen. Disse oppdrettsgigantene vil da kunne fortsette å tjene penger uten at de kommer i konflikt med andre interesser.

Oppdrettsnæringen har i stor utstrekning ødelagt livsvilkårene for mange andre arter i fjorder i Sør-Norge. Vi må ta lærdom av dette og ikke tillate at de også skjer det samme med våre fjorder.

Oppdretterne påstår at de er underlagt strenge miljøkrav fra myndighetene, men som alle er kjent med, så blir mange som begår lovbrudd aldri tatt, og konsekvensene for de som blir tatt, og rettsforfulgt skremmer ikke næringen. Motstanden mot å få til en ordning med merking av laks, viser også at en helst vil komme seg vekk fra ansvaret. Rettsaken i Alta den siste tiden viser også at en ikke kan ha noen tillit til næringens egen rapportering av lakselus.

Vi håper på vegne av alle sportsfiskere i elva og på sjøen at de anleggene vi har påpekt som uakseptable blir stoppet, eller i det minste blir lagt i lukka-anlegg, ellers er vi redd for at det bli uspiselig fisk i fjorden og at laksen i framtida skal bli borte.

Med Vennlig Hilsen
Nordreisa Jeger og Fiskerlag

Odd Hardang
Leder av Fiskeutvalget
Nordreisa Jeger- og Fiskerlag.

Uttalelse fra Norges Miljøvernforbund – 31.05.2014 og 10.06.2014:

Nordreisa kommune
Skjervøy kommune

31.05.14

Miljøvernforbundets høringsuttalelse for kystsoneplan Nordreisa og Skjervøy kommuner

Norges Miljøvernforbund krever at all fremtidig oppdrett i Nordreisa og Skjervøy kommuner tvinges over til tette, flytende anlegg som sikrer 0-utslipp av organisk materiale og forhindrer rømming av fisk og spredning av sykdom. Dagens driftsform bidrar til å ødelegge for både kystfisket og villaksen i Reisavassdraget.

Norges Miljøvernforbund (NMF) viser til kommunenes hjemmesider hvor det etterspørres kommentarer til kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner. Etter avtale med saksbehandlerne i de respektive kommunene leveres høringsuttalelsen nå.

NMF vil i den forbindelse fokusere sin høringsuttalelse på kommunens planer for oppdrettsnæringen i nevnte kommuner.

Når man skal vurdere tilstedeværelsen av et oppdrettsanlegg i et fjordsystem kan man ikke bare tenke på de arealbeslag og den forurensing oppdrettsanlegget representerer. Det finnes i dag teknologi (tette, flytende anlegg) som vil eliminere forurensingsproblemene ved et oppdrettsanlegg. Ved overgang til slik ny teknologi vil de noen av de største negative konsekvensene ved et oppdrettsanlegg være borte. Oppdrettsanlegg vil da i mange tilfeller ikke være noe større problem ved vurdering av arealbruken i et fjordsystem.

NMF ser det som en absolutt nødvendighet at kommunen vurderer krav til teknologi når de skal vurdere tilstedeværelsen av oppdrettsanlegg i Skjervøy og Nordreisa kommuner.

Miljøvernforbundet krever at Nordreisa og Skjervøy pålegger oppdrettsnæringen bruk av tette og flytende anlegg

Oppdrettsnæringen representerer i dag et betydelig miljøproblem langs kysten. Så lenge produksjonen av fisk foregår i åpne anlegg vil det være store utslipp av organisk materiale fra alle anlegg. Rundt hvert anlegg står det anslagsvis rundt 10 tonn med villfisk. Villfisk som ernærer seg på spillrester fra oppdrettsforet. Dette ødelegger en ellers fin ressurs. De fleste har en eller annen gang fått forsprenget sei. Dette er noe som så absolutt ødelegger fisketuren. Fisken er ødelagt. Utslipp av slam fra et anlegg på 3120 tonn fisk tilsvarer utslipp fra 50 000 mennesker. Dette fører til at et område med en radius på minimum 5 km vil være påvirket av slammet. Forurensingen påvirker både bunnfaunaen og fisken i vannsøylen. Det er dokumentert at kysttorskene vegrer seg for å gyte i fjorder med mye oppdrett. Dette er et alvorlig problem for kysttorskene.

Villaksen

Nordreisa kommune er vert for villaksen i Reisavassdraget. Villaksen er i dag direkte truet av en rekke faktorer i samfunnet. Oppdrettsnæringen står for den største trusselen ved at disse påfører villaksen et voldsomt smittepress med lakselus. I tillegg bidrar rømt oppdrettslaks til å fortrenge villaksen på sine gyteområder i de ulike vassdragene. Dette medfører en alvorlig trussel mot villaksen.

Nordreisa kommune har årlig store inntekter i forbindelse med det årlige fiske etter villaks i Reisavassdraget. Disse inntektene og kommunens renome som villaks-kommune vil bli ødelagt om oppdrettsnæringen får fortsette sine aktiviteter langs kysten.

På de påfølgende sidene vil vi forklare hvorfor NMF mener Nordreisa og Skjervøy kommuner skal stille krav om tette, flytende oppdrettsanlegg i kommunene om oppdrettsnæringen ønsker å bedrive fiskeoppdrett i fjorden.

De samlede miljøskadene av kjemikalieutslipp, næringssaltutslipp, fiskesykdommer, forforbruk, genetisk forurensning av rømt fisk og parasitter som f.eks lakselus er altfor store. Det er helt uakseptabelt å la dette fortsette og da må næringen enten legge ned eller legge om til ny driftsform med tette anlegg. Tette, flytende oppdrettsanlegg der vann hentes under fotosyntesesjiktet og renser alle utslipp vil kunne løse alle disse problemene med unntak av forforbruket. Men problemet med forforbruk vil også begrenses da 7% av fiskeføret forsvinner gjennom nøtene i dagens nettinger/merder. Dette forspillet medfører også at villfisk som sei får ødelagt fiskekjøtt og inntak av medisiner (uten tilbakeholdstid). I tillegg vil oppsamling av fiskeskit kunne gi landbruket biogjødsel. Av hensyn til forsyningssikkerhet globalt og lokalt er dette viktig.

Giftige lakselusmidler

NMF har tidligere kommet med kraftige advarsler mot de giftige avlusningsmidlene som brukes. **Både de forskjellige nervegiftene samt teflubenzuron og diflubenzuron.** Flubenzuron er et stoff som ødelegger skalldannelsen på alle skalldyr når de skal skifte skall, noe som ødelegger alt fra skjell, reker, krabbe, hummer og en rekke arter lenger ned i næringskjeden.

I 2011 publiserte Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) en rapport som påviste to lakselusmidler i så høye konsentrasjoner rundt oppdrettsanlegg at det kunne true krepsdyr som krabber og reker. Lusmidlene ble påvist opptil en kilometer fra anleggene. Havforskningsinstituttet (HI) og Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning (Nifes) har sett nærmere på spredningen og effekten av lakselusmidlene. Nyere funn viser høyere konsentrasjoner i villfisk, krepsdyr, sedimenter og bunnfauna enn det som ble påvist i 2011.

www.imr.no/nyhetsarkiv/2013/januar/risikovurdering_av_norsk_fiskeoppdrett/nb-no
www.klif.no/no/Aktuelt/Nyheter/2013/Januar-2013/Lakselusmidler-kan-gjalvorlige-miljoeffekter

Oppdrettsnæringen har brukt store mengder giftige lakselusmidler for å begrense mengden lakselus. **Rapporten fra Havforskningsinstituttet viser at dette allikevel ikke har medført noen reduksjon av lakselusproblemet! Vi har nå både et stort problem med lakselus som reduserer truede villaksbestander i tillegg til store miljøskader på de marine økosystem.**

Leppefisk

Flere aktører innen oppdrettsnæringen sverger til leppefisk og rognkjeks for å få bukt på lakselusa. Dette er feil satsing. Det skjer et rovfiske etter leppefisk som vi har lite kunnskap om effektene av. Rapporten fra Havforskningsinstituttet viser blant annet til fare for smittespredning i forbindelse med fiske og transport av leppefisk. Viktigheten av fisket og bruken av leppefisk står i en klar kontrast til det biologiske kunnskapsnivået. Det opplyses å være behov for data på bestander, som utbredelse av de ulike artene, artssammensetning og svingninger i

Bestandene.

Større giftuslipp og annen forurensning fra norsk fiskeoppdrett i 2012

Sykdom sprer seg lett i havet og ved hjelp av havstrømmene. Idag ligger anleggene ofte så tette langs hele kysten at de mange virussykdommene enkelt spres med havstrømmene mellom oppdrettsanleggene. I dag sliter oppdrettsnæringen med en pandemi med Pankreassykdom – PD og Infeksiøs lakseanemi – ILA over hele landet. En pandemi som kunne vært unngått ved bruk av tette, flytende anlegg.

Med referanse til Veterinærinstituttet gies det her en oversikt over sykdommer oppdrettsnæringen sliter med i dag.

Virussykdommer

- Pankreassykdom – PD
- Infeksiøs lakseanemi – ILA
- Infeksiøs pankreasnekrose – IPN
- Hjerne- og skjelettmuskelbetennelse - HSMB
- Kardiomyopatisyndrom - CMS

Bakteriesykdommer

- Kaldtvannsvibriose
- Vintersår (Betegnelsen ”vintersår” er hovedsakelig knyttet til infeksjon med bakterien *Moritella viscosa* og *Tenacibaculum*)
- Infeksjon med *Flavobacterium psychrophilum*
- Yersiniose
- Bakteriell nyresyke – BKD
- Andre bakterieinfeksjoner: Av og til blir bakterier tilhørende slektene *Vibrio*, *Photobacterium*, *Alteromonas*, *Pseudoalteromonas*, *Psychrobacter*, *Polaribacter* osv. isolert fra klinisk syk fisk i forbindelse med sykdomsutredning.

Soppsykdommer

- Saprolegniøse utgjør majoriteten av påvisninger
- Andre sykdommer forårsaket av sopp, som mykotisk nefritt (*Ichthyophonus hoferi*, *Exophiala* spp.), svømme- blæremykose (diverse arter av sopp) og gjellemykose, er kun påvist sporadisk.

Parasittsykdommer

- Lakselus - *Lepeophtheirus salmonis*
- Kveis - Begrepet kveis brukes først og fremst om larvestadier til rundmarkene *Anisakis simplex*, og er påvist hos taperfisk.
- Parvicapsulose
- Mikrosporidier
- Bendelmark
- Amøbeindusert gjellesykdom - AGD

Gjellehelse

Sjøvannsanlegg: Det er flere agens som er satt i forbindelse med kronisk gjellebetennelse, bl.a. *Branchiomonas cysticola*, *Piscichlamydia salmonis* og mikrosporidien *Desmozoon lepeoptherii*.

Settefiskanlegg: En tilstand der bakterier koloniserer gjelleepitelet og trolig hemmer respirasjonen, har vært en gjenganger i noen få anlegg i 2012. Tilstanden er satt i sammenheng med dårlig vannkvalitet.

Andre helseproblemer

- Hjerotelidelser: Nedsatt hjertefunksjon kan være både av smittsom og ikke smittsom natur.
- Vaksineskader

Helsesituasjonen i levende genbank og kultiveringsanlegg

- Parasitter

Parasittkontroll inngår som rutineundersøkelse ved helsetilsyn. De parasittfunnene som er innmeldt av tilsynspersonell i 2012 er arter i slektene *Scyphidia*, *Riboschyphidia*, *Epistylis*, *Ichthyobodo* og *Trichodina*. Det er også gjort funn av bendelmarkeyster. I 2011 er det ikke rapportert om påvisning av *Gyrodactylus salaris* hos kultivert fisk.

- Bakteriesykdommer

Det er gjort få bakterielle funn, men det er funnet *Flavobacterium psychrophilum* i forbindelse med sår hos laks med lav dødelighet i et kultiveringsanlegg og tilfeldige funn av *Pseudomonas* sp.

Sopp

- *Saprolegnia* sp. på rogn, og på gjeller og hud hos stamfisk er vanlige funn, og det arbeides kontinuerlig med å forebygge og behandle disse tilstandene.

Miljøproblem

Av miljøproblemer, driftsproblemer og andre diagnoser er gjellelokkforkortelse og finneslitasje gjennomgående funn. Ellers er det rapportert om øyeskade, katarakt, nyreforkalkning, gjelleskader, gjellebetennelse og gjelleirritasjon, svulster i indre organer, ulike deformiteter, avmagring/tapere, svømmeblæreutvidelse og jernutfelling på gjeller (økerkvelning).

Torsk

- Francisellose, en kronisk granulomatøs torskesykdom, er forårsaket av bakterien *Francisella noatunensis* subsp. *noatunensis*.
- Klassisk vibriose er forårsaket av *Vibrio anguillarum*

Kveite

- Sykdom dreier seg i all hovedsak om bakterielle problemer med atypisk furunkulose og diverse vibrio-arter.

Leppefisk

- Hovedfunn i materialet i 2012 er som tidligere sår og sårskader med mulige bakteriespredning. Funn av ulike *Vibrio*-arter og atypisk *Aeromonas salmonicida* (atypisk furunkulose)
- SAV er rapportert fra leppefisk som gikk i merd med laks under et utbrudd av PD. Det er uavklart om fisken var infisert med SAV eller var bare en passiv bærer av viruset.
- *Vibrio*-arter ble påvist i majoriteten av innsendte prøver fra rensefisk i 2012.

Helsekontroll av villfanget stamfisk til kultiveringsformål

- *Renibacterium salmoninarum* (BKD) ble påvist hos sju laks

Sykdomspåvisning hos vill laksefisk

- *Gyrodactylus salaris*

Verdt å merke seg er følgende uttalelse fra Direktoratet for Naturforvaltning desember 2011 om fiskeoppdrett: *Arbeidsutvalget mener det er godt dokumentert at lakselus, og rømming av laks og andre arter som er i oppdrett, er en fare for ville bestander av laksefisk, og at denne negative påvirkningen må opphøre. Arbeidsutvalget ser det som positivt at leverandørindustrien til oppdrettsnæringen nå utvikler en ny type lukka anlegg i sjø for å redusere luseplagen, rømming og andre miljøpåvirkninger. Arbeidsutvalget krever at denne teknologien tas i bruk ved all nyetablering av oppdrett. Tidligere etablerte anlegg skal/må ta samme teknologi i bruk med en overgangstid på fem år (avskrivningstids).*

Havforskningsinstituttet har vist at lakselus har en betydelig bestandsreduserende effekt på villaks så sent som i 2012 i risikovurdering av norsk fiskeoppdrett.

Rømt fisk fra norsk fiskeoppdrett realistisk sett er på flere millioner laks pr år. Den oppgitte nedgangen fra fiskeoppdretterne selv i senere år skyldes åpenbart frykt for botelegging. Sett i sammenheng med at det kommer noen hundre tusen laks inn til gyting hvert år i Norge viser det at genetisk forurensning som følge av rømming er på helt uholdbart nivå med dagens anlegg. NMF anser slik rømming av syk/smittet fisk som et brudd på forurensningsloven.

Gyteområder

Nordreisa og Skjervøy kommune har lokalisert oppdrettsanlegg i direkte tilknytning til gyte-/oppvekstområder for kysttorsk. Dette er ikke akseptabelt da forurensing for oppdrettsanleggene vil ødelegge for kysttorsken ved at disse fortrenses som.

NMF vil snart komme med en detaljert vurdering av hver lokalitet foreslått til oppdrettslokalitet i kystsoneplanen.

NMF viser ellers til «Faktarapport om miljøkonsekvensene ved oppdrett av nordatlantisk laks i Norge» som er utdelt til Nordreisa og Skjervøy kommuner.

Norges Miljøvernforbund krever at all fremtidig oppdrett i Nordreisa og Skjervøy kommuner tvinges over til tette, flytende anlegg som sikrer 0-utslipp av organisk materiale og forhindrer rømming av fisk og spredning av sykdom. Nordreisa kommune har et nasjonalt ansvar for å beskytte villaksen. Dette kan ikke gjøres ved å fortsatt tillate bruk av åpne merder i produksjonen av oppdrettslaks.

Miljøvennlig hilsen
Norges Miljøvernforbund

Kurt Oddekav
Leder

Ørjan Holm
Regionleder

Nordreisa kommune
Skjervøy kommune

10.06.14

Vedlegg til NMFs høringsuttalelse kystsoneplan Nordreisa og Skjervøy kommuner

Norges Miljøvernforbund (NMF) viser til vår høringsuttalelse av 31.05.2014 vedr. høringsutkastet til kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommune. Det er svært uheldig at alle nye områder for akvakultur kun er foreslått av oppdrettsnæringen. Kanskje det er et signal på at det ikke er ønsket mere nye oppdrettslokaliteter i kommunene? Kystsoneplanen bærer preg av å være mangelfull utredet når det gjelder biologisk mangfold. NMF ønsker med dette å komme med ytterligere kommentarer til de ulike lokalitetene som er valgt til oppdrettsnæringen.

Uløya Nordvest, nytt område (akvakultur A21)

Lokalitet nordvest for Uløya. Område foreslått av oppdrettsnæringen selv, som de fleste andre oppdrettslokalitetene i planen. Lokaliteten ligger i et område hvor det er fiske etter torsk og sei med passive redskaper. Oppdrettslokaliteten, som er satt til 5788 daa, vil føre til betydelig forurensning noe som vil fortrenge fiskerne. Det står i konsekvensutredningen at miljøbelastningen for naturmangfoldet (vill-laks, røye og ørret) vil være høy ved rømming og sykdom. Oppdrettsnæringen sliter med både sykdom og rømming, så man kan konkludere med at en lokalitetsetablering her vil før eller senere føre til en høy miljøbelastning for naturmangfoldet i området. Ifølge konsekvensvurdering vektlegges samfunnsnyten foran naturmangfoldet noe som er fullstendig uakseptabelt. Samfunnet har langt større nytte av rein natur, fersk villfisk og fullverdig naturmangfold.

Miljøvernforbundet krever at lokaliteten forkastes som oppdrettslokalitet.

Follesøy, nytt område (akvakultur A22)

Lokalitet vest for Follesøy og nord for Uløya.

Lokaliteten ligger bare 500 meter fra grensen til Store Follesøy naturreservat som er svært uheldig. En oppdrettslokalitet bidrar både med støy, forurensing og båttrafikk. Dette er svært uheldig sett i forhold til formålet med naturreservatet. Alle de ulike økosystemene rundt oppdrettslokaliteten vil bli negativt påvirket av tilstedeværelsen av oppdrettsanleggene. Forurensingen og belastningen fra oppdrettslokaliteten vil kunne ha svært alvorlige konsekvenser for det biologiske mangfoldet i området.

Miljøvernforbundet krever at lokaliteten forkastes som oppdrettslokalitet.

Kjølmannen Sør, nytt område (akvakultur A23)

Lokaliteten ligger på sør og øst for Vorterøya. Lokaliteten ligger ca. 1,4 km nord for store Føllesøya naturreservat. Dette er svært uheldig.

En oppdrettslokalitet bidrar både med støy, forurensing og båttrafikk. Dette er svært uheldig sett i forhold til formålet med naturreservatet. Alle de ulike økosystemene rundt oppdrettslokaliteten vil bli negativt påvirket av tilstedeværelsen av oppdrettsanleggene.

Forurensingen og belastningen fra oppdrettslokaliteten vil kunne ha svært alvorlige konsekvenser for det biologiske mangfoldet i området.

Oppdrettslokaliteten vil også berøre oppvekst/beiteområde for torsk og fiske etter sei med passive redskaper. En etablering av en oppdrettsanlegg der vil ødelegge dette fisket.

Miljøvernforbundet krever at lokaliteten forkastes som oppdrettslokalitet.

Haukøy Vest og Øst, nye områder (akvakultur A29 og A30)

Områdene ligger på vestsiden og østsiden av Haukøy i innløpet til Reisafjorden. Begge

Lokalitetene ligger ca. 6 km utenfor grensen for nasjonal laksefjord for Reisaelva.

I forhold til bestander av anadrom laksefisk er det seks vassdrag i en radius av 33 km fra lokalitetene. Oksfjordvassdraget, Rungadalsvassdraget, Reisaelva, Rotsundelva, Buktavassdraget og Olderfjordelva.

Oppdrettslokalitetene vil være en direkte trussel mot all anadrom laksefisk i de nevnte vassdragene. Oppdrettsnæringen har i dag store problemer med både store mengder lakselus og rømming. Oppdrettsnæringen i Troms er intet unntak.

Å etablere nye lokaliteter ved Haukøya vil utvilsomt bidra til å øke presset på både villaksen i Reisaavassdraget og sjøørreten. Villaksen i Reisaavassdraget er, som øvrig villaks i landet, i dag direkte truet. Oppdrettsnæringen har mesteparten av skylden for dette siden disse har bidratt for spredning av lakselus og rømt oppdrettslaks. Oppdrettsnæringen har i dag ikke kontroll på disse miljøproblemene og vil heller ikke ha det før all oppdrettsfisk kommer inn i tette, flytende, lukkede anlegg. Når dette skjer er det ingen som vet. Har vi råd til å ofre villaksen i Reisaavassdraget og annen vill anadrom laksefisk mens vi venter?

Nordreisa og Skjervøy kommuner har for øvrig et lokalt og nasjonalt ansvar for å påse at villaksen i Reisaavassdraget har en fremtid.

NMF kan ikke akseptere at det etableres nye oppdrettslokaliteter ved Haukøya da dette vil føre til ytterligere press på bestandene av laksefisk, spesielt villaksen i Reisaavassdraget.

Det er registrert oppvekstområde/beiteområde for torsk og hyse rundt hele Haukøya. Etableres det oppdrettslokaliteter ved Haukøya vil forurensing fra oppdrettsanleggene bidra til å fortrenge fisken. I noen tilfeller vil fisken samle seg rundt oppdrettsanleggene med de konsekvenser at fisken blir ødelagt av det forspillet den spiser.

Fortsetter oppdrettsnæringen bruken av diflubenzuroner i deres delvis forsøk på å knekke lakselusa vil også mye av næringsgrunnlaget for torsk og hyse, skalldyr, forsvinne.

Diflubenzuroner, som brukes i lakselusgiften, spres rundt i det marine miljø og der dokumentert skadelig for skalldyr. Diflubenzuroner er funnet i skalldyr lenge etter at en lokalitet er behandlet. Lakselusgiften fortsetter å drepe skalldyr i økosystemene.

Norges Miljøvernforbund krever at en rekke nye foreslåtte oppdrettslokaliteter taes ut av kystsoneplanen da disse vil føre til alvorlige konsekvenser for både villaks, sjøørret, kystfiske og det biologiske mangfoldet i og omkring etablerte naturreservat.

Miljøvennlig hilsen

Norges Miljøvernforbund

Ørjan Holm

Politisk nestleder

Uttalelse fra Reisa Elvelag – 27.05.2014:

Adresse: Telefon: 913 94 764
Lyngsmark 2 E-post: post@reisaelva.no
9151 Storslett Web: www.reisaelva.no

27.mai 2014

Nord Troms Plankontor

INNSPILL TIL KYSTSONEPLAN FOR SKJERVØY OG NORDREISA 2014-2016

Viser til utkast til kystsoneplan for Skjervøy og Nordreisa for perioden 2014-2016, plan ID 1942-2012-002 og 1941-2012-001.

Reisa Elvelag er den lokale forvalter av de lokale anadrome bestandene av atlantisk laks (*Salmo salar*), Sjørret (*Salmo Trutta*) og Sjørøye (*Salvelinus Alpinus*) i Reisavassdraget.

Reisa Elvelag sitt formål og virkeområde er som følger:

§ 3. FORMÅL OG ARBEIDSRÅDE

«Laget sitt formål er å samle grunneierne og de fiskeberettigede for, i fellesskap, å forvalte fiskeressursene i den lakseførende delen av Reisaelva på en forsvarlig og langsiktig måte til beste for medlemmene...»

I utkastet til ny kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy reagerer vi på den foreslåtte og betydelige økningen i areal for oppdrett av laks. Vi mener at denne økningen vil få ytterligere negative konsekvenser for våre anadrome ville fiskebestander, og i særdeleshet laks.

Dagens lokaliteter (A1-A19) beslaglegger et samlet totalt areal på 24 954 Daa. De foreslåtte nye lokalitetene vil samlet beslaglegge ytterligere 28 566 Daa. Det nye arealet som foreslås innebærer en økning i totalt areal for oppdrett av laks på 114 %. Dette er mer enn en fordobling sammenlignet med dagens areal.

Reisavassdraget er et nasjonalt laksevassdrag og Reisaelfjorden er nasjonal laksefjord. Dette innebærer at norske myndigheter har et særskilt ansvar i å forvalte området slik at inngrep i eller i nærheten ikke påvirker anadrome bestander av laksefisk på en negativ måte.

Formålet med nasjonale laksevassdrag og laksefjorder er å gi et utvalg av de viktigste laksebestandene i Norge særlig beskyttelse. Laksebestandene som omfattes av ordningen skal beskyttes mot inngrep og aktiviteter i vassdragene og i de nærliggende fjord- og kystområdene.¹

Siden 1970 har utviklingen for villaksen vært negativ i hele Nord-Atlanteren og de samlede fangstene i Norge er redusert med om lag 75 %. Om lag 45 norske laksebestander er utryddet, og 1/3 av de 401 gjenværende bestandene er truede eller sårbare.²

En av hovedårsakene til denne negative utviklingen, skyldes negative effekter fra produksjon av oppdrettslaks. Påslag av lakselus med påfølgende høy dødelighet på utvandrende smolt

¹ St.prp. nr. 32 (2006-2007)

² St.prp. nr. 32 (2006-2007)

og rømming hvor det genetiske materialet utvannes, er de enkeltfaktorene som i størst grad truer bestandene av villaks.

I utkastet til kystsoneplanen, punkt 3.2, side 9; skriver utvalget følgende; «Ny kunnskap, ny teknologi kombinert med nye krav til sykdoms-bekjempelse gjør at en nå ønsker å ta i bruk nye og mer vær eksponerte lokaliteten». Dette er en generell formulering som ikke er belagt med fakta. Finnes det ny dokumenterbar kunnskap som gjør denne ekspansjonen forsvarlig? Når tid kom denne nye kunnskapen? Er det kunnskap som dokumenterer at en betydelig økning av oppdrettsvirksomhet ikke har negative effekter på ville fiskebestander og det omkringliggende økosystem? Mener utvalget at teknologien er så godt utviklet at rømming ikke vil være et problem på væreksponerte lokaliteter?

Reisa Elvelag har siden 2008 gjennomført systematiske undersøkelser og overvåkinger av laksebestanden i Reisaelva. Disse resultatene viser en klar tendens til økende innblanding av oppdrettslaks, se figur 1.

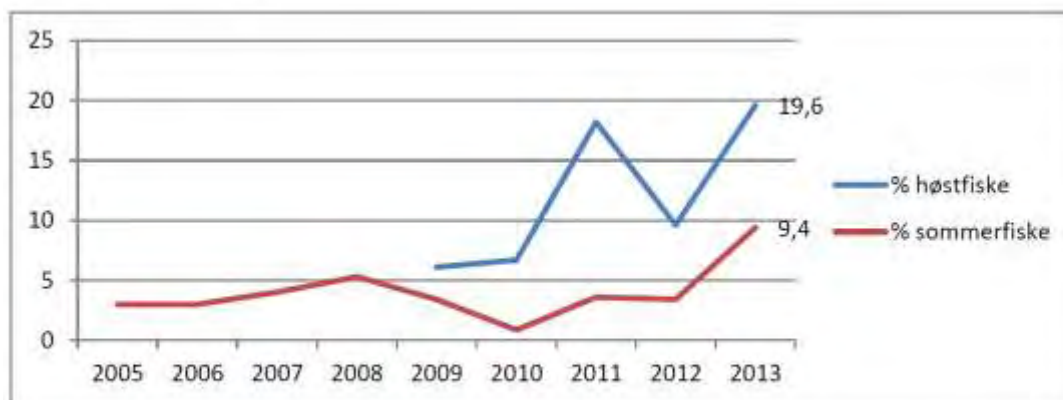

Fig.1. Innslaget av oppdrettslaks under sommerfiske i perioden 2005-2013 og høstfiske i perioden 2009-2013

Figuren viser at Reisaelva i perioden 2005-2009 hadde en relativ lav innblanding av oppdrettslaks, både under sommer- og høstfiske. Etter 2009 ser vi en stadig økning i innblandingen av oppdrettslaks. I samme periode har vi hatt en betydelig økning i produksjonen av oppdrettslaks.

I NINA-rapport 989 – som omhandler den nasjonale overvåkingen av rømt oppdrettslaks i norske elver, konkluderes det med følgende; «Det generelle bildet fra våre undersøkelser de tre siste årene, er at andelen rømminger har vært forholdsvis stabilt, med små variasjoner fra år til år».

De foreslåtte nye arealene som er avsatt til oppdrett av laks, er svært svært væreksponert. Dette være seg vindforhold, eller potensielle skredområder. Se tabell 1 i vår vurdering. Det gjelder spesielt lokalitetene A 29, A 30, A 20, A 21, A 22 og A 24.

LOKALITET	VÆRUTSATT	ANDRE MERKNADER
A 29	Svært værutsatt, både nordlige og sørlige vindretninger	• OBS! • Ligger midt i leia for utvandring av smolt • Ligger i et område hvor sjørøret og sjørøye beiter
A 30	Svært værutsatt, spesielt fra Nord-/nordvest	• OBS! • Ligger midt i leia for utvandring av smolt • Ligger i et område hvor sjørøret og sjørøye beiter
A 20	Svært værutsatt, både nordlige og sørlige vindretninger	Skredfare. Ras fra fjellmassiv Nordnes.
A 21	Svært værutsatt, både nordlige og sørlige vindretninger	Skredfare. Ras fra fjellmassiv Nordnes.
A 22	Svært værutsatt, spesielt fra nordvest	
A 23	Fra sørøstlige vindretninger	
A 24	Svært værutsatt, spesielt nordvestlige-, vestlige-, og sørvestlige vindretninger	
A 25	Ja, sør-/sørøstlige vindretninger	

Tabell 1: vurdering av naturgitt risiko i forhold til etablering av nye lokaliteter

Samlet mener vi disse faktorene fører til økt risiko for rømming, hvor væreksponte lokaliteter er mer utsatt for rømming ved blant annet:

- Skade på flytekrage, fortøyning og flåte
- Ved montering og handtering av not
- Under lossing av fisk fra båt til merd
- Ved nedising osv

I følge seniorforsker Øisten Jensen ved SINTEF Fiskeri og havbruk³, forklares mye av rømmingen med følgende: «Typiske strukturfeil er feil med fortøyninger, at flytekragen kollapse eller rett og slett at det oppstår hull i notposen. Uvær er selvfølgelig en medvirkende årsak til disse rømmingene. Blant annet har vi sett at fôrautomater river seg løs og forårsaker skader.»

Videre vil vi påpeke at et økt areal til oppdrett med påfølgende økt produksjon, vil føre til en dramatisk økning i antall lakselus i området, og medfølgende økt press på utvandrende smolt.

Havforskningsinstituttet konkluderer i sin rapport «**Risikovurdering av norsk fiskeoppdrett 2012**» at risikovurderingen av oppdrettsvirksomhet er mangelfull; «Totalt sett var det relativt stor risiko for at et utsett (av laks) skulle havne i kategoriene "dårlig velferd" eller verre, noe som viser at det er et stort forbedringspotensial i merdoppdrett.

³ Leder av kunnskapsplattformen SECURE.

Det er fortsatt behov for ytterligere å øke overvåking og forskning på de ulike risikofaktorene. Det er bl.a. viktig å få en bedre faglig forankring for terskelnivåer for effektindikatorer som inngår i risikovurderingen, og å sikre bedre nasjonal dekning i overvåkingsprogrammene.

Det er også vesentlige kunnskapshull knyttet til bl.a. smittespredning av andre patogener enn lus, miljøeffekter av legemidler, lokale eutrofieringseffekter og organisk belastning på hardbunn.

Matfiskoppdrett skjer normalt i åpne merder i tett samspill med kystøkosystemene – og en trenger betydelig økt kunnskap om disse systemene for å kunne vurdere interaksjon med oppdrettsaktiviteten i bred forstand.»

Vårt fremste kompetansemiljø innen havforskning dokumenterer dermed i denne rapporten at risikovurderingen av oppdrettsnæringens eksterne miljøeffekter ikke er god nok.

På grunnlag av denne vurderingen er det rimelig å stille spørsmål ved om det i denne arealplanen foreligger en konsekvens- og risikovurdering for hvordan den nye oppdrettsproduksjonen vil påvirke omkringliggende miljø. Vi kan ikke se disse forholdene er belagt med fakta i planutkastet, og planutkastet sannsynliggjør ikke at den økte produksjonen er forsvarlig i relasjon til det omkringliggende økosystem og arts mangfold.

Sett i lys av naturmangfoldloven er en så betydelig ny bruk av arealer og økt produksjon av oppdrettslaks, i strid med gjeldende lover;

1.(lovens formål)

Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.

§ 4.(forvaltningsmål for naturtyper og økosystemer)

Målet er at mangfoldet av naturtyper ivaretas innenfor deres naturlige utbredelsesområde og med det arts mangfoldet og de økologiske prosessene som kjennetegner den enkelte naturtype. Målet er også at økosystemers funksjoner, struktur og produktivitet ivaretas så langt det anses rimelig.

§ 5.(forvaltningsmål for arter)

Målet er at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Så langt det er nødvendig for å nå dette målet ivaretas også artenes økologiske funksjonsområder og de øvrige økologiske betingelsene som de er avhengige av. Det genetiske mangfold innenfor domestiserte arter skal forvaltes slik at det bidrar til å sikre ressursgrunnlaget for fremtiden.

På bakgrunn av dette krever Reisa Elvelag at samtlige av de foreslåtte nye arealene i utkastet «KYSTSONEPLAN FOR SKJERVØY OG NORDREISA 2014-2016» ikke opprettes. Det finnes ikke en risiko- og konsekvensvurdering av hvordan den foreslåtte økningen i areal til oppdrett av laks og påfølgende produksjonsøkningen av oppdrettslaks påvirker omkringliggende miljø med tilhørende arter, herunder anadrome laksefisk, som er en viktig del av økosystemet. Dersom dette vedtas, vil det være på bakgrunn av manglende kunnskap, ikke etter føre-var prinsippet i forvaltningen, og i strid med naturmangfoldloven.

Mvh

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jan A. Johansen', with a stylized flourish at the end.

Jan A. Johansen

Daglig leder

Reisa Elvelag

Uttalelse fra Folkehelsekoordinator i Skjervøy kommune 30.05.2014:

Skjervøy, 30.05.14

Høringsuttalelse vedrørende Kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner 2014 – 2026, fra arbeidsgruppen for folkehelse i Skjervøy kommune.

Arbeidsgruppen har i sitt møte 19. mai 2014 behandlet overnevnte plan. Vi er oppmerksom på at mesteparten av arbeidet vårt inngår i arealplanen og samfunnsdelen i kommuneplanen. Vi ser at også kystsoneplanen berører vårt arbeid, og vil komme med følgende innspill:

1. I innledningen i punkt 1.3 sier dere at "En kystsoneplan er den delen av arealplanen som omfatter sjøarealer." Da utelukker dere aktivitet på land. Så sier dere i punkt 3.6. friluftsliv/rekreasjonsområder på sjøen, at dere har kartlagt mye brukte friluftsområder i kystsonen som for eksempel bukter og vikar som blir brukt både av folk som kommer gående eller som kommer sjøveien med båt. **Det synes vi er veldig bra.** Vi er gjort oppmerksom på at dere har hatt to møter med Troms fylkeskommune v/ Toril Skoglund, og at dere har fått informasjon om at det er gjort en kartlegging og verdisetting av viktige friluftsområder i Skjervøy kommune. Det inkluderer også bukter og vikar i kommunen. Arbeidet ble gjort av en arbeidsgruppe i kommunen og det ble gjennomført folkemøter/arbeidsmøter i dette arbeidet. Vi oversender dette som et vedlegg, og ber om at plangruppen ser på kartet og leser verdisettingsbeskrivelsene. Ta gjerne kontakt hvis noe er uklart. Følgende beskrivelser er spesielt viktige: 1941-001, 1941-003, 1941-005, 1941-007, 1941-008, 1941-011, 1941-013, 1941-014, 1941-017, 1941-020, 1941-024, 1941-025 og 1941-027.
2. Vi ønsker at det skal tas hensyn til at det foregår et aktivt friluftsliv, bading og fiske fra land i de delene av kommunen som er beskrevet som et svært viktig friluftsområde (rosa område jamfør kartet). Det bør det tas hensyn til i forhold til plassering av lokaliteter til oppdrett. Helt konkret ønsker vi at lokaliteten ved Isakeidet bør fjernes helt når arealet er "brukt opp" og den skal legges brakk. Det er fordi dette er et veldig viktig "nærtur-område", som blir brukt mye av alle aldersgrupper og fra alle lag i befolkningen. Det er et viktig område for å fiske fra land, spesielt i den lyse årstiden, når havet "koker" av sei rett ved land.
3. I vårt arbeid har vi lokalisert flere fiskeplasser og badestrender (en på Sandora og tre på Taskebyhalvøya) som dere ikke har merket av på Temakart – Diverse. Vi ber om at de blir tatt med. Dere finner informasjon beskrivelsene i pkt.1.
4. Elever ved tidligere Skjervøy Videregående skole, hadde i 2005 "Prosjekt turloyper på Skjervøy". Det ble da utarbeidet et kart som viser noen kjente og gode fiskeplasser i området rundt Skjervøy. Vi tillater oss å legge ved dette kartet.

Med hilsen

Rita Mathiesen, folkehelsekoordinator.

Folkehelsekoordinator i Skjervøy kommune
Postboks 145
9189 Skjervøy

Tlf: 77775576 – Mobil: 48 15 50 01
E-post: rita.mathiesen@skjervoy.kommune.no

Uttalelse fra Fylkesmannen i Troms - 16.05.2014:

Fylkesmannen i Troms Romssa Fylkkamánni

Saksbehandler
Iris Jæger

Telefon
77642073

Vår dato
16.05.2014
Deres dato
04.04.2014

Vår ref.
2012/6153 - 6
Deres ref.

Arkivkode
421.3

Skjervøy kommune
Postboks 145-G
9189 Skjervøy

Høringsuttalelse til kystsoneplan - kommunedelplan - for Nordreisa og Skjervøy kommune 2014 - 2026

Fylkesmannen viser til kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy lagt ut til offentlig ettersyn 4.4.2014. Formålet med planen er å skape forutsigbarhet både for de som aktivt bruker sjøen til næring og de som bruker sjøen til rekreasjon. Planen skal også gi næringsutøvere, fiskere, oppdrettere og andre sjørettede næringer mulighet til økt verdiskapning i tråd med prinsippet om bærekraftig utvikling. Dette betyr at man må planlegge arealer både for bruk og for vern.

Fylkesmannen fremmer med innsigelse til områdene A29 og A30 ved Haukøya. Etablering av oppdrett i disse to områdene vil kunne medføre økt belastning på anadrom laksefisk. Haukøya ligger i nærområdet til Reisafjorden som er utpekt som nasjonal laksefjord.

Planprosess

Ut fra møtevirksomhet og planbeskrivelse har Nordreisa og Skjervøy kommune hatt en god og utførlig prosess rundt planarbeidet, der medvirkning fra berørte parter har vært i fokus.

Planbeskrivelsen er mer en beskrivelse av hvordan eventuelle konsekvenser av ny arealbruk skal utredes, enn en beskrivelse av de faktiske tiltakene, hvilke valg og på hvilket grunnlag disse valgene er gjort. Planbeskrivelsen burde i større grad beskrive de valg som er tatt og vurderingene som ligger bak valgene slik at dette er enkelt tilgjengelig for alle som leser planen.

Bestemmelser

Bestemmelsen pkt. 1.2 *Planer som skal fortsette å gjelde* mangler en opplisting av planer som skal fortsette å gjelde.

Naturmangfold - anadrom laksefisk

I forslaget til kystsoneplan settes det av to nye områder for akvakultur ved Haukøya. Haukøya ligger nord-øst for Reisafjorden som er nasjonal laksefjord. Fra tidligere er det etablert akvakulturanlegg vest for Reisafjorden ved Hagebergan og Skognes.

Regjeringens mål for villaksen og villaksforvaltningen er nedfelt i St. prop. 32 (2006-2007) hvor det bl.a. heter at Regjeringen har som mål å bevare og gjenoppbygge laksebestander av en størrelse og sammenheng som sikrer mangfoldet av arten og utnytter dens produksjonsmuligheter. Føre-var tilnærming skal legges til grunn i lakseforvaltningen av alle sektorer. Beskyttelsesregime for nasjonale laksevassdrag og laksefjorder skal sikre villaksen en særlig beskyttelse. Regimet bygger på en grunnleggende forutsetning om at summen av endringer i aktivitetene i vassdragene og fjordområdene over tid ikke skal medføre økt, men snarere redusert risiko for villaksen. I brev fra Direktoratet for naturforvaltning 7.7.2009 er det presisert at også nærområdene til nasjonale laksefjorder og tidligere sikringssoner for laksefisk er særlig viktige områder for å ivareta anadrom laksefisk og må vies særlig oppmerksomhet mht. oppdrett av laksefisk.

Fylkesmannen har i forbindelse med søknad om permanent utvidelse av akvakulturlokaliteten på Hagebergan frarådd permanent utvidelse av lokaliteten fra 1800 tonn til 3120 tonn. Hovedbegrunnelsen var føre-var hensyn mht. påvirkning av bestander av anadrome laksefisk, spesielt i Reisaelva, som er nasjonalt laksevassdraget, jfr. Fylkesmannens begrunnelse i brev av 22.11.2011.

Det at det i planen avsettes to nye områder for akvakultur i nærområdet til Reisa fjorden vil kunne medføre økt belastning på anadrom laksefisk i området. Fylkesmannen mener at en føre-var tilnærming må legges til grunn også i arealplanleggingen og fremmer innsigelse til at det avsettes to nye akvakulturområder ved Haukøya i nærheten av utløpet av den nasjonale laksefjorden Reisa fjorden. Fylkesmannen mener at det i denne sammenheng må tas med i betraktningen at det tross alt vil bli mulighet for nye akvakulturlokaliteter i og med at det avsettes 8 nye områder for akvakultur i utløpet av Lyngfjorden, på vestsiden av Uløya og ved Vorterøya.

Reindrift

Fylkesmannen merker seg og synes det er positivt at det i planen er satt av hensynssoner der det er svømmeplasser for rein.

Samfunnssikkerhet

Det er i henhold til plan- og bygningslovens § 4-3, ikke utarbeidet en tilfredsstillende risiko- og sårbarhetsanalyse, men tatt et utdrag av enkelte tema fra ROS-analysene i kommuneplanenes arealdel for både Skjervøy og Nordreisa. Enkelte tema er omtalt i planbeskrivelsen og enkelte områder omtalt i konsekvensutredningen. De allerede vedtatte ROS-analysene for de aktuelle kommunene bør skrives inn som vedlegg til kystsoneplanen, og samtidig fremstå som et mer gjennomarbeidet dokument for behandling av denne.

I dialog med saksbehandler er vi gjort kjent med at det er gjort en vurdering av hvilke tema som er aktuelle for behandling av kystsoneplanen. Disse temaene skal være behandlet i den fremlagte konsekvensutredningen.

Det er utarbeidet en hensynssone til plankartet som berører Forsvarets øvingsområder samt et temakart for hensynet til snøskred og steinsprang. Det er utarbeidet en planbestemmelse som ivaretar hensynet til snøskred og steinsprang.

Vi har følgende sektorinnspill og merknader til tema under samfunnssikkerhet:

Vi anbefaler at man gjennomgår funnene i de vedtatte risiko- og sårbarhetsanalysene til kommuneplanens arealdel for Nordreisa og Skjervøy og innarbeider dette tilfredsstillende ved bruk av planvirkemidler. Vi mener at følgende tema må være inkludert:

- ✓ Snøskred og steinsprang inkludert trykk fra skredvind.
- ✓ Andre typer skred
- ✓ Fjellskred fra Nordnes
- ✓ Fare for kvikkleireskred etter NGU løsmassekart
- ✓ Bølgepåvirkning
- ✓ Strømforhold i sjø
- ✓ Væreksposering herunder vind
- ✓ Havnivåstigning

Listen over er ikke uttømmende, men danner grunnlag for hvilke tema som bør utredes i risiko- og sårbarhetsanalysen samt inngå som del av konsekvensutredningen. Vi anbefaler at man definerer de aktuelle tema for samfunnssikkerhet i konsekvensutredningens innledning. (Viser her til metode brukt i konsekvensutredningen for kommuneplanens arealdel for Nordreisa). Det er viktig å drøfte analysens konkrete funn til hvert enkelte nye tiltak og at man tydeliggjør en konklusjon som ivaretar temaet på en tilfredsstillende måte. Her tenker vi at det i grove trekk bør fremgå hva man forventer av utredninger og hensyn på lavere plannivå.

Vi anbefaler videre at man i innledningen til pkt. 1.5 i konsekvensutredningen beskriver mer utfyllende hva man har tatt utgangspunkt i slik at det dekker de aktuelle samfunnssikkerhetstema. Det vises blant annet til fremtidig rullering av ROS-analysen til kommuneplanens arealdel. Som nevnt så må kommunene vise til de eksisterende kommuneplaners analyse og ha det som utgangspunkt i dette planforslaget.

I pkt 2.3.4: *Fellesvurdering for alle utbyggingsområder*, må den inneholde en vurdering av alle aktuelle tema og ikke bare snøskred og steinsprang. Det er naturlig å gjøre en henvisning til areal-ROS i kommuneplanens arealdel for Skjervøy og Nordreisa.

Merknader til konsekvensutredningen:

Det er i konsekvensutredningen gjort en vurdering av snøskred og steinsprang for to av de nye akvakulturområdene. I disse to områdene er hensynet til snøskred og steinsprang tilfredsstillende ivaretatt. Vi ser imidlertid at skredvind utgjør en risikofaktor i tillegg til utløpssone for selve skredet og dette omtales ikke i nevneverdig grad i ROS-analysen eller i KU.

Vi savner en vurdering av snøskred- og steinsprang for de øvrige anbefalte tiltak i planen.

Vi mener det er behov for en grundigere vurdering av hensynet til bølge-, strøm og væreksposering. Det vises til NS-9415, hvor konklusjonen av verdi- og konsekvensvurderingen er beskrevet som ukjent. Vi mener at planmyndigheten bør foreta en mer detaljert vurdering av bølge- og strømforhold all den tid enkelte anlegg er spesielt væreksposert. Vi er kjent med at det er et begrenset kunnskapsgrunnlag for disse temaene,

men at oppdrettsnæringen trolig sitter med en del informasjon og bearbeidede data som bør komme frem i ROS-analysen.

Når det gjelder hensynet til fjellskred fra Nordnes, så er dette nevnt i ROS-analysen, men vurderingen av temaet er mangelfullt drøftet i KU. En bølgepåvirkning fra et antatt fjellskred fra Nordnes vil nå til sør av Uløya og inn Rotsundet. Bølgehøyden er vurdert til over 2,5 meter i dette området og vil således ha en signifikant påvirkning hvis hendelsen skulle inntreffe. Her er det plassert mange anlegg uten at temaet er nevnt i KU i nevneverdig grad.

Hensynet til havnivåstigning er et annet tema som bør gis en vurdering i KU. Vurderingen av plassering av bygg- og anlegg tilknyttet sjøbruk, bør drøftes i KU etter funnene i gjeldende ROS-analyse. Dette vil i særdeleshet gjelde for anlegg tilknyttet strandlinjen.

En vurdering av faren for kvikkleireskred etter NGU sitt løsmassekart er ikke nevnt som tema i KU. Bygg og anlegg som planlegges oppført i tilknytning til sjøbruk, bør plasseres på en slik måte at det ikke øker faren for utglidning for selve tiltaket eller eksisterende bebyggelse.

Generelt sett mener vi at kystsoneplanen er et godt gjennomarbeidet dokument, og som førstegenerasjonsplan, danner denne et grunnlag for å arbeide med tema under samfunnssikkerhet. Utnyttelse av sjøarealer for fremtiden og hensynet til samfunnssikkerhet vil ha større fokus med tiden og da spesielt med tanke på kommende klimaendringer.

Ta gjerne kontakt dersom dere har spørsmål i den videre behandlingen av saken.

Med hilsen

Per Elvestad
fungerende fylkesmann

Iris Jæger
rådgiver

Uttalelse fra Kystverket:

KYSTVERKET

Troms og Finnmark

Skjervøy kommune
Postboks 145 G
9189 SKJERVØY

Att: Svein Solberg

Deres ref:

Vår ref:
2012/4936-5

Arkiv nr:
413.2

Saksbehandler:
Jan Olsen

Dato:
10.05.2014

Innspill og varsel om innsigelse - Kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy kommuner 2014-2026

Viser til Deres høringsbrev datert 03.04.2014 vedrørende overnevnte, samt Kystverkets uttalelse datert 14.12.2012 og i sakens anledning kommunikasjon per e-post datert 15.01.2014, 13.02.2014 og 14.02.2014.

Generelt

Plankartet gir et greit oversiktsbilde av de ulike formål. Tegnforklaring og fargekoder synes dog ikke å være helt i tråd med spesifikasjon for tegneregler.

I planbeskrivelsen ville det vært fordelaktig med en systematisk oppramsing av alle planområder med henvisning til bestemmelsene. Det vil gi god sammenheng mellom kart, planbeskrivelse og bestemmelser.

Planbestemmelsene kan gjerne være i et eget dokument.

Temakartene er informative og gir et godt bilde av ressurser og bruk.

Merknader

§ 2.2 a) Farledsflate i plankartet - Det bør opplyses om at etablering tiltak som berører dette området er søknadspiktig til Kystverket etter havne- og farvannsloven. Arealet er definert i farledsforskriften, og viser kystverkets myndighetsområde i kommunalt sjøareal.

§ 3.7 b) «...nødvendig fortøyning av anlegg for akvakultur...» kan tolkes som tillatelse av akvakultur i flerbruksområdet NFFF. Dette synes lite hensiktsmessig og i motstrid med bestemmelsene §§ 3.1 og 3.2 hvor det er bestemmelser om at fortøyninger skal ligge i A-område.

For å unngå misforståelser og eventuelle konflikter kan det fremgå i et eget punkt under generelle bestemmelser at akvakultur bare tillatt i områder positivt planlagt for akvakultur.

Temakart – fiskeområder aktive redskaper, viser konflikt mellom fiske og akvakultur i område A1/FFA15 og A29. Utøvelse av fiske har vern mot hinder i havne- og farvannsloven. Akvakultur kan hindre bruk av aktive redskaper.

Varsel om innsigelse

Det varsles innsigelse mot at områdene A29 og A1/FFA15 avsettes til akvakultur. Områdene berører areal som benyttes til fiske etter torsk med aktive redskaper.

Begrunnelse:

Hensynet til fiskeriene er nevnt særskilt i havne- og farvannslovens § 1 og Fiskeri- og kystdepartementet har lagt opp til en klar praksis om at hensynet til utøvelsen av selve fisket skal veie tungt. Som eksempel vises det til departementets vedtak om at Nesodden kommune fikk tillatelse til å legge en vannledning over Oslofjorden, men måtte legge den i en bue rundt et fiskefelt.

I område A1 er det etablert akvakulturanlegg, en eventuell innsigelse vil rette seg mot tilrettelegging av utvidelse av dagens arealbruk.

Innsigelsen vil ikke fremmes såfremt formålet i områdene blir endret, eller at fiskerinteressene frigir områdene slik at de kan benyttes til akvakultur.

Med hilsen

Arve Andersen
plan- og kystforvaltningssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent

Jan Olsen
seniorrådgiver

Uttalelse Troms Fylkeskommune, Kultur

Vår ref.:
13/294-6
Løpenr.:
2522/14

Saksbehandler:
Harald G. Johnsen
Tlf. dir.innvalg:
77 78 82 08

Arkiv:
143 SAKSARKIV
Deres ref.:
2012/4516-4

Dato:
21.1.2014

NORDREISA OG SKJERVØY – INNSPILL TIL DEN PÅGÅENDE PLANPROSESSEN FOR INTERKOMMUNAL KYSTSONEPLAN (SAK 12/4211)

Vi viser til Deres brev av 12.11.2012 og møte på fylkeshuset 16.1.2014.

Kystsonen representerer et særdeles rikt naturmiljø med en rekke økosystemer, og kan defineres som sonen fra og med landområder direkte påvirket av sjø eller sjørelatert virksomhet og ut til grunnlinjen. Kystsonen består av en strandsone og et vannspeil i en økologisk sammenheng, og sjø og land må også sees i sammenheng i planprosessen. Selv om det juridiske arealplankartet i denne sammenheng avgrenses av kystkontur, bør det planarbeidet med sine vurderinger og utredninger også omfatte konsekvenser på land. Dette også jfr. *Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging*.

Det rike naturmiljøet og sjøen som ferdselsåre og matfat, er videre historisk bakgrunn for at vi finner en rekke kulturminner og kulturmiljøer ved kysten. *Plan- og bygningsloven § 1-8* sier at det skal tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser langs sjøen. Den endelige planen bør også ivareta viktige områder for natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser i kystsonen.

Hensyn til og utredning av friluftsliv og landskap

Plan- og bygningsloven og *Naturmangfoldloven* stiller krav om kunnskapsgrunnlag i planarbeid. Det er igangsatt kartlegging og verdivurdering av friluftsområder i alle kommunene i Troms. Dette er et friluftslivsfaglig arbeid basert på Direktoratet for Naturforvaltning sin veileder *Kartlegging og verdisetting av friluftsområder (Håndbok 25-2004)*, med formål å synliggjøre områder som er særlig viktig for ulike former for friluftsliv, og skal resultere i et digitalt kart hvor friluftslivsområdene er inntegnet. Til hvert område følger et faktaark som beskriver området og begrunner området verdi ut i fra bestemte kriterier.

Kartleggingen har så langt i hovedsak omhandlet friluftsliv knyttet til strand- og landområdene. Det påbegynte arbeidet med kystplan for alle kommunene i Troms aktualiserer behovet for systematisk kartlegging og verdivurdering av friluftsområder knyttet til sjø, jf revidert håndbok fra Miljødirektoratet (2013/14). Vi anbefaler at verdikartleggingen av friluftsområdene på sjø samordnes med pågående kartlegging på land.

Medvirkning er en viktig kilde i kunnskapsinnhenting. Natur-, miljø- og andre frivillige organisasjoner, samt et tverrsnitt av representanter for lokalbefolkningen må sikres aktiv medvirkning gjennom hele planprosessen.

Kystsoneplanen vil være en plan på kommuneplannivå som vil angi utbyggingsformål som utløser krav om konsekvensutredning etter KU-forskriften. Konsekvensutredningen skal beskrive planens virkninger for miljø og samfunn. Her vil det være særlig viktig å vurdere den samlede belastning i området. Dette gjelder ikke bare fjordenes kapasitet på antall anlegg, men den totale belastningen økosystemet og fjordlandskapet får. Her anbefales «Friluftsliv i konsekvensutredninger etter plan- og bygningsloven»;

<http://www.miljodirektoratet.no/old/dirnat/attachment/387/DN-håndbok%2018-2001.pdf>

Hensyn til og utredning av kulturminner og kulturmiljø

Fiske og fangst ved kysten har gitt levegrunnlag og etterlatt seg en rekke spor over et tidsspenn på 12 000 år, fra slutten av siste istid til nåtiden. Kulturminner og kulturmiljøer ved sund, i bukter, vik og nes forteller om endringer i teknologi, bosetting og samfunnssystemer.

All utnyttelse av ressursene i havet kan sies å være havbruk i vid forstand. Det moderne havbruket representerer en av de mest fundamentale endringer i hvordan en høster av havet. Fisk blir tilført og føret i synlige anlegg i sjøarealer avsatt til dette formål. Virkningen av anleggene på kulturminner og kulturmiljø i strandsonen er ikke av fysisk karakter, men visuell karakter, som kan virke inn på opplevelsen av dem. Nettopp opplevelse er et sentralt formål ved miljø- og kulturminneforvaltningen. Lov om kulturminner av 1978 § 1 (formålsparagrafen) fastslår at:

«Kulturminner og kulturmiljøer med deres egenart og variasjon skal vernes både som del av vår kulturarv og identitet og som ledd i en helhetlig miljø- og ressursforvaltning. Det er et nasjonalt ansvar å ivareta disse ressurser som vitenskapelig kildemateriale og som varig grunnlag for nålevende og fremtidige generasjoners opplevelse, selvforståelse, trivsel og virksomhet. Når det etter annen lov treffes vedtak som påvirker kulturminneressursene, skal det legges vekt på denne lovs formål».

Kulturmiljøer er samlinger av «kulturminner som inngår som del av en større helhet eller sammenheng», jf kulturminnelovens § 2 andre ledd. Landskapet er også en del av helheten. Landskapets karakter, ressurstilgang og topografi har vært avgjørende for bosettingen og de kulturminnene som er etterlatt for ettertiden. Graden og omfanget av nye elementer i landskapet, i denne sammenheng i tilstøtende sjøareal, har innvirkning på opplevelsesverdien.

Kulturminnedata er tilgjengelig i kulturminnedatabasen

Askeladden (<https://askeladden.ra.no/askeladden>) og Kulturminnesøk

(<http://www.kulturminnesok.no/>). Askeladden inneholder også data om pågående områdefredningsarbeid etter kulturminnelovens bestemmelser.

Dataene er digitalt nedlastbare. I våre innspill til kommunenes arealdeler ber vi om at de fredete kulturminnene angis med hensynsone d), jf hensynssoneinndelingen i plan- og bygningsloven. Dette bør også framgå i den endelige kystsoneplanen. Vi vil selvsagt bistå og være medspillere i planprosessen, men forutsetter at dataene brukes aktivt under selve arbeidet med kystsoneplanen både til utredning og valg av arealer. Vi sitter inne med en del kulturmiljødata som ikke er systematisert og lagt ut i nasjonale databaser.

Med vennlig hilsen

Anne-Karine Sandmo
Fylkeskonservator

Harald G. Johnsen
konservator/arkeolog

Skjervøy kommune

Vår ref.:
13/294-10
Løpenr.:
19080/14

Saksbehandler:
Bjørge Kippersund
Tlf. dir./innvalg:
77 78 81 57

Arkiv:
143 SAKSARKIV
Deres ref.:

Dato:
28.05.2014

KYSTSONEPLANEN FOR NORDREISA OG SKJERVØY KOMMUNER 2014 - 2026, 1. GANGS HØRING OG OFFENTLIG ETTERSYN

Viser til oversendelse datert 03.04.2014 (mottatt 04.04.2014). Opprinnelig høringsfrist var satt til 12.05.2014, men denne er senere forlenget til 31.05.2014 jfr. informasjon på kommunenes nettsider.

Skjervøy og Nordreisa kommuner har i samarbeid utarbeidet Kystsonoplan, og jfr. kap 1.3 i planbeskrivelsen er dette den delen av kommuneplanens arealdel som omfatter sjøarealer. Målet er å skape forutsigbarhet både for de som aktivt bruker sjøen til næring og de som bruker sjøen til rekreasjon. Planen skal også gi næringsutøvere, fiskere, oppdrettere og andre sjørettede næringer mulighet til økt verdiskapning i tråd med prinsippet om bærekraftig utvikling. Dette betyr at man må planlegge arealer både for bruk og for vern (kap. 1.2 i beskrivelsen).

Troms fylkeskommune er opptatt av at kommunene tilrettelegger for vekst og utvikling basert på naturlige fortrinn og ressurser som fins i kommunen, og ser svært positivt på at det foregår denne typen planarbeid i kommunene. Arealplanlegging i sjø er nytt, havbruksnæringa er relativt ny, og har hatt hurtig ekspansjon. Dette gir et bakgrunnsbilde preget av kort historie og lite systematisert erfaring. Derfor er det ekstra viktig å være påpasselig og grundig i planleggingen og anvendelsen av tilgjengelig kunnskap. Kystplan Troms, som er et samarbeidsprosjekt mellom kystkommunene og fylkeskommunen, har som overordnet mål å bidra til bærekraftig forvaltning i kystsonen. Fylkeskommunen har derfor stor interesse av at de planer som utarbeides innenfor prosjektets rammer blir av så god kvalitet som mulig.

Troms fylkeskommune fremmer ikke innsigelse til Kystsonoplan for Skjervøy og Nordreisa.

Det fremmes imidlertid merknader og gis faglige råd til planens framstilling. Dette gjelder spesielt konsekvensutredningen, som etter vårt syn er ufullstendig og ikke viser et godt nok bilde av de ulike interesser som er berørt, og hvilke konsekvenser den foreslåtte arealbruken gir. Dette utdypes videre i vår uttalelse.

Medvirkning fra fylkeskommunen i planprosessen

- Planprogram på høring årskiftet 2012-2013, ingen uttalelse fra fylkeskommunen, men drøfting i regionalt planforum 18.04.2013.
- Kystplanen for Nordreisa/Skjervøy er en del av Kystplan Troms, som er et samarbeidsprosjekt mellom Troms fylkeskommune og kystkommunene i Troms. Kystplan Troms har i tillegg til å finansiere kystplanarbeidet for Nordreisa og Skjervøy også bistått kommunene og prosjektlederen med råd og veiledning gjennom dialog, møter, seminarer mm.
- Utkast til konsekvensutredning ble drøftet i Planforum, 23.1.2014 (vedlagt referat)
- Skriftlig innspill sendt fra fylkeskommunen v/kulturetaten 27.01.2014 (dato på brev 21.01.2014) ang. Friluftsliv og landskap samt Kulturminner og kulturmiljø (vedlagt)
- Workshop om KU i sjø ble avholdt i regi av Kystplan Troms den 27.-28. mars. Vi registrerer at denne workshop-en kom noe seint i forhold til Nordreisa/Skjervøy sin tidsplan for planarbeidet.

Møtet i planforum i januar i år hadde som utgangspunkt et utkast til konsekvensutredning, og det ble gitt mange konkrete innspill til både hvordan, og hvor grundig, ulike interesser skulle behandles. Det var også grundige drøftinger av hvordan områdenes verdi for de ulike interesser og konsekvens ved endret arealbruk bør vurderes og framstilles. Det er fra vår side brukt ressurser på å gi innspill til planarbeidet både muntlig i møte og skriftlig. Vi finner det derfor beklagelig at den foreliggende konsekvensutredningen i svært liten grad er endret/supplert i forhold til det utkastet som forelå før møtet i januar.

I beskrivelsens pkt. 2.1 og 2.3 er Troms Fylkeskommune oppgitt som en av flere faglige støttespillere både gjennom planforum og prosjektleder i kystplanprosjektet. Vi anmoder om at kommunene i en videre bearbeiding av plandokumentene tar hensyn til de innspill vi har hatt tidligere i prosessen, og som gjentas/utdypes i denne uttalelse. Vi stiller våre fagpersoner til disposisjon til et videre samarbeid fram mot en god plan.

Til den lokale prosessen

I beskrivelsens kap 2.2 angis en rekke aktiviteter der ulike berørte grupper har deltatt i planarbeidet. Dette er bra! Vi ser imidlertid at de grønne interessene i liten grad er tatt med, i forhold til hvilken aktivitet som er rettet mot oppdrettsnæringa. Vi savner blant annet medvirkning fra et bredere lag av friluftinteressene.

Den prosessen som er gjennomført, gir oss grunn til å tro at både ny arealbruk og konsekvenser for ulike interesser er drøftet lokalt. Vi antar også at disse møtene har bidratt til at mye lokal kunnskap om sjøarealene og nærliggende landområder har «kommet på bordet». Vi ser imidlertid lite igjen av denne typen informasjon i plandokumentene, f.eks. gjennom en mer nyansert beskrivelse av de ulike temaene i konsekvensutredning og planbeskrivelse.

Til plandokumentene

Planbeskrivelsen

Planbeskrivelsen gir en beskrivelse av den gjennomførte prosessen, dagens situasjon og flere tema som er behandlet i planprosessen. Da planen i all hovedsak er innrettet mot å legge til rette for flere arealer for akvakultur, savner vi en beskrivelse av hva ny arealbruk innebærer for denne næringa, økt biomasse, økt sysselsetting mm. En bedre beskrivelse av begrensningene de nye oppdrettsområdene uvilkarlig vil legge på andre interesser, spesielt friluftsliv/rekreasjon og fiskeri, savnes også. Dette ser vi også i sammenheng med mangler i KU og oppsummering av denne. Planen fremstår som ekspansiv i tilrettelegging for akvakultur. Da beskrivelsen av hvilke positive effekter som forventes i sysselsetting og

verdiskapning i denne næringen er svært generell, er det vanskelig å ta stilling til den samfunnsnytt som bl.a. fremheves i konsekvensutredningen.

I Kap. 1.5, Planavgrensning, bør det tydeliggjøres at selv om planen ikke omhandler arealbruk på land så har man i planarbeidet tatt hensyn til arealbruk og interesser på landområdene som tilstøter arealavsetningene i sjø. Disse interessene er nevnt både i beskrivelsen (kap 3.5, 3.8 og 3.9) og i KU-en.

Konsekvensutredning

I henhold til Plan- og bygningsloven skal det gjennomføres en konsekvensutredning av nye utbyggingsområder i forslaget til arealplan. Som utbyggingsformål regnes arealer avsatt for akvakultur og kombinert formål (fiske, farled og akvakultur). Vurderingen tar utgangspunkt i arealformålens konsekvens for samfunnsviktige og miljømessige tema med utgangspunkt i tilgjengelig/kjent informasjon. Utredningen omfatter nye arealer avsatt til disse formålene. Endring i områder med eksisterende aktivitet/tidligere avsatte arealer (A1-A19), er under pkt. 2.2 angitt som en innsnevring av tidligere arealavsetting til akvakultur, og er derfor ikke utredet ut over at samfunnssikkerhet(skred) er omtalt.

Det er uklart for oss hvilke utredninger som tidligere er gjort på disse lokalitetene, selv om det er gitt konsesjon og etablert oppdrett der. Fra vedlagte gamle plankart ser det ut som flg. områder ikke tidligere er avsatt/behandlet på kommuneplannivå,... (A6, A1, A8, A9, A 13-delvis utenfor, A19-fortflyttet mot nø). Hvorvidt de inngår f.eks i reguleringsplan framgår heller ikke. Områdene A1-A19 må som et minimum inngå i en samlet vurdering av konsekvenser, da de sammen med de nye områdene bidrar til **den kumulative og totale belastningen** (konsekvens for berørte interesser) både pr. delområde/sund og totalt i kommunen.

I pkt 2.3 er det gjort noen felles vurderinger for alle utbyggingsområdene. Under pkt. 2.3.2 – Barn og unge, ser vi absolutt at planen totalt sett har betydning f.eks. med tanke på framtidige arbeids- og rekreasjonsmuligheter (bolyst). Også for pkt. 2.3.3 savner vi en generell vurdering på hvilke transportutfordringer planforslaget ev. kan utløse. Vi mener også at det her bør gjøres en oppsummering av de totale/kumulative virkninger av planforslaget jfr. avsnittet ovenfor og de interesser som er behandlet under hvert delområde.

Vi savner en redegjørelse for om det har vært fremmet/vurdert andre utbyggingsområder i planprosessen, og eventuelt da hvilke vurderinger som er lagt til grunn for at de ikke er tatt med i planen.

Konsekvensutredninger skal gjøre rede for hvilke interesser som gjør seg gjeldende i planområdet, og systematisk vurdere om planlagt ny arealbruk vil kunne komme i konflikt med disse interessene. De ulike interessers bruk av området skal beskrives og det skal vurderes hvilken verdi området har for den enkelte interesse som utredes. En vurdering av konsekvens for den omtalte interessen vil si noe om evt. konflikter og styrken av konflikt. Heri ligger også å vurdere avbøtende tiltak for å redusere uheldige konsekvenser og konflikt mellom ny arealbruk og eksisterende interesser. Det er altså virkningen av et nytt tiltak på eksisterende, kartlagte og beskrevne verdier/interesser som skal belyses, slik at beslutningstakerne vet konsekvensene av beslutningen. I utredningen er det gjennomgående at områdene har mindre eller ingen verdi for andre interesser enn havbruk og næringsliv og sysselsetting (nyansert enkelte steder til at områdene har middels verdi for fiskeri).

Samtlige anbefalinger går i favør av havbruksnæringen, og det er konkludert med at det ikke er behov for avbøtende tiltak/ å ta spesielle hensyn. Vi mener at øvrige interesser/verdier og konsekvenser for disse ikke er tilfredsstillende beskrevet. Kjent, tilgjengelig kunnskap er ikke i tilstrekkelig grad brukt eller henvist til. Beslutningsgrunnlaget er etter vårt syn mangelfullt.

Vi utdyper dette senere i vår uttalelse spesielt på våre fagområder som omhandler friluftsliv og kulturminner, samt naturmangfold.

På enkelte av lokalitetene er det ikke samsvar mellom omtale av de enkelte interessene og oppsummeringen, dette bør kvalitetssikres. Oppsummering og anbefaling er på flere av arealene gitt formuleringen «Kystsoneplanutvalget anbefaler ...», Utredningen bør konkludere med bakgrunn i de faglige vurderingene som gjøres på de ulike områdene, og ikke her knyttes til politiske beslutninger/vurderinger.

Plankart og bestemmelser

Det er noen uoverensstemmelser og mangler som gjør at det ikke er helt entydig å forholde seg til kart og bestemmelser. Her gis faglige råd for å bidra til entydig og korrekt informasjon, samsvar mellom kart og bestemmelser og lette lesbarheten av kartet/planen:

- Pkt. 1.2 – planer som fortsatt skal gjelde må listes opp – må korrespondere med kartet, skravur for detaljeringssonen er vanskelig å finne på kartet.
- Pkt. 2. – Bestemmelse for dumpingsområdene må gis eget nr. Bestemmelse angis kun for D3-D6, hva med D1-D2?
- Pkt. 3.1 – 3-8 – Vær konsekvent i å oppgi bokstavkodene (slik det er gjort i 3.1-3.3) til de ulike underformålene slik at det korresponderer med kartet. NB § 3.6 Fiskeområder har ikke bokstav på kartet – heller ikke løpenummer? Bør også være en konsekvent framstilling – jfr. forskjell på 3.1-3.3 (områdene listet under retningslinjer) og 3.4-3.5 (områdene som kulepunkt i bestemmelsen).
- Pkt. 3.7b – Siste setning i bestemmelsen bes strøket. Når tiltaket ikke er til ulempe, er det vel heller ikke i konflikt (kan ev. legges inn som utdypende retningslinje)
- Koder for hensynssoner (inkl. fareområde, detaljeringssone mm) bør gjengis i tegnforklaringen, slik at de kan gjenfinnes på kartet.
- Jfr omtale under senere avsnitt (Planlagt arealbruk og kulturminner i sjø og på land), bes lagt inn retningslinje for behandling av akvakultursøknader i Pkt. 3.1.

Friluftsliv og konsekvenser av mangelfull kartlegging

Planbeskrivelsens pkt 3.6 sier:

«Friluftslivsinteresser på sjøen er kartlagt i løpet av planprosessen, herunder kartlegging av mye brukte friluftsområder i kystsonen. Dette kan for eksempel være bukter og vikar som blir brukt både av folk som kommer gående eller som kommer sjøveien med båt. Kartlegging er gjort i samarbeid med båtforeninger, dykkerforeninger, reiselivsforeninger, bedrifter som driver med sjøbasert turisme og andre interesserte foreninger og /personer. Et eget temakart som viser slike områder er utarbeidet».

Denne kartleggingen er presentert på et (tema)kart med punkthenvvisninger til ankerplasser, dykkerplasser, badeplasser og sjølaksefiske. Dette friluftslivet representerer bare et fåtall friluftslivsaktiviteter i kystsonen. Andre typer friluftsliv til sjøs som padling/ padleleder, friluftsliv i fjæra, fisking fra land eller fritidsfiske fra båt er andre aktiviteter som burde vært beskrevet. Områdene er ikke nærmere beskrevet i forhold til antall brukere, hvor brukerne kommer fra, hvilke opplevelseskvaliteter området har, om området har noen form for tilrettelegging, områdets potensiale som friluftsområde med videre.

Det er igangsatt kartlegging og verddivurdering av friluftsområder i alle kommunene i Troms. Dette er et friluftslivsfaglig arbeid basert på Direktoratet for Naturforvaltning sin veileder Kartlegging og verdisetting av friluftsområder (Håndbok 25-2004), med formål å synliggjøre områder som er særlig viktig for ulike former for friluftsliv, og foreligger nå i et digitalt kart hvor friluftslivsområdene er inntegnet. Til hvert område følger et faktaark som beskriver området og begrunner områdets verdi ut i fra bestemte kriterier.

Plan- og bygningsloven og Naturmangfoldloven stiller krav om kunnskapsgrunnlag i planarbeid, men resultater fra verdikartleggingen av friluftslivsområder i Skjervøy og Nordreisa kommuner som blant annet er presentert på www.TromsAtlas.no og på kommunens

egne hjemmesider, er ikke vurdert eller tatt med i konsekvensutredningen. Eksisterende kunnskap er ikke benyttet slik loven foreskriver og som vi har påpekt i tidligere uttalelse.

Konsekvensutredningen gir dermed et ufullstendig bilde av hvilke friluftslivsinteresser som er aktuelle i dag. Naturområder på øyene blir omtalt som utilgjengelige, og dermed beskrevet som uten verdi for friluftslivet. Dette stemmer ikke med bildet i dag om sjørelatert friluftsliv, hvor mange ferdes langt til havs med seilbåt, kajakk, små og store fritidsbåter. Det forekommer også faktafeil om bruk og tilgjengelighet. Uløya sørvest og Haugnes på Arnøya nås ikke bare fra sjøsiden, men fra vei og tilgjengeligheten til disse områdene skulle således være svært god.

Uløya sørvest (Havnnes - Uløytinden) – et eksempel

Figur 1. viser et utsnitt av kartlagte friluftslivsområder i Skjervøy og Nordreisa kommuner, se www.tromsatlas.no.

Figur 1. Kartutsnitt av deler av Skjervøy og Nordreisa kommuner som viser kartlagte og verdivurderte friluftslivsområder. Rod farge = svært viktig friluftslivsområde, mørk gul farge = viktige friluftslivsområde og lys gul farge = registrert friluftslivsområde.

Det sørvestlige området på Uløya er av Skjervøy kommune kartlagt og verdsatt til å være et svært viktig friluftslivsområde. Det er internasjonalt kjent toppturområde, som er mye besøkt av toppturentusiaster (skiturister) hele vintersesongen. Skiturister og turistfiskere ankommer ofte i seilbåt og ankrer opp rundt hele øya. Stier, trimposter, trimbøker og bålplasser er spredt over hele området. Uløytinden inngår i "10 på topp" i Nordreisa. Området er rikt på bær og det jaktes på elg og rype. Det finnes hytter og fritidsboliger på vestsiden av øya. Flere av disse opplysningene har betydning i kystsoneplanens vurdering av miljø og samfunn, og hvorvidt et akvakulturanlegg får betydning for friluftslivsaktivitetene både på land og til sjøs.

Vurderingene av konsekvensen utbyggingsforslaget har for friluftsliv henger sammen med hvordan friluftslivsområdet er beskrevet og vurdert. Når kartleggingen/beskrivelsen og verdivurderingen av friluftslivsområdene er mangelfull, vil det gi et mangelfullt grunnlag for å beskrive konsekvensene og mulige avbøtende tiltak. Konsekvensvurderingene skal være en sammenstilling og avveining av et områdes verdi, virkninger av tiltaket for friluftslivsinteressene og hvilke alternative områder som finnes.

Den samlede påvirkning av alle utbyggingsforslag på friluftslivet i og ved sjøen skal også beskrives. Det bør framgå om planforslaget samlet sett vil overskride akseptabelt påvirkningsnivå for friluftsliv i hele kommunen.

Det framkommer ikke hvilke kriterier som er lagt til grunn for verdivurderingen gjort i konsekvensutredningen. Vi vil anmode om at vurdering av friluftsliv gjøres bedre, og tar hensyn til foreliggende kunnskap. *DN Håndbok 18-2001 Friluftsliv i konsekvensutredninger etter plan- og bygningsloven* kan være et nyttig hjelpemiddel.

Troms fylkeskommune ber om at det gjøres en bedre beskrivelse og verdivurdering av friluftslivsområdene til sjøs i Skjervøy og Nordreisa kommuner jf *Miljødirektoratets veileder M98-2013, Kartlegging og verdsetting av friluftslivsområde*. Vi legger til grunn at det både gjennom den kartleggingen som allerede er gjort i kommunene, samt informasjon som er kommet fram i planprosessen, allerede finnes mer utfyllende og nyansert kunnskap enn det som nå kommer til uttrykk i konsekvensutredningen, og denne kunnskapen må utgjøre det faglige grunnlaget for konsekvensutredningen.

Her er noen spørsmål til hjelp når man skal vurdere utbyggingsforslagets påvirkning på friluftsliv:

- Hvor store friluftslivsområder går reelt tapt som følge av utbyggingen, og hvilke kvaliteter og bruksverdier har disse områdene (jf. statusbeskrivelsen)?
- Blir eksisterende områder delt opp som følge av utbyggingen?
- Hva medfører oppdelingen for bruksmuligheter og opplevelseskvaliteter i de gjenværende områdene?
- Brytes forbindelsen mellom friluftslivsområder?
- Medfører utbyggingen støy, fysiske inngrep eller forurensning som reduserer kvaliteten på området som friluftslivsområde?
- Skjer det endringer med landskapet, naturmiljøet eller kulturmiljøet som medfører at opplevelseskvalitetene endres?
- Vil ulike brukergrupper, eventuelt de samme brukerne i ulike situasjoner, reagere ulikt på endringene? For hvem/ i hvilke situasjoner er konflikten størst?
- Hvilke alternative områder finnes for de som eventuelt får friluftstilbudet ødelagt eller vesentlig redusert?
- Åpnes eksisterende friluftslivsområder for nye brukergrupper, og er dette i så fall en ønsket utvikling?
- Hvilke tilpasninger og kompenserende tiltak kan redusere konfliktnivået? Skal dette ivaretas nå eller avklares på et mer detaljert plannivå?
- Kan det sies noe om hvordan planen påvirker framtidig bruk av berørte friluftslivsområder?

Kulturminner og kulturmiljø i konsekvensutredningen

Planbeskrivelsens pkt. 3.5 sier:

«Fokus på kulturminner, både i strandsonen og under vann, har vært viktig i planprosessen. Planområdet kulturmiljøhistorie er prega av 10 000 år med kulturmiljø. Her har samer, nordmenn og kvener levd side om side i århundrer. Kulturminner og gamle bosettings tufter finner en i stor grad i kystsonen i avskjerma bukter og vikar».

I konsekvensutredningen er det innhentet opplysninger fra Askeladden for det enkelte havbruksområdet. «Utredningen» av automatisk freda kulturminner har samme verdivurdering og konklusjon for alle de forslåtte arealavsetningene:

- *«(Kulturminnene har) Mindre eller liten verdi»*

Dersom vi forstår verdivurderingen korrekt, har de automatisk freda kulturminner mindre eller liten verdi. Dette er feil. De er automatisk freda etter *Lov om kulturminner av 1978* PS 66/14

nettopp på grunn av deres verdi som vitenskapelig kildemateriale og som varig grunnlag for nålevende og fremtidige generasjoners opplevelse, selvforståelse, trivsel og virksomhet, jf kulturminnelovens § 1, andre ledd.

- *«Kulturminnene berøres ikke. Noen vil nok oppleve et oppdrettsanlegg som skjemmende i landskapet.»*

Kulturminnene og landskapet de er en del av kan bli indirekte påvirket gjennom visuelle virkninger av anlegg nært land. Den visuelle påvirkningen kan variere i forhold til landskapstype. Dette er ikke faglig utredet, heller ikke avbøtende tiltak. Kulturminnene på land kan også bli berørt av for eksempel landfester, tilførselsveier, lagring av mærer osv.

- *«Ingen negative konsekvens»*

Konklusjonen bygger på feil verdifastsettelse og premisser. Det er ikke foretatt noen reell faglig utredning av kulturminner i kystsoneplanen.

Det vises for øvrig til vårt innspill datert 21.01.2014 om hensyn til og utredning av kulturminner og kulturmiljø.

Planlagt arealbruk og kulturminner i sjø og på land

Arealbruk i sjø avklares ikke i forhold til kulturminner som er vernet etter kml. § 14 (skipsfunn) i forbindelse med arealplaner. Som retningslinje for behandling av søknader må det framkomme i planen at alle tiltak i sjø skal sendes på høring, jf. Kulturminnelovens §§ 9 og 14. De avsatte sjøarealene er ustrakte og grenser inn til land, der det i de fleste tilstøtende landareal finnes automatisk freda kulturminner på bukter, viker og nes. Det er med svært stor sannsynlighet flere hittil ukjente kulturminner i tilstøtende landareal. De enkelte anleggenes lokalisering og tilknyttede landanlegg vil ikke bli kjent før ved søknad om konsesjon. Vi kan derfor ikke ta stilling til eventuell konflikt (utilbørlig skjemming, landbaserte installasjoner med mere) mellom tiltak og automatisk freda kulturminner i tilgrensende landarealer før konsesjonssøknaden foreligger.

De eksisterende områdene for havbruk er ikke utredet i den foreliggende planen. Det er ikke opplyst om de er utredet i forbindelse med tidligere arealplaner. Vi registrerer at flere grenser inn til områder med stor tetthet av kulturminner, blant annet A1 i Lauksundet. Blant de nye arealene ligger store samlinger av kulturminner på landsiden til A24 Vorterøy vest, A25 Kjølmannen nord og A22 Follesøy. Vi ber om at disse arealene tas ut av planen på grunn av mulighetene for skjemming ved landnære anlegg og muligheten for direkte skade ved aktivitet på land, jf Kulturminnelovens §3. Det samme gjelder til dels A26 Haugnes. Her finnes mange samlinger av kulturminner i et åpent og storslaget kystlandskap.

Naturmangfold

Samfunnsnyttan av akvakulturområdet vektlegges konsekvent foran naturmangfoldet. Follesøy er her et eksempel på et område foreslått satt av til akvakulturområde (A22), som ligger ca. 500 m fra Store Follesøya naturreservat. Reservatet er viktig hekke- og rasteområde for sjøfugl, vadere og gjess. Her sies det i utredningen at man ikke vet om økt aktivitet i området vil forstyrre fuglene i reservatet, likevel konkluderer utredningen med at et oppdrettsanlegg ikke vil ha negative konsekvenser for fuglene i reservatet. Dette anser vi som å være i strid med § 9 i naturmangfoldloven, som sier at dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal fore-var-prinsippet legges til grunn. Det burde i dette området i alle fall være grunnlag for å vurdere behov for ev. oppfølging/overvåking for å se om en etablering vil forstyrre reservatet.

Oppsummering:

Det er i Skjervøy/Nordreisa gjennomført en bred planprosess med mange aktiviteter. Planforslaget som foreligger viser en ekspansiv tilrettelegging for økt aktivitet innenfor akvakultur i de to kommunene.

Fylkeskommunens merknader kan oppsummeres slik:

- Konsekvensutredningen er ufullstendig og gjenspeiler i for liten grad det som er av kjent kunnskap.
- Det bes om at noen av A-områdene tas ut av planen av hensyn til kulturminner.
- Det gis innspill til rettinger og suppleringer i plankart og planbestemmelser, samt planbeskrivelse.

Troms fylkeskommune ønsker å bidra til at Kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy skal bringes fram til ferdigstillelse gjennom en videre bearbeidelse av foreliggende planutkast. Vi stiller våre berørte fagetater til disposisjon for dialog og samarbeid om planen.

Saksbehandlere i fylkeskommunen:

Plan – Bjørg Kippersund, 77 78 81 57

Kultur – Harald G. Johnsen, 77 78 82 08

Frihustliv – Toril Skoglund, 77 78 81 97

Miljø – Asbjørg Fyhn, 77 78 81 65

Med vennlig hilsen

Stine Larsen Loso
plansjef

Bjørg Kippersund
rådgiver

Folkemøte:

Felles kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner

Sted: Kinosalen på Storslett

Tidspunkt: 29. april 2014, kl 18:30-20:30

Tilstede: Jan Tørfoss, Georg Pedersen, Arnold Jensen, Peder Johannesen, Øyvind Evanger, Håvard Høgstad, Svanhild Andersen, Johan K. Johansen, Nancy Heggemo, Kurt Willy Oddekalv kurt@nmf.no, Ørjan Holm orjan@nmf.no, Vidar Langeland, Geir Sagelv, Svein Solberg (Prosjektleder Kystsoneplanen) og Hanne Henriksen (Arealplanlegger, Nord-Troms Plankontor) (referent)

Geir Sagelv innleder om planen.

Spørsmål om avgrensning. Grensa for planen er satt til middels lavvann. Hvorfor det?

Kommunene som deltar i Kystplan Troms er blitt enige om dette seg i mellom. Av praktiske årsaker er det valgt å følge den kartfesta kystkonturen som plangrense, og denne kystkonturen følger vannstanden ved middels lavvann. Noen få steder avviker planavgrensningen fra dette, bl.a. i Sørkjosen der planen grenser inntil eksisterende reguleringsplaner som strekker seg ut i sjøen. Eiendomsgrensene går fortsatt på 2 m dyp ved lavvann.

Spørsmål om fargekode på kart. Nye og gamle tiltak ser ut til å ha samme farge. Hvorfor?

Kart ble delt ut på papir (fargene har bedre synlighet på papirkart enn på skjerm) og fargene forklares.

De foreslåtte arealene til oppdrett A 20 og A 21 vil ligge for nært rekefeltene på andre siden av Lyngenfjorden. Et enkelt anlegg vil produsere rundt 200 tonn slam per uke, og slik vil de ødelegge for rekefeltene.

Ligger noen av de foreslåtte akvakulturfeltene nært badeplasser? Nei.

Planen mangler ankerplassen i Uløybukt. Der er det støpt ankerfeste. Tas med.

I tilknytning til de eksisterende akvakulturanleggene på A 16 og A 17 er det lagt til felt med betegnelsen FFA slik at disse anleggene skal kunne strekke fortøyningsfester lengre ut på minus 20 meter. I fjor gikk det skred som berørte A 16. A 16 og A 17 bør få skredvarsling. I tillegg bør eier av

anlegget 15 vurdere skredvarsling/evt. flytting, da også dette anlegget inngår i faresonekart utarbeidet av NGI i egen rapport.

D6 er dumpeområde for rene muddermasser.

Hva er strømsituasjonen rundt D6? Inn Rotsundet eller ut Lyngen?

Strømmen i dette området går nordover.

Dumpefeltet vil da bli noe i konflikt med rekefeltet.

Er det ikke tatt hensyn til strømforhold i arbeidet? Man må ta hensyn til strømforhold.

Det er ikke gjort lokalitetsundersøkelser. Det må utføres før anlegg kan etableres. Dersom det ikke etableres anlegg så vil det arealene kunne trekkes tilbake.

Smitteavstand mellom anlegg. Er det tatt hensyn til dette?

Anstand mellom eksisterende anlegg er 2,5 km, for nye anlegg er det minimum 5 km. Anlegg som er ligger nærmere er eid av samme oppdretter og det er system på bruken der det roteres på hvilke lokaliteter som ligger brakk og hvilke som brukes.

Område A 21 ligger i nærheten av skredfare. Dette må derfor vurderes nærmere, noe det er satt krav til i bestemmelsene.

A 22 grenser opp til Store Follesøya naturreservat og Lille Follesøya dyrefredningsområde.

A 8 ligger, sammen med A 9, nært nasjonal laksefjord. Er det vurdert flytting av disse to feltene?

A8 har nylig, for ca. ett år siden, fått godkjent en øking av MTB (maksimal tillatt biomasse) av Troms fylkeskommune.

D5 er dumpingsområde for rene muddermasser.

Arealer merket F/K er arealer for levendelagring av fisk. Arealet ved Eneset i Enessundet har tidligere vært brukt som blåskjellanlegg.

Er dette fangstretta oppdrett?

F/K er låssetting. Fisken kan imidlertid føres i en kort periode.

Reine muddermasser. Hva er det?

Reine masser er masser som mudres på rene steder. Ikke fra havner. Det vil tas prøver av massene. Forurensede masser må dumpes i særskilte deponi godkjent av kommune/Fylkesmann.

Hvor langt er det fra Haukøya til grensa for nasjonal laksefjord?

Ca. 6 km.

Uheldig plassering med tanke på lakselus. Diskusjon om nasjonallaksefjord vs. oppdrett.

Er det ikke satt av arealer for dumping av store greier? Tidligere er det dumpet fiskebåter ved Maurneset.

Det er helt slutt på slik dumping. Alt slikt skal ivaretas på land og ikke dumpes i sjø.

Uheldig med høringsfrist 12. mai. Fiskarlaget måtte behandle saken på telefon.

Hvorfor så kort frist? Det tyder på en dårlig demokratisk prosess der man er lite interessert i tilbakemeldinger i en viktig sak.

Det er vanlig å få forlenget frist når mange spør.

I tillegg er det krav om at innspill må sende inn skriftlig, slik at det som sies her tas ikke med. Man hadde eksempel på det fra et møte på Skjervøy.

K.O. ber på vegne av alle om utsettelse av frist til ut måneden.

Geir Sagelv og Vidar Langeland gir forlengelse av frist til ut mai.

Arnold Jensen Nordreisa Fiskarlag innlegg:

Fiskarlaget har som sagt tidligere forholdt seg til høringsfristen den 12. mai og har måtte behandle saken i et telefonmøte og har skrevet en innsigelse. Først formål. Formålet til planen er *å skape forutsigbarhet både for de som aktivt bruker sjøen til næring og de som bruker sjøen til rekreasjon. Planen skal også gi næringsutøvere, fiskere, oppdrettere og andre sjørettede næringer mulighet til økt verdiskapning i tråd med prinsippet om bærekraftig utvikling. Dette betyr at man må planlegge arealer både for bruk og for vern.* Dette vil si at de skal kartlegge og ta vare på eksisterende næring og videreutvikle denne. Det er utgangspunktet for planen. Selvfølgelig skal vi ha oppdrett, men ikke bare oppdrett. Kysttorsken er viktig for kystfiskerne og kan ikke sammenliknes med skreien. Kysttorsken blir i fjorden etter gyting. Ingen tenker på den for det meste av oppmerksomheten rundt torsk dreier seg om skrei. Kysttorsken er på rødlista, og vi må jobbe for å få bestanden opp på et akseptabelt nivå. Må sørge for kysttorskbestanden. Fjordfisket er på et lavmål. En av årsakene er oppdrett. Gytemønsteret til kysttorsken har endret seg ettersom mengden oppdrettet har økt. Det har vist seg at når det etableres oppdrett i en fjord så slutter kysttorsken å gyte der. De samme erfaringene går igjen over hele landet. Dette vises også på statistikk fra fiskeridirektoratet. Skal det bli bedre rekruttering for kysttorsk så må gyteområdene forbedres. Norge er internasjonalt forpliktet til å bevare biologisk mangfold. Mye av avfallet fra oppdrett bør gjenvinnes. Bør etablere lukka anlegg. For eksempel vil det da kunne gjenvinnes mye fosfor. Et stoff det er stor mangel på i verden i dag. Kommunene begynner sakte å våkne, men sakte. Fiskarlaget går i mot område A 20, A 21 og A22. Fiskarlaget ønsker seg også flere områder for aktive redskaper som seinot, bl.a. fra Skjervøyskjæret og vestover til Arnøya bør det settes av arealer til fiskeområde for aktive redskaper. Båtene trenger også større områder for å gjøre et kast på en sikker måte. Fiskarlaget går derfor i mot A 26 og A 28 av sikkerhetshensyn da det er behov for store arealer i forbindelse med fiske. Båter har mindre manøvreringsdyktighet med store redskaper ute. Det er også behov for noen flere låssettingsplasser. Fiskarlaget er også bekymret for de store mengdene lusemiddel som pøses ut og ber om at det settes krav til dette. Se også vedleggene til vår høringsuttalelse. Det er flere eksempler på at kysttorsken tar seg opp når oppdrett legges ned i en fjord. Blir planen vedtatt er det ikke noe mindre enn en nedvalsing av et område som er nødvendig for bevaring av kysttorsken.

I Rotsund er det mindre fisk i år enn hva det var i fjor. Hva er årsaken? Ingen nevner de store flokkene med springer som raider fjordene. Vi kan ikke si at det bare er oppdrett som har skyld i at det er lite fisk. Mange andre årsaker. Hvilken skade gjør makrellen som har kommet de siste årene? Er det tatt med i de vurderingene som er gjort?

Svanhild Andersen:

Jeg er opptatt av kunnskapsgrunnlaget. Jeg synes at kunnskapsgrunnlaget til planen er svært ensidig og det legges stor vekt på rapport om antall arbeidsplasser og ringvirkninger. Det går igjen hele tiden at samfunnsnyttien går foran naturmangfoldet. Det er også mange konsekvenser som ikke nevnes. Bl.a. slam og lusemidler. Planen bygger på et veldig ensidig kunnskapsgrunnlag. Arnold har gjort jobben som jeg mener at alle planleggere burde ha gjort. Hvordan er erfaringsbasert kunnskap hentet inn?

Svein Solberg:

Mye av kunnskapen er henta inn fra fiskeridirektoratet. Dette er data som er verifisert av Havforskningsinstituttet. Fiskeridirektoratets data er basert på bl.a. intervju av fiskere. Når det kommer til å vurdere oppdrettsanlegg og hvor egna de enkelte lokalitetene er, så vil dette komme frem senere gjennom lokalitetsundersøkelser før utbygging. Det er satt ganske strenge krav til dette.

Svanhild Andersen:

Skjønner ikke hvordan det kan konkluderes så skråsikkert om naturmangfoldet når dere ikke har de undersøkelsene. Befolkning i nærheten av oppdrettsanlegg bør også bør intervjues.

Høgstad:

De siste årene har det kommet inn mye springere og makrell inn i fjordene våre. Effekten av dette vet vi ikke omfanget av. Når det kommer til de avsatte områdene, så er det slik at først må det settes av «kan»-områder. Deretter kommer det en reguleringsplan som undersøker detaljene. Deretter skal det søkes om og fås utslippstillatelse osv. Bl.a skal fiskeforvalteren hos Fylkesmannen og Fiskeridirektoratet uttale seg. Alle detaljene kommer etter hvert.

Tørfoss?

Man må få til lukka anlegg for å få bukt med problemene.

Arnold Jensen:

Man kan se på Lofotfisket som et eksempel. Først ble det fisket store kvanta fisk med snurpenot og fiskeriene kollapset. Så ble det stans i snurpenotfisket og fiskebestandene bygde seg sakte opp igjen. Så startet de å fiske med snurrevad og bestandene stupte på nytt. Nå er snurrevadfisket sterkt begrenset og bestandene er i ferd med å bygge seg opp igjen.

Georg Pedersen, fisker Rotsund:

Har i alle år fisket gruppe 1 kvota i nærheten av oppdrettsanleggene i Rotsund og Kjølmanen. Har ikke merka noe til nedgang i mengden av torsk og annen fisk i området. Kan derfor ikke være enig med Arnold Jensen.

Kurt Oddekalv innlegg/foredrag:

Norges miljøvernforbund er imot oppdrett. Oppdrett av fiskespisende fisk vil ikke lønne seg og gi mer fisk. miljøvernforbundet jobber for å få i gang bruken av lukkede oppdrettsanlegg i Norge. Videre bør bruken av lusemiddel som er farlig for skalldyr/krepsdyr reduseres/opphøre. Det jobbes målrettet for å knekke markedet for oppdrettslaks frem til de kommer seg inn i lukka anlegg og ikke ødelegger så mye for villfisk. Et eksempel på dette er markedet i Russland og tips om mengden kadmium i norsk oppdrettslaks. Mengdene overskudds får blir spist av annen villfisk og ødelegger denne. Det er vist at sei vandrer for å spise fra oppdrettsanlegg. Oppdrettsfôret gjør at enzymsammensetningen i seien endres slik at *rigor mortis* (dødsstivhet) ikke lengre inntreffer og fisken råtner raskere enn det som er naturlig. Når det kommer til avfallsstoffer (avføring) så kan et anlegg slippe ut like mye som 70 000 slaktegris. I plansammenheng er det viktig å se på hvordan de ulike planlagte tiltakene vil påvirke ulike områder. For eksempel gyteområder for torsk og rekefelt. Miljøvernforbundets hovedbudskap er at politikerne må være tøffe nok til gjennom planen å kreve at alle nye anlegg skal være lukka anlegg.

Håvard Høgstad:

Arnøy laks mener det er viktig å tegne et rett bilde av situasjonen i vårt område. Vi har seriøse aktører med et godt samarbeid. Det er tre aktører i områder som har satt seg sammen og sett på hvordan vi kan utnytte områdene best mulig. Vi har færre lokaliteter i faktisk drift enn det som er på kartet. Dette oppnår vi ved å drive i en tre års-syklus. På hver lokalitet er det drift i inntil 26 måneder før arealene legges brakk i 10-12 måneder. Dette er en lengre brakkleggingsperiode enn det som kreves av regelverket. I tillegg har vi svært lave lusetall i forhold til resten av Troms. Dette kommer av de lange brakkleggingsperiodene, og gjør at vi har behov for få avlusinger av laksen, maks to avlusninger per generasjon. Det er også viktig at det ikke er oppdrettsnæringa som har bedt om revisjon av kystsoneplanen. Men vi har blitt utfordret av kommunene for å se på eventuelt nye områder. Dette har vi gjort og har kommet med innspill om områder der vi ser muligheter. De nye områdene som er foreslått har 5 km avstand for å gi et bedre smittevern og redusere luseproblematikken. Noe som er viktig for oss. Den nåsituasjonen Miljøvernforbundet forteller om er ikke tilstede i vårt område. Oppdrettstettheten er større andre steder. Vi opplever heller ikke noe fiendebilde mellom fiskere og oppdrett.

Oddekalv:

Ser av konsekvensvurderingen at oppdrettsnæringen er forslagsstiller på alle de nye områdene. Hvorfor de lange brakkleggingene? Er det på grunn av skitthaugene?

Høgstad:

Du er så snar. En av våre utfordringer er sykdom og smittevern, og det gjør at oppdretterne i området samarbeidet og jobber godt koordinert for å redusere problemene.

Oddekalv

Det er allment kjent at oppdrettsnæringen ønsker lokaliteter med mye strøm slik at skiten driver vekk. Selv om det bare fører til at skiten legger seg i en haug et annet sted enn rett under merdene. Hvorfor så mange nye forslag?

Jan Tørfoss:

Det er kjent at åpne anlegg forsøpler og sprer sykdom og lakselus. Foreslåtte A 29 og A 30 bør ikke etableres. A 28 er uønska av fiskerinæringa, i tillegg til at det er skredfare der. A 8 bør flyttes da den ligger for nært grensa til nasjonal laksefjord. Man bør glemme å etablere nye åpne anlegg, og heller være voksne mennesker og si at ja, vi kan ha økning, men i lukka anlegg. Utrolig at et mindretall kan drive igjennom mye som mange er imot. Spesielt er det et dårlig argument at det må økes i nord fordi de har så store plager med mye sykdom osv. i sør. Jeg har et inntrykk av at man har lagt seg helt flat for oppdrettsnæringas ønsker i denne planen. Konklusjon er hele tiden at akvakulturområder vektlegges foran naturmangfold. Har vært innsigelser mot flere områder tidligere i prosessen som det ikke er tatt hensyn til, mens oppdrettsnæringas forslag kommer lett igjennom.

Det er vanskelig å flytte en bærevegg i et hus, det samme gjelder for A 8. Når det gjelder planforslaget så er det nå planen er ute på høring, og det er nå at innsigelsene til de ulike forslagene skal komme inn.

Jan Tørfoss:

Akvakulturnæringen har mange folk rundt om i systemene, og får stoppet mange forslag som er til ugagn for næringen. Folk får bl.a. ikke snakke om lukka anlegg. Men det eneste som på sikt kan redde næringen er lukka anlegg.

Diskuterer næringa noen gang lukka anlegg?

Høgstad:

Vi er et lite selskap med små resurser, og vi har derfor behov for at de store konsernene er de som prøver ut ny teknologi. Foreløpig ser det ut til at lukka anlegg har problemer i sterk strøm og i høye bølger. Dette trenger vi en løsning på før vi kan ta slike anlegg i bruk.

Tørfoss:

Næringa sier stadig at de ikke har råd til å ha lukka anlegg. Hvorfor kan ikke den norske staten si at de skal begynne med det? Vi trenger lokalpolitikere som er tøffe nok til å si at de vil ha lukka anlegg.

Mener Miljøvernforbundet at det ikke er mulig å drive et fjordsystem bærekraftig med åpne anlegg.

Oddekalv : Nei, det er ikke mulig.

Vidar Langeland avrunder møtet.

Vi har i løpet av prosessen hatt mange ulike møter med mange, og det har vært en ganske omfattende prosess. Vi har tatt et valg og det er å ha avgrensa akvakulturområder fremfor fritt fram i hele fjordsystemet. Husk imidlertid på at vi ikke har fattet noe endelig vedtak ennå. Det er derfor vi har høring.

Hanne Henriksen

referent

Referat fra folkemøte om kystsoneplanen 6 mai på Skjervøy

Folkemøte:

Felles kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner

Sted: Kommunestyresalen, Rådhuset på Skjervøy

Tidspunkt: 6. mai 2014, kl 18:30-21:15

Tilstede: Dag Mollan (Skjervøy Fiskarlag), Elbjørg Nyvoll (grunneier Haukøya), Wenche Hansen (grunneier Haukøya), Solveig Fagerheim (kystsoneplanutvalget), Leif Peder Jørgensen

(kystsoneplanutvalget), Bjørn-Steinar Sæther forsker Nofima AS, Håvard Høgstad Arnøy Laks AS, Ole Hermann Strømmesen Lerøy Aurora AS, Hugo Nilsen, Jan Ole Johansen fisker, Jarle Mollan fisker, Jan Hansen fisker, Daniel Sørensen fisker, Øystein Skallebø AP (vara kystsoneplanutvalget), Torgeir Johnsen KP Ordfører (vara kystsoneplanutvalget), Øystein Mikalsen fisker, Øystein Korneliussen fisker, Jarle Strøm fisker, Roy Waage KP, Rita Mathisen Folkehelsekoordinator, Gunleif Soleng fisker, Adolf Nilsen, Roger Bjørkestøl, Cecilia Rockwell Fiskarlaget Nord, Håvard Høgstad, Vidar Langeland (leder kystsoneplanutvalget) Svein Solberg (Prosjektleder Kystsoneplanen) og Hanne Henriksen (Arealplanlegger, Nord-Troms Plankontor) (referent)

Vidar Langeland: Innleder og får igjennom høringsforslaget til kystsoneplanen.

Jarle Strøm: Spørsmål om bokstavene i kartet. Hva betyr A?

Svein S: Bokstavene er koder som angir hvilket formål de forskjellige arealene har. For eksempel er A akvakulturområder. FFA er områder i tilknytning til akvakulturområdene der det kan strekkes fortøyninger på minus 20 meter ved behov.

Dag Mollan: Dataen som er hentet fra fiskeridirektoratet. Når er de oppdatert?

Svein S: Dataene som kartene til fiskeridirektoratet er basert på direktoratets intervjuer med fiskere og Havforskningsinstituttets verifisering av disse dataene fra ca. 2009. Noe data er eldre. Registreringene ble startet i ca. 2002-03. Det er planlagt å revidere disse dataene. Det vil si at dataene som er brukt som kunnskapsgrunnlag for planen har et tidsspenn fra 2002 til i dag.

Dag Mollan: Jeg har ikke hørt noe fra fiskeridirektoratet etter møtet om planen på kulturhuset. Det var da snakk om at det skulle gjennomføres nye intervjuer.

Svein S: Det kommer. Fiskeridirektoratet har byttet saksbehandler pga. at han som hadde med det å gjøre har blitt pensjonist. Ny mann er på plass, men det kan ta litt tid før han kommer i gang med registreringene/intervjuene.

Dag Mollan: Når situasjonen er som den er gjør det at planen er basert på mangelfulle data.

Svein S: Da bør dere komme med tilleggsopplysninger i løpet av høringen og påpeke områder der dere mener det er kunnskapsmangel. Kom gjerne også med ny informasjon for å forbedre kunnskapsgrunnlaget vårt.

Jarle Strøm: Hva er de hvite feltene inne i A områdene?

Svein S: Det er de eksisterende anleggene. Nye områder rundt de eksisterende legger til rette for ev. justeringer og muligheter for utvidelse.

Leif Peder Jørgensen: Er det tatt høyde for ras o.l.?

Svein S: Det er tatt med i bestemmelsene for eksisterende områder at det ved flytting eller omgjøring må det iverksettes tiltak etter anbefalinger fra NGI. Dette gjelder også for andre skredfarlige områder. Det er dermed tatt høyde for ras-/skredfare. Det er kommunen pliktig til. Kommunen kan

for eksempel ikke legges områder for boligbebyggelse i skredfarlige områder. Det finnes ikke mye erfaring med dette når det kommer til områder i sjø, men det kommer.

Ole Hermann Strømmesen: A 20 og A 21 er områder som er større enn det som skal utnyttes. Dette er bl.a. fordi man er litt usikre på eksakt plassering av anlegg i området. I tillegg gjør topografien det slik at man må et stykke ut fra land pga. rasfare og for å få tilstrekkelig dybde.

Jarle Strøm: Akvakulturområder vest for Follesøy og Vorterøy. Er det tatt værforbehold? Det kan være veldig værhardt i disse områdene.

Person: Disse detaljene blir undersøkt i runde to (detaljplanlegging og søknad om konsesjon/tillatelse).

Ole Hermann Strømmesen: Det er et veldig rigid regelverk i forhold til sikkerhet for områder der det skal etableres nye anlegg. Man skal være 100 % sikker på at det er trygt. Ja, områdene er værmessig røffe, men de er vurdert å være trygge i forhold til de standarder som er satt.

Innlegg fra Bjørn-Steinar Sæther, NoFima

(Innlegget handler om akvakulturens påvirkning på villfisk og er vedlagt referatet.)

Svein S: Det er mye fokus på sei i deres forskning. Finner dere ikke pellets i torskens mager?

Bjørn-Steinar Sæther: Ja, det finner vi, men mye mindre. Hoveddelen av undersøkelsene våre er gjort på sei.

Innlegg fra Fiskarlaget Nord ved Cecilia Rockwell

(Innlegget handler om fiske som næring. Hver båt er en bedrift. Markedet styrer inntekten til disse bedriftene. Ødelegges ryktet til varene som leveres vil prisene gå ned.)

Bjørn-Steinar Sæther: Du nevner det med kvalitet og markedspris. Har du eksempler på dette?

Cecilia Rockwell: Nei. Men har sett at man raskt kan få nedsatt pris dersom markedet får inntrykk av det kan være dårligere kvalitet på varen som leveres.

Bjørn-Steinar Sæther: Har undersøkt dette. Og det viser seg at det er få innkjøpere som opplever å sette ned kvalitet.

Daniel Sørensen elev fiske fangst VG2: Hvor mange av disse innkjøperne som er spurt er saltfiskkjøpere? Ferskfiskkjøpere har et annet syn på kvalitet og har lettere for å sette ned pris.

Cecilia Rockwell: Markedet vil reagere på kvalitetsavvik uansett hva avviket skyldes.

Person: Hvor stort er data grunnlaget til undersøkelsen?

Bjørn-Steinar Sæther: Har ikke helt oversikten og datagrunnlaget er dårlig, men er spredt utover i landet.

Daniel Sørensen: Det du bringer fram er prinsipielt. At man kan stole på at kvaliteten er i orden. Det gjelder også markedets inntrykk av næringa og at de kan stole på at det ikke er pelletsfisk.

Cecilia Rockwell: Fiskerne lever av omdømmet sitt og Fiskarlaget Nord skal forhandle om pris for våre medlemmer.

Svein Solberg: Det er lagt inn viktige fiskeområder i planen. Det er de store blå områdene. Selv om alle ikke er helt fornøyd med datagrunnlaget. I disse blå områdene på kartet er det sterke begrensninger på hvilken annen aktivitet som kan være. Vi mener vi har laget en plan for både fiskeri og oppdrett.

Ole Hermann Strømmesen: Det som også skal sies er at oppdrettsnæringa ble utfordret til å fastsette områder til nye oppdrettslokaliteter. Vi satte oss ned sammen og kom fram til de områdene vi har foreslått her. Vi kunne ha lagt inn ønske om både flere og mye større områder, men vi har valgt å begrense oss.

Cecilia Rockwell: Til dere politikere som er her i dag: husk at fiskeri er tuftet på lokalt næringsliv og alle som lever i lokal samfunnet fra de som går i barnehage til de godt voksne. Skal man ha et levende samfunn må man ta vare på fiskeriet for framtida også.

Gunleif Soleng: Vi i fiskerinæringa vil jo si at vi ikke kjenner oss igjen i de arealene som er avsatt som blå områder i planen. Det er mange områder som er blitt borte og mange områder har blitt mindre. I tillegg er mange av de områdene som er satt av til akvakultur viktige for oss. Hva er det kommunen sitter igjen med ved økning i akvakultur i forhold til å ta vare på oss fiskerne som er lokale og hører til her i kommunen. Akvakulturnæringa er ikke så veldig lokal og pengene går stort sett ut av landet og allikevel gis det konsesjoner over en lav sko. Vil tro at det kun er arbeidsplasser som gir profitt til kommunen. Den store profitten går ut av kommunen.

Leifg Peder Jørgensen: Det er nå vedtatt at 40 % av vederlaget for konsesjonene skal gå til den kommunen der nye konsesjoner etableres. Dvs. at dersom en konsesjon kjøpes for 10 millioner går 4 millioner til kommunen.

Hugo N: Kommentar til det med arbeidsplassene. For de som bor i kommunen er arbeidsplasser viktige uansett om det er fiskeri eller akvakultur som ligger bak. Når det gjelder pengene som går ut av kommunen, så er ikke det heller riktig. I løpet av den tida vi har hatt navnet Lerøy så har vi brukt mer penger enn hva vi har tjent. I tillegg genereres det mange arbeidsplasser i tilknytning til næringa. Vi har et kjempefokus på å bruke lokalt næringsliv uansett hvor vi er etablert i landet. Vi bruker det næringslivet som er tilgjengelig her så langt vi kan. Lerøy har heller ikke utenlandske eiere. Vi drifter som om vi skulle være en lokal bedrift. Og det vil vi fortsette å ha fokus på.

Øystein Mikalsen: I fjor på det første møtet så var det Salmar Nord som snakket om tjenester som ble benyttet her. Jeg sjekket opp de nevnte tallene etterpå og de stemmer ikke. Det brukes langt mindre lokale tjenester enn det som ble sagt da.

Svein S: Om arbeidsplasser. Det står om det i planen. Jeg har henta inn 2013 tallene. Ingen tvil om at det er to betydelige næringer i kystsonen, og det har vært vårt fokus. Så får vi diskutere hva som skal vektlegges. Begge næringene gir betydelige arbeidsplasser.

Cecilia Rockwell: To ting. Lerøy har vel etablert et produksjonsanlegg i Frankrike for å komme nærmere markedet. Antall arbeidsplasser vil uansett være begrenset fordi næringa ikke kan vokse inn i himmelen. For øvrig så er ikke Fiskarlaget Nord motstander av akvakultur, men vi går inn i enkeltsaker og diskuterer disse etter hvert. Næringsmessig så er det bra for kommunen som sådan.

Håvard Høgstad: To ting. Det ene går på konsesjoner og lokaliteter. Det er tildelingene av konsesjonene som gir penger i kassen til kommunen. Så vil jeg si at det her er jo, som Svein S sier, et fremtidsbilde med tanke på en tenkt utvikling. Planen skal også forplikte over mange år. Det skal være et plandokument som skal vare en stund. Vil tilføye at vi er et lokalt eid selskap.

En fisker: Skal ikke protestere så mye på akvakulturnæringa. Vet at de er kommet for å bli. Men vi protesterer fordi akvakulturen vokser fiskeriene over hodet. Skjønner jo at det er snakk om framtida. Vi ønsker bare ikke å miste flere områder. Vi er jo også en framtid. Og hva med forurensning. Har ingen data, men lur på, med bakgrunn i det man hører om sykdom osv., hvor farlig er det akvakulturnæringa driver med. Det er jo mange steder vi ikke får fisk mer, og man kan jo lure på hvorfor det er blitt slik.

Hugo Nilsen: Om Cecilia Rockwell sin rolle. Akvakulturnæringa har et ønske om å utvikle en felles framtid. Før du kom var det et innlegg om akvakulturens påvirkning på villfisken. Hovedtrekket var vel at man ikke kan bevise at villfisken skyr områder med akvakultur.

Daniel Sørensen: En kommentar til det at det blir mindre fisk. Det virker som om det blir mindre fisk i hele Nord-Norge. Men hva det skyldes vet man ikke. Det kan være akvakultur, oppblomstringen av makrell og springer eller andre ting. Hvor går fjordlinjene her i området? Det blir stadig mindre fartøy under 15 m. Har også hørt om at Lerøy skal begynne med uer-oppdrett.

Dag Mollan: Vis fjordlinja på skjermen.

(Fjordlinja blir vist på storskjerm)

Cecilia Rockwell: Det er ikke sånn at vi er ute etter å ta Lerøy, men større aktører er på vei inn mot Troms og Finnmark. Bl.a. Salmar og Marine Harvest. Marine Harvest er et av verdens 100 største selskap.

Jan Johansen: Fiske og påvirkning av villfisk. Mitt inntrykk er at det blir mer fisk. Fiskere kommer hit fra flere steder. Og fisken som fiskes blir levert. Har spurt om kvalitet og har fått til svar at kvaliteten er ok. Lite pellets å finne.

Jarle Strøm: Av alle de lokalitetene som er vist i planen. Hvor mange vil være i drift samtidig?

Håvard Høgstad: Rotsund, Maursund, Lauksund og Kågsund. Totalt 13 lokaliteter, av disse vil halvparten være aktive. 3-4 av de aktive vil ligge brakk til enhver tid. Så jeg tror at det som kommer av nye områder vil få det samme brakkleggingsregimet som i dag. Det er bare 6-7 av dagens lokaliteter som er i drift.

Pause

Ole Hermann Strømmesen: Vil skryte av ryddig prosess. Prosessen rundt planen har vært åpen og fin. Når det kommer til fiskeri vs. akvakultur, så skal det ikke være enten eller, men begge deler. Og vi

mener det skal være mulig å ekspandere med akvakultur uten at det skal gå utover fiskeriene. Jeg er vokst opp utom Sommarøy. På 80-tallet var det svart hav der, men nå har fiskeriene i områder tatt seg opp og samtidig er det så mye oppdrett der som det aldri har vært før. Jeg tror ikke fisken er tilbake pga. akvakultur, men at det er andre ting som ikke vi har kontroll på som styrer svingningene i bestandene. Bl.a. mengden av springer osv.

Dag Mollan: Hvilken type lusemidler benyttes?

Ole Hermann Strømmesen: Det brukes ikke kitinhemmere. Og så vidt jeg vet, så tror jeg ikke at det har vært brukt kitinhemmere i Troms eller Finnmark. Generelt så har luseproblemene vært mindre i nord. I Troms og Finnmark har det vært brukt to midler: Slice og Betamax/Alfamax. Det er også gjort forsøk på reker i bur under behandling. Det viste seg at reker (i bur) inne i merdene og inntil 1 m fra merdene dør under lusebehandling. Reker som var 10 m fra merdene har noe dødelighet. Reker fra 30-500 m fra merdene har ingen dødelighet ved behandling. Det viser seg også at dødeligheten er størst ved overflata, og blir gradvis mindre desto dypere i vannet rekene er.

Person: Det ryktes at Ewos og bruker kitinhemmere i fôr. Er det riktig?

Håvard Høgstad: Nei. Kitinhemmere og andre lusemidler fås som legemidler og er ikke blandet i fôr.

Hugo Nilsen?: Ectobahn og Release er midler med kitinhemmere. Men dette med lusemidler er uavhengig av hvilken fôrprodusent man benytter siden det ikke blandes i fôr. Lusemidler kommer på resept fra veterinær med et eget reseptregime. Oppdretterne i området må bestille koordinert. Dette er planlagt og tilrettelagt mellom de ulike selskapene.

Hugo Nilsen: Kommentar til lusesituasjonen. Både Lerøy og Arnøy Laks har tatt i bruk lusekjørt for å unngå lusepåslag for å slippe avlusning. Bedriftenes strategi fremover er å avluse mindre og slippe påslag ved å bruke luseskjørt. Håper for fremtida at vi kan redusere behovet for avlusning. Det er riktig at vi ikke bruker kitinhemmere.

Roy Waage: Jeg synes planutvalget har ført en god prosess og gjort en god jobb administrativt. Skjervøy har hatt en gammel plan som har fungert godt. Det ser ut til at det man har vært enige om i den gamle planen er tatt vare på og videreført. Man må søke å finne løsninger på lokaliteter og samtidig ta vare på fiskeriene. Fra sentralt hold er det nå blitt et større trykk på å ha et oppdatert planverktøy, noe som krever et oppdatert og moderne planverk. Derfor er det en fordel med ny kystsoneplan for våre to kommuner. Fordelen vil også være at det utløser en større bruk av virkemidler i områder der planen åpner for tiltak. I Tromssammenheng er Nord-Troms den regionen med minst folk og i næringsutvikling, og når vi nå får mulighet til å skyte oss litt frempå i næringssammenheng så må vi benytte den så vi får gode løsninger på potensielle konflikter.

Ole Hermann Strømmesen: Overordnet sett er det viktig at man lager en plan som gir handlingsrom. Alternativet er at man ikke har satt av arealer som åpner for den fremtidige veksten man ser for seg, og at det ender opp med mange dispensasjonssøknader som vil uthule planen. Jeg tror det er nødvendig med en plan som gir handlingsrom. I praksis er det lagt ut 9 nye områder, ikke 10, fordi A 26 er et område som oppdrettsnæringen håper aldri skal bli tatt i bruk. Det skal være en beredskapslokalitet i tilfelle det oppstår situasjoner som gjør at et anlegg må flyttes.

Cecilia Rockwell: Sist jeg så, så var det også satt av arealer til levende lagring i planen. Dere skal ha skryt for å tenke på gammel tradisjon med en ny vri. Slike lokaliteter kan bl.a. brukes i skolesammenheng, og det er veldig framtidsretta å sette av slike lokaliteter.

Håvard Høgstad: Det står enda ved lag det vi sa tidligere. Akvakulturnæringa er villig til å være med på å delfinansiere prosjekter som kan se på positive og negative sider av sameksistens mellom akvakultur og fiskeri. Gjennom planen vil vi også få lokaliteter som kan benyttes til slik forskning.

Dag Mollan: Spørsmål om arealet i Sandvågen. Er arealet som er avsatt der til levendelagring?

Svein Solberg: Nei. Det er en gammel poseplass fra gammel plan. Den andre er der det gamle blåskjellanlegget var, og den er tenkt til levendelagring.

Gunleif Soleng: Det Waage sier må dere ikke misforstå. Akvakulturnæringa er kommet for å bli, og vi vet det. Men fiskerinæringa protesterer på å miste arealer som vi har behov for. Bl.a. rognkjekssteder langs fjæra. Lerøy sier at de går i minus. Riktignok har de investert, men med de prisene de har på sine produkter så tjener de investeringene raskt inn. Jeg spør for kommunen; kan ikke akvakulturnæringa betale noe leie for de arealene de benytter. Vi betaler jo eiendomsskatt på land. Hvorfor kan ikke det betales også i sjø? Betaler for eksempel Lerøy eiendomsskatt på sin eiendom?

Hugo N: Ja, Lerøy betaler eiendomsskatt både på land og i vann. På land betaler vi for de arealene der vi har anlegg. I sjøen takseres det som på land, og det betales skatt deretter. Av andre avgifter så er det ikke opp til Lerøy å vurdere dette. Man ser en dreining der det antakelig vil bli mer igjen til kommunen. Bl.a. går nå 40 % av det vi betaler for grønne konsesjoner til den kommunen der de etableres. Fremover vil nok mer av pengene som i dag går til stat og fylket, gå til kommunen. Dette mener vi er positivt.

Leif Peder Jørgensen: Det man bør ta tak i er å få til prosjekter som akvakulturnæringa forslår. Det må sendes forslag i samarbeid med Fiskarlaget Nord til Fiskeri- og Havbruksnæringens Forskningsfond (FHF). Vi har jo en lokalitet som kan benyttes til dette. Stort sett er problemstillingen for dårlig dokumentert. Det er også nødvendig å få lokal forskning her, og ikke bare støtte seg på forskning på forholdene på Vestlandet. Mener også at kommunene må få mer igjen med tida.

Svein Solberg: Jeg har spurt Nofima om de hadde anledning til dette, men de hadde ikke det.

Bjørn-Steinar Sæther: Prosessen for å få til slik forskning er å først henvende seg til FHF slik at forespørselen kan følge prosessene der. Nofima kan ikke påvirke hva FHF velger å forske på. Det er næringene og deres organisasjoner som kan påvirke gjennom henvendelser og signalisering av behov. Da vil FHF sende ut anbud på forskningsoppdraget til bl.a. Nofima o.a. aktører i bransjen. Det er viktig å huske på at det er næringa som må gi innspill. Så kort om prosjektet i Balsfjord. Det er riktig at Nofima har et initiativ der. Dette skal ikke blokkere for andre prosjekter med samme typer problemstillinger. Problemstillingen i Balsfjord er lenge etterspurt, og vi skal se på situasjonen før og etter etablering av akvakultur. Balsfjord er veldig grundig beskrevet pga. passe avstand til universitetet i Tromsø, og er derfor gjennomstudert av universitetet og gjennom studentoppgaver. Fjorden er derfor en veldig velegnet plass for en før og etter studie. Men det er en stund til vil får fullfinansiert en slik studie.

Daniel Sørensen: Grønne konsesjoner finnes i klasse a, b og c. Hvor mange konsesjoner i klasse a er tildelt Nord-Troms?

Håvard Høgstad: Ingen nord for Senja.

Person: Hva var prisen for konsesjonene i gruppe b og c?

Håvard Høgstad: For en konsesjon i gruppe c var prisen 10 millioner. Prisen for gruppe a rundt 55 mill kroner.

Person: For å få to grønne konsesjoner er man nødt til å si fra seg en ordinær konsesjon. Adressen til den frasagte konsesjonen er adressen til den kommunen som får pengene fra konsesjonen.

Cecilia Rockwell: Levende lagring av fisk. Er det noen som har meldt interesse for dette?

Vidar Langeland: Det er formannskapet i Skjervøy kommune som har bedt om dette for å kunne ta høyde for ev. fremtidige behov.

Rita M: Jeg er folkehelsekoordinator i Skjervøy kommune og har vært med på friluftsområde-kartleggingen i kommunen. Jeg leser i planbeskrivelsen et punkt om friluftsliv på sjø. Beskrivelsen sier også noe om at dette også omhandler landområder. Lurer på om plangruppa har sett på friluftsområdekartleggingen i planleggingen, og om det er tatt hensyn til dette i forhold til plassering av lokaliteter til oppdrett.

Svein S: Det er kystkonturen (middel lavvann) som er plangrensa. Planen går ikke opp på land. Plangruppa har innhentet informasjon fra båtforeningene, dykkeklubber og andre interessenter når det gjelder friluftsliv i/på sjø. Friluftsområdekartleggingen skal benyttes i kommuneplanens arealdel for områder på land.

Rita M: Omtrent hele øya Skjervøy er definert som et viktig friluftsområde. Er det da riktig å legge akvakulturanlegg rett ved siden av?

Svein S: Det er snakk om en balansegang mellom flere interesser, men det skjer nok at anlegges i nærheten av viktige friluftsområder i kartleggingen.

Rita M: Vi har heller ikke fått uttale oss i saken.

Svein S: Minner om at høringsfristen ikke er før den 31. mai og at alle kan uttale seg. Skjervøy kommune har fått høringen tilsendt og postmottaket er ansvarlig for å tildele saken til de som skal uttale seg fra kommunen.

Gunleif Soleng: Når det gjelder utlegg av merder. Er det lov å ha disse landfast?

Svein S: Det er satt av i bestemmelsene at det skal være fri ferdsel mellom merder og land. Skal være mulig å drive kjekefiske mener jeg. Det skal være mulig med ferdsel for mindre fartøy.

Hugo Nilsen: Vi kan ikke ha landfeste uten grunneiers tillatelse. Vi ønsker heller ikke å stanse fri ferdsel for mindre båter mellom land og merdene.

Gunleif Soleng: 100 m grensa til anleggene, gjelder den fra fortøyningsbøye eller merd?

Ole Hermann Strømmesen: Det er fiskeforbud på 100 m fra anlegg. Ferdselsforbudet er på 20 m.

Roger Bjørkestøl: Forurensing fra oppdrettsanlegg gjennom lakseavføring. Avføring fra 200.000 laks vil tilsvare fra 50.000 mennesker. Dette går direkte i sjø. Har det vært fra folk, så må vi ha gjort noe med på det. Det står lite om denne problematikken i planen? Hvorfor?

Svein S: Jeg er ikke ekspert på miljøundersøkelser. I arbeidet med planen har vi støttet oss på det at anlegg skal legges brakk i ett år og deretter friskmeldes før det kan tas i bruk igjen.

Leif Peder: Støtter meg på det at gjødsel er næringssalter og det sies at det er et lite problem. Tror man må være bevisst på det. På 80 tallet var jeg selv med i oppdrettsnæringa. Vi hadde et anlegg med 150 tonn laks. Under merdene var det et halvmeterslag med avføring og vi brukte 20 kg antibiotika i slengen. Dette er feil som ble gjort på 80 tallet. Nå er det ikke slik. Det er ikke lengre problemer med gjødsel/avføring, medisiner osv. Med denne bakgrunn så mener jeg at forslagene er forsvarlige. Har jeg forstått dette med næringssaltene rett?

Bjørn-Steinar Sæther: Ja, det har du. Det refereres ofte til undersøkelser som er gjort i Hardanger siden konsentrasjonen av akvakultur er stor det konsentrert på et relativt lite område. Det er tre modeller for beregninger av utslipp fra oppdrettsanlegg. Den man tror mest på tilsier en økning i næringssalter på 4,8 % i Hardanger isolert. I regionen Hardanger hører til, er det snakk om en økning på 1- 1,5 %. Her oppe er økningen beregnet til å være på 0,2 %. Tallene høres kanskje høye ut, men vi bor et sted med gunstige forhold

Ole Hermann Strømmesen: Vil føye til. De miljøundersøkelsene som gjøres av oppdrettsanleggene gjøres av uavhengige. Det er forskjellige brakkleggingsregimer alt etter miljøstatus for det enkelte anlegg. I tillegg er det slik at dette er det en plan som gjør at man skal detaljplanlegge mer senere. Etter at dette kartet er tegnet så sier det bare at dette er de mulighetene man har Deretter skal det søkes tillatelser o.l. Der vil det bli stilt krav til ulike ting. Det kan sammenliknes med kommunenes arealplaner med arealer til for eksempel boligbygging med krav om reguleringsplan før arealene som er avsatt kan bygges ut. Vil også si hvor utrolig viktig det er at folk kommer med høringsuttalelser nå!

Gunleif Soleng: Tilbake til forurensning. Tenker på gammel dager. Det var tre fiskekjøpere her. Alt av fiskehoder og slog gikk rett under kaia. Hundrevis av tonn på en sommer. Alt forsvant. I dag er det jo slik at vi ikke får sløye innenfor moloen. Naturen rydder opp. Lurer på hva som er hensikten med at vi ikke får sløye innenfor moloen mer.

Vidar Langeland: For noen år siden så pumpet rekeindustrien masse tonn med skall under kaia.

Hugo Nilsen: Miljøundersøkelser. For undersøkelsene i Hardanger må det påpekes at undersøkelsene gjelder for området og ikke for enkelt lokaliteter. Vi er jo spesielt interessert i hvordan lokalitetene undersøkes. Vi må undersøke under produksjon på flere punkter under lokalitetene. Vi får ikke velge lokaliteter og punkter selv, og undersøkelsene gjøres av uhilda firma. Vi har status 1 på alle våre lokaliteter. I tillegg har vi utvida våre pålagte undersøkelser med 2 ganger så mange punkter og på et større areal enn det som kreves. Vi er selv de som blir mest påvirket av en dårlig lokalitet. Det er vist at produksjonen er best på de reneste lokalitetene. Jeg vet ikke hvorfor man ikke lengre får dumpe utenfor kaier, men vi må dokumentere hvor vi gjør utav alt vårt avfall.

Håvard Høgstad: Man må se på fiskeindustrien i lys av en ny tid. Nå filteres alt vannet som går ut fra mottak og slakterier. Fra fiskemottak er det krav om en maskevidde på filter/siler på 1mm, mens det på lakseslakterier har krav om 0,35 mm. Dette er et resultat av en ny tid. Det må også tas vannprøver fra ventemerder for å dokumentere tilstanden der. Når det gjelder laksen i Skjervøy havn, så er den sultet i en uke før den kommer inn. Den har derfor ikke avføring i magen, og det gjør at den kan være der.

Daniel Sørensen: Før så blei det sløyd i kaia, og mye ligger der ennå. Det kan man se om man undersøker. Dersom det mudres i slike områder så kommer restene opp. Ikke godt å se.

Leif Peder Jørgensen: Jeg er blitt utfordret litt på næringssalter. Jeg ser ikke på det som et stort problem. Det jeg ser på som negativt er bruk av kitinhemmere. Det bør være en plan for fremtidig bruk av slikt, kanskje spesielt på felt i nærheten av Haukøya. Bruk av kitinhemmere er betenkelig. Håper innspillene som kommer gjør at man finner en løsning på dette.

Håvard Høgstad: Det kan legges inn i planen hensynet til rekeområdene. Vi har hele tiden hevdet at vi må finne gode felles løsninger. Ta det med i en rund formulering i planen.

Ole Hermann Strømmesen: Kitinhemmerer er lite brukt og kan fint tas inn som en heftelse på områder i nærheten av rekefelt.

Gunleif Soleng: Den gifta som dere sier dere ikke bruker. Hva gjør den?

Håvard Høgstad: Den hemmer skallskiftet til reka. Lakselus og reke er beslektet, og derfor vil bruk av kitinhemmere også påvirke reker.

Vidar L: Husk nå å benytte dere av høringsperioden og kom med innspill. Noen steder er det konflikt mellom ulike typer bruk. Der må vi se på om vi får det til å gå i hop eller om vi må ta et valg. Vi har allerede tatt et valg om å ha avgrensa områder for akvakultur fremfor store fellesområder som de har satt av andre steder i landet der det kan søkes om mye forskjellig inkl. akvakultur innenfor de avsatte områdene.

Hanne Henriksen

Referent

Uttalelse Fiskeridirektoratet, region Troms 11.06.2014:

Skjervøy kommune

Saksbehandler: Tom Hansen
Telefon: 97589511
Seksjon: Region Troms
Vår referanse: 12/16234
Deres referanse: 2012/4487-46
Vår dato: 11.06.2014
Deres dato: 04.04.2014

Att: Svein Solberg
Svein.Solberg@skjervoy.kommune.no

Elektronisk post

KYSTSONEPLANEN FOR NORDREISA OG SKJERVØY KOMMUNER 2014-2026 - INNSPILL FRA FISKERIDIREKTORATET REGION TROMS - INNSIGELSE

Det vises til høring av forslag til interkommunal kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommune, samt innspill fra Fiskeridirektoratet region Troms til melding om oppstart av planarbeidet av 19.12.2014.

Formål og planstatus

Formålet med planen er å skape forutsigbarhet for de som aktivt bruker sjøen til næringsaktivitet og til rekreasjon, og det er et mål å planlegge arealer for både bruk og vern.

Planforslaget innebærer revisjon av siste gjeldende plan for Skjervøy kommune (arealdelen av kommuneplanen 1992 – 2002) og for Nordreisa kommune (Kommunedelplan Kystsonen i Nordreisa 2001 – 2011).

Vurdering

Fiskeridirektoratet region Troms viser til vår ovennevnte uttalelse til oppstartsmeldingen. I uttalelsen har vi en rekke konkrete og mer generelle innspill som vi ber om at blir ivare tatt i forbindelse revisjonen av disse kommunenes arealplaner. I tillegg har Fiskeridirektoratet deltatt på folkemøter og lignende i planprosessen hvor vi har kommet med muntlige innspill.

Det synes å ha vært en god planprosess med stor grad av medvirkning fra offentlige myndigheter, næringsinteresser og privatpersoner som berøres av planen. Både fiskeri- og akvakulturinteresser er synliggjort i planen på en oversiktlig måte. Fokus synes å være på akvakulturinteressene, og slik planen framstår, med stor grad av enbruksområder, gir den store utviklingsmuligheter for akvakulturnæringen.

Samtidig er viktige fiskefelt synliggjort. Det er ofte stor grad av overlapp mellom gytefelt og fiskeområder, og på den måten er viktige gytefelt ivaretatt i planen. Videre er også gytefelt og oppvekstområder tatt med i temakart.

I planens innledning kapittel 1.1 synes det å være fokus på akvakulturnæringen og dens behov for arealer i framtiden. Det bør være en mer balansert framstilling der blant annet fiskerinæringens behov framkommer på samme måte som akvakulturnæringen. Kampen om arealer i kystsonen øker, og sameksistensen mellom disse næringene bør derfor ha større fokus, i tillegg til andre interessenter i kystsonen. Vi mener kommentarer omkring produksjonsområder og smittespredning burde flyttes til kapittelet om akvakultur. Akvakulturnæringens generelle behov for framtiden, samt fiskerinæringens bruk av områdene nå og framover er viktige momenter i planen og burde kommenteres. Dette vil også være i tråd med formålet med planen.

I kapittel 1.6 framkommer hvilke planer og utredninger som ligger til grunn for planen. I planprogrammet var også lovgrunnlag nevnt. Vi mener dette også kan være nyttig å ha med i planen, og viser til vårt innspill til planprogrammet.

I kapittel 2.1 nevnes hvilke arbeidsgrupper som har vært etablert i planprosessen. Her bør det framkomme hvilke fagområder som er representert i gruppene (sammensetning), og eventuelt hvem som har vært i de forskjellige gruppene.

Fiskeri/akvakultur

Det er i dag 16 akvakulturlokaliteter i sjø i Skjervøy og Nordreisa (planområdet). Av disse er 15 for oppdrett av laks. I planforslaget legges det opp til 10 nye lokaliteter for lakseoppdrett. Slik vi tolker forslaget legges det også til rette for økning av arealene tilknyttet flere av de eksisterende lokalitetene. Fiskeridirektoratet region Troms stiller spørsmål ved behovet for utvidelser og nye lokaliteter for oppdrettstsnæringen innen et rimelig tidsperspektiv. Etter plan- og bygningsloven §10-1 skal kommunen hvert 4. år ta stilling til om planen skal revideres.

Akvakulturområder bør begrenses slik at ikke denne næringen legger beslag på større områder enn nødvendig, og søkes plassert slik at de i minst mulig grad påvirker utøvelsen av fiske. Likevel bør det settes av areal til akvakulturnæringen slik at deres framtidige behov, innenfor et rimelig tidsperspektiv, blir ivaretatt. Dette vil gi forutsigbarhet og mulighet for denne næringen å utvikle seg videre.

Også fiskerinæringen har behov for areal og forutsigbarhet, og det er viktig å ivareta viktige fiskefelt, gyteområder og oppvekstområder for fisk.

Det skal være et mål å ha fortsatt god sameksistens mellom fiskeri- og akvakulturnæringen, der en i plansammenheng søker å finne løsninger som skaper minst mulig konflikter mellom disse næringene. Hvis næringenes behov endrer seg over tid, anbefaler vi at de endrede arealbehovene vurderes ved senere revideringer av kystsoneplanen.

Konfliktområder

Område A20 og A 21

Disse berører i stor grad et registrert fiskeområde, helårs garnfiske etter torsk, sei og uer. Fra fiskernes side sies det at dette er gytefelt for torsk, med store konsentrasjoner av gytetorsk på våren, og et viktig fiskeområde. Fiskeridirektoratet har ikke registrert gytefelt for torsk i dette området, og Havforskningsinstituttet har heller ikke verifisert dette området som et gytefelt for torsk. Dette synes å være et av de mest konfliktfylte områdene i forhold til fiskeriaktiviteten, i og med at dette fiskeområdet i stor grad berøres av planlagte akvakulturområder. Fiskeridirektoratet anbefaler at kun et av disse A-områdene opprettholdes, og at dette området da legges ut som et flerbruksområder for både fiske og akvakultur. I bestemmelsene knyttet til området må det framkomme krav om avbøtende tiltak ved en eventuell etablering av akvakulturanlegg i forhold til fiskeriaktiviteten i området.

Område A22

Området berører et registrert fiskefelt, helårs linefiske etter hyse. Et registrert fiskeområde, helårs garnfiske etter torsk, sei og uer blir i liten grad berørt, samt et oppvekstområde for torsk bli også i liten grad berørt. Dette A-området bør begrenses slik at det ikke berører området for garnfiske, samt at det i bestemmelser til området framkommer krav om avbøtende tiltak ved en eventuell etablering av akvakulturanlegg i forhold til fiskeriaktiviteten i området.

Område A26 og A28

Området A26 berører et registrert fiskefelt hvor det i perioden april til juni fiskes etter rognkjeks. Fra fiskere/fiskarlag hevdes at også et viktig seinotfelt blir berørt. Videre påpekes det fra fiskere at i dette området de senere år har vært fisket betydelige mengder makrell, og konsentrasjonen av makrell har vært så stor at det kan fiskes med not. Foreslått A-område er stort og strekker over 2,5 kilometer i øst-vest retning. Vi er av den oppfatning at akvakulturnæringen har foreslått dette området som en beredskapslokalitet.

Området A28 berører et registrert garn- og linefelt etter torsk. Ut over dette påpeker fiskere at området generelt er en meget bra fiskeplass. Fra fiskere/fiskarlag hevdes også at et viktig seinotfelt blir berørt.

Områdene A26 og A28 berører begge et viktig seinotfelt og andre fiskeriområder som nevnt. Konflikten synes å være størst i område A26. Fiskeidirektoratet region Troms anbefaler at kun ett av disse områdene avsettes til akvakultur.

Til område A26 stiller vi spørsmål ved utstrekningen i øst-vest retning, og utstrekning mot land. Hvis en velger å opprettholde dette A-området i planen ber vi om at størrelsen vurderes på nytt i forhold til fiskeriaktiviteten i området. I forhold til fiskeriaktiviteten synes det å være mest aktuelt å opprettholde område A28. Vi vil også be om at det i bestemmelser til akvakulturområdet som opprettholdes

framkommer krav om avbøtende tiltak ved en eventuell etablering av akvakulturanlegg i forhold til fiskeriaktiviteten i området.

Område A29 og A30

Område A29 berører i stor grad et registrert snurrevadfelt etter torsk og flyndre, og kun i liten grad et et registrert reketrålfelt. Videre berøres i liten grad et registrert felt for rognkjeksfiske og i liten grad et registrert felt for uerfiske. Fiskerne påpeker at dette er et gyteområde. Fiskeridirektoratet har ikke registrert gytefelt i dette området, og Havforskningsinstituttet har heller ikke verifisert dette området som et gytefelt for torsk.

Område A30 berører i liten grad et felt for rognkjeksfiske. Størrelsen på dette A-området har under planprosessen blitt justert slik at det skal være minst mulig i konflikt med et registrert reketrålfelt, og området berører ikke det registrerte reketrålfeltet utenfor Haukøya direkte.

Begge områdene berører et oppvekstområde for torsk og hyse.

Etter vår vurdering bør det avsettes kun ett område for akvakultur ved Haukøya. I område A29 er det størst konflikter, slik at vår anbefaling er at dette tas ut av planen, mens område A30 opprettholdes.

Andre foreslåtte A-områder

Det er også andre A-områder som er foreslått i planen som berører registrerte fiskefelt i større eller mindre grad. Disse synes ikke å være særlig konfliktfylt i forhold til fiskeriinteressene, og vi har ingen spesielle merknader til disse.

Generelt om A-områdene

Generelt for alle A-områder bør det framkomme krav om avbøtende tiltak ved en eventuell etablering av akvakulturanlegg i forhold til fiskeriaktiviteten i området. Dette kan typisk være anleggenes utforming og plassering innen området, med hensyn til anlegg i overflaten og ankerplasseringer.

Videre legger vi merke til at alle A-områder strekker seg inn mot land. Det er stort sett ikke vanlig med landfeste og vi anbefaler derfor at A-områder generelt ikke behøver å strekke seg helt inn mot land. På denne måten vil planen ivareta annen bruk av sjøen langs land, som ferdsel og ikke minst fiske etter rognkjeks.

Konklusjon og innsigelse

Etter Fiskeridirektoratet region Troms sin vurdering vil deler av planforslaget medføre vesentlig ulempe for de interesser direktoratet skal ivareta i planarbeidet. Det er foreslått 10 nye enbruks akvakulturområder i planen. Det er en økning på 66% i forhold til antall lokaliteter i dag. I tillegg synes det som om det legges til rette for utvidelser ved flere eksisterende lokaliteter. Vi mener dette er over behovet til akvakulturnæringen for utvidelser og nye lokaliteter innen et rimelig tidsperspektiv. Flere av de foreslåtte nye A-områdene er i konflikt med hvordan disse områdene

Uttalelse Sametinget 28.05.2014:

Nordreisa kommune
Rådmannskontoret
9156 STORSLETT

4 JUN 2014	
SAKSNR	12/4487
LØPENR.	
DOK.NR.	ABIRDO

ÅSSEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER
Elina Hakala, +47 78 47 40 24
elina.hakala@sametinget.no

DIN ČUJ./DERES REF.
2012/4487-46

MIN ČUJ./VÅR REF.
14/762 - 8
Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgiss ved henvendelse

BEAM/DATO
28.05.2014

Uttalelse til Interkommunal kystzoneplan - Nordreisa og Skjervøy kommune - innsigelse

Vi viser til deres brev datert 3.4.2014 angående førstegangs høring og offentlig ettersyn av interkommunal kystzoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner. Vi viser også til vårt innspill til planprogram, datert 17.1.2013.

Hensyn å ta i forhold til samisk næringsutøvelse og ressursbruk - Innsigelse

Kapittel 6 Hensyn å ta i forhold til samisk næringsutøvelse og ressursbruk i Sametingets planveileder omhandler også kystsonen. Punktene 6.1 og 6.2 understreker sikring av naturgrunnetilstand til samisk næringsutøvelse:

- 6.1 *Kommuneplanens arealdel og reguleringsplaner skal i nødvendig utstrekning sikre arealene til tradisjonelle fiskeplasser og gyteområder av vesentlig betydning for fiske i samiske kyst- og fjordområder. Lokaliteter for oppdrettsanlegg for torsk skal ikke etableres i gyteområder for vill torsk.*
- 6.2 *Kommuneplanens arealdel og reguleringsplaner skal sikre at endret arealbruk i samiske kyst- og fjordområder ikke medføre irreversibel skade eller ødeleggelse av lokalt fiske av vesentlig betydning for befolkningen i et bestemt område.*

I følge plankartet og vedlagte temakartene kommer enkelte akvakulturområder (A) i konflikt med lokale fiskerier og gyte og oppvekstområder til fisken i fjorden. Områdene A 20, A21, A 22 A24 og A26 er i følge temakart for fiske med passive redskaper lagt inn i områder hvor det fiskes sei, torsk, uer og rognkjeks per i dag. I tillegg er områdene A29 og A30 satt i områder hvor det i følge temakart for aktive redskaper foregår fiske etter reker, torsk, hyse og rødspette. I følge planbeskrivelsen har det vært lokal motstand for at områdene A29 og A30 legges ut til akvakulturfremål med hensyn til sikkerhet i rekefiske. Arnøyhamn fiskarlag har i tillegg påpekt at kartene er mangelfulle når det gjelder registreringer for fiskeplasser for aktive redskaper. Område A28 er i følge Arnøyhamn fiskarlag midt i drivbanen for notfiske og også i område A26 foregår notfiske etter makrell og sei.

Både Arnøyhamn fiskarlag og Nordreisa fiskarlag er i mot at områdene vest for Uløya settes av til akvakultur. Dette gjelder områder A20, A21, A22. I følge fiskarlagene er områdene gyteplasser for kysttorsk. Fiskarlagene viser til at kysttorskbestandene er redusert og etablering av akvakultur i gyteområdene ville svekke bestanden ytterligere. I tillegg går begge fiskarlag i mot at område A26 og A28 settes av til akvakultur. Dette med tanke på sikkerhet i notfiske, og også at tradisjonelle fiskeplasser for passive redskap går tapt.

I tillegg er det uttrykket bekymring fra lokalt hold for at områdene A29 og A30 ved Haukøya settes av til akvakultur med tanke på Reisafjordens status som nasjonal laksefjord. Fylkesmannen i Troms har reist innsigelse til at disse områder settes av til akvakultur med den begrunnelse at dette vil kunne medføre økt belastning på anadrom laksefisk i Reisafjorden.

På bakgrunn av det ovennevnte mener Sametinget at det foreliggende planforslaget ikke sikrer arealene til tradisjonelle fiskeplasser og gyteområder av vesentlig betydning for fiske i samiske kyst- og fjordområder. I tillegg mener Sametinget at planforslaget ikke sikrer at endret arealbruk i samiske kyst- og fjordområder ikke medfører irreversibel skade eller ødeleggelse av lokalt fiske av vesentlig betydning for befolkningen i området. Sametinget reiser innsigelse mot planen og ber kommunene om å endre arealformål for områdene A20, A21, A22, A26, A28, A29 og A30 fra akvakultur til "fiske" eller eventuelt "bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone".

Hensyn å ta i forhold til samiske kulturminner

Langs kysten er det mange kulturminner og kulturmiljøer som viser tidligere tides samisk bosetting. Skjervøy er en fiskerikommune hvor fiske er hovedfundamentet for aktiviteten i samfunnet. Også i tidligere tider har de maritime ressursene vært sentral for folket bosatt på disse øyene, noe kulturminnene bærer vitnesbyrd om. Særlig utmerker området seg gjennom en stor konsentrasjon av hellegroper. Hellegroper er en kulturminnetype som bare forekommer langs kysten i Nord-Troms og Finnmark. Dette er anlegg for utvinning av tran eller olje fra hval- og/eller selspekk. Den største konsentrasjonen er i Nord-Troms, og Arnøya har den rikeste forekomsten. De eldste dateringene er fra 100-200 e. Kr. Produksjonen opphører i slutten av vikingtiden. Stedene med mange anlegg taler for en produksjon med tanke på handel. Kulturminnene kan trolig knyttes til sjøsamisk bruk, hvor den kystsamiske befolkningen foredlet råvarer fra norrøne fangstgrupper. Det er blant annet registrert kulturminner av den ovennevnte typen på strandsonen i tilknytning til områdene A25 og A26.

Det er også registrert automatisk fredete kulturminner i strandsonen til flere av de andre foreslåtte akvakulturområdene, bla ved områdene A22 og A24 hvor det finnes bosettings og aktivitetsområder, på landområdet innefor A29 og A20 ligger det gravfelt.

Slik planen foreligger vil således flere samiske kulturmiljøer bli visuelt berørt av planlagte anlegg. Sametinget mener de planlagte tiltakene endrer opplevelsesverdien av kulturlandskapet. Den visuelle innvirkning på kulturminner bør derfor utredes. Kulturlandskapets opplevelsesverdi er et sentralt formål ved miljø- og kulturminneforvaltningen. Kulturminneloven viser til at kulturmiljøer skal vernes som en del av kulturarven og som ledd i helhetlig miljø- og ressursforvaltning.

Kulturminnedata er tilgjengelig i kulturminnedatabasene: <http://askeladden.ra.no/askeladden> og <http://www.kulturminnesok.no/>. Dataene er digitalt nedlastbare. Sametinget ønsker at automatisk fredete samiske kulturminner angis i planen med hensynssone d), jf hensynssoneinndelingen i plan- og bygningsloven i den endelige planen.

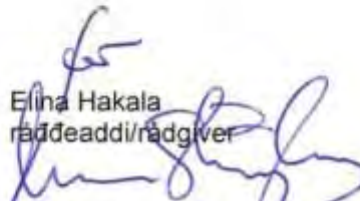
Kulturminneverdiene i noen av de berørte områdene er for øvrig lite kartlagt. Sametinget anser potensialet for uregistrerte kulturminner i Nordreisa og Skjervøy kommuner for stort. Vi ønsker derfor at man i konsekvensutredningen presiserer at verdi- og konsekvensvurderingene for samiske kulturminner bare gjelder registrerte kulturminner.

Dearvuodaiguin/Med hilsen

Sten Olav Heahttä
fágajodiheaddji/fagleder

KOPI

Elina Hakala
ráđđeaddi/rådgiver

Uttalelse fra Forsvarsbygg 02.07.2014

Forsvarsbygg

1 av 2

Vår saksbehandler
Cato Johansen 90098542

Vår dato
02.07.2014

Vår referanse
2014/1973-2/314

Tidligere dato
03.06.2014

Tidligere referanse

Til
Skjervøy kommune
Postboks 145g
9189 SKJERVØY

Uttalelse til kystzoneplan for Nordreisa og Skjervøy - varsel om innsigelse

Det vises til oversendelse av forslag til kystzoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner. Forsvarsbygg uttaler seg med den hensikt å ivareta Forsvarets arealbruksinteresser i saker som behandles etter plan- og bygningsloven. Vår uttalelse er forsinket etter opprinnelig tidsfrist, men viser til at vi ikke fikk tilsendt saken før fristen var gått ut.

Forsvaret har to øvingsfelt innenfor planområdet (H380_1 og H380_2). Begge er markert med hensynssoner i utkast til plankart, og er felter som inngår i Sjøforsvarets behov for adekvate områder hvor de kan øve på sine stridsoppgaver. Når det gjelder H380_2, som er en del av øvingsfeltet «Kvænangen», så er det ikke lagt inn formål i dette feltet som er uforenlig med Forsvarets øvingsvirksomhet. Vi har derfor ingen kommentarer til dette.

Øvingsfeltet «Lyngen», som er markert med hensynssone H380_1 i plankartet, er et aktivt øvingsfelt for Sjøforsvaret. I planforslaget er det foreslått to utviklingsfelt for oppdrettsnæringen, A20 og A21. Forsvarsbygg har tidligere diskutert muligheten for et slikt sambruk med forslagsstiller, men uten at det ble konkludert. Det konkrete forslaget er nå forelagt for Forsvaret, som har kommet frem til at disse feltene ikke er forenlige med Forsvarets aktiviteter og kapasiteter i dette bestemte øvingsfeltet. Dette skyldes to forhold:

- 1) Skyting med torpedo mot landmål. Sjøforsvaret rapporterer at Sjøfeltet Lyngen brukes til skyting med torpedo med høyeksplosive stridsoder mot land (fjellvegg). Siste skyting var i november 2012. Det har vært planlagt skyting også i 2014. Når det skytes med tungvektstorpedoer vil det være en relativt stor mengde med sprengstoff som detonerer under vann. Det vurderes dithen at eksplosjonene fra slike torpedoer ikke er forenlig med akvakulturanlegg betegnet som A20 og A21 på kartutsnittet.
- 2) Fartøyperasjoner med høy fart. Forsvaret har behov for å gjennomføre fartøyperasjoner med høy fart under alle vær- og lysforhold i hele feltets utstrekning. Dette er ikke forenlig med utplassering av akvakulturanlegg betegnet som A20 og A21 på kartutsnittet.

Med utgangspunkt i tilbakemeldingene fra Forsvaret må vi derfor konkludere med at områdene A20 og A21, arealer for oppdrettsanlegg, ikke kan tillates da disse er i strid med Forsvarets øvingsfelt. Feltets kapasitet må ivaretas for at Sjøforsvaret skal kunne utføre sine oppdrag i tråd med nasjonale

interesser og foringer. Det varsles derfor herved innsigelse mot planforslaget dersom planforslaget blir vedtatt med de nevnte formål. Innsigelsen bortfaller først ved at A20 og A21 tas ut av planen.

Haakon W. Øberg
Direktør
Forsvarsbygg eiendom

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og derfor ikke signert.

Til:
Skjervøy kommune Postboks 145g 9189 SKJERVØY
Nordreisa kommune 9156 STORSLETT

Kopi til:
Forsvarsdepartementet Postboks 8126 Dep 0032 OSLO
Forsvarsstaben Postboks 800, Postmottak 2617 LILLEHAMMER

Notat fra drøftingsmøte 24.06.2014

Sted og tidspunkt: Tromsø i Fiskeridirektoratets lokaler 24 juni fra kl 11 – 14

TILSTEDE: VIDAR LANGELAND (LEDER AV KYSTSONEPLANUTVALGET)
Svein Solberg (Prosjektleder Kystsonenplanen, Nord-Troms Plankontor)
Svein Roger Karlsen, Arnøy Fiskarlag
Dag Mollan, Skjervøy Fiskarlag
Arnold Jensen, Nordreisa Fiskarlag
Stein Arne Rånes (Troms fylkeskommune)
Cecilia Rockwell, Fiskarlaget Nord
Ernst Bolle, seksjonssjef, Fiskeridirektoratet region Troms
Baard Baik, seniorrådgiver, Fiskeridirektoratet region Troms
Erling Johan Johansen, seniorrådgiver, Fiskeridirektoratet region Troms

Agenda for dagen var:

- 1 Litt om kystsonenplanarbeidet i nord v Svein Solberg
Merknader, innsigelser mv.
- 2 Innlegg fra fiskarlagene
V. Svein Roger Karlsen, Arnold Jensen, Dag Mollan og evt. andre
- 2 Kystnære fiskeridata – hva er gjort av registreringer og hva skal gjøres v. Fiskeridirektoratet

Oppsummering av møtet:

Fiskarlagene i Skjervøy og i Nordreisa er i mot at områdene vest for Uløya settes av til akvakultur. Dette gjelder områder A20, A21, A22. I følge fiskarlagene er områdene gyteplasser for kysttorsken. Fiskarlagene viser til at kystorskbestandene er redusert og etablering av akvakultur i gyteområdene ville svekke bestanden ytterligere. I tillegg går fiskarlagene i mot at område A26 og A28 settes av til akvakultur. Dette med tanke på sikkerhet i seinotfiske, og at viktige fiskeplasser for passive redskap går tapt. I tillegg er det uttrykket bekymring for at områdene A29 og A30 ved Haukøya vil bli til hinder for fjordrekefiske.

Fiskarlagene, sammens med Fiskarlaget Nord mener at de registreringer som er gjort av Fiskeridirektoratet på kystnære fiskeridata er mangelfull. På denne bakgrunn mener de at planarbeidet bør legges i bero inntil nødvendige registreringer og rullering er gjennomført av fiskeridirektoratet. Forøvrig vises det til innsendt innspill fra fiskarlagene til planen.

Fra Fiskeridirektoratet ble det opplyst om at de siste registreringene som er gjort er fra 2007. Rulleringsarbeidet som er starta opp vil ikke bli ferdig før tidligst om et år. Grunnen til dette er at en person har sluttet og en er ute i permisjon.

Vidar Langeland sa at han vanskelig kunne se at arbeidet måtte stoppe opp på grunn av dette, da utvalget hadde fått et mandat som bla. Innebærer at planen skal være ferdig i løpet av oktober 2014. Han inviterte fiskarlagene til et møte med kystsoneplanutvalget i løpet av høsten. Hvis dette var interessant ble fiskarlagene oppfordret til å gi tilbakemelding.

Møtet ble avsluttet cirka 14.30

Svein Solberg (referent)

Referat fra drøftingsmøte med Fylkesmannen i Troms , 12.06.2014.

På dette møtet møtte, Knut Kristoffersen, Knut Nergård , Iris Jæger og Stig Tore Rennemo. Alle fra FMTR og Vidar Langeland og Svein Solberg fra kystsoneplanprosjektet.

I dette møtet kom det fram at innsigelsene gitt på A29 og A30 står ved lag. Videre ble merknadene drøftet og det var enighet om å imøtekomme dem så langt som mulig. Iris Jæger orienterte og om saksgang ved en eventuell mekling.

Referat møte med Sametinget, Kystverket og Fiskeridirektoratet 30.06.2014

Tid/sted: 30.06.2014 11-15 Fiskeridirektoratets lokaler i Tromsø.

Tilstede: Svein Solberg-Kystplan Nord-Troms

Sametinget: Elina Hakala

Kystverket: Jan Olsen- via telefon

Fiskeridirektoratet: Baard Baik, Erling Johansen,

Kystplan Troms: Stein Arne Rånes, Inger Andreassen.

Vidar Langeland- leder , Geir Sagelv- nestleder planutvalg

Kjell Ove LehneTeknisk sjef Skjervøy

Yngve Voktor, Kystplan Tromsøregionen

Svein Solberg gav en kort presentasjon av planforslaget for Kystplan Nord-Troms. Det er kommet en rekke høringsuttalelser og innsigelser, bla fra Sametinget, Kystverket og Fiskeridirektoratet.

Leder for planutvalg redegjorde for hvilke valg som er foretatt og hvorfor: ønske om vekst i havbruksnæringen for å sikre arbeidsplasser og slakteri Skjervøy, samtidig ønsker man å legge til rette for fiskerinæringen i området. Det er foretatt et bevist valg i forhold til å legge ut konkrete områder for oppdrett fremfor flerbruksområder fordi man mener det er mer forutsigbart og avklarende.

Innsigelsesmyndighetene fikk så presentere sine innsigelser:

Kysttverket: Fokuserer først og fremst på fremkommelighet for fiskeflåten og annen trafikk. Hvis oppdrettsanlegg/fortøyninger er til hinder for f.eks å drive med snurrevad eller rekestrål vil innsigelsene opprettholdes. Det må i så fall klargjøres på hvilken måte anleggene er til hinder. Om dissen forholdene kan avklares, trekkes innsigelsene.

Sametinget: Presisererte av Plan og bygningloven slår fast at all planlegging skal sikre naturgrunnlag - for samisk kultur og næringsutøvelse. Referer til egen veileder, som i innsigelse. Innsigelsene er tett knyttet opp til uttalelser fra kystfiskerne. De ønsker av man vektlegger lokal kunnskap, folkelig kunnskap, medvirkning på lik grunnlag som - forskningsbasert kunnskap. Innsigelse er for å sikre fiskeplasser for lokale fiskere.

Sametinget ønsker å komme i dialog slik at planløsningen blir gjennomtenkt – og inviterer til en konstruktiv dialog. Man er først og fremst opptatt av helhet og hvis områder innskrenkes/fjernes så kan man være villig til å se på nytt forslag.

Fiskeridirektoratet gikk gjennom sine krav: A20/21- bør settes av til flerbruksområde med kun en lokalitet.

A22- bør begrenses- avbøtende tiltak – justere i forhold til eksisterende fiskeområder og ikke trukket hel til land.

A26/28- hvor lokale fiskere hevder at det kan være problem i forhold til seinotfiske. Disse er ikke registrert av direktoratet. Foreslår at kun et av disse avsettes og område begrenses

A29/30- Foreslår at et av disse tas ut,

Fiskeridirektoratet synes også at det er satt av mange områder i forhold til rulleringstid og fremtidig vekst. Både fiskeri- og havbruksnæringen skal ha rom for vekst.

Momenter fra diskusjonene:

Forslag til avbøtende tiltak:

- trekke anlegg ut fra land slik at man ikke hindrer rognkjeksfiske.
- Trekke seg unna områder hvor man er i konflikt med eksisterende aktivitet.

Flerbruksområder: bør være store nok til at de reelt er flerbruksområder. A20/21- kan kanskje slå sammen til et flerbruksområde?

Fiskeridirektoratet: Det er en svakhet at man ikke har kunnskap om verdien av ulike fiskeriplasser (1-3).

Beredskapslokaliteter er ikke en aktuell konstruksjon, da må det i så tilfelle settes av flere områder enn et. Beredskapssituasjoner kan/må som regel løses på andre måter når det oppstår situasjoner og da i samarbeid med Mattilsynet.

Det vurderes å sende ut planen på begrenset høring etter at merknadsbehandlingen er ferdig.

Alternativt å ta et revidert forslag til mekling. Det avklares av planutvalget.

Det skal være felles møte med fiskarlagene i september hvor arealer skal diskuteres, der bør sametinget og Fiskeridirektoratet tas med.

Inger Andreassen
Referent

Samlet uttalelse fra havbruksaktørene i Nordreisa og Skjervøy

Samlet uttalelse fra havbruksaktørene i Nordreisa og Skjervøy kommuner til kystsoneplanutvalgets møte den 7. juli 2014

Innledning

På generell basis er vi svært oppmerksomme på alle de potensielle arealkonfliktene som framkommer i innsigelsene som er rettet mot kystsoneplanen.

I det følgende vil vi kommentere enkeltpunkter knyttet til de endringsforslagene saksframlegget til Kystsoneplanutvalgets møte den 7. juli 2014. Vi finner det ikke hensiktsmessig å kommentere forhold det synes å være enighet om.

A20 og A21

Vi har tidligere diskutert områdene med lokale fiskere med henblikk på hensynet til gytebestand. Vi har i vårt arbeid med kystsoneplanen vært åpne for å bruke ressurser på kartlegging av effektene av drift av akvakulturanlegg i området sammen med fiskeriinteressene. Nofima har allerede i høst lagt opp til å starte på et slikt arbeid.

Vi registrerer Forsvarets innsigelser mot kystsoneplanen. Torpedoøvelser og ringvirkningene av disse er pekt på som problematisk for områdene A20 og A21. Vi ønsker å gjøre kystsoneplanutvalget oppmerksom på at dette kan få effekter også for allerede etablerte akvakulturanlegg, ettersom flere av disse anleggene kun har moderat større avstand enn de foreslåtte nye områdene.

Vi har registrert debatten knyttet til seismiske undersøkelser og effekten på villfisk. Det er derfor ikke sikkert at torpedoøvelser er virksomhet som er forenelig med tradisjonelt fiskeri i området.

Det er allerede bandlagt store kystarealer i Nord-Troms herunder den nasjonale laksefjorden, og vi synes det er uheldig at forsvarets øvingsaktivitet skal legge begrensinger på utvikling av det lokale næringslivet. Vi ber derfor kystsoneutvalget om å gå i dialog med forsvaret, med sikte på å beholde minimum ett av områdene som akvakulturområde. Samtidig bør man minimum sette av begge arealene som flerbruksområde, for å ta høyde for en eventuell endring av aktivitetsmønsteret til forsvaret.

A26

Fiskeridirektoratets innsigelse omhandler A26 og A28 i sammenheng. Slik vi har vurdert situasjonen, er A26 et område som vil bli tatt i bruk dersom man har hatt hendelser som begrenser driften i de øvrige akvakulturområdene. Denne bruken vil bære preg av midlertidighet. Det kan hende at området med fordel kan reguleres som flerbruksområde.

Vi aksepterer at området fjernes som akvakulturområde.

A1 FFA15

Vi oppfatter ikke kystverkets innsigelse til å gjelde annet enn eventuelle utvidelser av anlegget utover dagens størrelse. Slik vi vurderer saken, er A1 FFA15 en stadfesting av dagens anlegg og området kan derfor være som beskrevet. En utvidelse innenfor rammen av planforslaget vil uansett ikke bringe fortøyninger med videre høyere enn 20 meters dybde. Man vil ikke komme i konflikt med blank sektor slik planforslaget er i dag.

A22

Fiskeridirektoratets innsigelse knyttet til A22 er gjort med henblikk på akvakulturområdets omfang. Vi vil arbeide videre med optimal plassering av et akvakulturanlegg innenfor rammen av det foreslåtte området. Vi er deretter beredt på å innskrenke akvakulturområdet til å gjelde kun det nødvendige arealet. I tillegg vil vi bekjentgjøre fortøyningene til fiskeriinteressene i området, slik at man i størst mulig grad kan operere fiskeriaktivitet så nært som mulig anlegget.

A28 FFA10

Som det framgår av Fiskeridirektoratets innsigelse, foreslår man at A26 fjernes og at man beholder A28 som akvakulturområde. Ved nærmere gjennomgang av akvakulturområdet, kan man begrense omfanget av området ved å lage en korridor på 150-200 meters bredde mot land. På samme måte som for A22 vil man her kunne bekjentgjøre fortøyningenes plassering.

A29 og A30

Vi synes vi har hatt en konstruktiv dialog med fiskeriinteressene i området. Områdenes omfang er blitt innskrenket for å imøtekomme seilingsmønsteret til kystrekestrålerne som fisker i området. I tillegg har vi forpliktet oss til ikke å ta i bruk avlusingspreparater som inneholder kitinhemmere. Dette er heller ikke stoffer som vi kjenner til har vært brukt i Troms fylke.

Lokalitetene ved Haukøya er om lag 4 – 6 kilometer fra den nasjonale laksefjorden. Arbeidet med kystsoneplanen har vist at det ikke uten videre er enkelt å sette av arealer til alle typer næringsaktører i kystsonen i Nord-Troms. Det er derfor viktig at man ikke i denne planprosessen utvider verneområdene utover de allerede etablerte grensene.

Oppsummering

Vi ber om at kystsoneplanutvalget går i konkrete sonderinger med forsvaret i område A20 og A21 med sikte på å beholde et av områdene regulert til akvakultur.

Flere av de foreslåtte områdene er fjernet i prosessen og det er pekt på utfordringer knyttet til forsvarets aktivitet i området. De gjenstående områdene er alle gode akvakulturområder og vi anser det som viktig at områdene A22, A28, A29 og A30 opprettholdes.

Tromsø/Skjervøy/Sortland, den 4. juli 2014

Ole-Hermann Strømmesen
Lerøy Aurora AS

Håvard Høgstad
Arnøy Laks AS

Roger Simonsen
Eidsfjord Sjøfarm

Ron-Ørjan Thomesen
Salmar Nord AS

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy 07.07.2014

Innspill til kystsoneplanen, innsigelser og innspill - behandling

Henvising til lovverk:

Pbl §§ 5-2 og 11-14

Pbl §§ 9-1, 9-2 og 9-3 (for interkommunal plan).

Vedlegg

1 Innspill i høringsperioden

Med bakgrunn innkomne innspill og merknader ble det gjort følgende vedtak:

Det gjøres følgende endringer på utbyggingsområdene i kystsoneplanen for Skjervøy og Nordreisa kommuner:

Områdene A20 og A21 gjøres om til flerbruksområder (FFA). A26 og FFA2 tas ut av planen. A1 og FFA15 justeres slik at Kystverket kan trekke innsigelsen. A22 og A28 innskrenkes slik at de i mindre grad berører fiskefelt.

Området vest og sør for Arnøya fram mot Kågsundet til H520_1, som i planutkastet har benevnelsen «Bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone-nåværende», gjøres om til fiskeområde-nåværende, dette fordi det er kommet inn innspill om seinot felt i området.

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy er klar over at medisinerings av fisk og fiskehelse er et område som hører Mattilsynet, men vil likevel oppfordre aktørene å bruke så miljøvennlige avlusningsmidler som mulig. Midler som hemmer veksten på skallet til reker og andre skalldyr må ikke brukes. I områdene A29 og A30 forbys det bruk av avlusningspreparater som inneholder kitinhemmere, samt at lusnivået ikke overstiger 0,1 kjønnsmoden holus (mot dagens regelverk på 0,5 kjønnsmoden holus) pr oppdrettsfisk i snitt pr lokalitet. Dette vil bli innarbeidet som et dokumentasjonskrav i planbestemmelsene.

Aktiviteter framover:

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy kommuner sender ut revidert plan med ovennevnte endringer, ut til de som har gitt innsigelser med spørsmål om disse kan trekkes. Svarfrist settes til 27 august 2014.

Det avholdes et møte med fiskarlagene i planområdet, Sametinget og Fiskarlaget Nord på Skjervøy den 28 august 2014 fra kl. 12 – 15 i kommunestyresalen på Skjervøy.

Endelig innstilling fra kystsoneplanutvalget overfor kommunestyrene i den enkelte kommune gjøres 10. september 2014.

Forsvarsbygg opprettholdelse av innsigelse 30.07.2014

1 av 1

Vår saksbehandler Cato Johansen 90098542	Vår dato 30.07.2014	Vår referanse 2014/1973-4/314
	Tidligere dato 09.07.2014	Tidligere referanse

Til
Skjervøy kommune
Postboks 145g
9189 SKJERVØY

Opprettholder innsigelse til kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner

Det vises til brev av 09.07.2014 hvor det anmodes om at Forsvarsbygg trekker innsigelsen til to områder for akvakultur (A20 og A21) i forslag til kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommune. Bakgrunnen for anmodningen er at disse områdene er omgjort til flerbruksområder med mulighet for oppretting av akvakulturanlegg etter nærmere tillatelse fra Forsvaret. Det er laget bestemmelser til planen som sikrer dette.

Forsvarsbygg har forelagt kommunens anmodning og nye forslag for Forsvaret, og har kommet fram til at innsigelsen må opprettholdes. Grunnen til dette er at vi mener at det ikke er en vesensforskjell mellom det gamle og det nye forslaget som tilsier at vi kan trekke innsigelsen. Forsvaret har vært klare på at det ikke vil være mulig eller ønskelig å kombinere Forsvarets aktiviteter med akvakultur i dette området under noen omstendigheter grunnet feltets karakter og bruk, og at en tillatelse fra Forsvaret slik planen nå forutsetter ikke vil være sannsynlig. Vi mener at å åpne for en mulig tillatelse i planen medfører urealistiske forventninger og unødvendig merarbeid for alle parter. Dersom dette skulle endre seg i framtiden må dette være gjenstand for rulling av planen, eller eventuelt dispensasjon.

Innsigelsen opprettholdes inntil flerbruksområdene er tatt ut av planforslaget. Vi gjentar at all annen aktivitet av mobil karakter ikke er i konflikt med Forsvarets hensynssone, kun faste installasjoner.

Haakon W. Øberg
Direktør
Forsvarsbygg eiendom

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og derfor ikke signert.

Fiskeridirektoratet – svar om å trekke innsigelser 07.08.2014

FISKERIDIREKTORATET

Skjervøy kommune

9180 SKJERVØY

Saksbehandler: Erling Johan Johansen

Telefon: 95934455

Seksjon: Region Troms forvaltningsseksjo

Vår referanse: 12/16234

Deres

referanse:

Vår dato: 07.08.2014

Deres dato: 09.07.2014

Att: Svein Solberg

Svein.Solberg@skjervoy.kommune.no

Elektronisk post

SVAR PÅ FORESPØRSEL OM Å TREKKE INNSIGELSER PÅ KYSTSONEPLANEN TIL NORDREISA OG SKJERVØY KOMMUNE - TILBAKEKALL OG OPPRETTHOLDELSE AV INNSIGELSER

Fiskeridirektoratet region Troms viser til Deres brev av 9.7.2014 med forespørsel om å trekke våre innsigelser til høring om kystsoneplanen.

Innledningsvis viser vi til vårt innspill den 11.6.2014 hvor vi redegjør for vårt syn på forslaget til kystsoneplanen, og fremmer innsigelser for områdene A20 (Uløya Nordvest) og A21 (Uløya Sørvest), A22 (Follesøya), A26 (Haugnes), A28 (Laukøya Sør) og A29 (Haukøya Vest).

Vi registrer følgende endringer for våre "innsigelsesområder" i Deres saksprotokoll av 7.7.2014:

A20 (Uløya Nordvest) omgjøres til FFA,

A21 (Uløya Sørvest) omgjøres til FFA,

A22 (Follesøya) innskrenkes,

A26 (Haugnes) tas ut av planen, og

A28 (Laukøya Sør) innskrenkes,

For øvrig er det av positiv betydning at A-ene er trukket noe ut fra land, noe som er av betydning for ferdsel og fiske i områdene.

På bakgrunn ovenfornevnte endringer i planen, trekker vi innsigelsene for områdene.

Når det gjelder området A29 (Haukøya Vest) er det ikke foreslått endringer som gjør at vi vil endre vårt standpunkt. Vi opprettholder derfor vår innsigelse for området:

" Ved Haukøya avsettes det kun ett område for akvakultur. Område A29 tas ut av planen."

Kystsoneplanutvalget foreslår, for områdene A29 (Haukøya Vest) og A30 (Haukøya Øst), å innarbeide et "dokumentasjonskrav" i planbestemmelsene som omhandler bruk av medisin og avlusningspreparater ved eventuell fremtidig av lokalitetene. Vi er av den oppfatning at dette er forhold som ikke hører hjemme i planbestemmelsene. Et planarbeid har ikke myndighet til å regulere slik bruk.

Med hilsen

Ernst Bolle
seksjonssjef

Erling Johan Johansen
seniorrådgiver

Referat fra møte om kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner 28. august 2014:

Sted: Rådhuset på Skjervøy

Tidspunkt: 28. august 2014, kl 12:00-15:00

Tilstede:

Tom Kiil, fisker Morten Isaksen, fisker Roald Isaksen, fisker Raymond Lennes, fisker Øystein Mikalsen, fisker Jan- Ketil Karlsen, leder Nordreisa Fiskarlag Thor Helge Mikkelsen, fisker Skjervøy Fiskarlag Arnold Jensen, fisker Rune Arild, Mørenot Fishery AS	<u>Kystsoneplanutvalget:</u> Vidar Langeland Geir Sagelv Knut M Pedersen Leif Peder Jørgensen Torgeir Johnsen Harry Kristiansen Andre: Cecilia Rockwell, Fiskarlaget Nord Elina Hakala, Sametinget Stein Arne Rånes (Troms fylkeskommune) Svein Solberg Prosjektleder Kystsoneplanen Hanne Henriksen (Arealplanlegger, Nord-Troms Plankontor) (referent)
--	--

Vidar Langeland (leder for kystsoneplanutvalget) innleder og presenterer prosessen og planen. Viser frem gammelt kart (til første gangs høring) og nytt plankart etter høring.

Diskusjon om Haukøya. A 30 er i mulig i konflikt med rekefelt. Både A29 og A30 har innsigelser fra flere. A29 brukes til snurrevadfiske i dag.

For FFA17 og FFA18 er det opp til forsvaret om det kan benyttes til oppdrett eller ikke. Om forsvaret sier de ikke skal benytte området til sin aktivitet så kan det benyttes til annen bruk som for eksempel akvakultur.

Når det er et FFA område så er det ikke helt enkelt å opprette akvakulturanlegg. Det må søkes, og søknaden skal ut på høring til sektormyndighetene.

Hva er poenget med å ha FFA der da? Kan de ikke tas vekk når det er så vanskelig å få akvakultur til der når de er FFA.

Det er litt enklere å etablere akvakultur når det er FFA og ikke en dispensasjon fra plan.

Hvordan kan man fjerne områder fra planen dersom man finner ut at de er ugunstige etter at planen er vedtatt? Det må gjøres via rullering av planen.

Må jo være enklere å ta ut FFA-områdene og ta inn ev. nye områder som fra planen dispensasjon etterpå.

Ved nye planer så vil det være strengere/vanskeligere å gi dispensasjon. Tidligere har det vært gitt dispensasjon til nye akvakulturområder, men det har ofte skjedd pga. gamle planer. Nå når man har ny plan etter nytt lovverk skal man ikke bare uten videre kunne gi dispensasjon fra vedtatt plan.

Tom Kiil: Man må også ta vare på miljøet i området når man lager plan. Også når man avsetter fiskeområder. Det er bl.a. koraller, gyte og oppvekstområder innenfor de omtalte områdene som er avsatt. Bl.a. var Kvæningen og Lyngen stengt for fiske en periode pga. for stor innblanding av yngel og småfisk.

Svein Solberg: Når det gjelder gyteområder så er ikke området verifisert av Havforskningsinstituttet som gyteområde.

Tom Kiil: Havforskningsinstituttet var der for tidlig ift til når småfisken er der. I tillegg vet man hvordan det går med koraller som lever under og i nærheten av akvakultur. Dette er sendt inn som innspill til prosessen.

Svein Solberg: Når det gjelder koraller, så viser Fiskeridirektoratets kartløsning viser ingen forekomster av koraller i områdene som plankartet omfatter.

Tom Kiil: Fiskerne vet jo om områdene, for der får de ødelagt garnene. Det er gitt innspill om dette i prosessen. Det burde vært forsket på hvordan koraller påvirkes av oppdrett. Hvor langt unna blir bunnen og korallene ned slammet fra anlegget? A 22 og FFA 17 vil påvirke koraller og de går langt inn i rekefelt. Så her vil man kunne se hvordan ting vil utvikle seg dersom akvakultur etableres.

Svein Solberg: A 22 og FFA 17 områdene går ikke inn i områdene inn i rekefelt de er grunnere enn – 200m.

Tom Kiil: Både FFA 18 og 17 har koraller i umiddelbar nærhet. Og sammen med A 22 vil de påvirke yngel i stor grad. Man bør ha info om bl.a. koraller og yngel før man etablerer områder som kan ødelegge dette.

Øystein Mikalsen: A 30 vil også påvirke/ødelegge koraller.

Arnold Jensen: Det ble nevnt at det er sen gyting i områdene. Dette kan tyde på at det er stor innblanding av kysttorsk i området FFA 17-18. Hele veien fra Spåkenes og utover er det gyting fra april til slutten av mai.

I følge Fiskeridirektoratet sin kartløsning er områdene FFA 17-18 ligger på ikke er verifisert som gytefelt fra Havforskningsinstituttet.

Tom Kiil: Vi fiskere vet dette, men når dere velger å ikke tro på den infoen vi kommer med, men heller stoler på Havforskningsinstituttet så føler jeg meg støtt.

Svein Solberg: Man har to typer kompetanse; erfaringsbasert og forskningsbasert. Man skal vektlegge vitenskapelig kunnskap der man har den der. Ellers skal erfaringsbasert kunnskap vektlegges.

Tom Kiil: Men hva når forskningen skjer til feil tid av året. De var for tidlig ute. I august er det bl.a. mye uer som gyter i området.

Stein Arne Rånes: Flerbruksområder. Der det er flerbruksområder med slappere bestemmelser. Der har fylkeskommunen tolket det som at det er åpent for akvakultur og sender søknader om etablering av akvakultur rett ut på høring, men sjekker først med kommunen om det er forstått rett. Et avgrenset flerbruksområde gir en avgrensning på hvilke områder det går an å søke innenfor. Vil være et sterkere vern av de øvrige områdene.

En fisker: Vil være det samme om det er FFA eller ikke vil det kunne søkes om etableringer overalt. Selv om FFA er der vil man jo kunne søke om dispensasjon til akvakultur en annen plass allikevel.

Sametinget: Har fremmet innsigelser til flere områder. Bl.a. pga. at tradisjonelle fiskeplasser ikke er sikret. I tillegg er det ikke sikret at planforslaget ikke ødelegger for tradisjonelt fiske for lokalbefolkningen. Har hatt kontakt med fiskarlagene som ennå ikke har hatt tid til å behandle saken i styrene. Etter at det er gjort tar Sametinget stilling til om lokale interesser er ivaretatt. Deltar derfor på møtet.

Fiskarlaget nord: Har fremmet innsigelse. Sametinget fremmet også deler av de samme innsigelsene. Vi er veldig skeptisk til om grunnlagsdata er gode nok. Er her for å se og snakke med våre medlemmer og hva de mener om nytt forslag. Deretter kommer vi med vårt innspill.

Geir Sagelv: Kan vi ikke gå igjennom alle innsigelsene fra Sametinget for en for å få bedre struktur på diskusjonen. Hvordan skulle vi fått bedre grunnlagsmateriale? Vi har hatt tiltro at vi har fått tak i all grunnlagsdata som finnes for å ta en god beslutning.

Tom Kiil: En ting er forskningsmateriale. Noe annet er erfaringsbasert kunnskap. Det er ikke henta inn. Har planutvalget fått alle innspill?

Svein Solberg: Ja. Over 100 sider.

Når det gjelder det vi har henta inn av data, så er det henta fra ulike databaser. I tillegg er det henta inn data fra forskningen. (Svein Solberg)

Leif Peder Jørgensen: Til det med Fiskeridirektoratet. Det ble det sagt fra Fiskeridirektoratet at man skulle kartlegge. Det er skuffende at det ikke er gjort. Hvorfor ikke?

Svein Solberg: Der det er størst uenighet er om Svein Roger sine fiskefelt. Har sjekka det opp og det er mest uenighet om seinotfelt, og da er det i hovedsak størrelsen.

Cecilia Rockwell: Det datagrunnlaget som er benyttet er fra 2007. For våre medlemmer er det viktig at man benytter oppdatert materiale. Derfor er det ikke mulig for oss å godkjenne planen siden vi ikke har fått være med på å forme virkeligheten.

Vi trenger rom til å manøvrere med not. Bør ikke ha faste anlegg kloss oppi felt der det fiskes med not. For rekefelt og områder for faststående bruk så tilpasser vi oss hverandre.

Vidar Langeland: Vi går over til innsigelsene. Vi starter med A 22.

A22: Området er redusert for å få klaring til fiskeområder. I alle områder skal det være tilgjengelig å fiske rognkjeks mellom anlegg og land.

Man vet jo ikke hvordan rognkjeksene reagerer på slam fra akvakultur. I tillegg er det yngel der.

Svein Solberg: Vet at det er et hysefelt innenfor området. Har innskrenket feltet noe. Har ikke fått inn innspill om at det hysefeltet er viktig.

Feltet ligger i umiddelbar nærhet på FFA 17 og 18. Dersom det etableres akvakultur på A 22 så har det ingen hensikt å etablere forskning i FFA feltene.

Feltet er i umiddelbar nærhet til gyte- og oppvekstområde for hvitfisk. Stengt en periode for reketrålfiske pga. mye yngel i området. Et rent område som kan egne seg til forskning da området er uberørt.

A22 er et område for fiske med line for hyse og kveite, i tillegg til at det er et oppvekstområde for kysttorsk.

Det er sagt at det ikke er kommet inn noe fra Nordreisa fiskarlag. For oss er det fremmed da vi ikke kjenner området. Men vi tviler ikke på de som kjenner området og det sier.

A 22 er det gyting der?

Tom Kiil: Nei, gytingen er på vestersia. Ikke hensiktsmessig å ha oppdrett på A 22 dersom man skal forske i nærområdene. Slam fra anleggene spres utover.

A1: Kystverket ønsker at A1 og FFA 15 gjøres om til FFA. Alternativt må området stå som det er. Innsigelsen går på fiskeområdet som strekker seg innover i området

Svein Solberg: A28: Fiskeridirektoratet har trukket sin innsigelse siden området er redusert litt og A 27 er tatt ut.

A 28 er et meget godt område for sei. Vil ikke anbefale noen å sette not. Det er ikke noe rom til å reie før Skjervøyskjæret.

Området er et yndet område for småbåter og til låssetting bl.a. for makrell. Uansvarlig å sette not vest for Skjervøyskjæret. Nå får vi begynne å fiske makrell. Makrellen følger seien.

Finnes det datagrunnlag for hvor mye fisk det tas ut på de enkelte områdene?

Råfisklaget har noe, men ikke detaljert. På større båter med sporing så kan man se litt hvor stor aktiviteten er. Men ikke for båter under 15 m enda.

Hva med A6 som eksisterer i dag. Vil ikke den være i veien?

Arnold Jensen: Nei. A 28 ligger midt i veien om man setter noe vest for skjæret. Får masse sei akkurat der A 28 ligger.

Leif Peder Jørgensen: Spørsmål. Går det an å justere området slik at man kan få i både pose og sekk?

Arnold Jensen: Kanskje om det trekkes sørvestover til Lauksund-kjæften. Da kommer det noe unna. Men da kommer arealet nært de eksisterende anlegg.

Haukøya:

A29: Arealet har fire innsigelser fra Fylkesmannen i Troms, Fiskeridirektoratet, Sametinget og kystverket med forskjellige begrunnelser. Ligger der siden vi har oppfatta at den ikke har vært i konflikt med dagens fiskerier.

Ift. lakselus så prøver man gjennom bestemmelsene å regulere type avlusningsmiddel som kan benyttes på lokaliteten.

Erfaringsmessig så tror jeg ikke at det kommer oppdrett der. Det er for røff sjø i området. Ser ok ut på kart, men er ikke det i virkeligheten.

Området brukes også til snurrevadfiske.

Det er så mye sjø der at det vil være tøft å drive der.

Perfekt sted på rømming. Kort til elva.

Ikke å anbefale pga. vær og sjø.

Stort sett bare snurrevad som brukes der. Ikke faststående bruk.

Virker som det stort sett på seinot man er uenig om hvor det fiskes. Ellers så stemmer stort sett alle baser og kjent info overens.

A 30: Arealet har innsigelser fra Fylkesmannen i Troms og Sametinget.

Området er innsnevret noe etter tilbakemelding fra rekefiskere. Ca. 20 % av området mot rekefeltet er tatt ut.

Der er det koraller.

Flere som har mista garn der pga. at de har satt seg fast i koraller.

Hvordan påvirker oppdrett rekebestanden i området?

Det finnes noe forskning.

Mange lever 8 måneder i året av rekefiske her. Hva skjer med rekebestandene ved etablering av akvakultur?

Bærekraftighet er todelt. Det ene er kitinhemmere som er en utfordring for reker og andre skalldyr. Akvakulturnæringa garanterer at de ikke skal bruke disse midlene i området om de får etablere seg der. Tror derfor ikke det er en utfordring for reka. Når det kommer til andre næringssalter og hvordan de påvirker reker, så vet vi ikke.

Arnold Jensen: Erfaring sier entydig at rekefisket går ned i nærheten av akvakulturanlegg. Fjorder får så lite reker at det ikke lengre er vits i å taue reker. Måten de avluser på i dag høres hasardiøs ut. Ved

at de trekker presenning rundt anlegget og fyller opp med lusemiddel og deretter tar opp presenning. Skjer det?

Ja, det er en av metodene som brukes til avlusning.

Kjøres en del forskning på lus i dag. Om åtte ti år vil hverdagen være en annen.

Hva er langtidsvirkningene?

Det er ca. 30 reketrålere i Nord-Troms. Dvs. ca. 60 mann i arbeid bare på båtene. Så kommer andre som jobber med reka i tillegg. Dette må man jo også ta hensyn til.

Svein Solberg: Alle arbeidsplassene er tatt med i planen og hvor mange som jobber med fiskeri.

Tom Kiil: Man har mange arbeidsplasser. Grunnen til at disse båtene er her er at vi kan drive hjemmefiske deler av året. Noe som er viktig. Personlig unngår jeg Rotsundet pga. på grunn av oppdrett. Derfor fisker jeg heller på Lyngen. Kystsoneplanen for Kåfjord, Lyngen og Storfjord kommuner er det jeg vil kalle en kystsoneplan. Planforslaget for Nordreisa og Skjervøy kommuner vil jeg kalle en akvakulturplan. Hva med verkstedet i Bakkeby? Er det med? Skal det ikke finnes reint hav.

Det er vel ingen av lokalitetene som er foreslått av oppdrettsnæringa.

Det var en ønskeliste fra akvakulturnæringa.

Skal vi la oss overstyre av akvakulturnæringa eller skal vi ta hensyn til andre? Det er en risikosport av akvakulturnæringa å fortette så mye. Nå kan de skryte av ren fisk og rent hav. Om det blir for mange anlegg vil også de miste kvalitet og ... Kanskje bør akvakulturnæringa ta til takke med de mindre kontroversielle områdene.

Lerøy har skrevet at det har gått så godt her nord og at de ikke har de samme problemene som de lengre sør.

Leif Peder Jørgensen: Kjenner meg ikke helt igjen beskrivelsen av prosessen. Skjønnere ikke hva vi kunne ha gjort bedre. Trodde vi hadde gode prosesser og god dialog. Ble derfor overrasket når det kom så mange høringsinnspill. Det kom inn mange ting som jeg trodde var avklart. Når argumenter om verdiskaping og arbeidsplasser kommer, så må vi ta hensyn til dette. Vi ønsker jo også vekst i akvakulturnæringa her. De står også for verdiskaping. Vi politikere må ta hensyn til dette også. Vi politikere ønsker en løsning som er til gode for alle. Skal ikke beskyldes noen for noe. Nofima har forsket på torsk og smak av fisk tatt i nærheten av akvakulturanlegg. Det er en liten smaksforskjell i april, men ikke i resten av året. Vi må ta noen avgjørelser i utvalget og håper vi ...

Oppdrett er kommet for å bli. Nasjonale føringer sier at det skal femdobles. Næringa er ønsket i Nordreisa og Skjervøy. I utgangspunktet var det forslag om ti nye lokaliteter, men er p.d. kuttet ned til seks nye lokaliteter. Når det kommer inn nye lokaliteter som vil ta deler av områder som vil ødelegge fiskesyklusen. Har for eksempel som tatt inn fire av fem seinotfelt i planen, mens det siste er avsatt til akvakultur. Har fått slakteri med 100 arbeidsplasser for laks. Har en terskel å forholde oss til for at det skal være bærekraftig uansett om det er fiskeri og oppdrett. Det er nøkkelen for framtida i næringene.

Knut M Pedersen: Regner med at akvakulturnæringa sine forslag er slik at det skulle bli mest mulig oppdrett for minst mulig penger. Næringa ønsker de mest lettvinte løsningene. De ønsker ikke dyrere anlegg. Bør kanskje være lagt til rette for noen lukka anlegg finansiert av staten.

Nordreisa og Skjervøy er i en unik situasjon. Akvakulturnæringa ønsker å øke kraftig. Kan det ikke settes krav om at det skal være rensing på anleggene i planen? Da er det flere anlegg som kan aksepteres. Mener man bør kunne være villig til å gi flere områder dersom det stilles krav til rensing slik at man slipper unna utslippsproblematikken.

I Danmark har de lukka anlegg der de gjenvinner mye. Bl.a. fosfor, noe det er snart fritt for i verden.

Leif Peder Jørgensen: Yttersida av Arnøya er bevist ikke tatt med. Mht. arealer til offshore synes ikke teknologien å være ferdigutviklet. Den dagen det er realistisk å få til bl.a. lukka anlegg og anlegg til havs, så bør vi ta det med. Men per nå har vi ikke den teknologien som skal til, men med en gang teknologien er på plass så bør man ta den i bruk.

Det øyeblikket akvakulturnæringa har valget mellom å rense eller ikke så vil de velge det billigste. Men om kan si at du kan få flere lokaliteter dersom man renser, så vil kanskje flere gjøre det. De har også behov for oksygen for å kunne øke MTB.

Det med teknologi og rensing er en god diskusjon. Iht. teknologi så kan det ikke tas inn i planen fordi det hører innunder akvakulturloven.

Politikerne kan si noe om det allikevel.

Men ikke i planen.

Sametinget har ikke gått igjennom eksisterende anlegg. Har noen ønsket økning av biomasse på noen av disse?

Ja, på A8.

Leif Peder Jørgensen: Havbruksstrategi for ca. 2 år sida. Skjervøy/Nordreisa og Nord-Troms har ikke nok lokaliteter for å henge med i den veksten som kommer. Skal vi være med på veksten så må man ha flere lokaliteter. Så må man velge om man skal være med på utviklinga eller ikke. For flere av områdene som er foreslått i dag har vært umulig tidligere men går an nå pga. utvikling av teknologi. Klassifisering av lokaliteter etter hvordan bunnforholdene/utslipp under merdene er ved maks produksjon. Undersøkelsene gjøres av uavhengige. For å registreres som en bærekraftig lokalitet må det være lite/ingen slam under merdene. Alle må melde inn at det er behov for mer kunnskap og forskning. Kjør på og ønsk mer forskning. Gi klart svar om at vi trenger mer kunnskap.

Generelt så vil de fleste av lokalitetene være i konflikt med fiskeri. Når det er fullt så er det fullt. Da er det ikke plass til mer.

Skal vi få vekst, så må den bygges på kunnskap.

Det er bare her i Nord-Troms vi har så fiskerike fjorder. Er det lurt å plassere to store lokaliteter for akvakultur i nærheten av den ene nasjonale laksefjorden vi har? Villfisk er fortsatt den største eksportnæringa vi har. Anlegget som er foreslått på østsiden av Laukøya kan ikke være der med

tanke på et framtidig makrellfiske. Går rekenæringa ned så vil masse arbeidsplasser gå tapt i Skjervøy og Lyngen.

Cecilia Rockwell: Hvorfor beholdes A 29 og A 30 når de ligger i inngangen til nasjonal laksefjord.

De ligger et stykke unna den vedtatte grensa for nasjonal laksefjord, og derfor mener vi at lokalitetene kan være der de er plassert siden de ikke er innenfor grensa. Staten må forholde seg til den grensa de har satt.

Hva med næringslivet i Nordreisa. Hvor kult vil det være for laksefisket og reiselivet om de får et stort utslipp ved Haukøya?

Svein Solberg ønsker å utfordre fiskerne. Ut i fra data i databaser som vi har lent oss på. I områder med aktive redskaper er det vi har vært uenige om. Mens det er relativt greit der det er passive felter. Konfliktene står stort sett rundt seinotfisket.

Konflikten står om koraller, passive redskaper og gyte- og oppvekstområder. Har ikke problemer med å ro andre steder så lenge jeg kan ro i rent hav.

Utfordring til akvakulturnæringa. Det er vel og bra med FFA lokaliteter som er kommet med under tvil med dagens teknologi.

Om ikke teknologien er der så bør man vente.

Det vi fiskerne er redde for er at det gjennom økning av akvakulturnæringa skal ødelegge for fiskeriene gjennom forurensning. Om det har vært lagt frem rapporter om hva som skjer og ikke skjer gjennom påvirkning av både nærområdet og områdene rundt lokalitetene. Det er det vi er redde for.

Vidar Langeland oppsummerte. Det er uenighet om følgende områder. Områdene på vestsida Uløya, FFA17 og FFA18. Det er enighet kan etableres forskningsbasert oppdrett på ett av områdene under forutsetning av at A22 ikke ble etablert. Videre var fiskerne i mot etablering av A28, A29 og A30. A23, A24 og A25 var det ingen kommentarer til.

Møtet ble avsluttet 15.15

Hanne Henriksen

referent

Fiskarlaget Nord -Uttalelse etter møte med Kystsoneplanutvalget 28/08/2014

Svein.solberg@skjervoy.kommune.no

Kopi:
Kystverket
Fiskeridirektoratet
Lokallag i Nord Troms

Saksnr	Saksbehandler	Dato
2014.4753	Cecilia Rockwell	05.09.14

Ad forslag til Kystsoneplan Nord-Troms

Vi takker for invitasjon til møte med Kystsoneplanutvalget 28.august 2014 og har etter det møtet følgende uttalelse og krav:

- A29 og A30 skal holdes oppdrettsfritt med hensyn til praktisk gjennomføring av fiske i området. Især gjelder dette rekefiske.
- A28 fjernes av hensyn til at området er særdeles viktig for både makrell og sei. Å skjerme A28 er både framtidig og strategisk som følge av endrede/nye inntjeningsmuligheter innen fiskeriene.
- A1 ligger av liten verdi for våre fiskere da vi anser området som oppdrettsund. Fiskeri i dette området har derfor liten bruksverdi.
- Oppdrettsområder som er brakke/lite driftsbar prioriteres til levendelagring

Det er særskilt viktig med økt press på arealer at Fiskeridirektoratet bruker

Akvakulturdriftsforskriftens paragraf om driftsplan og brakklegging aktivt for å unngå at lite/ubrukte anlegg blir stående.

Videre krever vi at områdene som ikke nyttes må prioriteres til levendelagring. Levendelagring er et tungt satsingsområde i Stortingsmelding nr 22 (Verdens fremste sjømatnasjon) og det vil derfor være særs viktig for både kommunene og fiskerinæringen å ha områder avsatt til dette.

Avslutningsvis, fastholder vi kritikken hva gjelder lovnaden om kartlegging i forkant av Kystsoneplanarbeidet. I så måte kunne Fiskeridirektoratet vist vilje til løsning ved å gjennomføre en intervjurunde med fiskerne slik at datagrunnlaget var mest mulig oppdatert og korrekt.

Vennlig hilsen

Cecilia Rockwell

Rådgiver

Sametinget- uttalelse om å trekke innsigelser 03.09.2014

Nordreisa kommune
Skjervøy kommune

ÅSSEMENNUEADDJI/SAKSBEHANDLER
Elina Hakala, +47 76 47 40 24
elina.hakala@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.
2012/4487

MIN ČUJ./VÅR REF.
14/762 - 17
Almmut go válddát oiktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

BEAIVI/DATO
03.09.2014

Uttalelse til forespørselen om å trekke innsigelser mot Kystsoneplanen til Nordreisa og Skjervøy kommuner

Vi viser til deres brev datert 9.7.2014 angående Sametingets innsigelser mot kystsoneplanen og anmodningen om å trekke innsigelsene.

Sametinget fremmet innsigelse til kystsoneplan med hensyn til fiskeri i samiske fjord- og kystområder. Sametinget var i den oppfatning at planforslaget ikke sikret arealene til tradisjonelle fiskeplasser og gyteområder. Innsigelsen var begrunnet med Fiskeridirektoratets kartmateriale vedlagt plandokumentene samt innspill fra lokale fiskarlagene. I tillegg mente Sametinget at planforslaget ikke sikret at endret arealbruk ikke medførte irreversibel skade eller ødeleggelse av lokalt fiske av vesentlig betydning for befolkningen i området. Dette med tanke på Reisafjorden og Reisaelva som nasjonal laksefjord og lakseførende vassdrag.

Sametinget ba kommunen om å endre arealformål for områdene A20, A21, A22, A26, A28, A29 og A30 fra akvakultur til "fiske" eller eventuelt "bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone".

Kystsoneplanutvalget i Nordreisa og Skjervøy hadde i møte 7.7. behandlet innsigelsene som var fremmet mot planen. Det var gjort en del endringer i både plankartet og bestemmelsene. På bakgrunn av endringene og informasjon innhentet på møtet på Skjervøy 28.8. har Sametinget gjort en vurdering av det reviderte planforslaget.

A20 og A21

I det reviderte planforslaget er akvakulturområdene A20 og A21 endret til flerbruksområde FFA 17 og FFA18. I tillegg er områdene tegnet slik at der er rom for rognkjeksfiske og ferdsel mot land. Endring av arealformål gjør at områdene fortsatt kan benyttes til fiskeri. Samtidig åpner arealformålet til at det kan søkes om konsesjon for akvakultur.

I planprosessen er det kommet frem at der er uenighet om kunnskapsgrunnlaget for planen mellom kommunene og fiskere. Fiskere som aktivt bruker området erfarer at dette er gyteområder for kysttorsk. Kommunen bygger sin oppfatning på kartmaterialet fra Fiskeridirektoratet samt undersøkelser fra Havforskningsinstituttet som ikke har påvist gyting av kysttorsk i området. Fiskere derimot mener at prøvene for gyting var tatt for tidlig i og med at kysttorsk gyter noe senere enn skrei.

Sametinget velger å trekke innsigelsen mot arealformålene A20/FFA17 og A21/FFA18 under strek tvil. Sametinget er meget skeptisk til at området åpnes for akvakulturformål med tanke på eksisterende fiskerier i området, et mangelfullt kunnskapsgrunnlag om områdets betydning for kysttorsk og et mangelfullt kunnskap om akvakulturanleggenes påvirkning til reke over lenger tid. Sametinget gjør kommunene oppmerksom på at dersom det kommer konkrete søknader om

akvakulturkonsesjon på høring, vil Sametinget kreve ytterligere dokumentasjon om at omsøkte tiltakene ikke berører gyteområder for kysttorsk og dokumentasjon på hvordan det sikres at akvakultur ikke ødelegger for rekefiske i området.

A22

A22 er brukt for å fiske med lina etter hyse og kveite samt som oppvekstområde for kysttorsk. Området er allikevel ikke beskrevet som sentral i forhold til opprettholdelse av kystnære fiskerier i Nordreisa og Skjervøy.

Sametinget velger å trekke innsigelsen mot arealformålet A22 men mener at akvakultur i A22 vil medføre ulemper for lokal fiskeri. Opprettelse av akvakulturanlegg i A22 bør gjøre at terskel for å ta i bruk FFA17 eller FFA18 i akvakulturformål blir høy, jf. forrige kapittel.

A26

Innsigelsen mot A26 kan ses imøtekommet i og med at området er trukket fra planforslaget.

A28

I det reviderte planforslaget er A28 redusert i omfanget mot Laukøya.

De lokale fiskere bruker området aktivt til notfiske etter sei. Fiskeplassen omtales som svært god. I det senere tid er det også observert at makrell dukker opp i samme områder som sei.

På møtet med fiskerne på Skjervøy 28.8. ble det understreket at med tanke på vind- og havstrømforholdene ville en akvakulturanlegg gjøre fiskeri i området svært vanskelig. Det kom også frem at hvis arealet for A28 ble redusert i omfanget og flyttet nærmere mot Lauksundet ville ulempene for fiskeri være mindre.

Sametinget mener det er viktig å bevare grunnlaget for kystnære fiskerier også med tanke på fremtidig bruk. Sametinget opprettholder innsigelse mot A28 og ber kommunen fjerne A28 fra planen.

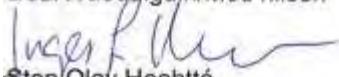
A29 og A30

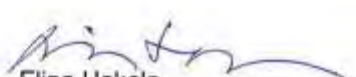
På det reviderte plankartet er A29 tegnet slik at der er rom for rognkjeksfiske og ferdsel mellom akvakulturområde og land. A30 er noe redusert i omfagnet.

A29 og A30 ligger ved inngangen til Reisafjorden som er en nasjonal laksefjord samt Kvænangsfjord som også har lakseførende vassdrag. Områdene ligger også nært til områdene som benyttes for reketraling og oppdrettsanlegg vil skape utfordringer for sikkerhet i rekefiske.

Sametinget mener at kommuneplaner må ikke medføre irreversibel skade eller ødeleggelse av lokalt fiske av vesentlig betydning for befolkningen i området. Ulempene i form av risiko for rømning og lakselusssmitte fra to akvakulturanlegg ved Haukøya samt mangelfullt kunnskap om akvakulturanleggenes påvirkning til reke over lenger tid er større enn antatte gevinstene fra akvakultur i området. Sametinget opprettholder innsigelsen mot A29 og A30.

Dearvvuodáiguin/Med hilsen

Sten Olav Heahtta
fágajodiheaddji/fagleder

Elina Hakala
ráððeaddi/rådgiver

Kystverket- uttalelse om å trekke innsigelser 08.09.2014

Emne: Tilbaketrekking av innsigelse - uttalelse til Kystsoneplan for Nord Troms

From: jan.morten.hansen@kystverket.no [<mailto:jan.morten.hansen@kystverket.no>]

Sent: Monday, September 08, 2014 2:22 PM

To: Svein Solberg

Cc: jan.olsen@kystverket.no

Subject: Tilbaketrekking av innsigelse - uttalelse til Kystsoneplan for Nord Troms

Kystverket viser til Deres brev av 08.09.2014, samt uttalelse fra Fiskarlaget Nord av 05.09.2014.

Kystverket gjorde i brev av 24.08.2014 Skjervøy kommune oppmerksom på at Kystverkets innsigelse for området A1/FFA15 ble opprettholdt

så fremt det ikke foreligger dokumentasjon som tilkjennegir at fiskeriinteressene ikke benytter området til aktive redskaper.

Fiskarlaget Nord har i sitt brev av 05.09.2014 uttalt følgende: *"A1 ligger av liten verdi for våre fiskere da vi anser området som et oppdrettsund. Fiskeri i dette området har derfor liten bruksverdi".*

På bakgrunn av overnevnte trekker Kystverket den varslede innsigelsen for A1/FFA 15. Kystverket gjør oppmerksom på at den varslede innsigelsen for området A29 blir stående.

Vennlig hilsen

Jan Morten Hansen

Kystverket Troms og Finnmark

Seniorrådgiver, Plan- og kystforvaltningsavdelingen

jan.morten.hansen@kystverket.no

905 77 607/78 47 74 59

Tenk på miljøet før du skriver ut denne e-posten.

Fylkesmannens svar på forespørsel om å trekke innsigelser 09.09.2014

Fylkesmannen i Troms
Romssa Fylkkamánni

Saksbehandler
Iris Jæger

Telefon
77642073

Vår dato
09.09.2014
Deres dato
09.07.2014

Vår ref.
2012/6153 - 15
Deres ref.

Arkivkode
421.3

Skjervøy kommune
Postboks 145-G
9189 Skjervøy

Svar på forespørsel om å trekke innsigelser til kystsoneplan for Skjervøy og Nordreisa kommune.

Fylkesmannen viser til henvendelse fra Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy, med forespørsel om å trekke innsigelsene til kystsoneplan for Skjervøy og Nordreisa.

Fylkesmannen opprettholder innsigelsen til områdene A29 og A30 ved Haukøya.

Fylkesmannen fremmet i brev datert 16.5.2014 innsigelse til to av områdene lagt ut til akvakultur, A29 og A30 ved Haukøya. Bakgrunnen for innsigelsene er at etablering av oppdrett i disse to områdene vil kunne medføre økt belastning på anadrom laksefisk. Haukøya ligger i nærområdet til Reisafjorden som er utpekt som nasjonal laksefjord.

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy har i sin behandling av innkomne innsigelser til kystsoneplanen vedtatt 7.7.2014 ikke å ta Fylkesmannens innsigelse til A29 og A30 til følge. Kystsoneplanutvalget har som avbøtende tiltak vedtatt at «I områdene A29 og A30 forbyr bruk av avlusingspreparater som inneholder kitinhemmere, samt at lusnivået ikke overstiger 0,1 kjønnsmoden holus (mot dagens regelverk på 0,5 kjønnsmoden holus) per oppdrettsfisk i snitt pr lokalitet. Dette vil bli innarbeidet som et dokumentasjonskrav i planbestemmelsene.» Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy har i sin behandling av innkomne innsigelser tatt ut akvakulturområdet A26 og det tilknyttede flerbruksområdet FFA2 som i høringsfasen lå på sørpissen av Arnøya. Ut over dette er det kun foretatt små justeringer av akvakulturområdene som lå ute i høringsfasen.

Fylkesmannen finner ikke med bakgrunn i vedtatte avbøtende tiltak, å kunne frafalle innsigelsen til områdene A29 og A30. Skjerpede krav mht. lus er positivt, men det har ingen betydning mht. rømmingsfaren som Fylkesmannen vektlegger sterkt. At området A26 og det tilknyttede flerbruksområdet FFA2 er tatt ut av planen vil heller ikke virke vesentlig på den vurderingen Fylkesmannen tidligere har gitt for områdene A29 og A30. Vi siterer her vår begrunnelse for innsigelsen gitt i brev av 16.5.2014:

«*Naturmangfold - anadrom laksefisk*

I forslaget til kystsoneplan settes det av to nye områder for akvakultur ved Haukøya. Haukøya

ligger nord-øst for Reisa fjorden som er nasjonal laksefjord. Fra tidligere er det etablert akvakulturanlegg vest for Reisa fjorden ved Hagebergan og Skognes.

Regjeringens mål for villaksen og villaksforvaltningen er nedfelt i St. prop. 32 (2006-2007) hvor det bl.a. heter at Regjeringen har som mål å bevare og gjenoppbygge laksebestander av en størrelse og sammenheng som sikrer mangfoldet av arten og utnytter dens produksjonsmuligheter. Føre-var tilnærming skal legges til grunn i lakseforvaltningen av alle sektorer. Beskyttelsesregime for nasjonale laksevassdrag og laksefjorder skal sikre villaksen en særlig beskyttelse. Regimet bygger på en grunnleggende forutsetning om at summen av endringer i aktivitetene i vassdragene og fjordområdene over tid ikke skal medføre økt, men snarere redusert risiko for villaksen. I brev fra Direktoratet for naturforvaltning 7.7.2009 er det presisert at også nærområdene til nasjonale laksefjorder og tidligere sikringssoner for laksefisk er særlig viktige områder for å ivareta anadrom laksefisk og må vies særlig oppmerksomhet mht. oppdrett av laksefisk.

Fylkesmannen har i forbindelse med søknad om permanent utvidelse av akvakulturlokaliteten på Hagebergan frarådd permanent utvidelse av lokaliteten fra 1800 tonn til 3120 tonn. Hovedbegrunnelsen var føre-var hensyn mht. påvirkning av bestander av anadrome laksefisk, spesielt i Reisaelva, som er nasjonalt laksevassdraget, jfr. Fylkesmannens begrunnelse i brev av 22.11.2011.

Det at det i planen avsettes to nye områder for akvakultur i nærområdet til Reisa fjorden vil kunne medføre økt belastning på anadrom laksefisk i området. Fylkesmannen mener at en føre-var tilnærming må legges til grunn også i arealplanleggingen og fremmer innsigelse til at det avsettes to nye akvakulturområder ved Haukøya i nærheten av utløpet av den nasjonale laksefjorden Reisa fjorden. Fylkesmannen mener at det i denne sammenheng må tas med i betraktningen at det tross alt vil bli mulighet for nye akvakulturlokaliteter i og med at det avsettes 8 nye områder for akvakultur i utløpet av Lyngenfjorden, på vestsiden av Uløya og ved Vorterøya.»

Fylkesmannen påpekte videre i vår uttalelse at det manglet en opplisting av planer som fortsatt skal gjelde. Dette er rettet på i bestemmelsene Fylkesmannen har fått oversendt pr. epost 21.8.2014.

Med vennlig hilsen

Per Elvestad
plandirektør

Oddvar Brenna
fagansvarlig plan

Fiskeridirektoratet – utdyping av svar om planbestemmelser

10.09.2014

Fra: Kirsti Baardsen <Kirsti.Baardsen@fiskeridir.no>
Sendt: 10. september 2014 13:48
Til: Svein Solberg
Kopi: Gunnar Trulssen; Hilde Jenssen; Ernst Bolle; Tom Hansen
Emne: SV: Svar på forespørsel om å trekke innsigelser på Kystsoneplanen til Nordreisa og Skjervøy kommune - Tilbakekall og opprettholdelse av innsigelser

Jeg viser til mail og vårt brev av 07.08.2014 som gjelder spørsmålet om å trekke innsigelser på planlagte akvakulturområder, A29 og A30 (Haukøya). Sak nr 12/16234, kystsoneplan Nordreisa og Skjervøy kommuner.

Juridisk gjelder saken hvilken myndighet en kommune har til å sette planbestemmelser. Plan- og bygningsloven gir i § 5-4, 4. ledd en henvisning til:

Dersom planforslaget er i strid med bestemmelser i loven, forskrift, statlig planretningslinje, statlig eller regional planbestemmelse, eller overordnet plan, kan det fremmes innsigelse.

Plan- og bygningsloven har en rekke muligheter for at kommunen som planmyndighet kan klausulere områder i planforslaget på en bestemt måte. Men alle slike områder må være innen den kompetanse som kommunen har som planmyndighet. Det må være en av de reguleringene som finnes gjengitt i plan- og bygningsloven. Å sette særskilte reguleringstiltak på et område hvor kompetansen er hos Mattilsynet eller hos Fiskeridirektoratet, faller utenfor det en kommune kan bestemme. Kommunen tiltar seg da en kompetanse som bare ligger hos en fagmyndighet.

Prinsipielt kommer dette standpunktet av at ethvert inngrep som borgerne blir utsatt for, krever hjemmel i lov. Kommunens kompetanse til å regulere områder er begrenset til de kategoriene som er opplistet i den loven som gir kommunen kompetanse, nemlig plan- og bygningsloven. Reguleringer som går utover denne kompetansen så som regler om lusetall på laks og kjemikaliebruk, blir tatt hånd om av rene fagetater med hjemmel i Akvakulturloven med tilhørende forskrifter. Her er myndigheten etter loven lagt til Mattilsynet og Fiskeridirektoratet, som rene fagetater. Så når kommunen legger begrensninger som det ikke er hjemmel til, så er dette ugyldig, fordi tiltaket mangler hjemmel i lov som gir kommunen myndighet. Kommunen kan ikke gi forskrifter for drift av akvakultur, fordi tilsyn med akvakultur er et området som er tillagt fagmyndighet.

I denne saken er innsigelse fremmet av fagmyndighet, og det må finnes løsninger som er innen rammen av det fagmyndigheten kan akseptere, og ikke ved at kommunen tiltar seg en myndighet som kommunen ikke har. Kommunen må holde seg innen rammen av hva PBL tillater av områderegulering.

mvh
Kirsti Baardsen
seniorrådgiver, jurist
Ressurskontroll
Fiskeridirektoratet region Troms

Kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner 2014-2026

KONSEKVENSVURDERING med risiko- og sårbarhetsanalyse

Offentlig ettersyn og høring:

Planen var på høring fram til 31.05.2014

Høringsutkastet ble vedtatt av:

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy den 28.03.2014

Utarbeidet av: Svein Solberg

Kystsoneplan Nord-Troms

Sist endret 10.09.2014

Arkivsak ID:

201/44487 Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy

Plan id:

1941-2012-001
1942-2012-002

Innholdsfortegnelse

1. Innledning.....	3
1.1. Plan- og bygningsloven.....	3
1.2. Naturmangfoldsloven (Lov 2009 -06-19 nr. 100)	3
1.3. Tema som er vurdert i verdi- og konsekvensutredningen	4
1.4. Metodikk	5
1.5. Risiko- og sårbarhet.....	6
2. Konsekvensutredningen.....	7
2.1. Naturmangfoldloven: samlet vurdering for alle tiltak i kystsoneplanen.	7
2.2. Vurdering av eksisterende akvakulturlokaliteter A1 – A19.....	8
2.2.1. Samfunnssikkerhet	8
2.3. Fellesvurderinger for alle utbyggingsområdene:	9
2.3.1. Barn og unge:	9
2.3.2. Forurensing, støy:.....	9
2.3.3. Transportbehov	9
2.3.4. Snø og steinskred	9
2.3.5. Kvikkleireskred	10
2.4. Vurdering av Uløya Sørvest nytt flerbruksområde FFA18.....	11
2.5. Vurdering av Uløya Nordvest nytt område til akvakultur FFA17	15
2.6. Vurdering av Follesøy nytt område til akvakultur A22.....	19
2.7. Vurdering av Kjølmangen Sør nytt område til akvakultur A23.....	23
2.8. Vurdering av Vorterøy Vest nytt område til akvakultur A24.....	27
2.9. Vurdering av Kjølmangen Nord nytt område til akvakultur A25.....	31
2.10. Vurdering av Laukøy nytt område til akvakultur A28.....	35
2.11. Vurdering av Haukøy Vest nytt område til akvakultur A29.....	39
2.12. Vurdering av Haukøy Øst nytt område til akvakultur A30	44
3. Risiko- og sårbarhetsanalyse	49
3.1. Sammenfatning av risiko og sårbarhetsforhold i hele planområdet.....	49

1. Innledning

1.1. Plan- og bygningsloven

I henhold til plan- og bygningsloven skal det gjennomføres en konsekvensutredning av nye utbyggingsområder i forslaget til arealplan. Som utbyggingsformål regnes arealer avsatt for akvakultur og til kombinert formål FFA (Områder avsatt fiske, farled og akvakultur) og FFB (Områder avsatt industri, kai og akvakultur). I denne konsekvensutredning av kystsoneplanen for Nordreisa og Skjervøy utredes kun nye arealer avsatt til disse formålene og endringer i tidligere avsatte arealer. Vurderingen tar utgangspunkt i arealformålets konsekvens for samfunnsviktige og miljømessige tema. I konsekvensutredningene brukes tilgjengelig/kjent informasjon. Planen med foreslåtte utbyggingsområder er kun på sjø. Landområdene er og vil bli planlagt i de respektive kommuners arealplaner. Framtidige nyinstallasjoner i utbyggingsområdene vil begynne seg fra 50 – 600 meter fra land. Samtlige ankerfester vil være under vann og usynlig i overflata.

Konsekvensvurderingen må ikke forveksles med en egnethets undersøkelse av en lokalitet til å drive akvakultur. Undersøkelser for å vurdere egnethet av nye, foreslåtte utbyggingsområder til akvakultur, søknad om å øke biomassen påhviler aktørene. Søknad om dette sendes til Troms fylkeskommune, som foretar behandling av denne type søknader. Dette gjøres etter eget regelverk.

Plan- og bygningsloven skal brukes aktivt for å unngå inngrep i viktige områder for biologisk mangfold.

Planarbeidet skal resultere i et plankart med planbestemmelser og retningslinjer, en konsekvensutredning og en risiko- og sårbarhetsanalyse.

1.2. Naturmangfoldsloven (Lov 2009 -06-19 nr. 100)

Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden.

Naturmangfoldlovens § 7 sier at prinsippene i §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Naturmangfoldloven (heretter NML) trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jamfør § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jamfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter NML § 11 er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter NML § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av mangfoldet gir det

samfunnsmessige beste resultatet.

Kystsoneplanen har fokus på bærekraftig bruk og vern av naturen. Naturen i planområdet skal forvaltes slik at arter som finnes naturlig sikres i levedyktige bestander og at det biologiske mangfoldet sikres fortsatte utviklingsmuligheter.

Reisafjorden er en nasjonal laksefjord og store områder av fjorden er i tillegg gyte- og oppvekstområde for torsk. Kommunestyret i Nordreisa har vedtatt Reisafjorden som oppdrettsfri fjord. Derfor er det ikke tillatt med noen form for akvakulturvirksomhet i Reisafjorden. Store akvakulturområder i Reisafjorden, som er i den gamle kystsoneplanen til Nordreisa kommune, blir ikke videreført i ny plan.

Siden 2005 har det vært obligatorisk å gjennomføre en trendovervåking av miljøet, også kalt MOM-undersøkelse, for alle oppdrettsanlegg i sjø. Denne overvåkingen skal oppfylle krav fastsatt i NS 9410:2007 og skal utføres av et kompetent organ. MOM står for Matfiskanlegg-Overvåking-Modellering og er en standardisert metode (NS 9410:2007) for analyse av miljøpåvirkningen som driften påfører bunnen rundt og under en oppdrettslokalitet. Alt dette er hjemlet i Forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) § 35.

En MOM-undersøkelse er et viktig verktøy for overvåking av bunnmiljøet under og rundt et oppdrettsanlegg. Denne type oppfølging er med på å minimere de negative effektene av oppdrett på miljøet og naturmangfoldet.

1.3. Tema som er vurdert i verdi- og konsekvensutredningen

Miljø og naturressurser:	Samfunn:
Naturverdier, biologisk mangfold	Havbruk Fiskeri
Kulturminner, kulturmiljø	Næringsliv/sysselsetting
Forurensing, støy	Friluftsliv og rekreasjon Barn og unge
	Transportbehov Samfunnssikkerhet
	Samiske interesser, herunder reindrift,
	Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud
	Samfunnssikkerhet

Figur 1.1: Aktuelle tema i konsekvensutredningen

1.4. Metodikk

Hvert enkelt nytt utbyggingsområde blir konsekvensutredet. I tillegg gjøres en samlet vurdering av konsekvensene av planen som helhet. Verdien av de enkelte foreslåtte utbyggingsområdene når det gjelder de nevnte temaene blir vurdert på en skala fra A. svært stor eller stor verdi til C. mindre eller liten verdi.

Konsekvensene av hvert enkelt utbyggingsområde på temaene blir utredet/vurdert. Her brukes en skala som utgår fra 0 som står for ingen effekter og går til -3 store negative til +3 store positive konsekvenser.

<i>Verdier (A til C)</i>	<i>Konsekvens (-3 til +3)</i>
A: Svært stor eller stor verdi	-3: Store eller svært store negative
B: Middels verdi	-2: Middels negative konsekvenser
C: Mindre eller liten verdi	-1: Små negative konsekvenser
	0: Ubetydelige eller ingen konsekvenser
	+1: Små positive konsekvenser
	+2: Middels positive konsekvenser
	+3: Store eller svært store positive

Det er tatt utgangspunkt i metodikken i Statens vegvesen sin håndbok 140, og tilpasset dette plannivået og utfordringene i planområdet.

Alle eksisterende oppdrettslokaliteter unntatt 3 slaktelokaliteter og en blåskjellokalitet har fått justert sine arealer, slik at alle fortøyninger får plass innenfor det avsatte arealet. For eksisterende oppdrettslokaliteter er det gjennomført en forenklet verdivurderingen opp mot eventuelle konflikter endringen av arealbruken har ført til. Vurderingen av verdi og konsekvenser skal baseres på kjente registreringer, faglig skjønn, befaringer i de ulike områdene og andre kjente opplysninger. Ingen av de eksisterende lokalitetene

Det presiseres at konsekvensutredningen er basert på tilgjengelig/kjent informasjon, noe som er i tråd med kravet i forskriften. Dette betyr at det ikke er gjort særskilte grunnlags-undersøkelser for å vurdere egnethet av nye, foreslåtte utbyggingsområder (herunder oppdrettslokaliteter). Slike undersøkelser må gjøres av tiltakshaver selv i videre prosesser på tiltaks- eller detaljnivå.

En forenklet risiko- og sårbarhetsanalyse er utført i samsvar med «Samfunnssikkerhet i arealplanlegging. Kartlegging av risiko og sårbarhet», utgitt av Direktoratet for sivil beredskap. Analysen omfatter vurderinger både av risiko som utbyggingsområdene kan bli påvirket av, og risiko som utbyggingen kan føre til.

Utgangspunktet er at denne framstillingen, sammen med tekstdelen i planen, skal tilfredsstill

kravene i forskrift om konsekvensutredninger

Kystzoneplanen er en kommunedelplan som angir områder for utbyggingsformål. Med utbyggingsformål menes for eksempel arealformålene akvakultur, farleder og havner. Derfor skal denne planen ha en konsekvensutredning jf. KU-forskriften § 3 c.

Konsekvensutredningen skal beskrive planens virkninger for miljø og samfunn. Det skal gjøres rede for hvilke miljø- og samfunnsverdier som finnes i de foreslåtte utbyggingsområdene. Virkninger utbyggingen kan få for disse verdiene og hva som kan gjøres for å avbøte negative virkninger skal vurderes. Det skal også gis en vurdering av virkningene av de samlede arealbruksendringene i planen.

1.5. Risiko- og sårbarhet

For planer med utbyggingsformål, utarbeides det en risiko- og sårbarhetsanalyse (pbl § 4-3). Denne analysen blir en del av konsekvensutredningen. Analysen skal vise alle risiko- og sårbarhetsforhold som har betydning for områdene. Risiko- og sårbarhetsforhold som vurderes som relevant på dette nivået er vind og bølgepåvirkning samt snøskredfare og steinsprang. Ved rullering av kystzoneplanen, blir det utarbeidet en risiko- og sårbarhetsanalyse på overordnet nivå. Denne analysen skal ligge som grunnlag for behandling av alle detaljreguleringer som blir realisert.

Jf. rapport fra NGI: Flodbølger i Lyngen etter mulig skred Nordnes, Lyngen kommune III
Detaljregulering av oppskylling for skred på 11 millioner kubikkmeter, er det estimert oppskyllingshøyder på Spåkenes, Vest-Uløya og i Rotsund på 2-5 meter.

Arealanalysen vil være et viktig kunnskapsgrunnlag for konsekvensutredningen. I tillegg vil vi legge til grunn relevante data fra tilgjengelige databaser (bl.a. Fiskeridirektoratet og Miljødirektoratet). For hvert utbyggingsområde skal verdi fastsettes og omfanget av tiltaket vurderes. Konsekvensen av det foreslåtte utbyggingsområdet kommer fram ved å sammenholde områdets verdi og utbyggingens omfang.

2. Konsekvensutredningen

2.1. Naturmangfoldloven: samlet vurdering for alle tiltak i kystsoneplanen.

Gjennom innhenting av kunnskap i ulike offentlige registre, lokale planer mv. jf. NML § 8, mener vi at vi har et relativt godt kunnskapsgrunnlag som er lagt til grunn for de fleste av våre vurderinger. I planen som helhet er det ikke lagt ut fremtidige utbyggingsområder i områder hvor utbygging (oppdrettsvirksomhet) antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper.

Det er få av de fremtidige områdene som er i stor konflikt med naturmangfold, slik kommunene ser det. Noen steder er konfliktnivået noe høyere, men der har samfunnshensyn blitt vektlagt. Dette gjelder blant annet akvakulturområdene på øst og vestsida av Haukøya A29 og A30.

Sett under ett vurderer vi det slik at den samla belastningen av forslaget til kystsoneplan på de berørte økosystemene mye lavere enn i tidligere vedtatte planer i sjø.

I Nordreisa kommune er følgende akvakulturområder ikke videreført fra gammel plan: Lattern – Bakkeby, Seljeholmen – Mathisholmen, Geitholmen – Storvik – Storberget, Klubbenes – Farkebukta, Indre Arneng – Årneset og akvakulturområde i Eidebukta.

I Skjervøy kommune er følgende akvakulturområder ikke videreført fra gammel plan:

Nesøra – Akkarvik – Kjelvågen og Hamneneset – Kobbepollen – Skjerneset. I tillegg er store flerbruksområder hvor akvakultur kunne utøves gjort om til fiskeområder uten akvakultur.

Påvirkningen på landskapene i planområdet vil være liten, selv om noen hevder at et oppdrettsanlegg kan virke skjemmende for landskapet. På den andre siden er det de som hevder at oppdrettsanlegg er en del av det nye og moderne kulturlandskapet.

Kostnadene for å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet, jf. NML § 11, skal bæres av tiltakshaver for de ulike tiltakene.

NML § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder skal vurderes.

2.2. Vurdering av eksisterende akvakulturlokaliteter A1 – A19

Kart ref	Loknr	Lok navn	Kap i tonn	Art	Areal ramme	Total areal	Selskap
A1	30217	Storelva	3590	Laks	50	487	Arnøylaks AS
A2	10720	Kjellvågodden	2700	Laks	43	340	Arnøylaks AS
A3	28476	Lauksund Kai	325	Laks	Slakteri		Arnøylaks AS
A4	32357	Skaret slakteri	300	Laks	Slakteri		Arnøylaks AS
A5	19915	Sommerfjøssetta	2700	Laks	21	1025	Arnøylaks AS
A6	33097	Skjervøy V	3600	Laks	127	2807	Arnøylaks AS
A7	27737	Skjervøy slakteri	900	Laks	Slakteri		Lerøy Aurora AS
A8	13949	Hagebergan	3120	Laks	96	1950	Eidsfjord Sjøfarm AS
A9	30117	Skognes	3590	Laks	38	1702	Arnøylaks AS
A10	10783	Hamneidet	1800	Laks	31	534	Eidsfjord Sjøfarm AS
A11	31457	Skarvesteinen	5400	Laks	88	1901	Lerøy Aurora AS
A12	16736	Kåvika	5400	Laks	120	2121	Lerøy Aurora AS
A13	16015	Russelva	3500	Laks	102	2653	Eidsfjord Sjøfarm AS
A14	10726	Uløybukt	3100	Laks	34	1771	Arnøylaks AS
A15	10724	Klokkstein	3600	Laks	79	1937	Salmar Nord AS
A16	10750	Uløy	3600	Laks	79	1954	Salmar Nord AS
A17	15535	Kjempebakken		Blåskjell	10	20	Lyngsskjellan ANS
A18	15567	Kågen	5400	Laks	103	2028	Lerøy Aurora AS
A19	10723	Klauvnes	2700	Laks	8	1498	Arnøylaks AS

Figur 2-1

2.2.1. Samfunnssikkerhet

Følgende områder vil bli vurdert her:

Snøskred og steinsprang inkludert trykk fra skredvind.

Andre typer skred

Fare for kvikkleireskred etter NGU løsmassekart

Bølgepåvirkning

Strømforhold i sjø

Værekspnering herunder vind

Havnivåstigning

Fjellskred fra Nordnes

Anbefaling:

Det anbefales at ovenstående lokaliteter inklusive fortøyninger ikke skal komme utenfor områder som er foreslått avsatt til akvakultur eller til fiske, farled akvakultur FFA.

Kystsoneplanutvalget har vurdert at endringer på ovennevnte akvakulturlokaliteter fra flerbruk til akvakulturformål har ingen negative konsekvenser for noen av utredningsområdene for KU jf. Fig. 2.1 Endringene som er gjort er en innsnevring av områdene for akvakultur i forhold til gamle planer. I de tilfellene aktørene ønsker å øke biomassen, så skal egen søknad om dette sendes til Troms fylkeskommune, som foretar behandling av disse. Dette gjøres etter eget regelverk. I søknaden skal det gjøres en vurdering om tiltaket utløser krav om konsekvensutredning (KU)

2.3. Fellesvurderinger for alle utbyggingsområdene:

2.3.1. Barn og unge:

Ingen av de eksisterende og nye akvakulturområdene som er foreslått har betydning for barn og unges interesser utover det at utbygginger og tilrettelegging i planen kan medføre at området tilføres flere varige arbeidsplasser og vekst. Dette kan igjen være med å trygge oppvekstvilkårene for barn og unge.

2.3.2. Forurensing, støy:

Det er ikke kjent at det er spesielle utfordringer tilknyttet forurensing i områdene som er avsatt til akvakultur utover det utslipp en oppdrettslokalitet vil representere i henhold til godkjente tillatelser. Av den grunn er en av den formening at utbyggingsområdene er av en slik art at de ikke utgjør noen fare for at vannkvaliteten til kystvann jf. Vannforskriften.

Med hensyn til støy oppfordres tiltakshavere å sette i verk tiltak som reduserer støy på eksisterende dieselaggregat til under være under Lden 40 dB jf. retningslinje for behandling av støy arealplanleggingen, T-1442/2012.

2.3.3. Transportbehov

Transport må besørges av tiltakshaver på alle nye utbyggingsområder. Fra Skjervøy går det i dag rundt 20 trailerlass med fisk daglig.

2.3.4. Snø og steinskred

Planen skal ivareta hensynet til snø og steinskred for hele sjøarealets områder med tanke på fremtidige utbygginger. Det skal ikke flyttes eller plasseres anlegg i områder hvor det er fare for snø- og steinsprang etter NGI sitt faresone kart. Ved søknad om slike tiltak, skal forholdet til snø- og steinskred være dokumentert og forslag om avbøtende tiltak være innarbeidet i planene før saken sendes ut til offentlig ettersyn.

Følgende eksisterende lokaliteter grenser til områder med skredfare Jfr. Temakart:

Kart ref	Loknr	Lok navn	Kart ref	Loknr	Lok navn
A1	30217	Storelva	A10	10783	Hamneidet
A2	10720	Kjellvågoddan	A11	31457	Skarvesteinen
A3	28476	Lauksund Kai	A12	16736	Kåvika
A4	32357	Skaret slakteri	A13	16015	Russelva
A5	19915	Sommerfjøssetta	A14	10726	Uløybukt
A6	33097	Skjervøy V	A15	10724	Klokkstein
A7	27737	Skjervøy slakteri	A16	10750	Uløy
A8	13949	Hagebergan	A17	15535	Kjempebakken
A9	30117	Skognes	A18	15567	Kågen
			A19	10723	Klauvnes

2.3.5. Kvikkleireskred

En vurdering av faren for kvikkleireskred etter NGU sitt løsmassekart er ikke tatt med som tema i KU siden tiltakene i kystsoneplanen ikke medfører noen utbygginger på land. Havbruksnæringen vil bruke eksisterende landbaser i sin videre drift av anleggene i planområdet. I de tilfellene det skulle oppstå behov for nye utbygginger på land, så vil dette bli ivarettatt gjennom eksisterende land arealplaner og reguleringsplaner.

2.4. Vurdering av Uløya Sørvest nytt flerbruksområde FFA18

Nytt flerbruksområde fiske, ferdsel, akvakultur

Art: Anadrom laksefisk .

Fiske, ferdsel og akvakultur: Uløya Sørvest

Kartreferanse: FFA 18-ny

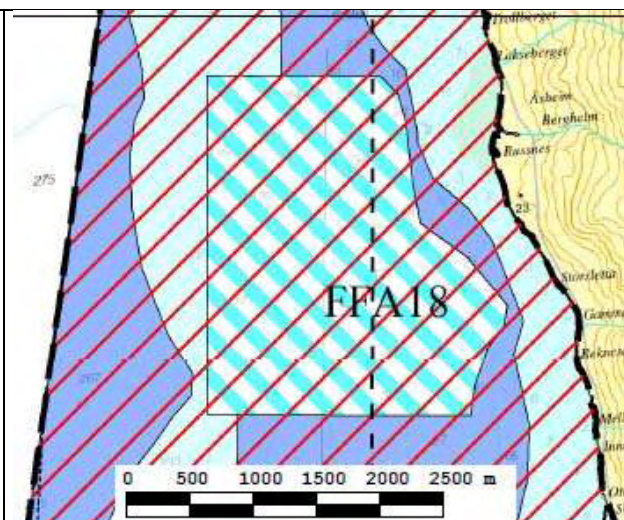
Beliggenhet: Sørvest for Uløy

Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen

Foreslått formål: Akvakulturområde

Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.

Arealstørrelse: 5086 daa

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

Lokaliteten ligger på: sørvest for Uløy. Dette er et åpent sjøområde både fra Nord og Sør. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand fra disse.

En kjenner ikke til at det finnes truede arter eller naturtyper i eller i tilknytning til denne lokaliteten. Dette framkommer heller ikke av DNs Naturbase og fiskeridirektoratets kartløsning

[http://kart.fiskeridir.no\(14.01.2014\)](http://kart.fiskeridir.no(14.01.2014))

Gjennom innhenting av kunnskap, jf. NML § 8, mener vi at vi har et relativt godt kunnskapsgrunnlag som er lagt til grunn for de fleste av våre vurderinger. I planen som helhet er det ikke lagt ut fremtidige utbyggingsområder i områder som antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks, ørret og røye). Den ønskede utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for lokaliteter og samfunnsnyten for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnyttene av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet.

Verdivurdering: A: Svært stor eller stor verdi.

Konsekvens: -3: Store eller svært store negative konsekvenser

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser en rekke bosetning-aktivitetsområder fra Hamnes til Skjeret fra yngre steinalder, steinalder, middelalder før og etterformatorisk tid og jernalder. Disse kulturminnene er automatisk fredet. Kulturminnene berøres ikke. Noen vil nok oppleve et oppdrettsanlegg som skjemmende i landskapet.

I § 6. Sikringssone i kulturminneloven står det følgende:

«Med til et automatisk fredet kulturminne som nevnt i § 4, hører et område rundt dets synlige eller kjente ytterkant så langt det er nødvendig for å verne det mot tiltak som nevnt i § 3 første ledd. Området fastsettes særskilt av vedkommende myndighet etter loven.

Inntil et område som nevnt i første ledd er særskilt avgrenset, omfatter det et fem meter bredt belte regnet fra kulturminnets synlige ytterkant.»

Verdivurdering av kulturminnene på land: A: Svært stor eller stor verdi

Verdivurdering av FFA området for kulturminnene på land: C Mindre eller liten verdi

Konsekvens for kulturminnene på land: 0 Ingen negative konsekvenser

Fiskerier:

Et område på totalt 5086 daa foreslås avsatt til framtidig flerbruksområde. I området er det ifølge Fiskeridirektoratets kartløsning: Fiske etter torsk og sei med passive redskaper. Disse feltene berøres i stor grad. Området er av fiskere verdsatt som et svært viktig fiskeområde og Fiskere fra Storfjord, Lyngen, Nordreisa og Skjervøy bruker områdene. Forsvaret har reist innsigelse på at det blir brukt til akvakultur (se innspillsmappa side 5, 10, 85, 87 og 97. Se og <http://kart.fiskeridir.no>

Verdivurdering: A: Svært stor eller stor verdi.

Konsekvens: -3: Store eller svært store negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på sørvestsiden av Uløya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området er lett tilgjengelig og nås både fra land og sjøsiden. Områdene blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske av fritidshuseiere og fastboende til en viss grad. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Området på land brukes på ettervinteren vår, sommer og høst som tuområde, bl.a. til organiserte toppturer og bærplukking. Ofte ankommer topptur turister, fra inn og utland i båt leiet inn av egne rederi. Nærmeste trygge ankringssted for denne type fartøy finner vi på Hamnes (se Norske los side 220). På godværsdager kan en observere kajakkpadlere og fritidsbåter på sjøen. En kan ikke se at en eventuell utbygging vil være til hinder for hverken store eller små fartøy (herunder kajakkpadlere), eller for turaktiviteten på land.

Verdivurdering: B: Middels verdi.

Konsekvens: -2: Middels negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca.100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Samfunnssikkerhet:

Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet væreksposering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt værekspontert i fra nord, sør og vest. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard 9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet væreksposering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som de først vil synlig gjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad.

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

På Uløya er det vår og sommerbeite for rein.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud, skytefelt.

Det er ingen sjøkabler i området. Forsvaret har skytefelt som strekker seg helt over til Lyngenhalvøya. Forsvaret har i møte sagt at dette området ikke lengre er viktig for dem. Forsvaret har i ettertid reist innsigelse på at området kan utbygges til akvakultur, da området har stor verdi for dem i øvingssammenheng.

Verdivurdering: A: Svært stor eller stor verdi

Konsekvens: -3: Store eller svært store negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte akvakulturområde berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter.

I prosessen har det vært stor motstand mot denne lokaliteten.

Anbefaling:

Kystzoneplanutvalget anbefaler et FFA-område på sørvestsiden av Uløya med et areal på 5086 daa til formålet. Dette betyr at hele anlegget inklusive fortøyninger ikke skal komme utenfor FFA-området. Etablering av akvakulturområde her vurderes totalt sett til å negative konsekvenser for fiskeri. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand fra disse.

Verdivurdering samlet:

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: -3: Store eller svært store negative konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

En oppdrettslokalitet kan ikke etableres uten at Forsvaret frigir sitt skytefelt mellom Uløya og Lyngenhalvøya.

2.5. Vurdering av Uløya Nordvest nytt område til akvakultur FFA17

Nytt flerbruksområde fiske, ferdsel, akvakultur

Art: Anadrom laksefisk.

Akvakulturområde: Uløya Nordvest

Kartreferanse: FFA17 -ny

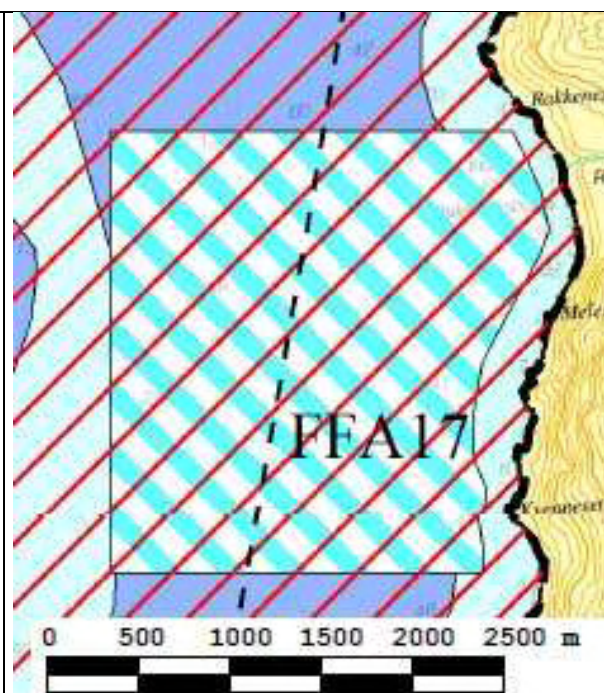
Beliggenhet: Nordvest for Uløy

Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen

Foreslått formål: Akvakulturområde

Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.

Arealstørrelse: 5222 daa

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

Lokaliteten ligger på: Nordvest for Uløy. Dette er et åpent sjøområde både fra Nord og Sør. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand til disse.

En kjenner ikke til at det finnes truede arter eller naturtyper i eller i tilknytning til denne lokaliteten. Dette framkommer heller ikke av DNs Naturbase og fiskeridirektoratets kartløsning [http://kart.fiskeridir.no\(14.01.2014\)](http://kart.fiskeridir.no(14.01.2014))

Gjennom innhenting av kunnskap, jf. NML § 8, mener vi at vi har et relativt godt kunnskapsgrunnlag som er lagt til grunn for de fleste av våre vurderinger. I planen som helhet er det ikke lagt ut fremtidige utbyggingsområder i områder som antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks, ørret og røye). Den ønskede utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for

lokaliteter og samfunnsnytt for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnytt av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser bosetning-aktivitetsområde på Ytre Rakkenes på Uløya fra middelalder, etterformatorisk tid og jernalder. Disse kulturminnene er automatisk fredet. Kulturminnene berøres ikke.

I § 6. Sikringssone i kulturminneloven står det følgende:

«Med til et automatisk fredet kulturminne som nevnt i § 4, hører et område rundt dets synlige eller kjente ytterkant så langt det er nødvendig for å verne det mot tiltak som nevnt i § 3 første ledd. Området fastsettes særskilt av vedkommende myndighet etter loven.

Inntil et område som nevnt i første ledd er særskilt avgrenset, omfatter det et fem meter bredt belte regnet fra kulturminnets synlige ytterkant.»

Verdivurdering av kulturminnene på land: A: Svært stor eller stor verdi

Verdivurdering av FFA området for kulturminnene på land: C Mindre eller liten verdi

Konsekvens for kulturminnene på land: 0 Ingen negative konsekvenser

Fiskerier:

Et område på totalt 5788 daa foreslås avsatt til framtidig foreslås avsatt til framtidig flerbruks-område. I området er det ifølge Fiskeridirektoratets kartløsning: Fiske etter torsk og sei med passive redskaper. Disse feltene berøres i stor grad. Området er av fiskere verdsatt som et svært viktig fiskeområde og Fiskere fra Storfjord, Lyngen, Nordreisa og Skjervøy bruker områdene. Forsvaret har reist innsigelse på at det blir brukt til akvakultur (se innspillsmappa side 5, 10, 85, 87 og 97. Se og <http://kart.fiskeridir.no>

Verdivurdering: A: Svært stor eller stor verdi.

Konsekvens: -3: Store eller svært store negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på nordvestsiden av Uløya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området er tilgjengelig og nås både fra land og sjøsiden. Områdene blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske av fritidshuseiere og fastboende til en viss grad. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Området på land brukes på ettervinteren vår, sommer og høst som turområde, bl.a. til organiserte toppturer og bærplukking. Ofte ankommer topptur turister, fra inn og utland i båt leiet inn av egne rederi. Nærmeste trygge ankringssted for denne type fartøy finner vi på Hamnes (se Norske los side 220). På godværsdager kan en observere kajakkpadlere og fritidsbåter på sjøen. En kan ikke se at tiltaket vil være til hinder for hverken store eller små fartøy (herunder kajakkpadlere), eller for turaktiviteten på land.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca.100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet. («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Samfunnssikkerhet:

Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet væreksposering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt væreksposert i fra nord, sør og vest. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard 9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet væreksposering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som først vil bli synliggjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad.

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

På Uløya er det vår og sommerbeite for rein.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud, skytefelt.

Det er ingen sjøkabler i området. Forsvaret har skytefelt som strekker seg helt over til Lyngenhavøya. Forsvaret har i møte sagt at dette området ikke lengre er viktig for dem. Det er sendt en formell forespørsel til Forsvarsbygg uten at vi har fått svar. Forespørselen ble sendt 04.10.2013. Forsvaret har i ettertid reist innsigelse på at området kan utbygges til akvakultur, da området har stor verdi for dem i øvingssammenheng.

Verdivurdering: A: Svært stor eller stor verdi

Konsekvens: -3: Store eller svært store negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte FFA område berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter.

Anbefaling:

Det etableres et FFA - område på nordvestsiden av Uløya med et areal på 5788 daa til formålet. Dette betyr at hele anlegget inklusive fortøyninger ikke skal komme utenfor området som er foreslått avsatt til akvakultur. Et akvakulturområde her vurderes totalt sett til å ha ingen negative konsekvenser for fiskeri. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand fra disse.

Verdivurdering samlet:

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

Tiltaket anbefales under forutsetning av at Forsvaret frigir sitt skytefelt mellom Uløya og Lyngenhavøya.

2.6. Vurdering av Follesøy nytt område til akvakultur A22

Nye områder til Akvakultur:

Art: Anadrom laksefisk

Akvakulturområde: Follesøy

Kartreferanse: A 22-ny

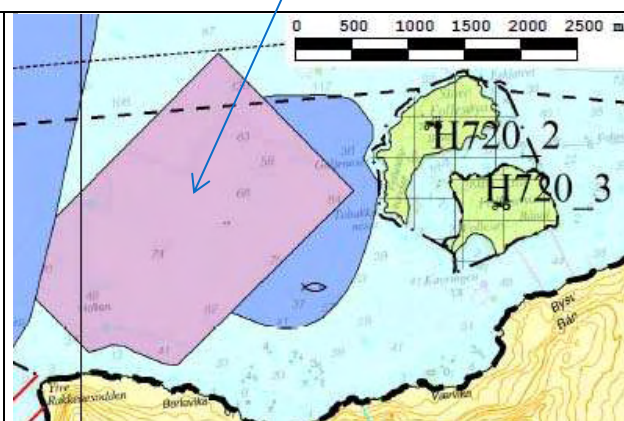
Beliggenhet: Vest for Follesøy og nord for Uløy

Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen

Foreslått formål: Akvakulturområde

Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.

Arealstørrelse: 4266 daa

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

Lokaliteten ligger på: Vest for Follesøy og nord for Uløy. Dette er et åpent sjøområde. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand til disse.

Vestsiden av lokaliteten ligger ca. 0,5 km fra grensa til Store Follesøya naturreservat. Selve anlegget i overflata vil komme ca. 1 km fra denne grensa.

Verneforskrift: <http://www.lovdato.no/for/lf/mv/xv-19900330-0250.html>

Reservatet er et sjøfuglområde mellom Uløy og Vorterøy. Området består av Store Follesøya med E-holmen og sjøområdet mellom Store og Lille Follesøya samt sjøområdene på nord og vestsida ut til 50m. Viktig hekke- og rasteområde for sjøfugl, vadere og gjess. Grenser opp mot Lille Follesøya fuglefredningsområde (pr. 14.01.2014).

Planlagte arealbruk medfører ikke negative konsekvenser for artene sjøfugl, vadere og gjess, eller andre potensielt sårbare arter.

Et akvakulturområde ved Follesøy vurderes totalt sett til å ha små negative konsekvenser for naturverdier og små negative konsekvenser for biologisk mangfold

Et oppdrettsanlegg vil ikke ha negative konsekvenser for sjøfugl til det er maskevidden på oppdrettsnøtene for små til at fugler kan sette seg fast.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks). Den planlagte utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for lokaliteter og samfunnsnyttene for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnyttene av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet.

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 små negative konsekvenser

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser bosetning-aktivitetsområde i Follesøyhamn på Follesøya fra middelalder, førreformatorisk tid og jernalder. Disse kulturminnene er automatisk fredet. Kulturminnene berøres ikke, da de vil ligge 500 til 1 km fra faststående installasjon i sjø.

I § 6. Sikringssone i kulturminneloven står det følgende:

«Med til et automatisk fredet kulturminne som nevnt i § 4, hører et område rundt dets synlige eller kjente ytterkant så langt det er nødvendig for å verne det mot tiltak som nevnt i § 3 første ledd. Området fastsettes særskilt av vedkommende myndighet etter loven.

Inntil et område som nevnt i første ledd er særskilt avgrenset, omfatter det et fem meter bredt belte regnet fra kulturminnets synlige ytterkant.»

Verdivurdering av kulturminnene på land på Follesøyene: A: Svært stor eller stor verdi

Verdivurdering av A området for kulturminnene på land: C Mindre eller liten verdi

Konsekvens for kulturminnene på land: 0 Ingen negative konsekvenser.

Fiskerier:

Et område på totalt daa foreslås avsatt til framtidig akvakulturområde. I området er det ifølge Fiskeridirektoratets kartløsning, oppvekst/beiteområde for torsk og fiske etter hyse med passive redskaper. Disse feltene berøres ikke direkte. Kilde: <http://kart.fiskeridir> (14.01.2014)

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 små negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på nordøstsiden av Vorterøya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området er vanskelig tilgjengelig og nås enklest fra sjøsiden. Områdene blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske av fritidshuseiere og fastboende til en viss grad. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Området på land brukes på etterm vinteren vår, sommer og høst som turområde, bl.a. til organiserte toppturer og bærplukking. Ofte ankommer topptur turister, fra inn og utland i båt leiet inn av egne rederi. Nærmeste trygge ankringssted for denne type fartøy finner vi i Uløybukt. På godværsdager kan en observere kajakkpadlere og fritidsbåter på sjøen. En kan ikke se at tiltaket vil være til hinder for hverken store eller små fartøy (herunder kajakkpadlere), eller for turaktiviteten på land.

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 små negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca.100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet. («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Samfunnssikkerhet:

Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet væreksposering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt væreksposert i fra nord og vest. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard 9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet væreksposering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som først vil bli synliggjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad.

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

På Uløya er det vår og sommerbeite for rein.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud

Det er ingen sjøkabler i området.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte akvakulturområde berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter.

Anbefaling:

Kystsoneplanutvalget anbefaler et akvakulturområde på sørøstsiden av Vorterøya med et areal på 4489 daa til formålet. Dette betyr at hele anlegget inklusive fortøyninger ikke skal komme utenfor området som er foreslått avsatt til akvakultur. Et akvakulturområde her vurderes totalt sett til å ha ingen negative konsekvenser for fiskeri. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand fra disse.

Verdivurdering samlet:

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

Tiltaket anbefales

2.7. Vurdering av Kjølmangen Sør nytt område til akvakultur A23

Nye områder til Akvakultur:

Art: Anadrom laksefisk

Akvakulturområde: Kjølmangen Sør

Kartreferanse: A 23-ny

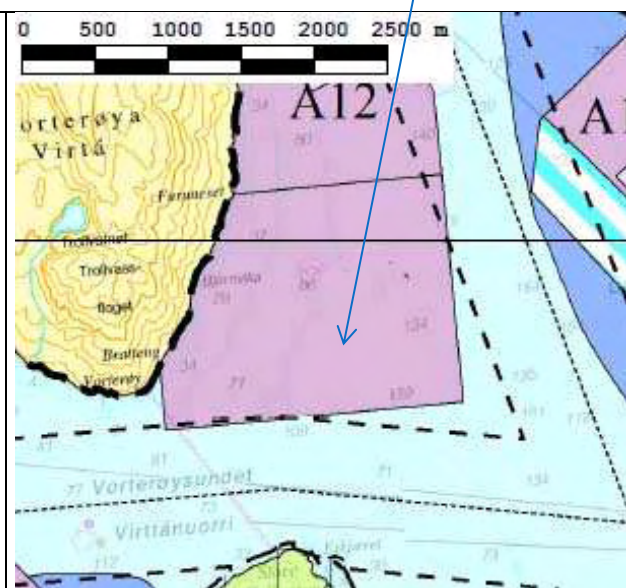
Beliggenhet: Sør og øst for Vorterøya

Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen

Foreslått formål: Akvakulturområde

Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.

Arealstørrelse: 2825 daa

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

Lokaliteten ligger på Sør og øst for Vorterøya. Dette er et åpent sjøområde. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand til disse.

Sjørenden av lokaliteten ligger ca. 1,4 km nord for Store Follesøya naturreservat. Verneforskrift: <http://www.lovdato.no/for/lf/mv/xv-19900330-0250.html>

Reservatet er et sjøfuglområde mellom Uløy og Vorterøy. Området består av Store Follesøya med E-holmen og sjøområdet mellom Store og Lille Follesøya samt sjøområdene på nord og vestsida ut til 50m. Viktig hekke- og rasteområde for sjøfugl, vadere og gjess. Grenser opp mot Lille Follesøya fuglefredningsområde

Et oppdrettsanlegg vil ikke ha negative konsekvenser for sjøfugl til det er maskevidden på oppdrettsnøtene for små til at fugler kan sette seg fast.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks). Den planlagte utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for lokaliteter

og samfunnsnyttene for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnyttene ved etablering av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: -1 små negative konsekvenser

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser bosetning-aktivitetsområde på land som er datert yngre steinalder. I tillegg finnes spekkokegrop fra jernalderen og en ovnslokalitet fra samisk jernalder. Disse kulturminnene er automatisk fredet.. Kulturminnene berøres ikke.

I § 6. Sikringssone i kulturminneloven står det følgende:

«Med til et automatisk fredet kulturminne som nevnt i § 4, hører et område rundt dets synlige eller kjente ytterkant så langt det er nødvendig for å verne det mot tiltak som nevnt i § 3 første ledd. Området fastsettes særskilt av vedkommende myndighet etter loven.

Inntil et område som nevnt i første ledd er særskilt avgrenset, omfatter det et fem meter bredt belte regnet fra kulturminnets synlige ytterkant.»

Verdivurdering av kulturminnene på land: A: Svært stor eller stor verdi

Verdivurdering av A området for kulturminnene på land: C Mindre eller liten verdi

Konsekvens for kulturminnene på land: 0 Ingen negative konsekvenser

Fiskerier:

Et område på totalt 2825 daa foreslås avsatt til framtidig akvakulturområde. I området er det ifølge Fiskeridirektoratets kartløsning, oppvekst/beiteområde for torsk og fiske etter sei med passive redskaper. Disse feltene berøres til en viss grad. Kilde: <http://kart.fiskeridir.no>

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 små negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på nordøstsiden av Vorterøya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området nås enklest fra sjøsiden. Områdene blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske av fritidshuseiere og fastboende til en viss grad. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Området på land brukes på ettervinteren vår, sommer og høst som turområde, bl.a. bærplukking. Ofte ankommer folk i båt. Nærmeste trygge ankringssted for denne type fartøy finner vi i Jektehamna på Vorterøya (jfr. sjøkartet). På godværsdager kan en observere kajakkpadlere og fritidsbåter på sjøen. En kan ikke se at tiltaket vil være til hinder for hverken store eller små fartøy (herunder kajakkpadlere), eller for turaktiviteten på land.

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca.100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet. («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser.

Samfunnssikkerhet:

Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet værekspnering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt værekspnert i fra nord og sør øst. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard 9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet værekspnering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som først vil bli synliggjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

Vorterøya er ikke et reindriftsområde. Det er en ovnslokalitet fra samisk jernalder på land

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud

Det er ingen sjøkabler i området.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte akvakulturområde berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter.

I prosessen er det ingen som har ytret seg mot denne lokaliteten.

Anbefaling:

Det etableres et akvakulturområde på sørøstsiden av Vorterøya med et areal på 2825 daa. til formålet. Dette betyr at hele anlegget inklusive fortøyninger ikke skal komme utenfor området som er foreslått avsatt til akvakultur. Et akvakulturområde her vurderes totalt sett til å ha ingen negative konsekvenser for fiskeri. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand fra disse.

Verdivurdering samlet:

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

Tiltaket anbefales

2.8. Vurdering av Vorterøy Vest nytt område til akvakultur A24

Nye områder til Akvakultur:

Art: Anadrom laksefisk

Akvakulturområde: Vorterøy Vest

Kartreferanse: A 24-ny

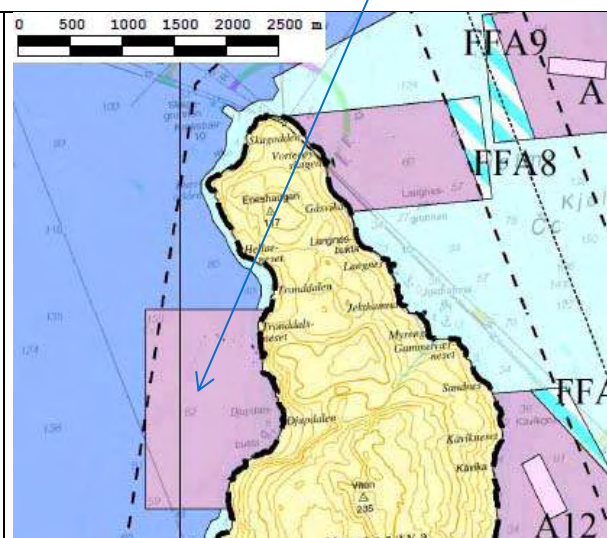
Beliggenhet: Vest for Vorterøya

Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen

Foreslått formål: Akvakulturområde

Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.

Arealstørrelse: 2130 daa

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

En kjenner ikke til at det finnes truede arter eller naturtyper i eller i tilknytning til denne lokaliteten. Dette framkommer heller ikke av DNs Naturbase og fiskeridirektoratets kartløysning [http://kart.fiskeridir.no\(14.01.2014\)](http://kart.fiskeridir.no(14.01.2014))

Gjennom innhenting av kunnskap, jf. NML § 8, mener vi at vi har et relativt godt kunnskapsgrunnlag som er lagt til grunn for de fleste av våre vurderinger. I planen som helhet er det ikke lagt ut fremtidige utbyggingsområder i områder som antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks, ørret og røye). Den planlagte utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for lokaliteter og samfunnsnyten for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnyten av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser bosetning-aktivitetsområde på land som er datert yngre steinalder på Hellerneset. Kulturminnene er automatisk fredet.. Kulturminnene berøres ikke.

I § 6.Sikringssone i kulturminneloven står det følgende:

«Med til et automatisk fredet kulturminne som nevnt i § 4, hører et område rundt dets synlige eller kjente ytterkant så langt det er nødvendig for å verne det mot tiltak som nevnt i § 3 første ledd. Området fastsettes særskilt av vedkommende myndighet etter loven.

Inntil et område som nevnt i første ledd er særskilt avgrenset, omfatter det et fem meter bredt belte regnet fra kulturminnets synlige ytterkant.»

Verdivurdering av kulturminnene på land: A: Svært stor eller stor verdi

Verdivurdering av A området for kulturminnene på land: C Mindre eller liten verdi

Konsekvens for kulturminnene på land: 0 Ingen negative konsekvenser.

Fiskerier:

Et område på totalt 2130 daa foreslås avsatt til framtidig akvakulturområde. I området er det ifølge Fiskeridirektoratets kartløsning fiske etter torsk og sei med passive redskaper. Disse felteene berøres til en viss grad.

Kilde: <http://kart.fiskeridir.no> (14.01.2014)

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på nordøstsiden av Vorterøya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området nås enklest fra sjøsiden. Områdene blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske av fritidshuseiere og fastboende til en viss grad. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Området på land brukes på ettervinteren vår, sommer og høst som turområde, bl.a. bærplukking. Ofte ankommer folk i båt. Nærmeste ankringssted for denne type fartøy finner vi i Jektehamna på Vorterøya (jfr.sjøkartet). På godværsdager kan en observere kajakkpadlere og

fritidsbåter på sjøen. En kan ikke se at tiltaket vil være til hinder for hverken store eller små fartøy (herunder kajakkpadlere), eller for turaktiviteten på land.

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 små negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca.100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet. («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet værekspnering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt værekspnert i fra nord og sør. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard 9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet værekspnering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som først vil bli synliggjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

Vorterøya er ikke et reindriftsområde. Det er heller ikke kjent at det er andre spesielle samiske interesser i området på land.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud

Det er ingen sjøkabler i området.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte akvakulturområde berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter.

I prosessen er det ingen som har ytret seg mot denne lokaliteten.

Anbefaling:

Det etableres et akvakulturområde på nordøstsiden av Vorterøya med et areal på 2130 daa til formålet. Dette betyr at hele anlegget inklusive fortøyninger ikke skal komme utenfor området som er foreslått avsatt til akvakultur. Et akvakulturområde her vurderes totalt sett til å ha ingen negative konsekvenser for fiskeri. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand fra disse.

Verdivurdering samlet:

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

Tiltaket anbefales

2.9. Vurdering av Kjølmangen Nord nytt område til akvakultur A25

Nye områder til Akvakultur:

Art: anadrom laksefisk

Akvakulturområde: Kjølmangen Nord

Kartreferanse: A 25-ny

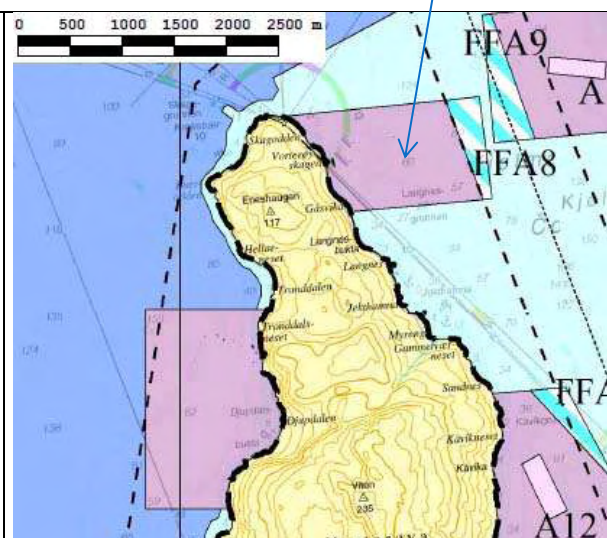
Beliggenhet: Nord og øst for Vorterøya

Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen

Foreslått formål: Akvakulturområde

Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.

Arealstørrelse: 1550 daa

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

Lokaliteten ligger på Nord og øst for Vorterøya. Dette er et åpent sjøområde i forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand til disse.

En kjenner ikke til at det finnes truede arter eller naturtyper i eller i tilknytning til denne lokaliteten. Dette framkommer heller ikke av DNs Naturbase og fiskeridirektoratets kartløysning

[http://kart.fiskeridir.no\(14.01.2014\)](http://kart.fiskeridir.no(14.01.2014))

Gjennom innhenting av kunnskap, jf. NML § 8, mener vi at vi har et relativt godt kunnskapsgrunnlag som er lagt til grunn for de fleste av våre vurderinger. I planen som helhet er det ikke lagt ut fremtidige utbyggingsområder i områder som antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks, ørret og røye). Den planlagte utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for lokaliteter og samfunnsnytt for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnytt av akvakulturområdet vektlegges foran

naturmangfoldet.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser bosetning-aktivitetsområde på land som er datert eldre steinalder. I tillegg finnes på Skagodden bosetning-aktivitetsområde fra førreformatorisk tid. Disse kulturminnene er automatisk fredet. Kulturminnene berøres ikke.

I § 6. Sikringssone i kulturminneloven står det følgende:

«Med til et automatisk fredet kulturminne som nevnt i § 4, hører et område rundt dets synlige eller kjente ytterkant så langt det er nødvendig for å verne det mot tiltak som nevnt i § 3 første ledd. Området fastsettes særskilt av vedkommende myndighet etter loven.

Inntil et område som nevnt i første ledd er særskilt avgrenset, omfatter det et fem meter bredt belte regnet fra kulturminnets synlige ytterkant.»

Verdivurdering av kulturminnene på land: A: Svært stor eller stor verdi

Verdivurdering av A området for kulturminnene på land: C Mindre eller liten verdi

Konsekvens for kulturminnene på land: 0 Ingen negative konsekvenser.

Fiskerier:

Et område på totalt 1550 daa foreslås avsatt til framtidig akvakulturområde. I området er det ifølge Fiskeridirektoratets kartløsning, oppvekst/beiteområde for torsk og fiske etter rognkjeks langs land. Disse feltene berøres til en viss grad. Kilde: <http://kart.fiskeridir.no>

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på nordøstsiden av Vorterøya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området nås enklest fra sjøsiden. Områdene blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske av fritidshuseiere og fastboende til en viss grad. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Området på land brukes på ettervinteren vår, sommer og høst som turområde, bl.a. bærplukking. Ofte ankommer folk i båt. Nærmeste ankringssted for

denne type fartøy finner vi i Jektehamna på Vorterøya (jfr.sjøkartet). På godværsdager kan en observere kajakkpadlere og fritidsbåter på sjøen. En kan ikke se at tiltaket vil være til hinder for hverken store eller små fartøy (herunder kajakkpadlere), eller for turaktiviteten på land.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca.100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet. («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet værekspnering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt værekspnert i fra nord og sør. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard 9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet værekspnering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som først vil bli synliggjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad.

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

Vorterøya er ikke et reindriftsområde. Det er heller ikke kjent at det er andre spesielle samiske interesser utenom kulturminner i området på land.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud

Det er ingen sjøkabler i området.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte akvakulturområde berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter.

I prosessen er det ingen som har ytret seg mot denne lokaliteten.

Anbefaling:

Det etableres et akvakulturområde på nordøstsiden av Vorterøya med et areal på 1505 daa. til formålet. Dette betyr at hele anlegget inklusive fortøyninger ikke skal komme utenfor området som er foreslått avsatt til akvakultur. Et akvakulturområde her vurderes totalt sett til å ha ingen negative konsekvenser for fiskeri. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand fra disse.

Verdivurdering samlet:

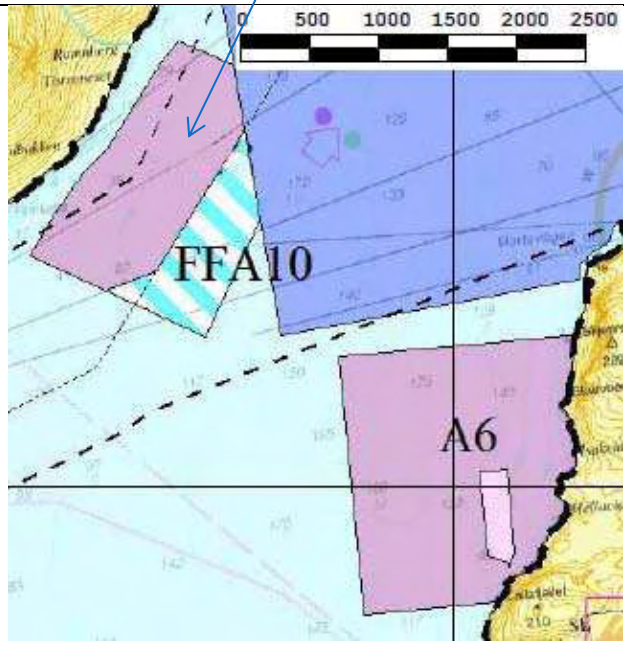
Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

Tiltaket anbefales

2.10. Vurdering av Laukøy nytt område til akvakultur A28

Nye områder til Akvakultur:	
Art: Anadrom laksefisk	
Akvakulturområde: Laukøya	
Kartreferanse: A 29 ny	
Beliggenhet: Syd og vest for Laukøya	
Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen	
Foreslått formål: Akvakulturområde	
Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.	
Arealstørrelse: 1406 daa	

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

Lokaliteten ligger på sydvestsiden av Laukøya. Dette er et åpent sjøområde. Lokaliteten ligger ca. 14 km utfor grensa for nasjonal laksefjord for Reisaelva. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand til disse.

En kjenner ikke til at det finnes truede arter eller naturtyper i eller i tilknytning til denne lokaliteten. Dette framkommer heller ikke av DNs Naturbase og fiskeridirektoratets kartløysning [http://kart.fiskeridir.no\(14.01.2014\)](http://kart.fiskeridir.no(14.01.2014))

Gjennom innhenting av kunnskap, jf. NML § 8, mener vi at vi har et relativt godt kunnskapsgrunnlag som er lagt til grunn for de fleste av våre vurderinger. I planen som helhet er det ikke lagt ut fremtidige utbyggingsområder i områder som antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks, ørret og røye). Den planlagte utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for

lokaliteter og samfunnsnytt for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnytt av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser ingen kulturminner i område på land.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser.

Fiskerier:

Et område på totalt 2805 daa foreslås avsatt til framtidig akvakulturområde. I området er det ifølge Fiskeridirektoratets kartløsning, fiskeplass for torsk passive redskaper. Ifølge registreringene brukes feltet fra september til mai av lokale og fremmede fiskefartøy. Dette feltet berøres til en viss grad. Arnøy Fiskarlag og Arnøytind AS mener området vil være til hinder for seinotfiske. Sametinget og Fiskarlaget Nord er også imot etablering av akvakultur her.

Kilde registreringer: <http://kart.fiskeridir.no>

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 små negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på sydsiden av Laukøya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området er vanskelig tilgjengelig og nås enklest fra sjøsiden. Områdene rundt Laukøya blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske til en viss grad. På Nikkebyneset til Nothamna er det 5 boliger/fritidshus. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Noen vil nok oppleve et oppdrettsanlegg som skjemmende i landskapet.

Området nås enklest fra sjøsiden. Områdene blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske av fritidshuseiere og fastboende til en viss grad. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Området på land brukes vår, sommer og høst som turområde, bl.a. bærplukking. Ofte ankommer folk i båt. Nærmeste ankringssted for denne type fartøy

finner vi ved fergeleiet på Nikkeby (jfr.sjøkartet). På godværsdager kan en observere kajakkpadlere og fritidsbåter på sjøen. En kan ikke se at tiltaket vil være til hinder for hverken store eller små fartøy (herunder kajakkpadlere), eller for turaktiviteten på land.

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 små negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca.100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet. («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Samfunnssikkerhet:

Området på land er svært bratt og selve anlegget må legges utfor aktsomhetsområde for snøskred iht. NVE Skredatlas NGU sin kartdatabase skrednett (www.skrednett.no). Fortøyninger kan komme innafor aktsomhetsområde for snøskred. Området ligger i et værekspontert område fra sør og fra østlig retning. Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet værekspontering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt værekspontert i fra nord og sør. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard 9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet værekspontering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som først vil bli synliggjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad.

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

Laukøya er ikke et reindriftsområde. Det er heller ikke kjent at det er andre spesielle samiske interesser i området på land tilknyttet Haukøya vest.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud

Det er ingen sjøkabler i området.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte akvakulturområde berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter.

I prosessen har lokale fiskarlag og fiskere ytret seg mot denne lokaliteten.

Anbefaling:

Det etableres et akvakulturområde på sørsiden av Laukøya med et areal på 2805 daa. Til formålet. Dette betyr at hele anlegget inklusive fortøyninger ikke skal komme utenfor området som er foreslått avsatt til akvakultur. I området fiskes det fra mai til september torsk med passive redskaper. Området er presentert arbeidsgruppene for fiskere uten at det er kommet innvendinger på foreslått bruk. Et akvakulturområde her vurderes totalt sett til å ha små negative konsekvenser for fiskeri. I forhold til bestander av anadrome laksefisk ligger lokaliteten i god avstand fra disse.

Verdivurdering samlet:

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

Tiltaket anbefales

2.11. Vurdering av Haukøy Vest nytt område til akvakultur A29

Nye områder til Akvakultur:

Art: Anadrom laksefisk

Akvakulturområde: Haukøya Vest

Kartreferanse: A 29 - ny

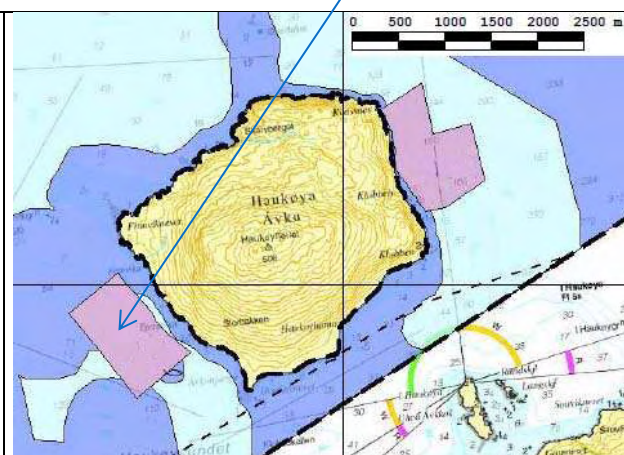
Beliggenhet: Vest for Haukøya

Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen

Foreslått formål: Akvakulturområde

Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.

Arealstørrelse: 810 daa

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

Lokaliteten ligger på vestsiden av Haukøya i innløpet til Reisafjorden. Dette er et åpent sjøområde. Lokaliteten ligger ca. 6 km utfor grensa for nasjonal laksefjord for Reisaelva. I forhold til bestander av anadrome laksefisk er det seks vassdrag med slike bestander (innenfor en radius på 33 km) hhv.: Oksfjordvassdraget (laks, sjørørret og sjørørøye) ca. 18km, Rungadalsvassdraget (sjørørret og sjørørøye) ca. 25 km, Reisaelva (laks, sjørørret og sjørørøye) ca. 32 km, Rotsundelva (laks og sjørørøye) ca. 24 km, Buktavassdraget (sjørørret og sjørørøye) i Olderfjorden ca. 17 km, Olderfjordelva (sjørørret og sjørørøye) ca. 18 km.

Det er registrert oppvekstområde/beiteområde for torsk og hyse rundt hele Haukøya. Kilde: <http://kart.fiskeridir.no> (14.01.2014)

En kjenner ikke til at det finnes truede arter eller naturtyper i eller i tilknytning til denne lokaliteten. Dette framkommer heller ikke av DNs Naturbase og fiskeridirektoratets kartløysning [http://kart.fiskeridir.no\(14.01.2014\)](http://kart.fiskeridir.no(14.01.2014))

Gjennom innhenting av kunnskap, jf. NML § 8, mener vi at vi har et relativt godt kunnskapsgrunnlag som er lagt til grunn for de fleste av våre vurderinger. I planen som helhet er det ikke lagt ut fremtidige utbyggingsområder i områder som antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om

økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks, ørret og røye). Den planlagte utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for lokaliteter og samfunnsnytt for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnytt av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet.

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 Små negative konsekvenser.

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser at på land er det registrert en gravrøys fra bronsealderen (Finnvikneset) og et gravfelt fra førreformatorisk tid (Haukøyneset). Ingen av disse kulturminnene blir berørt, da fortøyninger som ligger under vann, vil være fra 300m – 500m fra disse. Det er sti i strandsonen, fra Haukøyhamna til Finnvikneset.

I § 6. Sikringssone i kulturminneloven står det følgende:

«Med til et automatisk fredet kulturminne som nevnt i § 4, hører et område rundt dets synlige eller kjente ytterkant så langt det er nødvendig for å verne det mot tiltak som nevnt i § 3 første ledd. Området fastsettes særskilt av vedkommende myndighet etter loven.

Inntil et område som nevnt i første ledd er særskilt avgrenset, omfatter det et fem meter bredt belte regnet fra kulturminnets synlige ytterkant.»

Verdivurdering av kulturminnene på land: A: Svært stor eller stor verdi

Verdivurdering av A området for kulturminnene på land: C Mindre eller liten verdi

Konsekvens for kulturminnene på land: 0 Ingen negative konsekvenser.

Fiskerier:

Et område på totalt 1071 daa foreslås avsatt til framtidig akvakulturområde. Opprinnelig var området foreslått vesentlig større og berørte et rekestrålfelt i stor grad med yttergrense fortøyninger. Etter et møte mellom fiskere og oppdrettere ble oppdrettsområdet innskrenket vesentlig, slik at fortøyninger berører rekestrålfeltet noe i sørenden av foreslåtte område. I området er det ifølge Fiskeridirektoratets kartløsning, fiskeplass for uer og rødspette. Begge disse feltene berøres. Langs land er det registrert felt for rognkjeksfiske. Dette feltet blir i liten grad berørt. Det er også registrert oppvekstområde/beiteområde for torsk og hyse rundt hele Haukøya. På det dypeste i sørvestlige området er det -110m. Selve rekestrålfeltet blir ikke direkte berørt da rekestråling foregår fra -200 m og dypere. Arbeidsgruppene for fiskere, spesielt de som fisker med rekestrål, opplever områdene rundt Haukøya som svært viktige og liker dårlig at det blir etablert oppdrett i dette området. Skjervøy Fiskarlag sier i eget skriv at manøvrering spesielt i dårlig vær vil bli vanskeliggjort (se innspillsmappe).

Kilde registreringer: <http://kart.fiskeridir.no> (14.01.2014)

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: -1 til -2. Små til middels negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på østsiden av Haukøya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Avstanden til lokaliteter i Kvæningen er ca. 21 km.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området er vanskelig tilgjengelig og nås enklest fra sjøsiden. På Haukøyneset og Haukøyhamna er det etablert fritidsboliger. Det er sti i strandsonen fra Haukøyhamna til Finnvikneset. Områdene blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske av fritidshuseiere og fastboende til en viss grad. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra et oppdrettsanlegg. Området på land brukes på ettermiddagen vår, sommer og høst som turområde, bl.a. bærplukking. Ofte ankommer det folk i båt. Nærmeste ankringssted for denne type fartøy finner vi i Haukøyhamna (jfr.sjøkartet). På godværsdager kan en observere kajakkpadlere og fritidsbåter på sjøen. En kan ikke se at tiltaket vil være til hinder for hverken store eller små fartøy (herunder kajakkpadlere), eller for turaktiviteten på land.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca.100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet. («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Området ligger utenfor aktsomhetsområde for snøskred iht. NVE Skredatlas NGU sin kartdatabase skrednett (www.skrednett.no).

Området ligger i et værekspontert område fra nord og fra sørøstlig retning. Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet værekspontering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt værekspontert i fra nord og sør. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard

9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet væreksposering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som først vil bli synliggjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad.

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

Haukøya er ikke et reindriftsområde. Det er heller ikke kjent at det er andre spesielle samiske interesser i området på land tilknyttet Haukøya vest.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud

Det er ingen sjøkabler i området.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte akvakulturområde berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter. Et nytt akvakulturområde på østsiden av Haukøya berører til en viss grad fiske etter reker med trål. Rognkjeksfiske langs land kan fortsatt utføres og blir i mindre grad berørt.

Skjervøy Fiskarlag er helt imot at det kommer nye akvakulturområder både på øst og vestsiden av Haukøya. Dette begrunnes Slik oppdrettsnæringen har plassert fortøyningene ved Haukøya øst vil de ikke ved normal reketrålning være til hinder for fiske på Haukøyfeltet, faren er til stede for at det kan oppstå farlige situasjoner hvis det skulle skje noe uforutsett når trålerne snur i inner enden av feltet på denne siden. Ved Haukøya øst vil det heller ikke fysisk være til hinder for reketrålningen slik de oppgitte fortøyningene vises plassert, men det kan også på denne siden oppstå farlige situasjoner ved trålning hvis det skulle oppstå problemer for trålerne. Slik reketrålerne erfarer det presser strømmen dem alltid mot Haukøya ved trålning på dette feltet som vi kaller Meilandsholla, noen ganger når strømmen er sterk og vinden kommer fra vest vil enkelte trålere ha vanskeligheter med å svinge rundt oppe i denne holla. Hvis da noen skulle få problemer vil det kunne oppstå farlige situasjoner ved at vi kan drive inn i oppdrettsanlegg som ligger fortøyd i dette området. Videre anfører de at Når det gjelder oppdrett generelt vil helst ikke vi fiskere ha disse i nærheten av våre fiskeområder, dette grunnet avfall(feces) og rester av medisinbruk ved anleggene.

I møte med representanter for elveierlag og Naturvernforbundet i Nordreisa kom følgende fram:

Dersom det legges oppdrett ved Haukøya i nærheten av munningen av Reisafjorden så vil statusen nasjonal laksefjord være bortkastet.

Mht. medisiner av oppdrettsfisk, så brukes det lovlig medisin foreskrevet av fiske-helsebiologer eller veterinærer. Disse utfører helsekontroll, forebyggende sykdomsarbeid, diagnostikk og behandling.

Jøkelfjord Laks AS i Kvænangen er skeptisk til etablering av lokaliteter rundt Haukøya pga. smittepress innover fjorden. De anfører bl.a.: Dersom en aktør lokaliserer seg ved Haukøya vil planleggingen og optimaliseringen av utsettene og produksjon slik JKL gjør i dag bli vanskelig. Jøkelfjord Laks AS mener dette er avgjørende faktorer for å drive god biologisk produksjon i kvæangs-bassenget.

Anbefaling:

Det etableres et akvakulturområde på vestsiden av Haukøya som vist på plankartet. Et akvakulturområde på vestsiden av Haukøya vurderes totalt sett til å ha middels negative konsekvenser for fiskeri. Avstandsmessig ligger det foreslåtte området i god avstand til grensa til Reisa som nasjonal laksefjord (6km), Hagebergan ligger mye nærmere ca. 4 km. Avstanden til oppdrettsanlegg inne i Kvænanger, Ytre Hamnebukta og Hjelberget er ca. 21km.

Verdivurdering samlet:

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

Tiltaket anbefales

2.12. Vurdering av Haukøy Øst nytt område til akvakultur A30

Nye områder til Akvakultur:

Art: Anadrom laksefisk

Akvakulturområde: Haukøya Øst

Kartreferanse: A 30 - ny

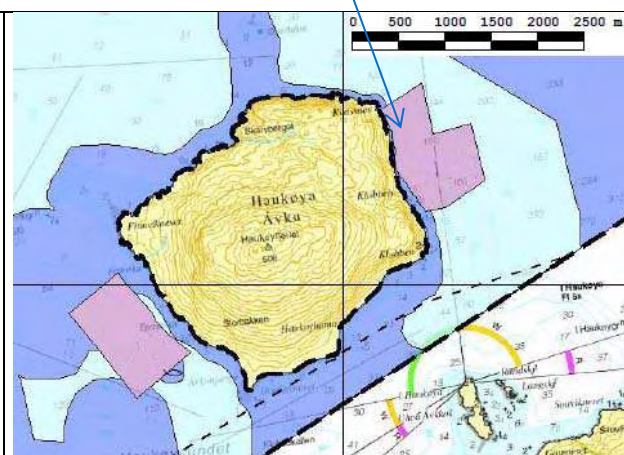
Beliggenhet: Øst for Haukøya

Forslagsstiller: Oppdrettsnæringen

Foreslått formål: Akvakulturområde

Gjeldene formål: Vannareal for flerbruk.

Arealstørrelse: 842 daa

Vurdering av verdier

Naturverdier, biologisk mangfold:

Lokaliteten ligger på østsiden av Haukøya i innløpet til Kvængangen. Dette er et åpent sjøområde. Lokaliteten ligger 6 km utfor grensa for nasjonal laksefjord for Reisaelva. I forhold til bestander av anadrome laksefisk er det seks vassdrag med slike bestander (innenfor en radius på 33 km) hhv.: Oksfjordvassdraget (laks, sjøørret og sjørøye) ca. 19 km, Rungadalsvassdraget (sjøørret og sjørøye) ca. 26 km, Reisaelva (laks, sjøørret og sjørøye) ca. 33 km, Rotsundelva (laks og sjørøye) ca. 25 km, Buktavassdraget (sjøørret og sjørøye) i Olderfjorden ca. 16 km, Olderfjordelva (sjøørret og sjørøye) ca. 17 km.

En kjenner ikke til at det finnes truede arter eller naturtyper i eller i tilknytning til denne lokaliteten. Dette framkommer heller ikke av DNs Naturbase og fiskeridirektoratets kartløsning

[http://kart.fiskeridir.no\(14.01.2014\)](http://kart.fiskeridir.no(14.01.2014))

Gjennom innhenting av kunnskap, jf. NML § 8, mener vi at vi har et relativt godt kunnskapsgrunnlag som er lagt til grunn for de fleste av våre vurderinger. I planen som helhet er det ikke lagt ut fremtidige utbyggingsområder i områder som antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper.

Føre-var-prinsippet i NML § 9 tillegges mindre vekt i vurderingen av området da en utbygging ikke antas å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den kan også bli høy ved sykdomsutbrudd der det er fare for å smitte vill fisk (laks,

ørret og røye). Den planlagte utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for lokaliteter og samfunnsnyttene for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnyttene av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: -1 Små negative konsekvenser

Kulturminner, kulturmiljø:

Datasettene fra Askeladden og SEFRAK-registeret (14.01.2014) viser ingen kjente registreringer i områder på land på denne siden av øya.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Fiskerier:

Et område på totalt 904 daa foreslås avsatt til framtidig akvakulturområde. Opprinnelig var området foreslått vesentlig større og berørte et reketrålfelt i stor grad med yttergrense fortøyninger. Etter et møte mellom fiskere og oppdrettere ble oppdrettsområdet innskrenket vesentlig, slik at fortøyninger ikke berører området til reketrålfeltet. Langs land er det registrert felt for rognkjeksfiske. Dette feltet blir i liten grad berørt. Det er også registrert oppvekstområde/beiteområde for torsk og hyse rundt hele Haukøya. Selve reketrålfeltet blir direkte berørt i et begrenset lite område i nordøstlige del av foreslåtte akvakulturområde da reketråling foregår fra -200 m og dypere. Arbeidsgruppene for fiskere, spesielt de som fisker med reketrål, opplever områdene rundt Haukøya som svært viktige og liker dårlig at det blir etablert oppdrett i dette området. Skjervøy Fiskarlag sier i eget skriv at manøvrering spesielt i dårlig vær vil bli vanskeliggjort (se innspills-mappe).

Kilde: <http://kart.fiskeridir.no> (14.01.2014)

Verdivurdering: B Middels verdi.

Konsekvens: -1 Små negative konsekvenser

Havbruk:

Oppdrettsnæringene mener at det aktuelle området på østsiden av Haukøya er en god lokalitet, hvorav både dybde- og strømningsforholdene vurderes som gode.

Avstanden til lokaliteter i Kvænangen er ca. 21 km.

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Friluftsliv og rekreasjon:

Området er vanskelig tilgjengelig og nås enklest fra sjøsiden. Tilstøtende områder blir brukt i vår/sommerhalvåret til rekreasjonsfiske til en viss grad. Tilstøtende landområder er lite brukt. Det er tillatt å fiske inntil 100 meter fra selve anlegget.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Næringsliv og sysselsetting:

35 årsverk er direkte knyttet til lakseoppdrett i dag i regionen. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). Slakterivirksomhet gir i dag ca. 100-110 årsverk. I en investeringsfase vil det også bli kjøpt lokale tjenester i Nord-Troms regionen. I denne sammenheng vises det til rapporten som Troms fylkeskommune har fått utarbeidet. («Havbruksnæringens ringvirkninger i Troms» Nofima 2012).

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Samfunnssikkerhet:

Området ligger utfor aktsomhetsområde for snøskred iht. NVE Skredatlas NGU sin kartdatabase skrednett (www.skrednett.no).

Området ligger i et værekspontert område fra Nord og fra sørøstlig retning. Ved en framtidig etablering av oppdrettsanlegg bør vind, bølger, strøm og samlet værekspontering vurderes spesielt. Dette anlegget er spesielt værekspontert i fra nord og sør. Tiltakshaver har krav iht. Norsk Standard 9415, i henhold til krav på lokalitetsklassifisering, skal det beregnes maksimal opptredende signifikant bølgehøyde med returperiode på 10 og 50 års for 8 himmelretninger. Lokaliteten ligger ikke i et område med fare for steinsprang og snøskred. En eventuell utbygging vil heller ikke medføre fare for jord/leirras da ingenting vil utbygges på land. På forespørsel til oppdretterne her en fått opplyst at vurderinger av vind, bølger, strøm og samlet værekspontering sees på som bedriftsinterne opplysninger, som først vil bli synliggjort i en eventuell framtidig akvakulturlokalitetssøknad

Verdivurdering: Ukjent

Konsekvens: Ukjent

Samiske interesser, herunder reindrift:

Haukøya er ikke et reindriftsområde. Det er heller ikke kjent at det er andre spesielle samiske interesser i området på land tilknyttet Haukøya øst.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Infrastruktur og kommunalt tjenestetilbud

Det er ingen sjøkabler i området.

Verdivurdering: C Mindre eller liten verdi.

Konsekvens: 0 Ingen negative konsekvenser

Oppsummering

Planlagte akvakulturområde berører ingen viktige naturtyper eller sårbare arter. Et nytt akvakulturområde på østsiden av Haukøya berører til en viss grad fiske etter reker med trål. Rognkjeksfiske langs land kan fortsatt utføres og blir i mindre grad berørt.

Skjervøy Fiskarlag er helt imot at det kommer nye akvakulturområder både på øst og vestsiden av Haukøya. Dette begrunnes slik oppdrettsnæringen har plassert fortøyingene ved Haukøya øst vil de ikke ved normal reketrålning være til hinder for fiske på Haukøyfeltet, faren er til stede for at det kan oppstå farlige situasjoner hvis det skulle skje noe uforutsett når trålerne snur i innerenden av feltet på denne siden. Ved Haukøya øst vil det heller ikke fysisk være til hinder for reketrålning slik de oppgitte fortøyingene vises plassert, men det kan også på denne siden oppstå farlige situasjoner ved trålning hvis det skulle oppstå problemer for trålerne. Slik reketrålerne erfarer det presser strømmen dem alltid mot Haukøya ved trålning på dette feltet som vi kaller Meilandsholla, noen ganger når strømmen er sterk og vinden kommer fra vest vil enkelte trålere ha vanskeligheter med å svinge rundt oppe i denne holla. Hvis da noen skulle få problemer vil det kunne oppstå farlige situasjoner ved at vi kan drive inn i oppdrettsanlegg som ligger fortøyd i dette området. Videre anfører de at Når det gjelder oppdrett generelt vil helst ikke vi fiskere ha disse i nærheten av våre fiskeområder, dette grunnet avfall(feces) og rester av medisinbruk ved anleggene.

I møte med representanter for elveeierlag og Naturvernforbundet i Nordreisa kom følgende fram:

Dersom det legges oppdrett ved Haukøya i nærheten av munningen av Reisafjorden så vil statusen nasjonal laksefjord være bortkastet.

Mht. medisiner av oppdrettsfisk, så brukes det lovlig medisin foreskrevet av fiskehelsebiologer eller veterinærer. Disse utfører helsekontroll, forebyggende sykdomsarbeid, diagnostikk og behandling.

Jøkelfjord Laks AS i Kvænangen er skeptisk til etablering av lokaliteter rundt Haukøya pga. smittepress innover fjorden. De anfører bl.a.: Dersom en aktør lokaliserer seg ved Haukøya vil planleggingen og optimaliseringen av utsettene og produksjon slik JKL gjør i dag bli vanskelig. Jøkelfjord Laks AS mener dette er avgjørende faktorer for å drive god biologisk produksjon i kvænangsbassenget.

Anbefaling:

Det anbefales at det etableres et akvakulturområde på østsiden av Haukøya med et areal på 904 daa til formålet. Dette betyr at hele anlegget inklusive fortøyinger ikke skal komme utenfor området som er foreslått avsatt til akvakultur. Et akvakulturområde på østsiden av Haukøya vurderes totalt

sett til å ha middels negative konsekvenser for fiskeri. Avstandsmessig ligger det foreslåtte området i god avstand til grensa til Reisa som nasjonal laksefjord (6km), Hagebergan ligger mye nærmere ca. 4 km. Avstanden til oppdrettsanlegg inne i Kvænangen, Ytre Hamnebukt og Hjellberget er ca. 21km.

Den samla belastningen på naturmangfoldet i området vurderes, jf. NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, til å kunne bli høy spesielt hvis det skulle skje en rømming av laks. Den planlagte utbyggingen antas imidlertid ikke å forringe eller ødelegge leveområder for trua eller sårbare arter og naturtyper. Naturmangfoldet som berøres av en utbygging i området er relativt vanlig i norsk sammenheng, og dette er vektet opp mot behovet oppdrettsnæringa har for lokaliteter og samfunnsnyttene for dette gir.

Anbefaling: Samfunnsnyttene av akvakulturområdet vektlegges foran naturmangfoldet.

Verdivurdering samlet:

Verdivurdering: A Stor verdi.

Konsekvens: 3 Store eller svært store positive konsekvenser

Konsekvensvurderingen utløser ikke behov for avbøtende tiltak.

Tiltaket anbefales

3. Risiko- og sårbarhetsanalyse

3.1. Sammenfatning av risiko og sårbarhetsforhold i hele planområdet.

På eksisterende lokalitet 10570 Uløy (A16 eier Salmar AS) gikk det 23.1.2013 snøskred som fylte den innerste ringen på anlegget. Heldigvis var ingen på merdene akkurat da og ingen menneskeliv gikk tapt. Notposene var også hele på tross av at ankre til anlegget ble flytta 50-60 m og den innerste ringen ble skadet betydelig. Hendelsen medførte heller ikke rømming av laks (kilde: rapport fra Fiskeridirektoratet region Troms).

NGI har laget en skedrapport for området som omfatter A15 og A16 (eier Salmar AS). Etter det vi kan se så er også A17 Blåskjell lokalitet: 15535 Kjempebakken (eier Arne Samuelsen) i dette utsatte området. I NGI rapporten er det anbefalinger hvordan anleggene kan plasseres og hvilke tiltak som må iverksettes. Eierne av akvakulturanleggene er gjennom rapporten, og denne planen gjort oppmerksom på at det forutsettes at framtidig plassering av akvakulturanlegg i områdene A15, A16 og A17 tar høyde for disse anbefalingene. (Dette er også tatt med i planbestemmelsene).

I NGI rapporten står bl.a. følgende:

«NGI har vurdert faren for snøskred, skredvind og flodbølger mot to sjøbaserte oppdrettsanlegg "Uløya" og "Klokksteinen" i Rotsundet i Nordreisa. Med tanke på nærliggende alternative plasseringer er faren for snøskred, vind og bølger også vurdert for resten av fjellsiden langs Rotsundet. Videre er vurdert varslingstiltak som kan iverksettes ved ulik grad av skredfare. »

Videre står det: «Vi har valgt å trekke faregrensen i en avstand fra land der beregnet trykk fra skredvind er anslagsvis 1 kPa (se kartbilaget). For de dominerende skredbanene vil faregrensen da ligge om lag 500 m ut fra Uløya.»

Kilde NGI Rapport SalMar Nord oppdrettsanlegg, Nordreisa Vurdering av snøskred og Flodbølger 20130163-01-R 30. juli 2013

- I Rotsund, Uløysida, Maursund, Laukøy og på store deler av Arnøya, i Lauksundskaret til Arnøyhamn og på begge sider av Langfjorden, kan skred nå ned til sjøen. Det er i første rekke snøskred, men enkelte steder også jord- og steinscred, som kan være en potensiell fare for tekniske installasjoner langs kyststripa. For eksempel gikk det et snøskred i januar 2013 som var svært nært til å ødelegge merdene på oppdrettslokaliteten Uløy i Rotsund. Denne lokaliteten og nabolokaliteten Klokkstein er vurdert av NGI. Det skal ikke flyttes eller plasseres anlegg i områder hvor det er fare for snø- og steinsprang etter NGI sitt faresone kart. Ved søknad om slike tiltak, vil det bli stilt krav om at forholdet til snø- og steinscred være dokumentert med forslag om avbøtende tiltak.
- Av værforhold kan ising utgjøre en fare for skade på oppdrettsanlegg. Dette gjelder både nedising av installasjoner og fjordis i drift. Rotsundområdet er i perioder utsatt av isflak fra Skogholmen. Nedising av installasjoner inntreffer gjerne under sterk kulde og landvind, da på vindutsatte områder. Det er ikke systematisk samlet inn opplysninger omkring dette for kommunene som helhet. Det er spesielt flytende oppdrettsanlegg som er utsatt for disse problemene, og isforhold bør spesielt vurderes ved plassering av slike

- Sterk vind og bølger kan også gjøre stor skade, og noen områder er mer utsatt enn andre.
- Lokalitetsklassifisering
- NYTEK-forskriften stiller krav til at det skal være utført en lokalitetsundersøkelse, før et akvakulturanlegg kan utplasseres på en lokalitet. Lokalitetsundersøkelsen skal utføres av et akkreditert inspeksjonsorgan og oppfylle krav fastsatt i NS 9415:2009.
- En lokalitetsundersøkelse beskriver miljøparametre som skal danne grunnlag for beregning av miljølaster på et anlegg. Miljøparametrene som beskrives er:
 - Vindhastighet
 - Strøklengde
 - Signifikant bølgehøyde
 - Strømhastighet
 - Havgønninger
 - Nedising og drivis
- I tillegg skal vanndybder, bunntype og topografi beskrives, slik at anlegget kan tilpasses lokaliteten på best mulig måte. Tilpasningene består blant annet i valg av lengde og retning på fortøyningsliner, valg av korrekt type bunnfeste (anker/lodd/bolt) i forhold til bunnforhold. På bakgrunn av lokalitetsundersøkelsene velger oppdretter flytekrager, nøter og flåter som tåler miljølastene på lokaliteten. Lokalitetsundersøkelsen danner også grunnlaget for å beregne og dimensjonere fortøying.
- Installasjoner på sjøen kan utgjøre en fare for skipstrafikken og omvendt. Dette er kystverket sitt ansvarsområde og vurderes av dem. Farleder er tatt inn på plankartet og beskrevet.
- Transport av olje foregår langs kysten av Troms og Finnmark. Det er derfor ikke utenkelig at store utslipp kan nå inntil kysten og inn i fjordsystemene. Langfjorden på Arnøya er avsatt til nødhavn til dette formålet.

Kystsoneplan for Nordreisa og Skjervøy kommuner 2014-2026

PLANBESKRIVELSEN med planbestemmelser

Offentlig ettersyn og høring:

Planen har vært på høring fram til
31.05.2014

Høringsutkastet ble vedtatt av:

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og
Skjervøy den 28.03.2014

Utarbeidet av: Svein Solberg

Kystplan Nord-Troms.
Sist endret 08.09.2014

Arkivsak ID:

2012/4487 Kystsoneplanutvalget for
Nordreisa og Skjervøy

Plan id:

1941-2012-001
1942-2012-002

PROSJEKTBEKRIVELSE	
Plannavn	Kystsoneplanen for kommunene Nordreisa og Skjervøy
Arkivsak ID	2013/478 Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy 2012/4487 Nordreisa kommune og 2012/4516 Skjervøy kommune
Plan ID	1942-2012-002 og 1941-2012-001
Formål/Hensikt	Målet er å få et velegnet styringsverktøy som skal gi ulike aktører i kystsonen forutsigbarhet og langsiktighet i bruken av sjøarealene.
Planavgrensning	Kommuneplanens arealdel er under utarbeidelse og oppe til revidering i Nordreisa og i Skjervøy kommune. Av praktiske og forvaltningsmessige årsaker er planområdet avgrenset til å omfatte sjø (overflate, vann og havbunn). Områder på land som vil kunne påvirke tiltak og virksomhet på sjøen vil det selvfølgelig tatt hensyn til. Grensene for kystsoneplanen er kystkonturlinja , dvs. middels vannstand.
Framdriftsplan	Fastsettelse av planprogram vår 2013 Utarbeidelse av planforslag vår/høst/vinter 2013/14 Høring av planforslag Vår 2014 Egengodkjenning av plan høst 2014
Organisering	Arbeidet er organisert som et prosjekt, ledet av prosjektleder. Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy består av 6 personer med varamedlemmer utpekt av driftsutvalget/formannskapet i Nordreisa og Skjervøy. Ansvar for utarbeidelse, utlegging til offentlig ettersyn, fastsetting av planprogram og utarbeidelse av kystsoneplan er delegert til kystsoneplanutvalget. Hjemmel for vedtaket er plan- og bygningslovens §§ 9-1, 9-2 og 9-3 (for interkommunal plan) og § 4-1 (for planprogram). Faglig arbeids og prosjektstøtte gruppe (lokalt) er en støttefunksjon for prosjektleder i arbeidet. Gruppen bestod av folk fra kommunal sektor og Nord-Troms Plankontor og andre alt etter behov. Faglige innspill og støttefunksjoner har en også få gjennom prosjektledere i det fylkesomfattende kystsoneplanprosjektet som Troms Fylkeskommune har ansvar for. Som referansegruppe har en brukt medarbeidere fra Troms fylkeskommune, Fiskeridirektoratet, Fylkesmannen i Troms, Sametinget gjennom Regionalt planforum. Forumet har vært gjennomført 2 ganger i løpet av prosessen. Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy har hatt møter ved behov og når viktige beslutninger og veivalg er gjort. Temaer som naturlig nok er viet mye oppmerksomhet i planen er fiskeri, akvakultur-/havbruk, miljø- og grønne interesser herunder friluftsliv, kulturminner, naturbasert turisme. Det ble satt ned 3 arbeidsgrupper som har jobbet med konkrete, relevante problemstillinger med utgangspunkt i disse temaene. Angående informasjon om infrastruktur i kystsonen, både eksisterende og planlagt (herunder kaier, flytebrygger sjøkabler, flytebrygger naust mv), er innhentet hos kraftselskap, Telenor og i den enkelte kommune.

Innholdsfortegnelse

Innholdsfortegnelse	2
1. Innledning	3
1.1. Tilnærming	3
1.2. Formål med planarbeidet	3
1.3. Hva er en kystsoneplan?	3
1.4. Det kommunale plansystemet	4
1.5. Planavgrensning - kystkonturlinjen	4
1.6. Planer og utredninger som ligger til grunn for planen	4
2. Planprosess	5
2.1. Organisering	5
2.2. Medvirkning fra berørte parter	6
2.3. Medvirkning fra sektormyndigheter	7
2.4. Temakart	7
3. Viktige problemstillinger i forhold til miljø og samfunn	8
3.1. Fiskerier	8
3.2. Akvakultur	9
3.3. Nye og eksisterende områder til akvakultur	10
3.4. Hensynet til bestander av anadrom laksefisk (laks, sjøørret og sjørøye) og Reisafjorden som nasjonal laksefjord	11
3.5. Hensynet til kulturminner og kulturmiljø i kystsonen	11
3.6. Friluftsliv/rekreasjonsområder på sjøen	12
3.7. Forsvaret, øvingsområder- skytefelt	12
3.8. Havneområder og småbåthavner	13
3.9. Teknisk infrastruktur	13
3.10. Forurensing/støy	13
3.11. Dumping og deponerings områder for rene muddermasser	13
3.12. Vannforskriften	13
3.13. Havne og farvannsloven, farleder og fiskerihavner	14
3.14. Samfunnssikkerhet	14
4. Planbestemmelser	16

1. Innledning

1.1. Tilnærming

Kystsoneplanlegging mellom flere kommuner må sees i sammenheng med at kommune grenser sjelden er tilpasset de økologiske forholdene i havet. Havstrømmer forflytter enorme vannvolum uavhengig av grenser. Inndeling av kysten i adskilte produksjonsområder kan være en måte å redusere smittespredning. Kommune-grensene i Nord Troms går midt gjennom fjorder og sund og det er et stort behov for å se de ulike grenseområdene under ett. Forventet vekst i akvakultur-næringene har ført til større arealbehov på sjøen med påfølgende interesse-konflikter.

Det er store muligheter for videreutvikling av fiskeri- og havbruksnæringen i Nord-Troms. Samtidig er konkurransen om bruk av kyst- og havområdene økende. Det er blitt en økt bevissthet omkring den gjensidige påvirkningen mellom miljø og næringsvirksomhet, men også omkring hvordan ulike typer næringer påvirker hverandre. En effektiv og bærekraftig utnyttelse av områdene er derfor viktig.

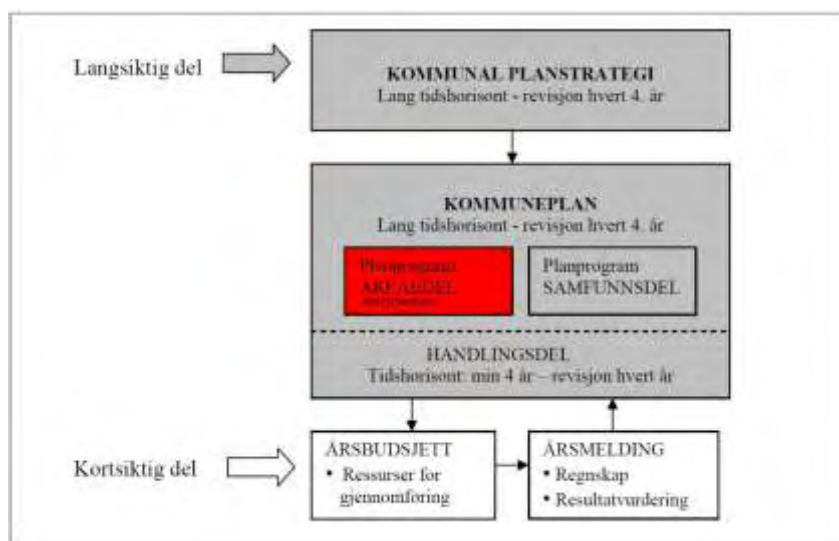
1.2. Formål med planarbeidet

Målet er å skape forutsigbarhet både for de som aktivt bruker sjøen til næring og de som bruker sjøen til rekreasjon. Planen skal også gi næringsutøvere, fiskere, oppdrettere og andre sjørettede næringer mulighet til økt verdiskapning i tråd med prinsippet om bærekraftig utvikling. Dette betyr at man må planlegge arealer både for bruk og for vern.

1.3. Hva er en kystsoneplan?

Alle kommuner skal, ideelt sett, ha en overordnet kommuneplan som omfatter en samfunnsdel og en arealdel. Arealdelen viser sammenhengen mellom framtidig samfunnsutvikling og arealbruk. Arealdelen skal vise hovedtrekkene i arealdisponeringa og se denne i lys av rammer og forutsetninger for hvilke nye tiltak og ny arealbruk som kan iverksettes. En kystsoneplan er den delen av arealplanen som omfatter sjøarealer.

1.4. Det kommunale plansystemet

1.5. Planavgrensning - kystkonturlinjen

Siden kommuneplanens arealdel skal revideres i begge kommuner, vil en av praktiske årsaker avgrense planområdet til å omfatte sjø (overflate, vann og havbunn) kystkonturlinjen innafor kommunegrensene til kommunene Nordreisa og Skjervøy. Avgrensninga er vist på plankartet. Det er i planarbeidet tatt hensyn til arealbruk og interesser i tilstøtende landområder til utbyggingstiltak.

I denne planen vil en ikke behandle friluftsliv/rekreasjonsområder/miljø/bomiljø og lekeområder på land. Bygningssmiljø og estetikk herunder nye områder til bolig, hytter og småbåthavner og naust vil heller ikke få fokus i denne planen, da nevnte temaer behandles/ er behandlet i kommunenes arealplaner på land. Havneområder/småbåthavner, nye og gamle tatt med i kystsoneplankartet. Det er i planprosessen ikke kommet fram behov for nye havneområder.

1.6. Planer og utredninger som ligger til grunn for planen

- Fylkesplan for Troms 2010 - 2013
- Gjeldende kommuneplaner (areal og samfunnsdel) for Nordreisa, Skjervøy og tilgrensede kommuner.
- Kommunale og regionale planstrategier.
- Gjeldende reguleringsplaner
- Rapporter og utredninger etc.
- Planer under arbeid herunder areal og samfunnsdel kommuneplan.
- Kommuneplanens handlingsdel for Nordreisa kommune 2012 – 2025 (under sluttbehandling)
- Strategisk næringsplan i Skjervøy kommune 2009-2012
- Utkast til kommuneplan Skjervøy kommune 2006-2016 Samfunnsdel (ble ikke behandlet politisk).

2. Planprosess

Planprosessen er kjørt i tråd med kravene i plan- og bygningsloven knyttet til varsel om oppstart av planarbeid, høring/fastsetting av planprogram samt offentlig ettersyn.

2.1. Organisering

Arbeidet er organisert som et prosjekt, ledet av Svein Solberg som prosjektleder.

Fra Nordreisa kommune har Hanne Henriksen deltatt aktivt i prosessen med deltakelse på folkemøter, med naturmangfolds beskrivelser mv. Troms fylkeskommune har delfinansiert prosjektet og bidratt med råd og veiledning. Nord-Troms Plankontor ved Birger Storaas har utarbeidet alt kartmaterieill

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy

Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy har hatt den politiske ledelsen av arbeidet med planen og ansvar for å fremme planen til endelig politisk behandling i de ulike kommuner. Engasjement til dette utvalget har vært avgjørende og viktig for planforslaget som nå er under sluttbehandling.

Faste representanter Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy:

Vidar Langeland, Skjervøy FRP(leder), Geir H. Sagelv, Nordreisa Høyre (nestleder), Harry Kristiansen, Nordreisa AP, Knut M. Pedersen Nordreisa AP, Solveig Fagerheim, Skjervøy AP og Leif Peder Jørgensen, Skjervøy SP.

Faglige innspill og støttefunksjoner

Faglige innspill og støttefunksjoner har en fått gjennom prosjektledere i det fylkesomfattende kystsoneplanprosjektet som Troms Fylkeskommune, i den enkelte kommune og av medarbeidere på Nord-Troms plankontor.

Som diskusjonspartnere og rådgivere har en brukt fagpersoner fra Fiskeridirektoratet, Fylkesmannen i Troms, Mattilsynet, Sametinget og Troms fylkeskommune mfl. Dette er i stor grad gjort gjennom å delta på regionalt planforum, jf. plan- og bygningsloven § 5-3. Troms Fylkeskommune har underveis arrangert 2 planforum hvor vi har deltatt.

Arbeidsgrupper

Underveis i arbeidet ble avklart at enkelte temaer skal tillegges spesiell vekt i prosessen. Derfor ble det 3 etablert arbeidsgrupper som har jobbet med konkrete, relevante temaer i tilknytning til planprosessen.

Følgende arbeidsgrupper ble etablert med utgangspunkt i disse temaer:

- Tradisjonelt fiskeri
- Akvakultur/havbruk
- Miljøinteresser, herunder friluftsliv, kulturminner, og naturbasert turisme (med hovedvekt på sjø og strandsone).

Disse gruppene har hatt som oppdrag å komme med en situasjons beskrivelse på sine felt, samt hvordan de mener framtida bør bli. Innspill fra arbeidsgruppene har vært viktig for framlagte planforslag.

Opplysninger om kommunaltekniske innretninger og infrastruktur (herunder kaier, flytebrygger, småbåthavner, sjøkabler etc.) er innhentet lokalt i den enkelte kommune.

2.2. Medvirkning fra berørte parter

Første fase av arbeidet har vært utarbeidelse av forslag til planprogram. Planprogrammet var ute på høring til berørte myndigheter og interesseorganisasjoner fra 08.11.2012 til 02.01.2013. Samtidig med at forslag til planprogram ble vedtatt sendt ut på høring, ble det vedtatt varsel om oppstart av arbeidet med å rullere/utarbeide felles kystsoneplan for kommunene Nordreisa og Skjervøy. Dette ble politisk behandlet av Skjervøy kommune, i formannskapet 05.11.2012, og av Nordreisa kommune, i driftsutvalget 08.11.2012.

11.12.2013 ble det avholdt et orienteringsmøte spesielt for fiskere fra Nordreisa og Skjervøy i kommunestyresalen på Skjervøy. Formålet var å orientere om det oppstartede planarbeidet og å få satt ned arbeidsgrupper av fiskere. Det var enighet om å sette ned 3 grupper, en i Nordreisa, en på Skjervøy og en på Arnøya.

I tillegg ble det avholdt to forhåndsannonserte åpne folkemøter, et på Storslett (17.12.2013) og et på Skjervøy (18.12.2013). Planprogrammet etter høring ble behandlet og vedtatt av Kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy 04.04.2013.

Kronologisk har følgende møter vært avholdt og følgende gjort:

05.11.2012	Vedtak høringsutkast planprogram og oppstart, samt delegeringsvedtak til eget planutvalg	Skjervøy formannskap
08.11.2012	Vedtak høringsutkast planprogram og oppstart, samt delegeringsvedtak til eget planutvalg	Driftsutvalget i Nordreisa
11.12.2012	Orienteringsmøte for fiskere fra Nordreisa og Skjervøy	Skjervøy
17.12.2012	Forhåndsannonserte åpent folkemøte om planarbeidet	Storslett
18.12.2012	Forhåndsannonserte åpent folkemøte om planarbeidet	Skjervøy
16.01.2013	Orienteringsmøte for oppdrettere fra Nordreisa og Skjervøy	Skjervøy
16.01.2013	Møte med fiskere fra Arnøya	Akkarvik
17.01.2013	Møte med fiskere fra Nordreisa	Plankontoret
04.02.2013	Konstituering av kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy	Storslett
18.04.2013	Planforum planprogram	Fylkeskommunen
29.04.2013	Møte med Skjervøy båtforening og Nordreisa dykkerklubb kartlegging	Skjervøy
02.05.2013	Møte med arbeidsgruppe grønne interesser, presentasjon av bl.a. innspill fra oppdrett. Forberedelse innspillsmøte 18.06.2013	Storslett
15.05.2013	Møte fiskere fra Nordreisa presentasjon av bl.a. innspill fra oppdrett. Forberedelse innspillsmøte 18.06.2013	Storslett
15.05.2013	Møte fiskere fra Skjervøy presentasjon av bl.a. innspill fra oppdrett. Forberedelse innspillsmøte 18.06.2013	Skjervøy
13.06.2013	Møte fiskere fra Arnøya - presentasjon av bl.a. innspill fra oppdrett. Forberedelse innspillsmøte 18.06.2013	Akkarvik
18.06.2013	Møte i kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy	Skjervøy
18.06.2013	Åpent innspillsmøte på kulturhuset 18-22 med innspill fra alle 3 arbeidsgrupper.	Skjervøy
06.09.2013	Møte i kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy arbeidsplan	Storslett

27.09.2013	Dialogmøte mellom fiskere og oppdrettere om områdene på Haukøya.	Skjervøy
30.01.2014	Møte i kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy prioriteringsmøte	Storslett
28.03.2014	Møte i kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy Høringsutkast vedtatt	Skjervøy
29.04.2014	Forhåndsannonsert åpent folkemøte om høringsutkast til plan	Storslett
06.05.2014	Forhåndsannonsert åpent folkemøte om høringsutkast til plan	Skjervøy
12.06.2014	Innsigelser til kystsoneplan for Skjervøy og Nordreisa drøftingsmøte	Fylkesmannen
24.06.2014	Innsigelser drøftingsmøte med fiskere, Fiskeridirektoratet og Sametinget	Fiskeridirektoratet
25.06.2014	Møte i kystsoneplanutvalget for Nordreisa og Skjervøy – Beh. Av innsigelser	Skjervøy
28.08.2014	Orienteringsmøte mellom kystsoneplanutvalget fiskere, Sametinget innsigelser	Skjervøy

Folkemøter

På selve planforslaget er det avholdt følgende åpne forhåndsannonserte folkemøter:

I Nordreisa Kommune: På Storslett 29. april 2014.

I Skjervøy Kommune: På Skjervøy 6. mai 2014.

2.3. Medvirkning fra sektormyndigheter

Sektormyndighetene er orientert om planarbeidet gjennom varsel om planoppstart og høringsrunde på planprogrammet og planforum i Tromsø 23.01.2014. Innspill fra disse er vurdert og tatt med i selve planen.

Disse har hatt en aktiv rolle i planprosessen gjennom planforum og som diskusjonspartner på ulike problemstillinger underveis:

- Fylkesmannen i Troms
- Fiskeridirektoratet, Region Troms
- Troms fylkeskommune
- Sametinget
- Kystverket, Troms og Finnmark
- Reindrifta, Reindriftsforvaltningen i Vest-Finnmark.
- Statens Vegvesen Troms

2.4. Temakart

Det er utarbeidet syv temakart for ulike formål:

- Fiskeri - oppvekstområder- gyteområder.
- Fiskeri – område for passive fiskeredskaper og lokaliteter for akvakultur.
- Fiskeri – områder for aktive fiskeredskaper og lokaliteter for akvakultur.
- Ankringsplasser, dykkermål, rekreasjonsområder på sjøen og laksesett.
- Aktsomhetsområde skred.
- Gammel kystsoneplan for Skjervøy.
- Gammel kystsoneplan for Nordreisa.

2.5. Viktige problemstillinger i forhold til miljø og samfunn

I henhold til plan- og bygningsloven skal det gjennomføres en konsekvensutredning av nye utbyggingsområder i forslaget til arealplan. Som utbyggingsformål regnes arealer avsatt for akvakultur og til kombinert formål FFA (områder avsatt fiske, farled og akvakultur) og FFB (områder avsatt industri, kai og akvakultur).

Naturmangfoldsloven (Lov 2009 -06-19 nr. 100) er sentral i utredningen. Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden.

Konsekvensutredning av utbyggingstiltak i kystzoneplanen for Nordreisa og Skjervøy utredes kun nye arealer. Vurderingen tar utgangspunkt i arealformålets konsekvens for samfunnsviktige og miljømessige tema. I konsekvensutredningene brukes tilgjengelig/kjent informasjon. Eksisterende akvakulturanlegg har det ikke skjedd noen endring på utover det at en har avgrenset områdene de er lokalisert på. Derfor er de ikke konsekvens vurdert. Konsekvensvurderingen med en forenklet en risiko- og sårbarhetsanalyse gjøres som vedlegg til denne planen.

2.6. Fiskerier

Foto: Dag Mollan

Åpen gruppe kan til sammen fiske 600 tonn torsk. I tillegg kan begge gruppene fiske fritt på uregulerte fiskeslag (sei, hyse, kveite, uer osv.) (2013 tall). Ungdom som ønsker å satse på fiskeri, starter som oftest med egen båt i åpen gruppe (kilde: <http://www.fiskeridir.no>).

Skjervøy kommune har et fiskebruk i Årviksand og på Skjervøy. Fiskemottak i Akkarvik og i Arnøyhamn.

I Skjervøy kommune har ca. 75 personer fiske som hovedyrke (fiskermanntallets liste B) og 33 personer har fiske som deltidsyrke (liste A) per 1. januar 2013. Gjennomsnittsalderen er på hhv. 48 og 65 år. Per 1. januar 2013 er det 38 registrerte fiskefartøyer med fartøykvote i Skjervøy kommune. Hovedtyngden er fartøy mellom 10 og 11 meter med rett til å fiske torsk, hyse og sei i lukket gruppe. De største fartøyene i Skjervøy kommune er Arnøytind, 38 m, Fugløytynd 24 m, Vestværing 21 m, Arian 19.6 m og Frøydis Mari rett under 16 m. Fartøyene i lukket gruppe kan fiske til sammen ca. 2693 tonn torsk sløyd uten hode. I tillegg kan de fiske fritt på uregulerte fiskeslag (sei, hyse, kveite, uer etc.). De største fartøyene kan i tillegg fiske til sammen 2298 tonn NVG sild (<http://www.fiskeridir.no>).

I Nordreisa kommune har 43 personer fiske som hovedyrke (fiskermanntallets liste B) og 20 personer har fiske som deltidsyrke (liste A) per 1. januar 2013. Gjennomsnittsalderen er her på hhv. 48 og 59 år.

Pr. 1. januar 2013 er det 10 fiskefartøy med fartøykvoter i lukket gruppe og 20 fartøy under 10 meter i åpen gruppe. Som på Skjervøy er de fleste båtene i lukket gruppe, mellom 10 og 11 meter, med rett til å fiske torsk, hyse og sei. Det største fartøyet i lukket gruppe i Nordreisa er rett under 15 meter, og driver med fjordreketråling og seinotfiske i tillegg. Til sammen kan fartøyene i lukket gruppe fiske om lag 709 tonn torsk. I åpen gruppe kan det til sammen fiskes 440 tonn torsk (2013 tall). Også her kan begge gruppene i tillegg fiske fritt på uregulerte fiskeslag. Ungdom som ønsker å satse på fiskeri, starter som oftest med egen båt i åpen gruppe.

Nordreisa kommune har et fiskemottak i Sørkjosen som driftes av Nordreisa Fiskarlag. Videre er det et privateid mottak på Havnnes. I tillegg er det noen småskalaprodusenter av fiskemat i kommunen. Mottak, produksjon og eksport av fiskeprodukter har pågått på Havnnes siden 1868. Tørrfiske derfra er sannsynligvis den mest kjente eksportartikkelen fra Nordreisa kommune ute i Europa.

2.7. Akvakultur

Foto: Otto Andreassen. Arnøya bakerst, Kågen oppe til høyre, Vorterøy, Follesøya Store og Lille og litt av Uløya nederst til høyre. På østersida av Vorterøya ser en oppdrettsanlegget Kåvika til Lerøy Aurora AS.

For akvakulturnæringa er sjøareal en viktig produksjonsfaktor. Nord-Troms har gode forhold for produksjon av laks. Tilgang på nye og gode lokaliteter er en forutsetning for videre utvikling av næringen. Ny kunnskap, ny teknologi kombinert med nye krav til sykdoms-bekjempelse gjør at en nå ønsker å ta i bruk nye og mer vær eksponerte lokaliteter. Innen havbruk er det seks tillatelser for laks og ørret, samt en for blåskjell i Nordreisa kommune. Til sammen er det rundt 15 årsverk direkte knyttet til lakseoppdrett. Havbruksnæringen gir også sysselsetting i kommunene på leverandørsiden, spesielt transport (med ca. 50 årsverk). I Skjervøy kommune er det i dag åtte tillatelser for laks og ørret, samt to slakterier. Det er til sammen rundt 20 årsverk direkte knyttet til lakseoppdrett. Havbruksnæringen fører også til sysselsetting i kommunen på avledet virksomhet, spesielt slakterivirksomhet med ca. 100-110 årsverk.

2.8. Nye og eksisterende områder til akvakultur

Alle eksisterende oppdrettslokaliteter, A1 – A19, har fått avgrenset sine arealer, slik at de er tilpasset framtidig behov. Alle fortøyninger får plass innenfor det avsatte arealet. I tillegg er det foreslått 10 nye oppdrettslokaliteter i planen:

Kart ref.	Loknr.	Lok navn	Kapasitet i tonn	Art	Areal ramme	Total areal	Selskap
A1	30217	Storelva	3590	Laks	50	487	Arnøylaks AS
A2	10720	Kjellvågodden	2700	Laks	43	340	Arnøylaks AS
A3	28476	Lauksund Kai	325	Laks	Slakteri		Arnøylaks AS
A4	32357	Skaret slakteri	300	Laks	Slakteri		Arnøylaks AS
A5	19915	Sommerfjøssetta	2700	Laks	21	1025	Arnøylaks AS
A6	33097	Skjervøy V	3600	Laks	127	2807	Arnøylaks AS
A7	27737	Skjervøy slakteri	900	Laks	Slakteri		Lerøy Aurora AS
A8	13949	Hagebergan	3120	Laks	96	1950	Eidsfjord Sjøfarm AS
A9	30117	Skognes	3590	Laks	38	1702	Arnøylaks AS
A10	10783	Hamneidet	1800	Laks	31	534	Eidsfjord Sjøfarm AS
A11	31457	Skarvesteinen	5400	Laks	88	1901	Lerøy Aurora AS
A12	16736	Kåvika	5400	Laks	120	2121	Lerøy Aurora AS
A13	16015	Russelva	3500	Laks	102	2653	Eidsfjord Sjøfarm AS
A14	10726	Uløybukt	3100	Laks	34	1771	Arnøylaks AS
A15	10724	Klokkstein	3600	Laks	79	1937	Salmar Nord AS
A16	10750	Uløy	3600	Laks	79	1954	Salmar Nord AS
A17	15535	Kjempebakken		Blåskjell	10	20	Lyngsskjellan ANS
A18	15567	Kågen	5400	Laks	103	2028	Lerøy Aurora AS
A19	10723	Klauvnes	2700	Laks	8	1498	Arnøylaks AS
A22	Ny	Follesøy		Laks	60	4226	
A23	Ny	Kjølmangen Sør		Laks	60	2825	
A24	Ny	Vorterøy Vest		Laks	60	2130	
A25	Ny	Kjølmangen Nord		Laks	60	1550	
A28	Ny	Laukøya		Laks	60	1406	
A29	Ny	Haukøya Vest		Laks	60	810	
A30	Ny	Haukøya Øst		Laks	60	842	
Sum areal ramme og fortøyninger bunn:					1569	48825	Dekar

I tabellen over er det redegjort for hvilke oppdrettsområder som tas inn og opprettholdes i dette planforslaget.

2.9. Hensynet til bestander av anadrom laksefisk (laks, sjøørret og sjørøye) og Reisafjorden som nasjonal laksefjord

Nordreisa kommune har fire vassdrag med bestander av anadrom laksefisk; Reisavassdraget, Oksfjordvassdraget, Rungadalsvassdraget og Rotsundelva, mens det er to mindre vassdrag med slike bestander i Skjervøy kommune; Nord-Rekvikelva og Årvikelva - (jf. <http://villaksportalen.no/lakseregisteret>).

Bestandene av anadrom laksefisk skal ivaretas i forhold til samfunnsvirksomhet. Utfordringen er imidlertid stor i forhold til oppdrettsnæringen. Det ligger ei særlig utfordring i å ivareta det nasjonale laksevassdraget Reisaelva med tilhørende nasjonal laksefjord (jf. forskrift om særlige krav til akvakulturrelatert virksomhet i eller ved nasjonale laksevassdrag og nasjonale laksefjorder, fastsatt av Fiskeri og kystdepartementet 22.06.09). Ut over dette gis det overordna føringer i St.prp.nr.32 (2006-2007), hvor det presiseres at summen av endringene oppdrettsaktiviteten står for over tid ikke skal medføre økt, men snarere redusert risiko, for villaksen. Det skal også tas rimelig hensyn til de bestander og fjordområder som ikke har fått status som nasjonale laksevassdrag og -laksefjorder. I tillegg til laks skal det også tas hensyn til bestander av sjøørret og sjørøye. Spesielt viktige bestander av disse artene har man i Oksfjord- og Reisavassdraget. Med hensyn til virkninger av oppdrett på bestander av anadrom laksefisk må også mulig påvirkning på bestander i nabokommuner vurderes.

I påvente av revisjon av veileder for behandling av oppdrettssaker fra 1999, har Direktoratet for naturforvaltning i informasjonsskriv av 07.07.09 gitt nærmere føringer hvordan oppdrettsaker skal håndteres i forhold til hensynet til vill laksefisk. Direktoratets føringer legges derfor til grunn for planarbeidet, inntil revisjon av den gamle veilederen foreligger.

2.10. Hensynet til kulturminner og kulturmiljø i kystsonen

Fokus på kulturminner, både i strandsonen og under vann, har vært viktig i planprosessen. Planområdet kulturhistorie er prega av 10 000 år med kulturmøter. Her har samer, nordmenn og kvener levd side om side i århundrer. Kulturminner og gamle bosettings tufter finner en i stor grad i kystsonen i avskjerma bukter og vikar. Alle nye tiltak i planen vil ligge fra 50 m til 600 m fra kulturminnene, og da er det snakk om ankerfester under vann som ikke synes. Faste installasjoner som ringer og flåter, vil de nærmeste være ca. 100 – 600 m fra land.

2.11. Friluftsliv/rekreasjonsområder på sjøen

Foto Dag Mollan

Friluftslivsinteresser på sjøen er kartlagt i løpet av planprosessen, herunder kartlegging av mye brukte friluftsområder i kystsonen. Dette kan for eksempel være bukter og viker som blir brukt både av folk som kommer gående eller som kommer sjøveien med båt. Kartlegging er gjort i samarbeid med båtforeninger, dykkerforeninger, reiselivsforeninger, bedrifter som driver med sjøbasert turisme og andre interesserte foreninger og /personer. Et eget temakart som viser slike områder er utarbeidet.

2.12. Forsvaret, øvingsområder- skytefelt

Foto: <http://forsvaret.no>

Forsvaret har to store øvingsområder/skytefelt, et som strekker fra vest på Uløya og over til Lyngen halvøya og et som er nord for Laukøy og øst for Arnøy. Forsvaret er avhengig av øvingsområder som gir muligheter for realistisk, meningsfylt og resultatgivende virksomhet. Forsvarets krav til øvingsområder kan ofte være omfattende på grunn av strenge sikkerhetskrav og fordi operative avdelinger trenger store arealer for å kunne øve realistisk. For å oppnå målsettingen om at forsvaret sikres egnet øvingsareal og at øvrige interessenter så vidt mulig tilgodeses gjennom flerbruksplaner bør følgende være retningsgivende i planleggingen: Der det er mulig legges det til rette for flerbruk av Forsvarets øvingsområder.

2.13. Havneområder og småbåthavner

Foto: Svein Solberg

Behov for areal til etablering av nye havneområder og småbåthavner er bl.a. vurdert i arealdelen i kommuneplanen for Nordreisa. Dette vil også bli vurdert i Skjervøy kommunes areadel. I Skjervøy kommune er det ikke kommet inn forslag til nye områder på dette feltet. Derfor blir ikke dette vurdert særskilt i denne planen

2.14. Teknisk infrastruktur

Nødvendig struktur som må/bør på plass av: vei, kollektiv dekning, vann og avløp, energiløsninger og behov vurderes i arealdelen i kommuneplanene.

2.15. Forurensing/støy

Siden 2005 har det vært obligatorisk for alle oppdrettsanlegg i sjø å gjennomføre en trendovervåking av miljøet, også kalt MOM-undersøkelse. Denne overvåkingen skal oppfylle krav fastsatt i NS 9410:2007 og skal utføres av et kompetent organ. MOM står for Matfiskanlegg-Overvåking-Modellering og er en standardisert metode (NS 9410:2007) for analyse av miljøpåvirkningen som driften påfører bunnen rundt og under en oppdrettslokalitet. Alt dette er hjemlet i Forskrift om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften) § 35. Miljøovervåkning

En MOM-undersøkelse er et viktig verktøy for overvåking av bunnmiljøet under og rundt et oppdrettsanlegg. God kunnskap om og oppfølging av miljøforholdene kan bidra til å forbedre levemiljøet for fisken, øke tilveksten og ta vare på det biologiske mangfold under og i området rundt anlegget.

Utover dette er det ikke kjent at det er spesielle utfordringer tilknyttet forurensing tilknyttet de nye akvakultur områdene. Mht. støy opplever noen at vedvarende summing fra diesellaggregat kan virke forstyrrende. Denne type støy kan en med enkle tiltak dempe ned.

2.16. Dumping og deponerings områder for reine muddermasser

Det er foreslått 6 slike områder i planen. D1 Årviksand, D2 Utløpet av Grunnfjorden, D3 Område øst av Ramnes (Skjervøy), D4 Område Sokkelvika, D5 Oksfjorden mellom Klubbenes og Arneng og D6 Vest for sørspissen av Uløya.

2.17. Vannforskriften

I arbeidet med kystsoneplanen for Skjervøy og Nordreisa vil en forholde seg til det pågående arbeidet Vannregionmyndigheten (VRM) for vannregion Troms gjør. I den grad nye tiltak, som foreslås i

kystsoneplanen, er av en slik art at det utgjør en fare for at vannkvaliteten forringes/endres, vil dette bli utredet etter bestemmelsene i Forskrift om konsekvens-utredninger.

2.18. Havne og farvannsloven, farleder og fiskerihavner

Foto: Kystverket

Planen vil i tråd med loven legge til rette for god fremkommelighet, trygg ferdsel og forsvarlig bruk og forvaltning av farvannet i samsvar med allmenne hensyn og hensynet til fiskeriene og andre næringer

2.19. Samfunnssikkerhet

Planleggingen skal fremme samfunnssikkerhet ved å forebygge risiko for tap av liv og helse, miljøverdier, materielle verdier mv. Særlig vurderinger knyttet til naturfarer står sentralt å innarbeide i kystsoneplanleggingen. Klimaendringene setter økte krav til det forebyggende arbeid og behovet for å gjøre klimatilpasninger. I tillegg til økt fare for ras og flom, vil særlig havnivåstigning være forhold som det i økende grad må tas hensyn til i planleggingen.

Det er gjennomført konsekvensutredning for alle nye tiltak kystsoneplanen basert på tilgjengelig/-kjent informasjon, noe som er i tråd med kravet i forskriften. Dette betyr at det ikke er gjort særskilte grunnlags-undersøkelser for å vurdere egnethet av nye, foreslåtte utbyggingsområder (herunder oppdrettslokaliteter). Slike undersøkelser må gjøres av tiltakshaver selv i videre prosesser på detaljnivå.

En forenklet risiko- og sårbarhetsanalyse er utført i forbindelse med konsekvensvurderingen..

Analysen omfatter vurderinger både av risiko som utbyggingsområdene kan bli påvirket av, og risiko som utbyggingen kan føre til. Målet er å avdekke hva ulike tiltak i planen har å si for mennesker eller omgivelser. I ROS-analysen tas det utgangspunkt i Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskaps veileder. Skredfare, værforhold herunder vind og bølgepåvirkning er forhold som er vurdert.

I Rotsund, Uløysida, Maursund, Laukøy og på store deler av Arnøya, i Lauksundskaret til Arnøyhamn og på begge sider av Langfjorden, kan skred nå ned til sjøen. Det er i første rekke snøskred, men enkelte steder også jord- og steinskred, som kan være en potensiell fare for tekniske installasjoner langs kyststripa.

Foto: Arne Samuelson

I januar 2013 gikk det et snøskred som var svært nært til å ødelegge merdene på oppdretts-lokaliteten Uløy i Rotsund. 2 lokaliteter vurdert av NGI. I tillegg ligger lokalitet A 17, Kjempebakken, i denne skredsonen.

Nedising av oppdrettsflåte under Narve januar 2006

Foto: Dagfinn Lilleng, Fiskeridirektoratet.

Av værforhold kan ising utgjøre en fare for skade på oppdrettsanlegg. Dette gjelder både nedising av installasjoner og fjordis i drift. Rotsundområdet er i perioder utsatt av isflak fra Skogholmen. Nedising av installasjoner inntreffer gjerne under sterk kulde og landvind, da på vindutsatte områder. Det er ikke systematisk samlet inn opplysninger omkring dette for kommunene som helhet. Det er spesielt flytende oppdrettsanlegg som er utsatt for disse problemene, og isforhold bør spesielt vurderes ved plassering av slike.

Sterk vind og bølger kombinert med ising kan også gjøre stor skade, og noen områder er mer utsatt enn andre. Ekstremværet Narve var et ekstremvær som rammet Norge fra 17. til 22. januar 2006. Dette førte til sterk vind og fallende temperatur i Nord-Trøndelag, Nordland, Troms og Finnmark. Mest uvanlig ved hendelsen var den kraftige vindens lange varighet, samt at den kom fra øst-sørøst. Dette medførte at oppdrettsanlegg havarte i Nord-Troms med påfølgende rømminger av fisk.

3. Planbestemmelser

Plankartet for kystsonen med tilhørende bestemmelser er et juridisk bindende dokument, og hjemlet i Plan- og bygningsloven av 01.07.2009 i § 11-7, pkt. 6. Det vil si at det ikke er anledning til å ta i bruk, dele og eller bebygge eiendom på annen måte enn det som er fastsatt på plankartet eller i bestemmelsene.

Retningslinjene er kun av veiledende karakter og kan ikke brukes som hjemmelsgrunnlag for vedtak etter denne planen. Retningslinjene er ment å være retningsgivende, og skal ligge til grunn for kommunenes saksbehandling i saker som berører arealer i planområdet. Retningslinjer følger bestemmelsene og er angitt i kursiv.

I nummereringen av FFA og A områder er det en del hull. Årsaken til dette er at en del områder er fjernet underveis i prosessen. Alle områder vil bli renummerert i endelig plan.

§ 1 Generelle bestemmelser

Bestemmelser	Retningslinjer
1.1 Formål a) Kystsoneplanen for kommunene Nordreisa og Skjervøy kommune skal være forutsigbar og langsiktig for brukere av sjøarealene. b) Kystsoneplanen skal bidra til næringsmessig utvikling og sikre arealbruk for fiske, akvakultur, transport, turisme, ferdsel, fritidsbruk samt ivareta miljøinteresser. 1.2 Planer som skal fortsette å gjelde Reguleringsplaner i sjø og som grenser til sjø: I Nordreisa kommune: 19421987_001 (Boligområde Sandbukt 1) 19422003_005 (Fiskerihavn Oksfjord) 19422002_002 (Campingplass Fosselv-Straumfjord) 19422005_001 (Hyttefelt 66/4 Straumfjord) 19422005_003 (Hyttefelt Storsvik) 19421979_008 (Sørkjosen 4) 19422007_001 (Flyplass) 19422001_007 (Renseanlegg Endring Sørkjosen Øst 3) 19421979_003 (Sørkjosen øst 3 havna) 19422004_003 (Rassikring Gjødarden) 19422003_004 (Hytteområde 83/1 Trollbergan) 19422001_004 (Hytteområde 83/5 Trollvika Hamneidet) 19422007_003 (Hytteområde Storhamna) 19422006_002 (Sjøhus- og småbåtanlegg 86/2 Klokkehamn) 19422009_007 (FV 357 Havnes) 19422009_005 (Hytteområde 81/5 Mellomberget Vest-Uløya) 19422007_008 (Hytter – Reiselivsbygg 79/1 Spåkenes) 19422009_006 (Hyttefelt Storsletta Vest-Uløya). I Skjervøy kommune (Skjervøy kommune har ikke plan id på sine planer): Indre Havn, Jekthamn – Vorterøya, Djupdalen – Vorterøya, Kobbepollen, Haugsnes, Arnøyhamn Industriområde, Lauksund Havn, Storbukta Industriområde, Skattøra, Hollendervika, Sandvågshaugan, Sandvågen, Fiskenes, Ytre Havn, Skjervøy sentrum og Industriområdet indre Havn. <i>Jfr. Pbl. § 11- 8, pkt. f).</i>	
1.3 Forhold til kommuneplanens arealdel: Kystsoneplanen skal gjelde i tillegg til og komplettere kommuneplanens arealdel på land i de respektive kommunene.	

§ 2 KpBestemmelsesområder

Bestemmelser	Retningslinjer
Dumpingsområde for reine muddermasser	Definisjon: D1 Årviksand D2 Utløpet av Grunnfjorden D3 Område øst av Ramnes (Skjervøy) D4 Område Sokkelvika D5 Oksfjorden mellom Klubbenes og Arneng. D6 Vest for sørspissen av Uløya
2.1 Det er tillatt å dumpe reine muddermasser i områdene D1 – D6	
2.2 Dette området er avsatt til område for sjøkabler og vannledninger mellom Kågen og Skjervøy. I dette området er det ankring forbudt.	BestOmr_1 Sandøra - Kågen Område for legging av sjøkabler og vannledninger.
2.3 Farledsflate i plankartet	BestOmr_2 Farledsflate Kystverket har ansvaret for farledene på sjø og installasjonene som knyttes til disse.

§ 3 Bruk og vern av sjø og vassdrag

Bestemmelser	Retningslinjer
3.1 Områder avsatt til akvakultur A - Hele anlegget, med fortøyninger, forflåte og evt. boliger på sjø skal ligge innenfor områdene hvor det tillates akvakultur. - I de tilfeller området grenser til et FFA område kan fortøyninger lokaliseres utfor A området etter bestemmelsene i FFA områdene. - Opphalertau skal trekkes inn til anleggets ramme-fortøyninger. - Fortøyninger må ikke hindre fri ferdsel for mindre fartøy mellom anlegget og land. - Det er tillatt til å drive fiske etter rognkjeks for mindre fartøy mellom faststående anlegg og land. - Fortøyninger til A29 legges på minimum 25 meters dybde og Fortøyninger til A30 legges på minimum 10 meters dybde. - Det skal ikke flyttes eller plasseres anlegg i områder hvor det er fare for snø- og steinsprang etter NGI sitt faresone kart. Ved søknad om slikt tiltak, skal forholdet til snø -og steinskred være dokumentert og forslag om avbøtende tiltak være innarbeidet i søknaden før saken sendes ut til offentlig ettersyn. Jfr. Pbl. § 11-11, pkt. 1, 3 og 7.	Områder hvor akvakultur er tillatt På følgende områder er akvakultur tillatt i planen: A 1: 30217 Storelva A 2: 10720 Kjellvågodden A 3: 28476 Lauksund kai slaktermerd A 4: 32357 Skaret slaktermerd A 5: 19915 Sommerfjøsletta A 6: 33097 Skjervøy v A 7: 27737 Skjervøy slaktermerd A 8: 13949 Hagebergan A 9: 30117 Skognes A 10: 10783 Hamneidet A 11: 31457 Skarvestein A 12: 16736 Kåvika A 13: 16015 Russelva A 14: 10726 Uløybukt A 15: 10724 Klokkestein A 16: 10570 Uløy A 17: 15535 Kjempebakken blåskjell A 18: 15657 Kågen A 19: 10723 Klauvnes A 22: NY Follesøy A 23: NY Kjølmannen Sør A 24: NY Vorterøy Vest A 25: NY Kjølmannen Nord A 28: NY Laukøya Sør A 29: NY Haukøya Vest A 30: NY Haukøya Øst Retningslinjer til pkt e): Utredningen skal gjennomføres etter NVE sin veileder 2/2011: «flom- og skredfare i arealplanar» Kostnader til skredundersøkelser og eventuelle sikringstiltak, skal bæres av forslagsstiller

Bestemmelser	Retningslinjer
3.2 Områder avsatt fiske, farled og akvakultur FFA a) Fortøyninger fra akvakulturanlegg kan strekke seg inn i FFA områdene 1 til 16 dypere enn -20 m. b) Kystverket skal i hvert enkelt tilfelle godkjenne plassering av fortøyninger som strekker seg inn i område for farled. c) Akvakulturanlegg kan etter tillatelse fra Kystverket etableres i overflata i FFA områdene. d) Kostnader til en eventuell omskjerming av fyrlykter, evt. andre tiltak påhviler tiltakshaver. Jfr. Pbl. § 11-11, pkt. 1, 3 og 7.	FFA områder: FFA 1: Sommerfjøsletta FFA 3: Skognes FFA 4: Klokkstein FFA 5: Uløy FFA 6: Kåvika FFA 7: Kågen FFA 8: Kjølmangen Nord FFA 9: Skarvestein FFA 10: Laukøya Sør FFA 11: Klauvnes FFA 12: Russelva FFA 13: Uløybukt FFA 14: Kjellvågodden FFA 15: Storelva FFA 16: Hagebergan

Bestemmelser	Retningslinjer
3.3 Områder avsatt fiske, havn, industri og akvakultur FHNA Jfr. Pbl. § 11-11, pkt. 1, 3 og 7.	FHNA områder: FHNA 1: Storbukta FHNA 2: Sandøra
3.4 Områder med status som fiskerihavn og havn	Fiskerihavner og havner: FH1 Årviksand FH2 Lauksund FH3 Skjervøy FH4 Sørkjosen Alle disse havnene har egne gjeldende reguleringsplaner og tiltak i disse havnene skal i hvert enkelt tilfelle også godkjennes av kystverket.
3.5 Områder med status som havn	Havner: H1 Arnøyhamn H2 Oksfjord H3 Klubbenes Alle disse havnene unntatt Klubbenes, har egne gjeldende reguleringsplaner. Klubbenes er tatt med i arealdelen i kommune-planen for Nordreisa kommune.
3.6 Fiskeområder F: a) I områdene som er avsatt til fiskeområde er akvakultur ikke tillatt. Områdene omfatter viktige fiskeområder med passive og med aktive redskaper.	Vedtatte nødhavner: Det er to nødhavner i kommunene, begge i kategori 2: Langfjord og Lauksund. Nødhavnene skal ikke båndlegges i arealplaner eller reguleringsplaner
3.7 Bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhørende strandsone a) Formålet er bruk og vern av sjø og vassdrag uten spesifisert underformål. Dette er flerbruksområder for natur, friluftsliv, ferdsel og fiske (NFFF). b) Tiltak eller inngrep som er i konflikt med natur, friluftsliv, ferdsel eller fiske, er ikke tillatt.	Havne og farvannsloven Alle tiltak / byggearbeider langs land og ut i sjøen (bygninger, kaier, molo, ledninger, fortøyninger, oppdrettsanlegg m.m.) må i tillegg til behandling etter plan og bygningsloven behandles etter havne- og farvannsloven.
3.8 Fiske/låsetting/levendelagring a) Områder avsatt til låsetting/levendelagring.	Låsettingsplasser/levendelagring: Låsettingsplasser for fiskerier etter pelagiske arter som sei og sild er viktige områder for fiskeriene på nasjonalt nivå. Disse er utpekt av Fiskeridirektoratet i dialog med fiskere og merket med symbolet F/K i plankartet. Det er i tillegg tatt med et område for levendelagring av fisk i Kobbepollen. Nye faststående installasjoner skal godkjennes av Kystverket.

§ 4 Hensynssoner

Bestemmelser	Retningslinjer
4.1 Hensynssone - reindrift a) Innenfor hensynssonene, H520_1 Svømme plass Kågen Arnøy, H520_2 Svømme plass Maursund og H520_3 Svømme plass Rotsund, er det ikke lov til å gjennomføre tiltak eller utøve virksomhet som vil kunne være til hinder for reindrifta.	
4.2 Hensynssoner for Nasjonal laksefjord og gyteområde for torsk i Reisafjorden. a) Innenfor hensynssonene H560_1 Nasjonal laksefjord og H560_2 Gyteområde torsk, er det ikke tillatt å drive med noen form for oppdrett-/akvakultur virksomhet. b) Reisafjorden skal være en oppdrettsfri fjord, jfr kommunestyrevedtak sak 34/11. Ytre grense i fjorden går fra nordspissen på Maurneset til kommunegrensen i sjø mellom kommunene Kvænangen og Nordreisa til grensepunkt på land (østlig retning) mellom nevnte kommuner. (Grensen er avmerket i plankartet).	
4.3 Farleder innseiling til havner: H740_1 Årviksand Havn H740_2 Skjervøy Havn H740_3 Sørkjosen Havn	Transport og ferdsel til sjøs må ikke hindres av for eksempel plassering av fortøyninger, lektere o.l. Kystverket har ansvaret for farledene på sjø og installasjonene som knyttes til disse. Kystverket kan innenfor disse områdene gjøre nødvendig vedlikehold, nyinstallasjoner mv som de ser som nødvendig for å trygge ferdselen på sjøen. Dette gjelder også framtidige farleder til nye havner i planområdet.
4.4 Båndlegging for vern etter naturmangfoldloven a) Områdene merket H720_ på plankartet, er vernet etter «Lov om forvaltning av naturmangfold». Forvaltning skjer etter egne forskrifter som er tilgjengelig på lovdata (http://lovdata.no/).	Det finnes 5 områder som er vernet med hjemmel i naturmangfoldloven. Disse er merket fra H720_1 - H720_5: H720_1 Hakstein naturreservat http://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/2004-06-04-843 H720_2 Store Follesøy naturreservat http://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/1990-03-30-250 H720_3 Lille Follesøy dyrefredningsområde http://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/1990-03-30-249 H720_4 Reisautløpet naturreservat http://lovdata.no/dokument/LTil/forskrift/2002-11-22-1750 H720_5 Spåkenesøra naturreservat http://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/1995-12-08-1018
4.5 Faresone – sone for militær virksomhet a) I hensynssone H380_1 kan det etter søknad og tillatelse fra Forsvaret etableres akva-kulturanlegg. Det gjelder FFA17 og FFA18 som vist på plankartet.	Det finnes 2 slike områder i planområdet. En mellom Uløya og Lyngenhavøya H380_1 og en sone øst for Arnøya og nord for Laukøya H380_2.

Fra: Kjell Ove Lehne[KjellOve.Lehne@skjervoy.kommune.no]
Mottatt: 25.11.2014 07:12:38
Til: Magnar Solbakken
Tittel: FW: Dokumenter til kystsoneplanen til kommunestyret

<<...>> Hei!

Lager du sak på denne til kommunestyret?

-----Original Message-----

From: Svein Solberg

Sent: Friday, November 21, 2014 12:47 PM

To: Magnar Solbakken; Cissel Samuelsen; Kjell Ove Lehne

Cc: Torgeir Johnsen; Geir Sagelv (geir@sagelv.no); Harry Kristiansen (harry.kristiansen@nordtroms.net);

Knut Morten Pedersen (knukarp@online.no); Leif-Peder Jårgensen (leif@plasi.no); Solveig Fagerheim (sol-fage@trollnet.no); Vidar Langeland (vidar_angeland@hotmail.com)

Subject: Dokumenter til kystsoneplanen til kommunestyret

Hei Magnar

Bente Fyhn, Nordreisa, har sendt ut saksprotokoll med saksframlegg mv. Dere må sette den opp på sakskartet til kommunestyret. Plankartet er revidert og i tråd med siste vedtak.

Med vennlig hilsen

Svein Solberg
Mob: 99236091

L>